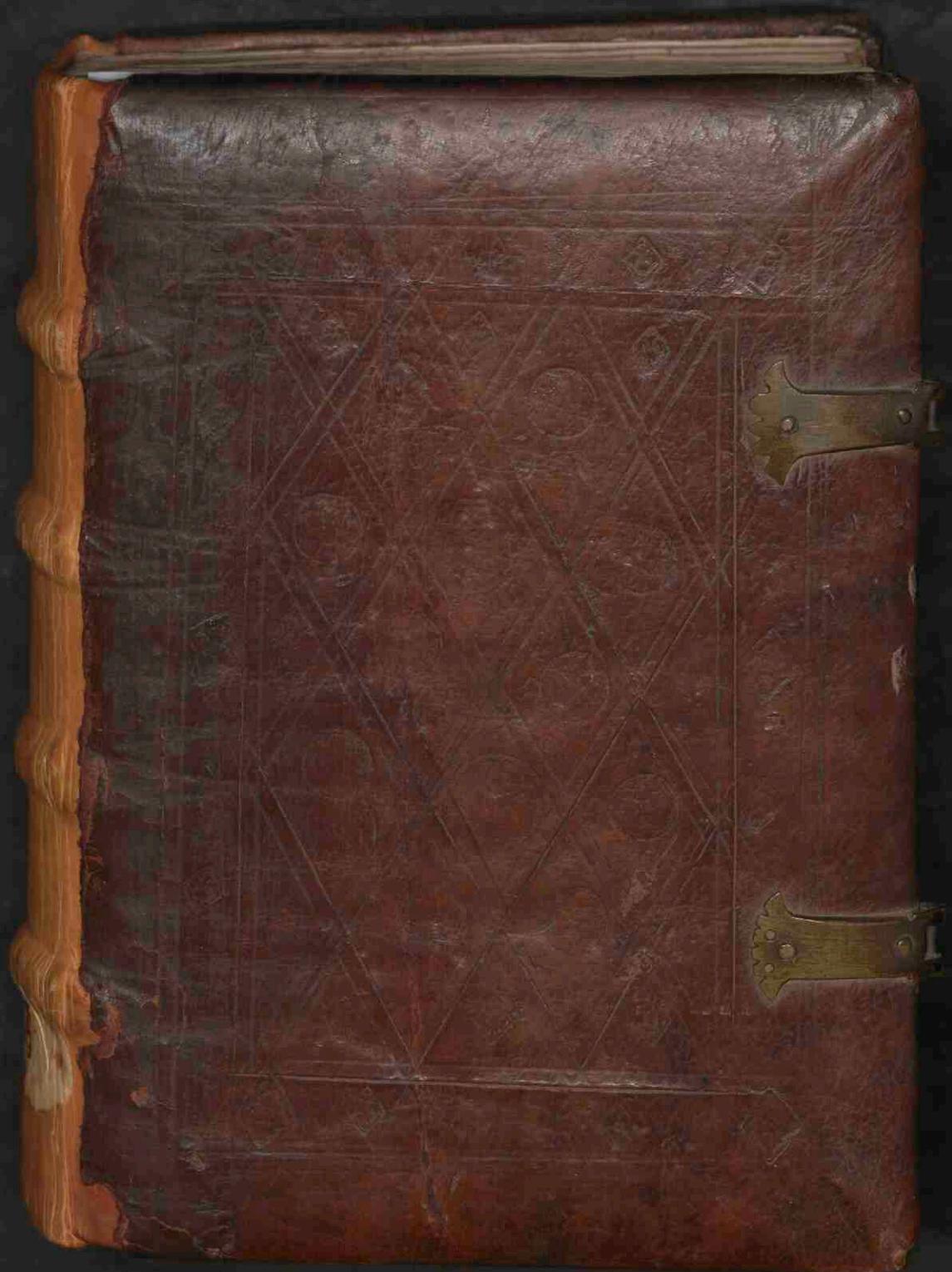

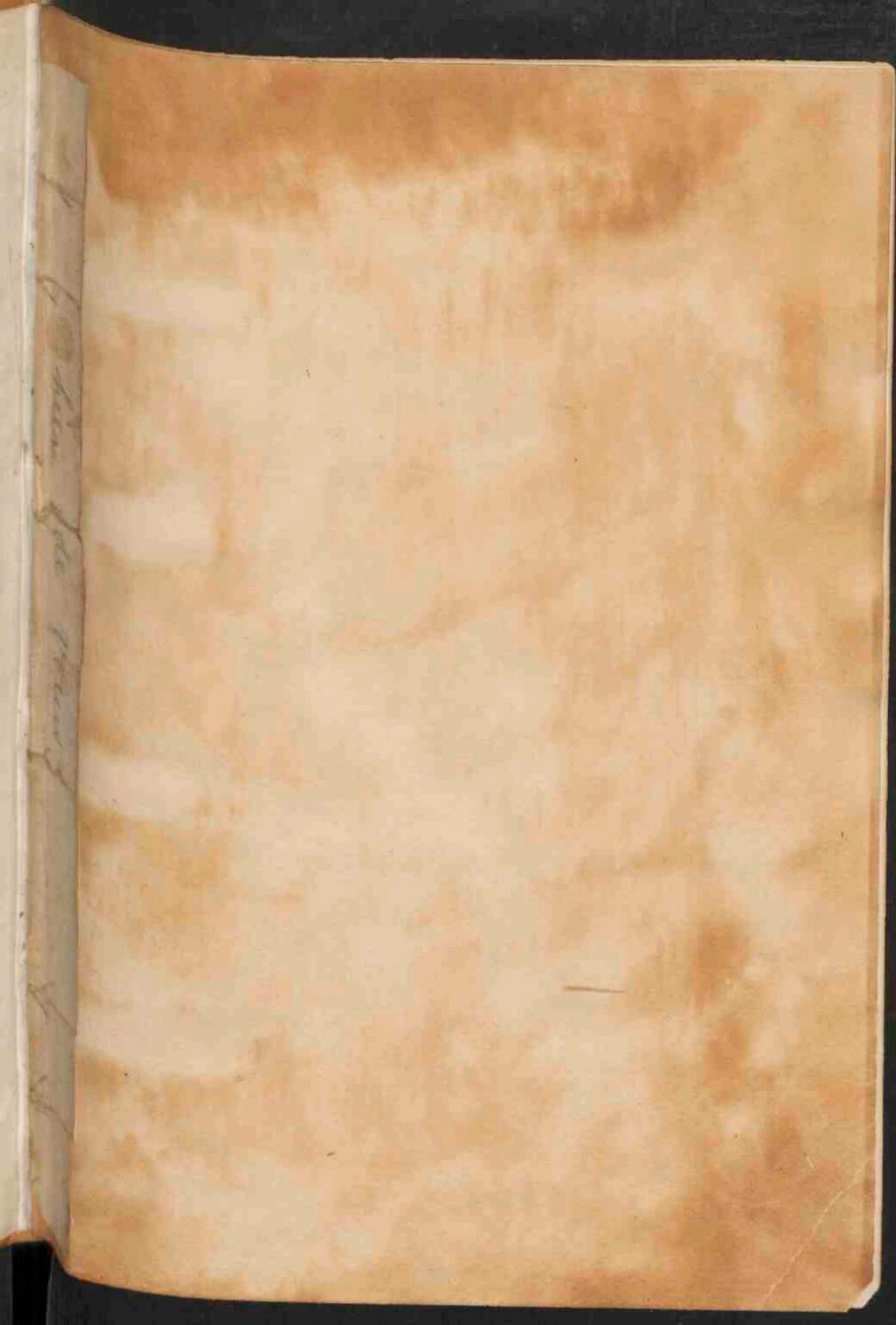
Breviloquium Sanctae Scripturae

<https://hdl.handle.net/1874/334116>

Band gerepareerd
Aug. 1963

repaired Aug. 76

163 (*Ecol. 361, antea 291u.*). *Membr. 4° min. 140 ff. 2 col. Saec. XV.*

S. Bonaventura, Breviloquium S. Scripturae, fol. 1—100.

(Incipit:) Flecto genua mea, cet. Fol. 100b. Explicit brevioloquium bonaventure sacre scripture.

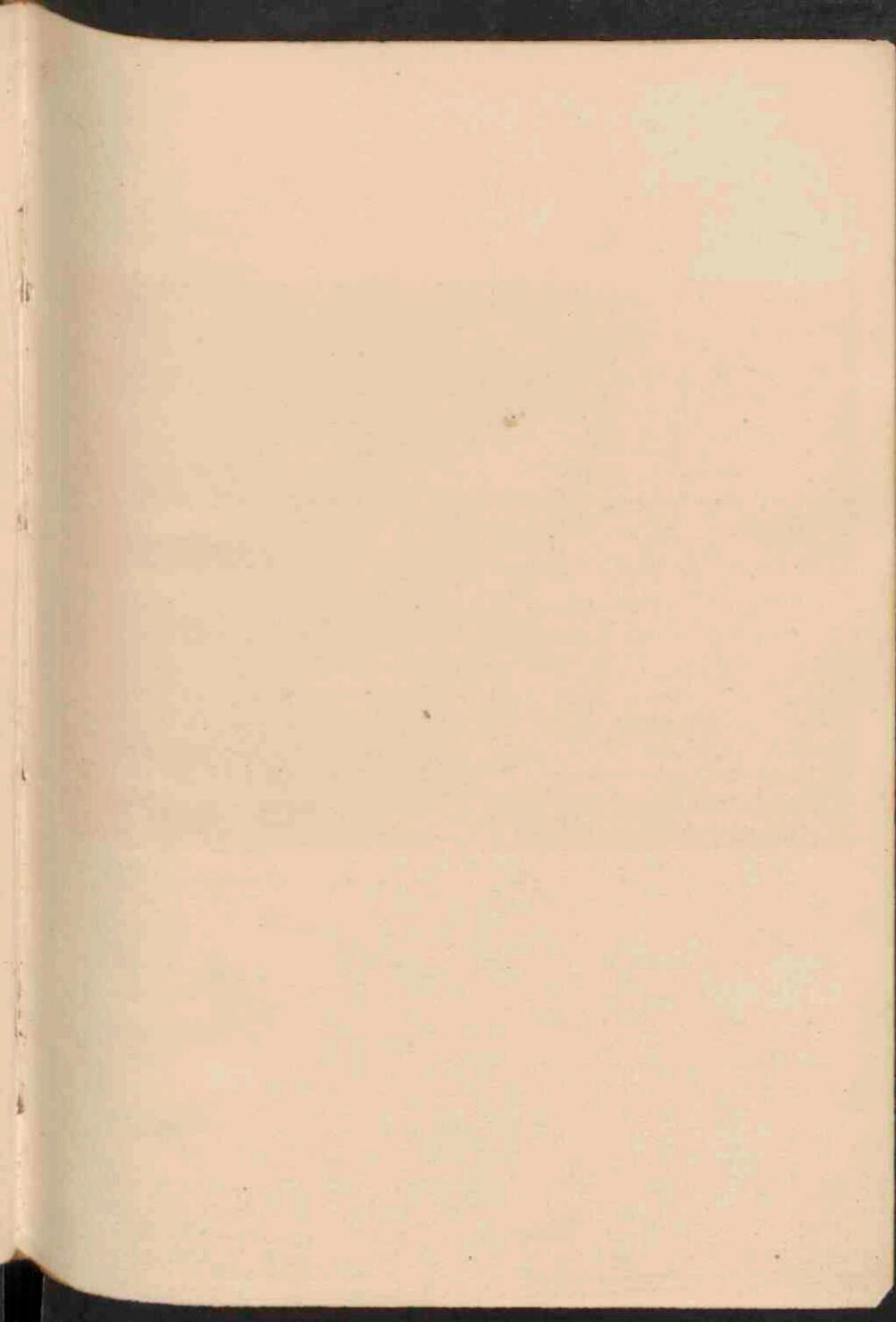
Liber de institutione morum et ordine vitae, S. Bernardo adscriptus fol. 101—119.

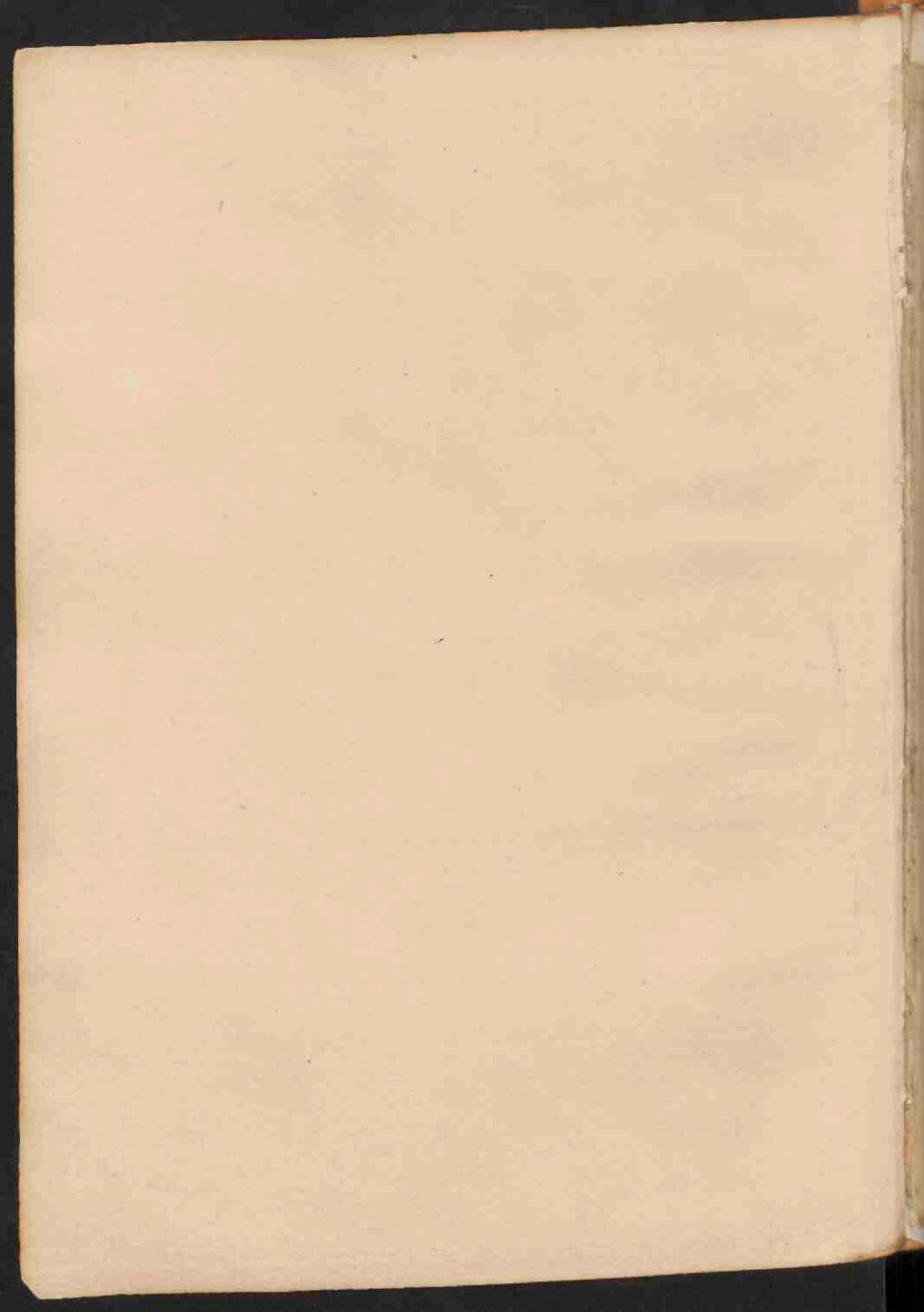
Fol. 101a. Incipit liber beati bernhardi, cet.... Hortatur quidem timidam mentis meae impericiam, cet.

Dominicus, carthus. Trevirensis, Tractatus de vera obedientia et filiis ejus, fol. 120b—140b.

Fol. 120b. Incipit tractatulus de vera obedientia et filiis eius. Et primo quod sit differencia, cet.... Dominus noster obediens deo, cet. Fol. 140b. Explicit tractatulus, cet.... conscriptus per deuotum illum patrem Dominicum nomine quem oculis vidistis in carthusia treuerensi ex spiritu magis loquens et experientia quam litera aut sciencia inflante. Et reperietis hic inscripto quam pluries (sic) a reuerendo patre bone memorie Arnoldo priori in Bodecken quondam etc. (sic). — De hoc Arnoldo cognomine Hul's vid. Acquoy, Het klooster te Windesheim, II 339, 352; III 61.

„Liber monasterij S. Pauli in Traiecto inferiori.”

*per crucis lignum ad paradisum
ducendam. p. die.*

卷之三

pletalumoniacalefici&spiritu
uoculoretreatiōnē comp̄sch. ut
ibhōste malugno defendas. quos
pertugnum saecrūci filiūtū
māistriae proslute mundi

RID MON MAI NUN TEL

卷之三

Enicospilus luteofasciatus *enescens* *luteomaculatus*

VI LÓ GIÁU QUẤI SỐ KỶ 60
MANI KẾT HÌNH CHI

A Servient benevolentiam regnante at
Stratford Londinensis domum suam induit
et Norabys hincus dicit quod laborem et
tristitia non sunt nisi ex seruitate.

¶ In portarum nivis & faszar quod erat in terram
affidens. ¶ In transverso tunc facie. Iusti
epulorum exultet hodie spes cordis sollestitiorum

ad q̄s̄ om̄ps̄. ut qui beato rū
maḡt̄rūm ḡordiāni atque
ep̄imachi sollempnacoditius.

*est un mapaeate mea et honorib;
adiuuenir. p*d*. s*u* i*r* o*n**

卷之三

卷之三

Dissimilans *luteus* *Lam.*

fundat facit et praeambule sacramentum interpreten

Wolfr. Draudtsc̄. angloam̄. chom̄. ex

adipressor **adipose** **adiposity** **adipose tissue** **adipose tissue**

sentium & confitiorum nominis. ¶ Unde

in complicitatem dñm ex hoc statim uniusq[ue] expo-

Isabel cunctis baracu[m] in rebus dicitur. Christus placet.

recommendet. v. *Niedersachsen und Sachsen* p.

Uidebam omn̄ filios regnū rāchī discendentes

Top down *standardizing* *concepts*

卷之三

卷之三

卷之三

imperiosimēnārī rituorū
etē. achillei. epancratu.
bueatq̄ beatasollemnis. et
modignos reddat obsequio. p. d.
crimtaiorum dñe. Su f. ū.
neri. achillei. & panceratib.
gratia confessio. et munera
māximēndent. et tuā nobis
indulgentiam semper impla-
rent perdīm. ¶ A N E

Abbe monasterij sancti pauli in Traiecto
Infectionis

Hs.
4 J 9

Aevum medium.
Scriptores ecclesiast.
Nº. 361

K 4 007
N 9

J. 163

N.

n° 252. u.

n° 291. u.

— —

Incipit breuiloquid bonaventure patre scripture. d.

Iecto genua
mea ad do
minū p̄m
dū m̄ iū
m̄ ex quo oī
p̄mitis in celo et in terra
noīatur ut det nobis sc̄d̄
diuicias gl̄e sue virtutē co
zboran per sp̄m ei⁹ in
iteriori hoī habuī x⁹ p̄
fidē in cordib⁹ uris in am
itate ridiculi et fundati
ut possitis apprehendere
cū oībus sc̄is que sit lon
gitudō latitudo sublimi
tas et profundū dare etiā
sc̄emine cū sāc̄itatis x⁹
ut impleamini in oīm
plenitudinē dei Magn⁹
doctor gentiū et predica
tor veritatis diuino iple
tus sp̄m tāquā vas elet
tū et sc̄ificatiū in hoc ver
bo aperit sacre scripturā
que theologia dicit⁹
ortū p̄gressū et statūm
similans ortū scripture que
attendit sc̄dm influēti
būssie trinitatis p̄gres

Sū aut̄ sc̄dm exigitiam
hūane capacitat̄. sta
tū vero siue fructū sc̄dm
sug habundanciā seplex
sime felicitatis Datus na
q̄ nō est p̄ hūanā innesti
gracionē. s̄ p̄ diuinā reue
lacionē que fluit a p̄clu
minū ex quo oīs p̄mitis
in celo et in terra noīatur
a quo per filiū ei⁹ ibm x⁹
manat in nos sp̄s sc̄is et
per sp̄m sc̄m didicēt et dis
tabuente dona singulis
p̄ut vult dat̄ fides. et per
fidē hātit̄ xp̄c in cordib⁹
nūs. Hec ē notiaa ibū xp̄i
ex q̄ originalit̄ manat fir
mitas et intelligēt̄ totū
sacre scripture. Unde et in
possibile ē qd̄ aliquā i ipsā
ingrediat̄ agnoscendā n̄
p̄mis fidē xp̄i habeat sibi
infusa tūp̄ totū sacre scripture
lucernā et ianuā et etiā
fundamētū. Et enī ipsā
fides oīm sc̄ialū et lūca
tionū q̄ dū peregrinam̄
a dño fundamētū stabili
ens et lucerna dirigens

et ianua introduces sed
cuius mesum noster est etiam
mensum sapientia nobis
ditus data ne quis sapi
at plus quam sapere sed ad
sobrietatem et virtutem sed
quod deus dicit mesum fidei
Mediante gratia hac fide dat
nobis notitia sacre scripturae sed
influenta trinitatis
bene utrumque quod insinuat apostolus
in prima parte auxilii pro
inducto Progressus at scripture
sacra non est coartatus
ad leges rationacionis diffi
culty et dissonum utrum mo
re alias sacras et non est co
artatus ad partem vniuersi
tatis sed post eum secundum lucas
scripturam procedat ad dandam
hominibus videlicet notitiam regis suffi
cientem sed quod expediat ad sa
lute per vitam per plena ver
ba parva per mystica de
scribit etiam vniuersitatem
a quae in quadam summa in
qua attendit latitudo de
scribit de cursu in qua atte
dit longitudo describit ex
cellentiam finalium saluando

10
vici

27 in qua attendit sublimitate
describit misericordia dominatorum
in quo profuditas consistit nos so
lum ipsi vniuersi venimus etiam di
ni iudicari et sic describit to
tu vniuersum istum expedit he
re de ipso notitia ad salutem
sed vniuersus latitudines longitu
dines altitudines et profundum Ha
bemus etiam et ipsa in suo processu
hec in se sed quod posterior de
clamabit quia sic erigebat
admodum huane capacitatibus
quam magis et multa nata est
magis et multa caper
tamen speculum quodam nobilis
sumus in qua nata est descri
bi non solum naturam sed similem etiam
ter vniuersitas mundanarum
ut sic processus sacrae scripture
attenda sed exigitam capaci
tatem huane. Hoc vero
sive factum scripture non est quodam
sed plenitudo etiam felicitati na
tum est scripture in qua sunt verba
uite etiam quod ideo scripta est non
solum ut credamus veritatem etiam ut
vitam possideamus etiam in qua e
tiam videbimus amabimus et vni
uersaliter nunc desideria imple

būt quib⁹ impletis vē
tūc sāc⁹ s̄rēminetē sāc⁹
cauitatē et ita ipleti eī⁹
in oī plēitudiē dī ad qmī
qdē plēitudiē conat⁹ nos
dīna int̄dūce sc̄pt̄l uix⁹
pdicte sāc⁹ vt tūc Hoc iñ
s̄ie hac int̄cōnōe sacra sc̄p
tūm p̄santādā ē d̄cenda ⁊
etā audienda et vt ad istū
sc̄m et tūm rō p̄uiciam⁹ p̄
gressu viā m̄ itineis sc̄p
tūx inchoādū est ab erodio
hoc ē ut cū mem⁹ fide ad pa
trē lūmū acceda⁹ flectendo
genua cordis nūr̄ vt ip̄e p̄
filū suū in spū s̄rō det no
bis verā notiā ihū xp̄i
et cū notiā amore ip̄ius
vt sic ip̄m agnoscētes et
amātes ⁊ tūq̄ in fide soli
dat⁹ ⁊ i cūtāte indicati
possim⁹ ip̄i⁹ sc̄pture noscē
latitudiēz longitudiēz gal
titudiēz ⁊ pfundū ⁊ phāc
notiā p̄uēre ad plēissim⁹
notiā ⁊ excellētissim⁹ a
morē bētē trutatis q̄ sc̄or⁹
desideria tendūt in quo ē
stat⁹ ⁊ xp̄lētū oīs veri

et bōi dī lannidē sāc⁹ sc̄p
Huius sāc⁹ sc̄pture s̄ie
Capito ⁊ int̄to et
principio credito sil⁹ ⁊ uocato
vidend⁹ ⁊ p̄gressus q̄
tū ad ip̄i⁹ latitudiēz lon
gitudiēz altitudiēz ⁊ pfū
dū sc̄dū viā et ordiēz apli
docimeti Consistat at ip̄i⁹
latitudō i ml̄titudiē suar⁹
partū longitudō veō in
desc̄pōe tūm et etatū al
titudo i desc̄pōe icurthia
rḡdati ordiātū pfundū i
ml̄titudiē mīstior⁹ sensū
et intelligētāz In iñ re
lim⁹ latitudiē sacra sc̄p
ture spedāti p̄mafronte
occit nobis sc̄ptū sc̄m
da in duō testamēta s̄i in
vetus ⁊ i nouū Vetus at
occit cū ml̄titudiē libror⁹
ht cū libros legales hīs
toriales sapientiales et p̄
phetales ita q̄ p̄mu sūt
quicq; sedi x-terti v-⁊ q̄
ti sūt vi ac p̄eh⁹ i vnu
so xxv Nouū sil⁹ testame
tu ht libros hīs corriđē
tes sc̄dū q̄druplicē formā

nā legalib⁹ corīdet libri
euāgeliā historialib⁹ ac
tus apliā sapiālib⁹ eplē
aplōz et marie pauli ph
et alib⁹ corīdet apocali
ber ut sic mun̄ sit a formi
tas inter vēt⁹ et nouū nō
solū in cōtinētia sesū. Ve
nū etiā in qđi dformitate
partū i cui⁹ signā et sig⁹
ficiōe vidit. Ezechiel rotā
quatuor faciez et rotā in
medio rote qđ vēt⁹ est in
nouo et ecōiso. In libris le
galib⁹ et euāglis ē facies
leonis. p̄t excellētā autē
no i sapiālib⁹ ē facies hōi
pter sapiāz saginē in his
torialib⁹ ē facies bonis. p̄t
excellētā v̄tutis in libri
phalib⁹ ē facies aquile. p̄
intelligētā p̄spicētā. Hec
te aut̄ sāc̄ scriptū diditur
i nouū et vētū testimētū
et nō theorictā et p̄ctictā sāc̄
phā. qđ nō theologia fide
tur. p̄t cognitōz fidei que
v̄tus est et fidamētū mor⁹
et iustine et rotā. Et v̄tū nō
p̄t in ea sequestri noticia

renū sū crededor a noticia
mor⁹ sec⁹r̄t̄ est de phā que
nō tñ de vētate mor⁹ venīng
etiā de vēo nuda spēdaciōe
asidēato. Qm̄ ḡ septū sa
cū ē noticia monēs ad bo
nū et reuocatā a malo et li
ē per timorē et amore idē
didit in duo testimētā qđ
brevis dīa ē tīoē et aōe. Et
qđ qđruplī p̄t aliq̄s monū
ad bonū et separati a malo
s̄ p̄cepta potētissē ma
iestatis. ul̄ per docimētā
sapiētissē vitatis. ul̄ p̄
exempla et bñficia inoen
tissē bñtatis. ul̄ ex oībus
in vñū collās. Ideo tā in
nouo qđ in vēt̄. se qđru
fōrū editi libri. otinetes sa
cū septū sc̄d̄ corīdetā
ad q̄tior p̄missa. Nā libri
legales monēt p̄cepta
maiestatis. op̄otentissē
historiales p̄ exempla bo
nūtatis inoentissē sapie
ciales p̄ docimētā vētatis. p̄
udentissē. phales monēt
er oīm p̄dator. ogregatōe
sicut manifeste ex eis appa

Et doctrina

ret vñ ip̄i sūt q̄si tota lega
lis sapie remeoratum. **E**st
q̄ scriptura sacra silio latissim
fluvio q̄ ex cursu ap̄rml
terræ aggregat magis ac
magis sc̄s qd̄ longius de
currit. **N**a cū p̄mo ī scriptum
cent libri legales post sug
nent aqua sapie hystrion
alium libror̄. **T**erzo vero sup
aduenit doctrina sapientissi
mi salomonis post h̄c etiā
doctrina sc̄s publicar̄ et tāde
doctrina euaglia reuelata
p̄ os curris xpi plati
per euaglistas. **S**cripta p̄
sc̄os apl̄os diuulgata addi
tis etiā documentis q̄ sp̄s. f.
super eos venies docuit
nos per eos ut sic oī ve
tate p̄ sp̄m sanū uir̄ ap̄ro
missū dinū edicti. oī ven
tatis salutatis doctrinā etiā
xpi daret et sacram scripturā
ossumādo veitāt noticiam
dilatimat. **S**econdū lōgūndic
Dabat enī hec scriptura
sacram longitudinē q̄
consistit in descriptō tā cpm
q̄ etiā. a principio mudi

vñ ad diē iudicij. deci
bit enī p̄ tā cpm mudi
decretere s̄z. p̄ tpc legis n̄c.
legis sc̄pte et legis gracie
in hys tribz corporibz vñ
distinguit etates quaz p̄
ma ē ab abā usq; ad noe.
sc̄da a noe usq; ad abrahā.
tema ab abhā usq; ad dī.
q̄rta a dī usq; ad tūsmig
coē bb. v̄ a tūsmig. usq;
ad xp̄m vi. a xpo usq; ad
finc mudi scriptā decunt
tū vi. q̄ incipit a q̄ete xp̄i
i sepulchro usq; ad resur
rectionē ultiaz qn̄ incipit
resurrectōis octaua etas.
et sic scriptura ē lōgissimā q̄
itracitādo incipit a mudi
et tpc exordio in p̄n̄ genē.
et puerit usq; ad fieri mudi
et tpc. i fine apocal' recte
autē vniuersū tpc qd̄ decūt
sc̄s tpc lege. si inditā da
tā extēt et infusa. decunt
p̄ scriptō etates et ossumāt
in fieri sexte ut sic mudi de
cursus respodeat exordio.
et decursus mudi maioris
respodeat decursui vite

minoris mudi s. hois ppter
quie fatis e. Na pma etas
mudi in qua e ipi mudi
formato. casus demonii. co
formato angloz. ree comi
det pme diei in q fta e lux
et distincta a tenebris. Deda
in qua p arth a et diluum
saluati sunt boni et delet
malum. corindet sed diei in q p
formatum fta est distinctio
aqz ab aquis. Tertia in q
vocatus e abrah a et ihoa
ta e synagoga q sacrificia
re. gnare pl e debuerunt
ad dei cultu. corindet diei
tre in q apparuit tia et p
tulit herba virente. Qua
etas in q vixit regnum et
sacerdotium q rex dd ample
uit cultu dini. corindet
diei qtre i qua fta e for
no lunariu et stellar. Qua
ta in q transmigrates me
pplos milles versati sunt et
tribulati corindet diei qui
te in q fta e formato pis
qui er aquo. Quarta etas i
qua natus e xps i hois ef
figie qui e ve ymago di re

mide seite diei i q format
e ho pm. Doptia que e qui
es aiay no habes finem cor
mide septie diei i qua rei
euit de ab o opere qd pa
trunt et sic distingutur hec
septie etates pte insignia
fta q fuerunt i eaz erodne
re quo corindet dieb for
matis mudi. Vocatur at
pma etas infacia. q sicut
infacia roti oblinione dele
et sic illa pma etas p di
luum e. Osupta. Deda pu
erita vocat sicut enim in
puerita loci uapim sic
i sed a etate fta e distinctio
ligiar. Tertia di adolescentia
q sicut vis gnatua i
capit in actu sui etate sic
tue vocat e abrah a et da
ta est ei curuatio et fta e p
missio de semine. Quarta etas
di inuenitus q sicut i ini
tute floret hois etas sic i
qrita etate floruit sub re
gibz synagoga. Quinta se
nectus di q sicut i senect
ute vires minuit et dea
dit pulchritudo. sic et in

tm̄sm̄ḡtē s̄m̄ ē de uideor
sacerdotio. **S**erua d̄i seruū q̄
sciat illa ē q̄ copulat cū moe
de habet tū magnā lucē sa
p̄ie sic serua etas mūdi ter
minatur cū die uidetur ut in
ea vigeas sapia p̄ doctrinā r̄
Hic ḡ totus iste mūd̄ ordīa
tissio decursu a scriptū de
scrubit p̄cedē a p̄n̄ usq; ad
finē ad modū pulcherrimi
carnis ordīati vbi p̄t q̄s
speculā sc̄b̄ decursu q̄pis va
rietatē i multiplicitatē eq̄
litatē i ordīacōḡ rātudīc̄
i pulchritudīc̄ mīlōr dīno
x p̄cedēcū a sapia dei q̄
gubernat mūdū. **V**n̄ sic
null⁹ p̄t vidē pulchritudinē
carnis nisi asp̄co ei⁹ fēnit
ſi totū versū sic null⁹ vidē
pulchritudīc̄ ordīacōis i re
giois vniuersi nisi ea totū
speculet̄ i null⁹ hō lōgen⁹
ē qui totū possit vidē oculi
lis carnis sue n̄ futūa p̄t
p̄ se p̄uidē p̄uideat nob̄ sp̄s
ſc̄b̄ librū sacre scripture cui⁹
lōgitudo atque dēc̄sū vnu
si regiois. **D**e sublītate ſi ſcriptū

Habet nichilo ſacramē
ſcriptū i ſuo p̄cessu
ſublītate que p̄ficit i dēc̄p
tōe iem̄thiar gradati or
diati q̄ ſūt iem̄thia ecclī
aſtīa anglicā i dīna ſuue
ſubceleſtis celeſtis i ſirclē
tis. **V**na p̄r̄ dēc̄ribit pa
tent ſc̄b̄ aliquidū magis
oculte i etīa adūt magis
oculte i er dēc̄pōe iem̄t
dīe ecclīastīc̄ ē alta i er
dēc̄pōe anglice alior̄ ex dē
c̄pōe dīna altissīa ita ut
poſſim⁹ dic̄ illud ap̄phīe mi
rabilis ſīa ē ſac̄a tua ex me
p̄fītata ē i nō poteo ad eā
i hoc q̄dē ſatis nē nā cū res
habeat cē i matīa i aīa
p̄ notīa acquisīta i eaīa i
ea p̄ grāz hēant cē in ea per
gloriā i hēant cē i arte et
na. **P**hīa q̄dē agit de reb̄
ut ſūt in nā ſuue i aīa ſc̄b̄
notīa nālī ſuue iul'eaīa
acquisīta. **D**ed thes̄ tāq̄ ſac̄a
ſupra fidē ſuudata i p̄ ſp̄m
ſīa ſuuelata agit i de eis
q̄ ſpectat ad grāz i glāz i
eaīa ad ſapiāz etīā. **V**n̄

ip̄a substernas sibi phicam
cogitac̄ et assumēs de natū
rex c̄ptū sibi op̄ē ad fabri
candū speculū p̄ qd̄ fiat re
p̄nta dīm̄ q̄ sc̄lā cugit
q̄ in suo h̄fimo t̄ḡit t̄n̄ sed
i suo t̄camēt̄ḡit celū i h̄
totū p̄ illū vñū iem̄rhiam
ibm̄ xp̄m̄ q̄ nō t̄n̄ r̄e huac
nē assūpte ē iem̄rhia i ec
clastica iem̄rhia Venū e
cā in angliā i media p
sona i illa s̄t̄elesti iem̄rh
bia b̄t̄issē trutatis uta q̄ p̄
ip̄m̄ a sūmo capite deo des
cedit uictoris grā nō solū i
barba venū cā i horam
vestimenti q̄ nō t̄n̄ in ierim̄
supnā rex eaā i ecclia mi
litudine Est enī pulchritudo
maḡ i machina mūdana
si longe maior i ecclasticā
pulchritudine sc̄r̄y canisna
tū adornata marie at i
ihrl̄n̄ supnā sc̄maria at
i illa trutatis sūma i b̄t̄
sia Ideo ip̄a sc̄ptura nō t̄n̄
altissim̄ matiaq̄ h̄z p̄ quā
delectat et p̄ q̄ i altū leuat
intellectū mētis rex eaā

ip̄a ē venustissim̄ et mūro q̄
dā mō intellān̄ nūm̄ delat̄
et sic magis ac maḡ delec
tādo assuefat ad dinorū
spectaculoz̄ iut̄ et anago
gras De sacre scripturē p̄ fidim̄
Nabat postmo ip̄a sc̄p
tūm̄ p̄ fiditatem que
dūst̄ i mūltitudinē mūtare
intelligētar nā p̄t̄ lūlē
sensū h̄t̄ i dūf̄ lonḡ expō
t̄pli f̄ allegorice moralē
et anagōte Est at allego
ria q̄n̄ p̄ vñū sc̄m̄ idem̄
ad sc̄m̄ sed qd̄ credēdū ē Ero
pologia seu moralis ē q̄n̄
p̄ id qd̄ sc̄m̄ ē dat̄ intelligi
ad qd̄ facēdū ē Anagogia
q̄i surſū dā ē q̄n̄ dat̄ intel
ligi i qd̄ desideriū ē s̄t̄ e
terna felicitas b̄tor̄ H̄c at
hic c̄plex sensū d̄c̄ ē ē i sc̄p
tūr̄ p̄t̄ intelligētā lūlē
q̄ ita cōpetit ip̄i sc̄ptū
subiecto ip̄i auditoi sūc
disapulo ip̄i origini ip̄i
ip̄i eaā fini Subiecto m̄p̄
op̄ent q̄ ip̄a ē doctrinā q̄ ē de
deo de xp̄o de oxibz xp̄amōi
et de credibili H̄b̄m̄ enī illū

5

quo ad subām deo. q̄ ad veri-
tatem xp̄c q̄ ad opacōēz ipa-
tis opus. q̄ ad oīā h̄ē ipm̄
cōibile. Deus autē tūis est
vna vns̄ i essentia. tñ i per-
sonis. Ideo scriptura q̄ē de ipo
bz i vnitate līc̄ efoitatem in-
telligēt. Ppc cū sit vnu ver-
bu. oīā p ipm̄ sc̄ā dicitur et
i ipo relucet ita q̄ eiō sapia
ē mltiformis i vna opa re-
pacōis cū sint mlti oīā ad
xp̄i oblacōē pīapalē habet
asp̄ān. Credibile ut cōibile
dūsiōde relug sc̄ā dūsum
statū cōdecū. io xp̄i pfoita-
tē ad oīā pmissa. sc̄ān sc̄ā-
tum i vna līm̄ mltiforēz
panit itelligēt. Cōpetit
bz ecā auditōi. q̄ nō ē due-
mēs eiō auditōe n̄ hūlis
mūd̄ fidelis studios. Ideo
sub cortice līc̄ apte occultat-
ur mistica et p̄fida itel-
ligētia ad cōprimēs ſribā
ut ipiō p̄fiditate i hūlita-
te līc̄ latēt. ſribi cōpmā
et imūdi ipellant et ſtan-
dulēt declinetur et negligē-
tes erutetur ad itelligētā

misterior. et q̄ miditor illius
doctrie nō ē vni grūs si cui
libz om̄s cū ſaliādos optz
aliq̄ de doctria hac ſcie. ideo
ipā mltiforēz bz itelligēt ut
ſic omnē intellētū capiat
oī itellētū odescendat oēm̄
intellētū ſibi ūtētē mltitū
dīc mltiforēz dantit ſue illius
net panit i accēdat. Cōpetit
ecā pīa q̄ ē q̄ a deo ē p
ipm̄ e ſum̄ ſcm̄ loq̄tem p
ora. pphaz i alioz q̄ hanc
doctriā ſcp̄erūt. Qm̄ at deo
nō tñ loquit p vba. vnu
ecā p ſc̄ā. q̄ ipiō dice ſatē
ē et oīā cōtēta tāq̄ dei effēt
inuuit ſuā tam̄. ideo i ſcrip-
tura dīnit. ūtā nō tñ de-
bet ſignificare vba ſc̄ā ſc̄ā.
xp̄c. n̄ doctor liḡ. effēt hūlis
i carne. alt̄ erat i dīctate. iō
decēbat ipm̄. et eiō doctriāz
bz hūlitatē ſimōe cū p
fiditate ſentēt. ut ſicut
xp̄c ſuit pāncull ūolutus.
ita sapia dei i ſcriptum ſigis
q̄busdā hūlibz ūolutus.
Op̄s ecā ſtū ūlūtūdū ūlūtūdū illius

tinbat et reuelacionēs faci-
ebat i cordibz xp̄h̄ar ip̄z
etā nlls latē p̄t intelligē
et missus emt oēm dōcē vē-
ritatē. iō sp̄tebat ei⁹ dōc-
ne vt i uno smōe mltipli-
tes laterēt intelligē. Compe-
tit nichilo⁹ ip̄i⁹ fini⁹ q̄ sap̄i-
tura data ē ut p̄ eā dīgna-
tur hō i agnoscendis et a-
gēdis ut tādē p̄uiciat ad
optata. ⁊ q̄ om̄es creatu-
re ad h̄ō fē sūt vt fūiant
hōi tendēti ad sīmā patrīa
iō sc̄ptum assūt ip̄as crea-
tūrā sp̄es dñas. vt sic p̄
illas doceat nos sapiaz di-
gentē nos ad etīa ⁊ q̄ hō
nō dīgnit i etīa nūi cog-
tūa cognoscat vñ creden-
dū. ⁊ op̄atua faciat bonū
op̄andū. ⁊ assertia suspirat
ad dñi vñdendū. ⁊ amādū
⁊ p̄friēdū. Hic ē q̄ sc̄ptum
sacra p̄ sp̄m sōm̄ datū as-
sumit librū ūature. mate-
ria sed̄ sp̄lē modū intelligē
vt sic p̄ tropologīā hēam̄
notīa agēdor matīalr p̄
allegorūa crededor. vēnat

+ salicet iferendo i finē

p̄anogogia desideriōr delca-
bilr. vt sic p̄grati p̄ v̄tuosa
op̄atoz illūnati p̄ radiosā
fidē ⁊ p̄fī p̄ ardētissimāz cūta-
tē pucia⁹ tāndē ad branū fe-
licitatis etīe. **D**ēmō p̄cedēdi
Tū mūta sacre scripture
Igit⁹ mltisortitiae sapie
q̄dīmet i ip̄i⁹ sacre scripture
latitudie lōgitū⁹ altitudiē ⁊
p̄fido. vñ⁹ ē ḡis mod⁹ p̄cedē-
di autētico vidēt intrā quē
otinet mod⁹ maritū⁹ p̄re-
ceptū⁹ p̄hibitu⁹ ethor-
tatu⁹ p̄dictu⁹ om̄iatoru⁹
p̄missu⁹ dep̄ictori⁹ ⁊ lauda-
tu⁹ ⁊ om̄es h̄n modi sub-
vno mō autētico t̄ponūt⁹
⁊ h̄ō quidē satis itē. q̄. n. h̄
doctra ē ut boī siam⁹ ⁊ sal-
uem⁹ ⁊ hoc nō fit p̄ mudā
p̄sideratoz s̄ p̄o a⁹ p̄ volūm-
tis idīatoz. iō sc̄ptōma eom̄o
debuit t̄di quomō maḡ pos-
se ūidīnai. ⁊ q̄ maḡ moue-
t̄ affīs ad ex⁹ q̄ ad argumē-
ta. maḡ ad p̄missioes q̄ ad
ratiōnātōes maḡ p̄ deuocōes q̄
p̄ diffinītoes. Ideo scriptum
sacra nō debuit h̄ē modū

diffinitum diuisium et colla-
 ui ad pbandū passioēs a-
 liq̄s de sbo ad modū alia
 scīat. Sed oportuit q̄ brēt
 modos p̄s f̄m varias id
 nacōes aiōz diuisiōe aīos
 ieiūantes. ut si q̄s nō mo-
 net ad p̄cepta et p̄hibita
 saltē moueat p̄ exēpla nar-
 mti. si q̄s nō p̄ hoc mouea
 p̄ bñficia sibi onsa. si q̄s n̄
 p̄ h̄ mouet moueat p̄ mo-
 nitoēs sagaces et p̄ missio-
 nes veates p̄ cōmīcōes ter-
 ribles ut sic saltē extetitur
 ad deuotionē et laudē dei in
 qua p̄cipiat grāz p̄ quā di-
 gatit cura opa v̄tuosa.
Dīn ḡ h̄ mōi narratiū
 n p̄nt fieri p̄ viā cātidimis
 narmōniū. q̄ p̄cialana-
 gesta. p̄bam nō p̄nt. Ideo ne
 scripture ista tāq̄ dubia va-
 illaret ac p̄ h̄ mōi mouet.
 loco cātidis rōnis p̄uidit
 deus h̄ scripture cātidimē
 ouit. q̄ adeo magna ē q̄
 oēm p̄spicacitatē huāi īge-
 nū s̄tercellit. Et q̄ nō ē cā
 auctoritas ei⁹ q̄ p̄ fallere

vel falli. null⁹ at q̄ falli n̄
 possit et fallē nesciat nisi
 deus et sp̄us sc̄s. **H**inc ē q̄ ad
 h̄ q̄ sacra scripture mosibile
 bito eēt p̄frē antetica. q̄ nō
 ph̄anā īvestigacōes ē tra-
 diti. si p̄ nūclarōes dīnā. Ideo
 nichil ī ip̄a. atēp̄nēdū est
 tāq̄ int̄le nichil resp̄nēdū tā
 q̄ falsū. n̄ ip̄udiādū tāq̄ in
 iquū. p̄ eo q̄ sp̄us sc̄s. ei⁹ au-
 tor p̄fectissim⁹ n̄ potuit dicē
 fīlī nichil seflūn̄ n̄ dimini-
 tu et p̄teā celū et tārā trāsibū
 v̄ba sacre scripture nō p̄teri-
 būt quin ip̄leātur donet ar-
 celū et tān̄ trāscat iota vñ
 aut vñ aper nō p̄teribit a
 lege donet oīa fiāt saluato-
 re testāt. q̄ ḡ solueit ea q̄
 scripture doc̄ et doauit sic hoīe
 mūn̄ vocabit̄ ī regno celoz.
 q̄ at fecit et doauit h̄ magn⁹
 vocabit̄ ī regno celoz.
Dīmō intelligēdi sacram scripture

Quēadmodū at scripture
 hec sp̄ale h̄ modū p̄
 reēdi. sic iuncta suū p̄cedē
 modū sp̄ali suo mō d̄ icel-
 ligi et expōi. **C**ū n̄ ip̄a ml̄

triplicē sub bīcūtate lē re
gat icellāz expositoīz ab
ſcō dīta p̄ducē i lucē z illā
edūcātā māfēstātē p̄ aliam
ſcripturā mag patētē sicut
ſi exponerē illud p̄s apphen
de arma z ſcutū z eruge i ad
mī z velē erpliātē q̄ ſint ar
ma dīna dīca q̄ ē vēitas z
bona volūtas z quā ſit p̄
bandū ē p̄ſcripturā aptā nā
z ſcribit̄ alibi ſcutobone vo
lūtatis tue coronaſti nos z
iter ſcuto cīudabit te vēitas
er Ad qd nō p̄t q̄ ſ de ſacili
ptungē n̄ p̄ aſſuefactionē
lecois tertū z lñz biblie co
mēdet meōrie Alioqñ in er
pōe ſcripturā nūq̄ potēt ē
potēs Un̄ ſicut q̄ dedignat
p̄ma addiscē elemēta erq̄
bus dō integritur nūq̄ p̄t
noſtē nec dēcōnū ſuſſicitā
ner lege z tñz dſtructiōnū
ſic q̄ lñz ſacré ſcripture ſp̄nit
ad ſpirituales ei ſtelligētias
nūq̄ aſſurgit Attēdat at
expositor q̄ nō vbiq̄ reſtē
da ē allegoria nec oīa ſit
miſtice exponēda ppter qd

nōndū ē q̄ ſcriptum q̄ tuor
bz p̄tes vna ē in q̄ ſcōz lñz
agit de mūdais natīs et p̄
illā ſiḡt ipacōz nūq̄ ſicut
apparet i despoē ſormacōz
mūdi Alia ē in q̄ agit de ac
tibz z p̄cessibz ille ſpli ſtīla
mā Tēra ē in q̄ mūdis ver
biſ ſiḡt z exp̄nit q̄ p̄tinet
ad nūq̄ ſalutē q̄tū ad fidē
ul̄ mores Q̄ita ē in q̄ p̄mū
ciat nre ſalutis miſtia p̄tī
mūdis verbiſ p̄tī enigma
tiaſ z obſcūriſ z p̄tī ſcō
tūtū i hñs locis vātis nō
ē vñſōutē exponēda Dely
at expositor dīngi i illa er
pōe ſacré ſcripture ſcō ſc̄pli
tē regula q̄ tñlñ p̄t de ver
biſ auḡtū i libeo de doctiā
rāna P̄ma ē bz vñbīaū ſuſſ
hat ſcripturā p̄ma vñbor ſiḡt
ſinglareſ actus huāe ſuſſ
cois ibidē res ſiḡt p̄ verbiſ
p̄mo ſiḡt deinde nre re
p̄actioſ miſtia vbi vō p̄ma
ſiḡt vñbor exp̄nit fidē ſuſſ
cauitatē ibi nulla ē allegoria

qrenda **S**cđa in glâ ē ista vbi
verba h̄ scripture signit res c̄
actis ā diuisacōis p̄li ifili
ti ibi q̄nt de alio scriptū lo
co qđ q̄lly res signit et deinde
significatōis suā eliciat p̄ vba
mnde significatia fidē ueritatē
ul' morē etiā honestatē ut
pote si dicat oues paruit ge
nelloſ fetus ondat quoniam
ibi signit hoīes et gemin⁹ fe
tus gēma cantatē **T**ertia re
glâ ē ista qđ aliq̄ scripture h̄z
aliq̄ intellectū līnlē et spuā
lē d̄z elicit expōitor vñū illa
attributio. uiciat historiam
an spuālī significato qđ forte
vñp̄ no p̄t ouēre et si vñq̄
aperit tūc hñlē et spuālē d̄z
affūmar. si vco altro tñm mo
tic spuālē solū d̄z itelligi si
uit sabbim legis ēē p̄petuū
sacerdotiū etiū possēsioſit
etia et pactū circūfatiois ēē
etiū q̄ oīa ad spuālē signifi
catū refēndā sūt. **I**b̄ autq̄
p̄ sac̄ scripture silua q̄s in
cidēto securē et erponēdo icē
dit opus ē v̄t p̄pri⁹ non est fa
ctiū p̄ sac̄ scripture ueritatē p̄

7

v̄ba explicati videlicet ut at
tendit q̄mō scriptūa descripti
ūau. p̄gressū et consumatō
duplins corporis qđ ex oppōito
se iſp̄atētū bñoz. s. qui hic se
bñiliat et eralent sempiter
nali et in fūto maloz q̄ hic
se eralent et etiālē dep̄metur
Vñ ip̄a agit de toto vñuso
qñtū ad sumū et minū p̄mū et
ultimū et qñtū ad decūsū int̄
mediu sub for̄ cui dā crucis i
telligibl̄ in q̄ descripti h̄z: qđā
mō vidi luīe mēns co machi
na vñuīsi ad quā qđē intelli
gēdā opt̄ nosse reglānt p̄n
apū oīm ip̄az creatōnū lap
su redēp̄coēn p̄ sagūnē. iſcē
cionē p̄ grām et ip̄actōz p̄ sc
tū. et tandem imbuōz p̄ pena
et glāz sempitēnā. **E**t q̄s ls doct̄dā
ta in scriptis sc̄or. q̄ etiā doctor
sic diffusē tridūtā ē ut accē
tibz ad scriptūm sac̄m audiēdī
no p̄t per longa tpa vidi nec
audi. p̄t q̄ etiā noui theolo
gi freqūr ip̄am scriptūm sac̄m
et horūtā tñq̄ incertā et mor
dinatā et tñq̄ quādā siluām
op̄oc̄ **R**ogatus n̄ a seorsim

paupcula sc̄criole m̄e. aliq̄
breue i sūma dicere de veritā
te theologie. eozūq̄ p̄bly de
uict̄ assensi. breuiloquiuī q̄d
di facie in q̄ sūmā nō oīas
magis oportuna aliq̄ ad te
nedū breui tangēs. Adens
s̄l tūl̄ roem̄ aliquid ad itel
lendum sedm̄ q̄ oīat̄ p̄ ip̄e
Orā vēo theologia s̄mo est de
deo et de p̄mo p̄ncipio ut pote
q̄ ip̄a tamq̄ sc̄ia et doctrina al
tissim̄ oīa soluit i dēū tamq̄
i p̄mū p̄ncipū et sūmū Ideo
in assigndē rōmū in oīibus q̄
in toto hoc opusculo ul̄ tam
titulo cotinetur conat̄ sū
roem̄ sūmē a p̄mo p̄n̄ ut sic
oīdere peitātē satre septē
cē a deo de deo et sedm̄ dēū et
q̄p̄ dēū ut mento ista sc̄ia
appeat una cē et ordinati et
theoloī nō in mente nūcupa
ta. Si q̄d igitur ip̄st̄ vel
obscuri ul̄ sup̄st̄ ul̄ mi
n̄ it̄ ibi sūent venia oīa
parom̄ et breuitati t̄pis et
paupcule sc̄ie coedat̄. Si
q̄d vero it̄ soli deo honor et
gloria refert̄. Ut at̄ sequē

ca clauī eluēstant titulos
particulāes et caplā cum
p̄mittē ad finaliōē mēorā
et lucidioē cotinuacōē dicēd̄
q̄ septē p̄t̄ionibz et lxx duo
bz capitul̄ distinguitur. **Ca.**
p̄me partis sūnt nouem

Prima ps̄ ē de trinitate ha
bens caplā nouē et sūt
hec Primū est de illis septē de
quibz ē theologia in sūma
Sedm̄ q̄d tenendū de trinitate
p̄sonar̄ et unitate essentiae Ter
tiū de illiō fidei intelligēcia
sana. Octā de illiō fidei exp̄
sione catholica. Quintū de v
nitate dīne nē in multiōm̄
tate app̄artionū. Sexū de
unitate dīne nē in impli
citatem app̄iator̄. Septimū de
op̄tentia. Octauū de dei
sapia p̄destinacōe et p̄scā
Nonū de voluntate dei et pro
iudicia. **ca.** et p̄t̄ibz s̄t̄ diodec̄

Pecūda ps̄ de creatura
mūdi h̄z et caplā. Primū
de productōē mūdi totalis
Sedm̄ de nā corporali quītū
ad fieri. Tertiū de nā corpo
li quītū ad cē. Octā de natu

Uerbi mōstern sā Pauli i trajecto iſteriori:

in corpore qntū ad influere
et operari. Octū de mō descripte
di p̄diciā in sac̄ sc̄ptū. Her
tū de productō supnor spū
nū. Septimū de apostolatā de
monū. Octuui de confirmā
tōe angelor̄ bonorū. Nonū
de productōe hōis qntū ad spi
ritū. Decimū de productōe ho
mīs qntū ad corpus. Unde
amū de productōe cuius qntū
ad totū cōnūctū. Duodecimū
de cōpletōe et corrupcōe totū
mūdi summati ^{m̄la} sic p̄f. ^{xxi}

Quartia ps de corruptela p̄
cati habet capita vndeā
Pmū e de origine mali in coi
decimū e de p̄mōrū pentū tēp
tacōe. Tertiū de prior̄ pentū
transgressōe. Quintū de origine
pentū punicōe. Quintū de ori
ginalis p̄cā corruptōe. Sextū
de originalis p̄cā transiſſione
Septimū de originalis p̄cā in
mācōe. Octamū de origine p̄cā
actualiū. Nonū de origine et dis
tinctione capitaliū. Decimū
de origine et qualitate p̄cā pe
naliū. Undecimū de origine per
citorū fialū quæſit p̄cā in

sp̄m sāmplā ḡ p̄b decimū

Quartia ps de incarnationē
vbi in qua sūt x caplā
Pmū est de rōe qua vbi dei
debuit immanū ul' decimū. De
cundū ē de incarnationē qntū
ad unione nāri. Tertiū de i
carnationē qntū ad modum.
Quintū de incarnationē qntū ad
plenitudē tpm. Quintū de ple
nitudē grē xpi qntū ad ca
rismata in affū. Sextū de ple
nitudē sapie i intellectu. Sep
timū de pfectōe menti i effū
Octamū de passione xpi qntū
ad statū patientis. Nonū
de passione qntū ad modū
patienti. Decimū de passiōe
qntū ad critū passiōis ^{cala} _{xc} p̄b

Quartia ps de grā spū ^{xc} p̄b
sa habet caplā decimū.
Primū de grā in qntū est do
nū ditus datū. Secundū de grā
in qntū educat libū arbitriū
etia p̄cā. Tertiū de grā in
qntū iunat ad bonū merito
rū. Quātū de mīſiſiōe ip̄s
grē in hītū virtutū. Quintū
de mīſiſiōe ip̄s in hītū
donorū. Sextū de mīſiſiōne

ipius in hunc beatitudinem
per nos finum et sensum. Sep-
timus de ecclesia gratie respicietur
dendorum. Octauus de ecclesia gratie
respicietur diligendorum. Nonus
de ecclesia gratie respicietur agendorum
preceptorum et osilior. Decimus
de ecclesia gratie respicietur petendorum
et orationis. ^{alio} vi p. xiii

Sexta ps de media sacra
metali cuius capla sunt
tredecim. Primus est de sacramen-
torum origine. Secundus de sacra mem-
ori variacione. Tertius de sacra mem-
ori nro et distinctione. Quartus est
de sacramentorum institucione. Quin-
tus est de sacramentorum dispensa-
tione. Sextus de sacramentorum item
tione. Septimus de institutione et in-
tegritate baptismi. Octauus
de integritate confirmationis.
Nonus de integritate euhans-
tie. Decimus de integritate pe-
nitentiae. Undeauimus de integ-
ritate virtutis extreme. Duode-
cimus de integritate ordinum.
The decimus de integritate ma-
trimoniorum. ^{alio} septuies plus. **S**epte-

Poptima ps de statu fi-
nalis iudicium huius capla

septem. Primus est de iudicio in
coro. Secundus est de antecedentibus
ad iudicium cuiusmodi est pena pur-
gatoria. Tertius est de anteden-
tibus ante iudicium cuiusmodi se-
stiffingia ecclesiastica. Quartus est
de oiamibus sicut est confla-
gratio ignis. Quintus est de co-
comitibus sicut est resurrectio
corporis. Sextus est de sequen-
tibus sicut de igne infernali. Sep-
timus est de gloria paradisi.

In principio intelligendum
est quod sacra scriptura sit
theologia que principaliter agit
de primo principio sicut de deo trino
et uno. de septem agit in uni-
uerso. in primo de trinitate dei
de creaturis mundi. de corpore
christi. de incarnatione ubi
de gratia spiritus sancti. de medicina sa-
cramentali. de statu fratrum iudicio
huius veritatis. hec est quod cum sacra
scriptura sine theologia sicut sa-
cra enca datus sufficiens nona-
tur de primo principio sed in sua
lute. et deus non tamen sit rerum pri-

apū et exemplar effīciū
 in creatione s̄ etiā refecti
 uū in redēptione et pfecti
 uū in retribuōe. ido nō
 dñ agit de deo creatore et c
 atiu s̄ q̄ creatum nō ste
 tit et suo casu indignit re
 pari. ideo agit de corrupto
 la p̄tā medico sanante et
 medicina et tandem de ce
 acōe pfecta que ent i glā
 et impns in penā pfectis.
 et ideo ip̄a sola ē scā p̄tā
 que incipit a primo qdē
 primū p̄cipū et puenit
 ad ultimū qdē est premū
 eternū et incipit a sumo
 qdē est deus alassim laretre
 om̄ et puenit ad infinitū qdē
 est infernale supplicū. Ip̄a
 etiā est sola sapia p̄tā q̄
 incipit a causa summa ut ē
 p̄cipū creatorē ubi tñia
 tur cognitio ph̄ici et tñia
 sit per eam. ut ē remedū
 p̄tor et reducat ad eū ut
 est premū meitorū et si
 nus desiderior et in hac cog
 nōe est savor p̄tis vi
 ta et salus n̄iay et ideo ad

cā adipiscendā inflāmari
 debet desideriū oīm xp̄iano
 rū Ex h̄is patet q̄ licet the
 ologia sit de tot et de tam
 vains est tñi scientia una
 cuōibin ut a quo oīa est
 deus ut p̄ qdōiā ip̄c ad qdō
 oīa opus reparatis. ut ait
 qdōiā vñit̄i caritatis vñ
 culū quo celestia terrestria
 connectuntur. ut de quo oīa
 in libris canonis comprehendē
 sa credibile ut credibile de
 in libris expositorū credibi
 le ut intelligibile scđm an
 ḡ in libro de utilitate cre
 dendī quia qd̄ credim⁹ debe
 mus auctoritati qd̄ intelli
 gim⁹ iōni de fītate p̄sonarū vñitare

Primo q̄ de trinitate dei etiā
 tñia consideranda sūt. LAII:11
 scđ qualit̄ vñitatis s̄be et nē
 simul s̄t̄ cū plurilitate p̄
 sonarū. Secōdō qualit̄ cū plur
 litate appaononū. Tercio q̄
 liter s̄t̄ cū plurilitate appa
 torū. De plurilitate p̄sonarū
 vñitatem nē h̄ dictat tñi fides
 tenenda ē. s̄ q̄ in vñitatem nē
 sūt̄ tres p̄sonae. s̄ p̄ filius et

spūs scās quām pma est
a nulla. sedā a sola pma
est pgnationē terna vtrō
a prima et sedā p spūmāo
ne sine pcessione est utrī
tūnitas psonarū nō exdū
dit ab eēia dina sumā
punitatē simplicitatē immē
sitatē eternitatē incommuni
bilitatē essentialitatē et enāp
mitatē qm̄ potius includ
sumā fecunditatē caritatē
libemlūtē equalitatē ger
manitatē confortatē et in
sepabilitatē. Quocia fides
sana intelligit ec in beatissi
ma trinitate. **R**ō ad intel
ligentiam predictorū het est
fides enī cū sū pncipii cul
tus dei et fundamēti ei⁹ q̄
sc̄s pietatē doctrinē dictat de
deo ecē sentiendū altissimē p
issime. Nō autē sentier al
tissime si nō credet q̄ deus
posset se sumē cōicare. Nō se
tuet pñssime si credet q̄
posset s̄ nollet. Ideq; ut al
tissime et pñssime sentiat di
ct deū se sumē cōicare etia
litter. h̄ndō dilit̄ et condicōn

Ac per hoc deū tñmū et vñmū
Huc autē fidei mēptū dictat
de deo ecē pñssime sentiendū
attestatur tota sacra scriptura
que dī sc̄s pietatē doct
nū. q̄ deū fatetur h̄rc prole
qm̄ sumē diligit verbū sibi
coequale. qd̄ ab etiō genuit
in quo cūta dispositiū. p̄
qd̄ cūta pdurit et regit. p̄
qd̄ eaā carnē s̄m̄ pñssima
beignutatē hoīc redemut
preciosissio ei⁹ sanguine. re
demptūq; ibant. p̄ qd̄ eaā
in fine mūdi sumā mīas
impārēdo ab oī misiā libe
rabit ut p̄ xp̄m om̄es electi
sint filii sumū p̄ris in q̄
ent oīs pietatis consūma
cio et dei ad nos ecōuersio
Inq̄tū autē fides dictat de
o sentiendū altissime non
tm̄ attestat ei sacra scriptura
vñm̄ eaā om̄is creatū
iuria q̄ dicit aug⁹. tu de t
ca. m̄. Neq; enī dinor libeo
et tantumō auctoitas deū
ecē predicit. s̄ om̄is q̄ nos
cūsistat creatūm̄. ad quā
nos eaā pñinem⁹ vñmisā

ipa reū creatura p clamat
se h̄c prestantissimū oditōre
qui nob̄ mētē māoneq; dēd
qua vīēta nō vīētibz sc̄i
supediti nō seniētibz itd
ligētia nō intelligētibz in
mortalia īmortalibus impo
tentibz potētia. uiuētē uis
ta. deſeribz ſpeciosa. malib
bona. icorruptibilia cornip
tibz. īmutabilia mutabili
bza. īuſibilia viſibilitibz. icor
palia corporalibz. beata mīſe
ris preferenda uidetem. Ac
phoc qm̄ rebz creatibz. crea
tore ſine dubitacōe ipom̄
optet. vt eū et ſūme vīētē. et
aut̄a ſentire atq; intelligētē et
mozi et cornipi mutariq; nō
poſſe. nec corpus eē ſi ſp̄m̄ oī
potentissimū. iuſtissimū. ſpe
ciocassimū. optimū. b̄tissimū
q; confiteam̄. Etre enī in h̄m̄
verbis ry inuidūtū nobili
tate altissimi eē dim̄. Ded
p̄nt ut ip̄e oīdit het ry ad
tria redia ſz eternitatē ſa
piām̄ et b̄titudinē et heretū
ad vīū ſz ad sapiq; in qua
inuidūtū mens genem̄

verbū nascens et aor utrūq;
necens in quibz fides dicit
consistit beatissimā trinitate. Et
qm̄ sapia ponit trinitatē po-
nit etiā nichil omn̄ om̄es p-
us h̄itas nobilissimas con-
ditiones videt; unitatē si-
plicitatē et etiā consequē-
tes. Hoc est om̄es predicas
nobilitates dñi ēē et stare
cū beatissima trinitate. &
In fidē intelligentia sana. La⁹ 3^m

Histus at fideli intelligētia sānā docet dō
trina sacra q̄ in dīnis sūt
due emanacōes tres r̄pos
tates quatuor relationes.
q̄nq̄ notioes i ex hīs tñ
tres p̄prietat̄ p̄sonales **E**
ratio at ad intelligētia
predicōr her est **D**ā cū pri
mū et sūmū p̄ncipiu h̄
ip̄o q̄ primū sit s̄pliassim
et hoc ip̄o q̄ sūmū sit per
fectissimū. ideo p̄fectissimē se
cōicat q̄ p̄fectissimū. ideo
salua unitate nē sūt ibi
modi emanādi p̄fē **M**odi
aut̄ emanādi p̄fecti sunt
duotñ s̄ p̄ modū nē i vo
et i diuisionē om̄odā seruat

lūtatis P̄mis ē gnācio scđs
ē sp̄natio siue p̄cessio: ido
b̄ndos sūt ibi Cūia vō dñia
bz emācionibz substātis.
nācē est emanare duas r̄pos
tates. Nācē est ponē r̄posta
sim p̄mō p̄dūente ab ali
o nō emanāe ne i infinitū
abire ido sūt ibi tres r̄pos
tates. Et q̄r cūlibz emanā
tioni r̄idere debz dūplex hā
bitudo relātā ido sūt ibi q̄
tuor relationes. Sz p̄mitas
filiac̄o sp̄natio et p̄cessio.
q̄r vero p̄ has hābitudines in
notescit nobis dñe r̄pos
tates. et p̄ncipalit̄ r̄posta
silla in qua ē prima r̄o
p̄ncipiādi inotescit q̄a
nō p̄ducitur nā hoc ē no
bilitatis in ip̄a. ido q̄nq̄
sūt notioēs sz quatuor re
lationes p̄dictae cū inasti
bilitate. Et q̄r quelibz p̄son
am̄ habet vñā p̄petuā
p̄ quā p̄ncipalit̄ inotesc
it. ido tres tñ sūt p̄petuā
personales que h̄ns nō libz
exprimuntur p̄prie et p̄m
cipalit̄ sz p̄r et fili⁹ et sp̄us

sc̄is Cū cū p̄priū sit p̄prie
ē inastiabilit̄ siue i gerū
ē p̄ncipiū nō de p̄ncipio
ē p̄cē nō de p̄cē esse Inasti
bilitas notificat ip̄s p̄ mo
dū negaciōis. q̄r nō ab alto
luz et consequēti cū māfes
tet per modū posicōis. q̄r
inastiabilitas in p̄cē p̄out
fontale plenitudē deitati
p̄ncipiū nō de p̄ncipio p̄
modū p̄onis cū negaciōe
ē p̄cē p̄ modū posicōis
et hābitudinis p̄prie complete
et deitati. Vnde cū fili⁹ sit
ymago verbi et fili⁹ yma
go noiāt illam personā ut
silitudinē expressā verbi
ut silitudinē expressiū fi
liis ut silitudinē r̄postatā
Fursus ymago noiāt ut si
litudinē conforme verbi ut
silitudinē intellectuā filius
ut silitudinē p̄sonalē uel co
natūlē Per h̄t modū
cū p̄priū sit sp̄us sc̄i ē dñi
ē nerū seu caritātē ambo
rū. ē etiā sp̄m sc̄i dñi
noiāt ip̄m ut datū volūta
rū. Caritas siue nerū ut

datū voluntariū et p̄cipiū
spūs sc̄is ut datū voluntariū
ū primū et r̄postitū. **Hinc**
est q̄ per ista tna noīa que
sūt p̄ et filius dñm̄ sc̄ist
ū p̄sonariū p̄petates p̄sona
les insinuant̄ hec ergo tenēdū
sūt ad fidei trinitatis intelligē
nam sanam de trīo fidēi et q̄

Ad istius autē fidēi exp̄
sionē catholica tenēdū
est sedm̄ sacram̄ doctorū docu-
menta q̄ i dñm̄ sūt duo mo-
di p̄dicandi. sc̄ p̄ modū s̄bē
et relaciōs. Tres modi supponē-
di s̄z cēnīe p̄sonē et nōcōis.
Quatuor mōi s̄bāz signidif-
noīe cēnīe s̄bē p̄sonē et r̄pos-
tasiō. Quip̄ modi dicendis.
quis qui que qd̄ et quid. et
tre modi differēndi. sc̄. sedm̄
differētē modū cēndi. sedm̄
differētē modū se h̄ndi et
sedm̄ differētē modū intel-
ligendi. **T**hō autē q̄ cū p̄i-
mū p̄cipiū sit p̄fectissimū
sit et simplissimū. oīa que
p̄fectiois sūt de ip̄o dicātur
p̄plic et vere. que autē imper-
fōis sūt autē nō dicātur autē

si dicātur sedm̄ assūptōem̄.
hūane nē dicātur alī tñi slatī
Cū iḡl̄ dēc̄ sūt p̄nta. s̄bā
q̄titas relaciō q̄litas actio
passio sūt q̄n vbi h̄titus.
Quiq̄ vltīa p̄plic spectant̄
ad corp̄alia sine mutabilitia
et iō nō attribuim̄ deo nisi
trīsūptō mō seu significatiō
Alia vō q̄nq̄ p̄cedentia deo
attribuim̄ sedm̄ id q̄ cōple-
tionē dicātur ita tñ q̄ dñm̄
simpliātē nō ip̄edūt. **O**īa
iḡl̄ h̄i p̄edē p̄dicātē sūt
idip̄m̄ qd̄ ē illud de quo p̄re-
dicāt̄ et ita p̄ copacōne
ad s̄bām̄ i quo sūt dicāt̄ tñ
sūr i s̄bām̄ relaciōe tñ erēp-
ta que tñ duplē h̄ebat cō-
pacōne sc̄ s̄bām̄ ad in quo
ē et ad tñm̄ ad q̄nē p̄mo
mō tñsūt ne s̄tāt cōpositio-
nē. si s̄dōm̄ manet ut s̄tāt
distinctionē i h̄inc ē q̄ s̄bā
cōtinet unitatē et relaciō
m̄l̄ypliāt̄ trinitatē. Ideoq̄
manet ibi h̄i duo mōr̄tñ
p̄dicāndi differētes de q̄bus
datur talis regula. Que di-
cātur sedm̄ s̄bām̄ de oībus

dicitur et signata et sicut et
singulariter. Quae vero secundum
relationem a non de omnibus di-
citur a si de pluribus plaliter
dicitur ut relata et distincta si
miles equales propter relationem
intisca. Et quoniam plures
pertinet et relationes in una per-
sona sicut sunt plures persona in
una natura. Ideo distinctio in no-
tione non infert diversificatio-
ne personarum nec distinctio per
personam plificatione ne propter ea
non quod concordia concordia
notiori vel persona non econsumatur.
Et hinc est quod sunt ibi tres modi
supponendi de quibus dicitur consue-
nit regula talis. Supponit
concordia non supponit notio
nem persona et supponit notio
nem non supponit concordia nec per-
sonam et supponit personam
non supponit concordia nec no-
tio sicut patet per exempla.
Et quoniam vera distinctio est in
supponitis sive manente concordia
una. id est non est multipliciter
signata secundum. si ut communica-
biliter et incorporeiter et coitabi-
le per modum abstractoris per

nomine concordia aut per modum
coitabilius per nomine sive. Ut
coitabile vero vel ut distinctio
inibile per modum et postmodum
ut distinctio per nomine personae
Vel aliter ista ut distinctam
qualiterius et sic et postmodum
vel notabilitate et personae et sic
persona. Exempla horumque
sunt in creatura humana. hoc
aliquis homo petrus secundum con-
cordiam sive secundum terram et pos-
tasim et quartum personam dicatur.
Et quoniam in persona que dis-
tinguitur non solus est considerare
eum qui distinguuntur sed illud
quod distinguuntur et hoc est ipse
tas sive notio. Ideo notio est
quoniam dicitur secundum modum
dicendi pariter et querendi
istiusque vero personae qui vero et
postmodum quia dicitur supponit
sive indistincte que vero no-
tio est quod vero sive quid sive quo
vero concordia. Et quoniam omnis hu-
manus in unitate concordie con-
cavatur quod quod est in deo est ipse
deus unus et solus id est non po-
nunt ibi deum nec secundum eis
concordia nec secundum esse. Et ipse

rea sūt ibi tñ tres mōi dif-
 ferendi s̄t scđm mōs cēndi
 siue emanādi. Dicit differt
 psona a psona s̄cđm mōs
 scđbñdi sic differt psona
 ab eñcia quia vna psona
 ad alterū refert et iteo disti-
 guit. **E**ssencia vō nō refert
 ad alterū et iō nō distingu-
 uit sed scđm mōs eaā intel-
 ligendi sic differt vna ppe-
 tas scđalis ab alterā ut ho-
 nutas et sapia. **P**rimadā
 è psona et sumā que possit
 regim in dñis. **E**t cñ in
 suppositis ita q̄ vna nō di-
 tutur de altero. **D**e cñda dñā
 è mōr quia est i attributi
 licet enī vnu possit dia de
 alio ut psona de eñcia ali
 qd̄ tñ dicit de uno qd̄ nō de
 altero ut psona distinguunt
 et refertur eñcia vō nō. **C**er-
 ca vēo dñā è mōra q̄a è
 in cōnotatis licet enī v-
 nu de altero dicit admui-
 cē et idem possit dia de v-
 trisq; nō tñ idem cōnotat
 vtrōbq; nec p̄dē datur i-
 telligi vnuq;. **E**t primo

mō differendi orit plalitā
 psonar. **E**t scđo plalitas
 pditacionū scđaliū et relati-
 uar. **E**t tēmo plalitas eñ-
 ciāliū p̄petuū et nononū
 siue ab eterno siue ex ipse su-
 triissimū siue p̄prie suū tñ
 ter siue appate dōz exempla
 sūt manifesta lms icel-
 las satis claret et qd̄ senacē
 et qualib̄ locib̄ sūt de sumā
 triuitate psonar. **D**e vñile vñne

Secundo aut̄. **A**triūlū p̄prio
 de plalitate appationū. **L**a' 1' 1'
 docet dina doctrina h̄ cētē
 dñ. q̄ cū deus sit iactūsc̄pti
 bilis inuisibilis et iconmu-
 tabilis nichilo sp̄ualiter
 habitat i sc̄s vno. **A**ppa-
 nit p̄iarthi et p̄phenis
 descendit de celis. Misit en-
 am filii et sp̄m sc̄m ad sa-
 lute huani gnis. **E**t licet
 in deo sūt indiuisa nā v-
 tus et opatio emtatis mis-
 sio tñ vel apparatio vnius
 psonae nō est missio vel ap-
 paratio alteri licet enī sit
 ibi sumā equalitas. **V**oli
 tñ p̄is c̄ mittē et nō mitti

Domini sacerdos est trinitas mutuus
respectu dinarum personarum forte dicitur mutuus hoic as-
sumptu filii autem est mutuus et mutuus siquid ex scriptis per
colligi. **N**asco autem quod
lacet primi principii sit immo-
bius et incorruptibile sit in-
corporatus et inservibile sit et
nihil et incommutabile prima
priorum est rex spiritualium et
corporalium naturalium et gra-
tuitarum ac photum et rerum
incommutabilium sensibilium et et
cuiusque per quas lacet ipse
sit incommutabilis inservibilis
et incorruptus secundum redi-
dit manifestum et notum. **N**ec
dicitur se manifestum et notum
gnaliter per universitatem
suum effectuum ab ipso emana-
natum in quibus dicitur esse per
eunicam potentiam et primam quae
se extendit ad omnia creatura. **N**ec
dicitur se etiam spiritualiter notum
per aliquos effraus qui in primis
spiritualiter ducunt hoc quorum
dicitur inhabitare appareat
descendere mutuus et mutuere.
Habitare namque dicitur essentia

spiritalem cum acceptatione sicut
est effectus gratiae gratia facien-
tis que est deiformis et in deum
rediat et deum faciat nos hab-
et et habita in nobis ac phot
et inhabita in nobis. **A**utem quod
effectus gratiae est consensus
personis id una persona non
habitatur sine alia remansil-
tota trinitas. **A**ppear vero
diat essentia sensibile cum ex-
pressa significatio sicut
spiritus sanctus apparuit in colum-
ba et quoniam sicut persona deinceps
distincte sunt sic distincte
significia spiritus et signus
non obiectus quilibet persona per
obiectum compete siue istimul
siue cuiuslibet per se. **V**nusque
sanctus dominus in lignis igneis
et columba apparuisse hoc
non est propter nouum vincu-
lum vel essentia spiritualis. **P**ropter
unionem que est inter signifi-
cium et signum sibi spiritualiter
et modo et origine deputatum
Descendit autem dicitur utrum
effectuum predictorum cum in
choaque deus enim habens

mis angelis semper est p̄n̄s
in celis q̄a in eis sp̄ inha-
bitat et apparet. **P**ecatoī
ly q̄nt in terris ē mō ut ab
sens et q̄ntū ad grāz et q̄n̄
tū ad notigā et iō tū inci-
pit appare uel ihabitac dō
p̄ntē i celis et quasi absen-
te nobis sit p̄n̄s terris et iō
licet in se no mittat nobis
tū descendē dicit. **N**otti vō
dicit effus p̄dēcōs cū ete-
na p̄ductōe. **T**unc enī p̄ mit-
tit filū cū faciendo cū nob̄
p̄ntē p̄ notigā ul' grāz insi-
nuat q̄ ab ip̄o p̄cedit. **E**t
q̄ p̄ a nullo p̄redit iō nū
q̄ mutti dicit. **C**ā vero filū
et p̄ducat et p̄ducat iō mut-
tit et muttitur. **C**ā vero
sp̄us sc̄us s̄z eternaliter p̄-
ducat s̄z no p̄ducat n̄ ex te-
pore ideo ip̄us est xp̄e mut-
ti no mutte n̄ resp̄ci crea-
ture. **E**x quo p̄g q̄ hec sunt
imp̄e exponende sp̄us
sc̄us muttit se et sp̄us sc̄us
muttit filū filū muttit se
ip̄m n̄ intelligat. **I**nq̄tū
est de v̄ḡie natus. **P**atet

etā quāc mutti et mutte
no copetit oībz q̄a liḡ ef-
fectū in creatā dicit dicit
tū relationē intrinsecam
Ita q̄ mutti dicit auctoritā-
tē mutti sub auctoritatē
rōe p̄ductōis etiē inter
opemne **D**e v̄m̄ dīmenē **L**a^m^o
Terio vō de plitatem ap-
p̄p̄tator vō et dīna
sc̄ptum hor ec̄ tenedū. **E**x
līct oīa cēntalia oībz p̄so-
nis equalit̄ et indifferēt̄
ouiant tū p̄n̄ dicit app̄
p̄tā v̄nitā filio v̄citas
sp̄u sc̄o bōitis. **E**t iūta
hanc sūtūr sc̄da app̄p̄ia
actiūlār s̄z etiētā i p̄c.
sp̄es in r̄magine et r̄sus
in munere. **E**t iūta hanc
sūtūr teria s̄z in p̄c in-
to p̄n̄tīplāndi. **I**n filio vō
exemplāndi. **I**n sp̄u sc̄o vō
finendi. **E**t iūta hāc sūtūr
q̄tā s̄z op̄tentia pa-
tri om̄sc̄ia filio. volūtā
seu bennolētā sp̄u sc̄o.
Hec autē dicitur app̄p̄-
ari no q̄t sūt xp̄a cū sp̄ sit
coia. s̄z p̄ducat ad intelli-

genitā et noticiā p̄p̄oꝝ vi
delig triū p̄sonar̄. Intelli
genia et rō predicōr̄ b̄ est.
Cā cū p̄mū p̄nicipiū est
nobilissimū et p̄fectissimū.
Ideo condicōes entis nobis
lissimē et ḡnialissimē in eō rep
ūtūt in sūmo. Hęc autē
sūt vnu verū et bonū q̄
nō cōtribuit ens scđm sup
pōta s̄ scđm rōg. Nam
vnu nō inat ens vt i nūa
bile vel icōtabile et hoc
habet p̄ indiuisiōne sui i
se. Verū scđm q̄ cognosabile
et hoc habet p̄ indi
siōne sui a p̄p̄ia sp̄e. Bonū
scđm q̄ icōtabile et hoc ha
bet p̄ indiuisiōne sui a p̄p̄ia
op̄acōne. Et quā h̄ t̄
plex indiuisio se habet scđ
ordinē q̄ntū ad rōnem i
telligendi. Ita q̄ verū p̄c
supponit vnu et bonū p̄c
supponit verū et vnu. Hinc
ēq̄ hec attribuitur p̄mo
p̄ncipio in sūmo q̄a p̄fī
et ḡnialia et appropantur
tribꝝ p̄sonis q̄a ordinati et
ideo sūme. Vnu p̄m q̄ē oīgo

p̄sonar̄ sūme. verū filio q̄
est a p̄e vt verbū. Sūme lo
nū sp̄u sc̄ qui ē ab utroꝝ
vt amor et donū. Et q̄ sū
me vnu ē sūme p̄mū nā
caret om̄i incep̄tōe. q̄ p̄ sū
me verū ē sūme equale et
pulchru. sūme bonū ē sū
me utile et p̄fīciū. Hinc
oritur scđa appropatio in
larm que ē eternitas i p̄c
q̄ nō habet p̄ncipiu s̄ est
ōino p̄mū. Sp̄es in r̄ma
giē. i. in verbo. q̄ sūme pul
chru v̄sus i munē. i. i sp̄u
sc̄ q̄ sūme p̄fīciū et v̄cītū
uū. qd̄ p̄alia quidē verba
sic iſinuat. Ango. In p̄c
rūtās i filio equalitas i
sp̄u sc̄ rūtās equalita
tas q̄ concordia. Mursus
q̄ sūme vnu et primū te
net rōg p̄ncipiandi et oī
ḡnādi. q̄ sūme pulchru
et speciosu tenet rōg exp̄
mendi et exemplandi. q̄a
sūme p̄fīciū et bonū tenet
rōg simendi. q̄ bonū et fi
nis idem. Hinc oritur ter
cia rō appropiandi efficacē

an pū et exemplaritate filio
 finalitate huius scō. **H**uc fū
 sū a sumo et pmo pñcipio
 fuit oē posse a pmo et sum
 mo exemplari fuit oē sare
 ad sumū finē tendit oē velle
Ideo nec ē pñmū pñcipiū ē
 oipotentissimū oiscentissi
 mū et benevolentissimū
Voluntas autē pñma et summa
 rediens supra se pñg redur
 aōe cōpletū et pñcta est
 oipotentissimā sic et veritas
 om̄is apicissimā et bonitas be
 nevolentissimā. **S**i h̄ appro
 pantur qā ordine insinuat
 Voluntas enī dat pñtelli
 gē cognitionē et voluntas
 et cognitio pñsponunt
 potentia et virtute quia
 posse sare ē alio posse. **B**y
 his apparet que sūt appro
 pata et quibz et quia de tā
Hec tñ ultā sūt potentia sa
 pia et voluntas sūt potissimē
 illa ex quibz i sc̄pturis lou
 datur trinitas summa et iō
 de his aliquid dicendū est
De oipotencia dei art. 11

cundū satū doctrinā h̄c
 sūt tenenda videlicet qđ dñs
 est omnipotens. Ita tñ qđ ei
 nō attribuuntur actus cul
 pabiles r̄ ipote mentiri et
 male velle. **N**ec actus pe
 nales vt metue et dolere
Nec actus corpales sūt ma
 tiales vt dormire et ambi
 lare nisi forte transiuptie
Nec actus int̄uientes vt
 posse fac̄ maiore se uel a
 lui deū sibi equalē uel in
 finitu actu et cōsilia. **O**ra
 vt dicit anclm⁹ qđibz in
 concens et nūmū ē impos
 sibile apud deū ligātū hoc
 nō possit est tñ oipotens ve
 re pñc et pñcte. **R**atio at
 predictor est qā pñmū pñ
 cipiu est oipotens potentia
 que est potentia simpliciter
 et ideo distribucio addita ei
 distribuit pro lms que pos
 se est posse simpliciter. **N**ec
 autē sūt que egrediuntur a
 cōpletū potentia et ordinā
 ta. **P**otentia autē cōpletū
 dico que nō pñ desice nec pñ
 succubē nec pñ indigere.

Si potentia autem in potendo
deficit in paciendo succubit
In corporalibus ac rationalibus indige-
niam includit. **D**ivina vero po-
tentia quae est potentia sum-
ma et perfectissima non nec est
de nichilo nec est sub aliquo
nec egere alio aliquo ac per
hoc nec culpabilis nec pe-
nalia nec materialia per et
per hoc potentia completa omni
potens est. **P**otentia at
ordinaria contingit tripli-
citer. **D**ia scilicet vel secundum actum in
scilicet aptitudinem ex parte ar-
ature vel secundum aptitudinem
ex parte solius virtutis iactare.
Et hinc est quod possibile est po-
tentiae primo modo deo est tamen
non possibile secundum actualem
quod possibile est secundo modo et
non primo modo est possibile si
plenter lucet non actualem. **C**ontra
autem rationabilem non primo uel
secundo est possibile deo sed non
creature. **C**ontra autem nullo per
deorum modorum est possibile si
cum illud quod directe repug-
nat ordinum secundum rationes et
causas primordiales et etiam

nas simpliciter est impossibi-
le scilicet quod deus aliquid faciat
at actu infinitum ut quod sibi fa-
ciat aliquid esse et nullo modo
esse quod faciat illud quod fuit non
fuisse et cetera aliqua tali
a quod posse est continetur ordinari-
e fieri et complementum continua-
tione potentie. **E**t hinc
potest respectu quorum est divina
potentia potest etiam quod dicitur
dia simpliciter possibilia
et que simpliciter impossibili-
ria et quod aliquorum impossibili-
tatis similiter sit etiam verae oportet
qua. **D**e sapientia deo destinatio

Sapientia dei et praescientia
hec tenenda sunt. Vide
lis quod ipsa divina sapientia super-
dissime cognoscatur omnia bona
et mala principia rectitudo et
futilia actualia et possibili-
ria. ac per hoc incomprehensi-
bilia nobis et infinita. **I**m-
possibilis quod ipsa in se nullo modo
dissimilitudine lucet diversa no-
mia sicut etiam cognoscitur. **I**n genitu enim est
cognoscitio omnium possibili-
dierat sciam sive cognitio. **I**n
genitu est cognoscitio omnium q

sūt in vniuerso dicitur visio.
Inqūti est cognoscētia om̄
 que bñ sūt dīat apprebat
Inqūti est cognoscētia
 om̄ que futū sūt dīat
 p̄stā sine preuisio. **I**nqūti ē
 cognoscētia om̄ que ab ip̄
 so fienda sūt dīat dispositio
Inqūti est cognoscētia eoz
 que p̄mūndā sūt dīat p̄cedē
 natio. **I**nqūti vō est cognoscētia
 eoz que dāmāda sūt
 dīat repbacio. **V** Et q̄ ip̄a
 nō tñ est cognoscētia fēnā
 māo cognoscēdi. Ideo inqūti
 est vō cognoscēdi oīa cog
 nita dīat lux. **I**nqūti est vō
 cognoscēdi visa et appba
 ta dī spectulū. **I**nqūti est vō
 cognoscēdi p̄usa et disposita
 dīat exemplar. **I**nqūti est
 vō cognoscēdi p̄destinata
 et repbata dīat liber vīte
Es igit̄ liber vīte respāci re
 et vt redēunciū exemplar
 vt crenicū spectulū vt ena
 ū. lux vōr̄spū om̄. Ad exēplar
 at spectat ydea verbū ars et
 māo ydea scđm actū p̄uiden
 di Verbū scđz actū p̄ponēdi

Aproscđm actū p̄sequēdi. Ha
 cto scđm actū p̄ficēdi qā
 supaddit itēcōne finis. **C**ā
 vēo hec oīa vñū sūt in deo
 ideo vñū frēquēter p̄ alio ac
 capitur. **E**t luet dīna sapīa
 nōdē dūsūntis sator et gno
 tator dūsa sociat vombu
 la. nō tñ dūsūntat scđm in
 tōne int̄nscētā. Cognoscētia
 enī oīa contingenāa infalli
 bilitat. Infallibilia imutabili
 liter futura p̄nālū. Tem
 pālia eternalū. Dependē
 cia iđpendēter. Cēata in
 create. Alia oīa a se in se et
 p̄se. **E**t cū infallibilia cog
 noscat contingenāa sil' stat
 libertas et vertibilitas vo
 lūntatis nře cū p̄destinacione
 et presāa. **V**laq̄o at ad i
 telligētia p̄edēz hec est.
Cā p̄mū p̄ncipū hoc ip̄o
 q̄ p̄mū et sūmū cognitionē
 habet similiassimā sil' et p̄
 fertissimā. **C**ā p̄fertissimā vō
 ideo cognoscētia siml' disti
 tissimā sub oībus condicōnib
 quas res hñt vel habē va
 lent. **E**t p̄pt̄ea futūa sat ec

futum pñcia pñcia et bona
approbanda sat et mala re
probanda. Hinc ē q̄ oīā ali
a se cognosat in se et p̄ se. Et
q̄o sequitur sedm s̄z q̄ crea
ta cognoscit icreat. Et quo
tertii q̄ dependentia cognos
at independent. Et quo sequi
tur quartii q̄ typalia cognos
at eternali. Et quo sequit
q̄nti q̄ futurum cognosat p̄
senzialit. Et quo tertii q̄ m
utabilia cognosat imuta
bilit. Et quo septimum q̄ co
tingentia infallibilis. Et i
tia q̄ contingentia manencia et
contingentia sūt dñe sapie
prosperis infallibilia tñ in co
tingentibz que subiacet natrē
q̄ libertati voluntatis hñane.
Vñ qui vlt hoc verū intelli
ge q̄o simil stet voluntatis ē
ate libertas cū infallibilitate
p̄destia cois etne exortz ut re
soluendo ab hoc vltio p̄cedat
p̄ illos vñ gradus vsp ad pri
mū videlic q̄ pñmū pñcipiū
p̄fissiē cognosat oīā p̄ seip̄
qd est vñ etiassimū ex quo
certim p̄dā ratiocinādo ifal

X
Hic ē q̄ dñsa sortitur vñbula
fin q̄ dñm ē sapia s̄z q̄ s̄l stat
p̄fro sapiente cum summa sim
plicitate vñ

libilit cocluduntur. Tantū at
dñe cognitiois cūtudo s̄l stat
cū contingētia rex cognitaz
q̄a siml est simplicissimā et p̄
fecissimā dñe sapia sic vñta
stat siml cū multitudine ro
nū et ydeaz ex eadē cā. Cā
em p̄fessiā ē ideo distatissimā
cognosat vñtua et singula
et illa oīā distatissimā et p̄fes
siā repūtāt et ideo singu
lorū dñt hñc vñces et ydeas
q̄nti rex silitudines p̄fessiā
expissuas. Dñā vñ s̄plicissimā
ē ideo om̄s silitudines ille sūt
vñu in ip̄a. Vnde sicut deus
vna vñtute oīā p̄ducit et typ
scdm om̄dā rerū integritatē
sic vna vñtate oīā exprimit
septinalit. Et sicut vna ē in
deo altissimo et omnipotente ac
tua oratio scdḡ re dicuntur tñ
p̄les rex p̄ducioes vñ p̄lētati
p̄ductor sic vna ē vñtis vñ
actus intelligētiae in deo dicunt
tñ p̄les silitudines yde et vñs
vñtis p̄lētatis ydeator vel ex
istenciu ul' futuroz ul' possi
biliū. Hec aut vñs ul' yde
liḡ sint vna vñtis et lux et

entia nō tñ dicitur una
rū ul' rda Rato em' ul' rda
dicit ut ad alterz scz roz in
telligenti Noiat em' silitu
dine cogniti q̄ realit̄ tenet
se ex pte dei lig sedm roz
intelligendi videat alioz di
ce ex pte rdeati Si aut̄ bi
sile in creatura requirat di
ct q̄ hoc ē conotati hui ex
exemplarz p̄pū q̄a siad dom
ē simul ē simplex et infinitū
et pfectissimū quo p̄ intellecto
inotestut tetea consequer
Qā em' exemplar illud est
simplissimū et p̄fissimū
io actus ples Qā rō in
nitū et imensū ideo getin
oē gen⁹ et hic est q̄ eōis v
ni p̄t ē silitud expressum
multor **D**e voluntate dei et p̄fam

De volunta caplin nomi
te dei het teneda sute
q̄ ipa ē ita sic ut nullom
odo possit obliquari sic ē
efficac ut nullomodo possit
ipedit sic ē una vt tñ ml
tiformit significati habeat
Signtur em' dina voluntas
que est voluntas b̄iplacati

p̄ voluntate signi secundū q̄
qdras signoz que sūt pre
cepio p̄hibito cōsilii iple
cio et p̄missio secundū q̄ a vo
lūtate b̄iplacati disponuit
queaq̄ i vnuiso fuit Et
em' volūtas dei p̄ma et su
ma cā om̄ species et mo
cionū Nichil em' sit visibi
liter et sensibilit in ista to
c̄ creature aplissia qua
di et imensa re publica q̄
nō de illa impali aula sum
mi impatois aut ubeatetur
a p̄mittat sedm ineffabi
lem iusticiā p̄mioz aut pe
nare grāz et retribuonā
Et q̄a ista volūtas rōe gu
bnata vel regulata dicit
piudencia Hinc ē q̄ oīa
que i vnuiso fuit agitatur
et regūtur dina piudencia
que p̄ oīa est ureprehen
sibilis que nichil iuste p̄
cipit plibz ul' consulit
nichil agit nisi bene nich
il iuste p̄mittat **R**ato
aut ad intelligentiā p̄dōz
het ē Primū p̄cipiū cū
sit sume nobile et volū

tate habet et nobili mo
habet. Cu igit voluntas
de se dicit illud sed in q
in agentibz a ppoito in
tenditur regula rectitu
dimis et efficacia opaci
onis. nra e q voluntat
in deo sit rassima et ef
ficacissimā. Ideo autē rass
siā qā idem ē in deo vo
luntas et virtus. Ideo aut
efficacissimā qā idē est in
deo voluntas et virtus si
ue p̄tis. Et qā voluntas
dina nō p̄t carē vītate. Iō
nō tm̄ est rā vīm etā re
gula rātudis. Quia vo
nullo mo p̄t carē vītate.
ideo nō tm̄ est efficac. vīm
etā fons et origo totius
efficacie ita ut nichil sū
illa possit effici nichil co
tin illā possit fieri nichil
etā sit a quo valeat ipē
dū. Et qā rassima ē nūl
lus p̄t ei rectus nisi con
formetur ei nullus aut
p̄t ei conformari n̄ volu
tas illa inotescat sibi. O
portet ḡ voluntatē dīna

vt regula rātudis notifi
cāt nobis. Rātudo aut q
dā est nātatis et hec est
infaciēndō bonū nātū et
declinādo malū. Quēdā
ē pfectōis et hec ē insip
errogando vītū debitu
et scdm̄ hoc inotescat no
bis p̄ triple signū s̄z p̄cep
tionē p̄hibicōne et cōsilii
qd̄ quidē significat dīnū bī
placitū acceptare tamq
iustū qd̄ sit scdm̄ dīnū p̄c
epitū qd̄ declinat scdm̄ dī
nā p̄hibicōne et adimplē
tur scz dīnū cōsilii. Sig
na vēo hec infallibilia sūt
na sūt dīne voluntatis vt
est respectu rātudis. Pur
sus qā efficacissimā ē nūl
lo mo p̄t aliquis aliḡ ef
ficē n̄ ipā opante et coef
ficiente. Nullus desit p̄t
vel p̄catur n̄ ipā iuste de
sente et scdm̄ hoc duo cō
sūt signa s̄z impletio qd̄
ē signū voluntatis vt effi
cientis et p̄missio qd̄ est
signū iuste desentis. Jus
te aut̄ desit qā iustū est vt

De productō mundi totalis La^m p*mū*.

sic ad ministeret res quas cō
didit ut nō infingat leges
quas indidit et sic cooper^r
tebz quas creat ut inde eas
age p*ri*os motus sinat et
ideo si liber arbitriū ad vnu
q*v*eritable de lege nat^e di
mittat in malū cide hoc
nō p*mi*ttit nisi iuste l*iu*
sus si nō p*grā* p*reue*iat et
sustentet nulli facit iuriā
ideo nō agit iuste Rec omo
iuste sed^r exigētā mēitor
q*v*icta ad hoc nō suffici
unt sed gratis et misericor
diter et quodammodo iuste q*v*
tū est ex cōdescēdēta b*oī*
tatis sive Cū i*gn* d*ipn*at et
repbat opat sc̄i*z* iusticiā
suā q*v*ero p*redestinat* se
cūdū grā et misericordiā q*v*
no erudit iusticiā Cā g
omēs q*v*enit de massa p*di*
cōis d*ipn*ai debebāt i*o* p*lē*
reprobant^r q*v*elut q*v*it os
tendit^r q*v*aluationē sc̄i*z* spā
lē grā sed d*ipn*atio sc̄i*z* ius
ticiā coem Null^r p*t* cō
q*v*it de dina volūtate quia
oia agit r*issime* v*mo* in

oibus debem^r grās agē et
hōrisicare regimē dīna p*ui*
tenac^r Si q*s* autē q*v*at q*v*e
magis vni p*co*ri m*nū* g
tie largiat^r q*v* alter hic eg
silentiū ipom huane loq
itati et exclama^r tū aplo
O altitudo diuinaq*v* sapic
et sāc dei q*v* incomphensibi
lia sūt iudicia eius et in
uestigabiles rie eius Cā
enī cognouit sensū dñi q*v*
q*s* consilian^r ei^r fuit aut q*s*
p*ar*oē dedit illi et retribuit
ei Cām ex ipso et p*ipm* et
in ipso sūt oia m*pi* honor et
glā in s*clā* seculor^r amen

Dicitur secunda pars
in summa p*reitel*
tas de trinitate dei dicenda
sūt aliqua de creatuā m*undi*
Cura quā in summa h*ec*
sūt tenenda Videlic^r q*v* m*un*
uersitas machie m*undial*
p*ducti* ē in eē ex ip*e* et de
nichilo ab uno p*incipio* p*ro*
mo solo et summo Cū^r potē
cia ligat imensa oia tri
p*du*it et disposuit i*c*erto
ponde ruo et mensum h*ec*

gnaliter intelligenda sunt cum
iter productione. Et quibus
veritas colligitur et error re-
pudiat? Phoc enim querit
et tunc excludit error ponen-
tium modum etiam Phoc quer-
dit de nichilo excludit er-
ror ponentium etiam tam
male principium. Phoc querit
ab uno principio excludit
error manicheorum ponentium
plutate principiorum. Per hoc
autem querit solo et simili ex-
cludit error omnium ponentium
deum produxisse inferiores
atums per ministerium intelli-
gentiarum. Phoc autem querit ad
dit in certo modo pondere et
mesura ostendit querit creatura
est efficiens entitatis causantis
sub tripla genere causalitatis.
Efficientis a quo est in crea-
tura veritas modus et men-
sura. Exemplaris a quo est
in creatura veritas species nisus
finalis a quo est in creatura
bonitas oido et pondus. Quae
quidem repuit in omnibus cre-
aturis tamquam vestigium cre-
atoris sive corporalibus sive

spiritualibus sive et sensib[us] con-
positis. Namque autem quod ad h[oc]
pertinet oido species et status in
rebus naturae est quodammodo reducitur
ad unum principium quod sit primus
quidem sit ut determinans statu[m]
Et perfectissimum ut determinans
complementum. Cum igit[ur] primus
principium in quo est status no[n]
poterit nisi unum solu[m] si modum
producat cum non possit ipsum
de se ipso producere nec est quod
producat ex nichilo. Et quod pro-
ductio de nichilo potest esse
post non esse ex parte producti et
imensitate in virtute produc-
te ex parte principii cum hoc sit
solus dei nec est quod creatum
modus sit producta ex parte ex
ipso et imensa agente
per se et immediate. Rursus quoniam
principium perfectissimum a quo
maneat per se et secundum se
et propter se. Quia nullo in a-
gendo indiget extrinsecus ne
cessum est quod habeat respectum cu[m]
spiritibus creaturae intentione
exemplaris et finalis. Et cum

caā ē omniē creatūrū scđm
hanc typicē similitudinē comp
ari ad causā p̄mā. Omnis
em̄ creatura cōstatuit in eē
efficiēte conformat̄ ad exē
plar et ad finē ordinatur.
Et p̄ hoc ē vna vera bona
modificata speciosa cedim
ta mensurata discreta p̄o
tentia. Est enī pond̄ incli
natio ordinata et hēc quid
quālit̄ dñi sūt de oī crea
tua sine corporeā sine ier
poreā sine ex utrisq; dñi
ta sicud ē huāna critua.
nā corporeā q̄ntū ad hēc ca 2²

Natum vēo corporeā est
nobis consideranda q̄
ti ad fieri q̄tū ad eē et quā
ti ad opari. De natā vēo
corporeā quātū ad fieri hēc
specialit̄ sūt tenēdi. S̄q; sit
ser dieb̄ in eē p̄ducta ita q̄
in principio an oēm diē crea
uit deus celū et tñ. P̄ma
vēo die formata est lux. De
tūdī firmamētū s̄m est in
medio aquar̄. Tertia die se
pate sūt aqua et tñ et cons
gate in locū vñi. Quarta vēo

die celū ornatū est lūcūlū
Quinta aer et aqua volati
lūb̄ et p̄sib̄. Sexta die tñ
aialib̄ et homib̄. Septima
vēo die reçeuit deus nō a la
bore nec ab opere tñ usq; nūc
opetur sed a nouaz sp̄ērū
condicōe qm̄ oīa fecerit
vel in silī sicut illa q̄ p̄p
gant̄ vel in scīali rōe sic
illa q̄ albs mōis introdu
citur in eē. **E**ccl̄ aut̄
Qā enī res manat̄ a p̄mo
principio et p̄fissio. Tale at̄
est omnipotentissimū sapiē
tissimū et beniñolētissimū
io op̄erat̄ res p̄ducē sic
in eē vt in eaz productio
relinet triplic nobilitas
p̄dicta et excellētia. Et s̄
tiformis fuit opatio dīna
ad mūdānā madrānā p̄
ducendā s̄z trāctio que ap
p̄riate respondet omnipoten
tē. Distinctio que uidet sa
pientia. Et ornato q̄ uidet
bōitati largissimē. Et qm̄ ar
actio ē de nichilo io fuit in
principio an oēm diē tñ q̄
om̄ rex et ipm̄ fidamētū

Huiusq[ue] distinctio corp[us]
mudi attendit sedm t[er]plicite
modi iō p[ro]ficiuntur y[et] cdui
Est enī distinctio nē luōse
a p[ro]spiciā et opacā et her
stā est i p[ro]mina die i diuisio
ne lucis a tenebris Et est
distinctio nē p[ro]spicie a per
spiciā et her stā est sedā
die i diuisione aquar[um] ab
aquis Et ē distinctio nē p[ro]
spicie ab opaci et h[ic] stā ē
in die t[er]na i diisione aqua
rū a t[er]nis In h[ic] aut iplo
cite d[omi]n[u]s intelligi distinctio
celestiū et elemētarii scđ
q[ui] post declarabit[ur] Sic igit[ur]
distinctio y[et] cdui fieri debuit
Et q[ui] oenat[ur] correspondet
distinctio iō trib[us] diebus si
milit debuit cōsumari et
enī oenat[ur] nē luōse et hic
frūs ē in q[ui]to die i forcioē
stellarū solis et lune Et est
oenat[ur] nē p[ro]spicie et h[ic] frūs
ē in q[ui]nta die i qua sā sit
ex aquis pistes et avos ad
omatiū aeris et aque Et
aut oenat[ur] nē opacē sā tre
et hic frūs ē sexto die i quo

sā sit bestie sā sit et rep
tilia sā ē etiā ad consuma
tionē om̄i nā huāna Hec
aut lig[atus] potuerit deus facie
i instanti maluit tū p[ro]fici
tationē tpm tū p[ro]fici distinc
tiā et clam reprobacionē po
teniae sapientie et boitatis Tū
p[ro]conciētē correspondē
tiā dies sue tpm et opacio
nū Tū etiā ut sicut i p[ro]mina
mudi cōdictione fieri debet
scāna opm fieri sic fieri
et p[ro]figitōes tpm futurovē
Vnde i illis septē diebus q[ui] se
mālit p[ro]cessit distinctio om̄i
tpm que explicat[ur] p[ro] deauisū
septē etiā Et hic ē q[ui] ser die
b[us] opm addit[us] septimū annū
qui dies nō scribit[ur] habere
vespm nō q[ui] nō h[ab]uit illa
dies nocte succedente sed ad
p[ro]figundū aiaz quētē que
nūq[ue] h[ab]ebit fine Si aut di
ceret[ur] alio mō q[ui]oā enī si
miliū tūc om̄is h[ab]it septē di
es ad cōsideracionē angelicā
referuntur Veruptū p[ro]minus
mod[us] dicendi magis est
scripture cōson[us] ex auctorita

alb scōz et q̄ p̄cesserūt et en
im q̄ secula bñm sūt aug^d
Dñm corpora qmānū ad cē. ca¹⁷

apparet i mīncālīly d ē q̄
fuit sub tñm plantis et q̄ alii
by n̄tē fuit pōne aliq̄ corpora
simplia que mīscemitter
possent miscei ad introducti
onē formar̄ mīlēpliū sic
aut̄ argēntū et silia foē
rū mīlār̄ et talis ē nā sub
iecta contrectati et hoc est
elemētū. N̄tē eāa fuit si
en natūrā p̄ quā habent
hoc contēta i mīrto consili
ari et talis ē nā elongata
a contrectate cuiusmōi est
nā lucis et corporis supere
lestis. Et qm̄ mutatio h̄ci
nō p̄t n̄ p̄ contēta aget
et patētia iō n̄tē fuit co
trectatē duplē h̄ci i ele
mētū s̄z quātū ad qual
tates actias que sūt calidū
et frigidiū et quātū ad pas
sus que sūt humidū et
siccū. Et q̄ qdly elemētū
agit et patit̄ iō quodlibet
habet duas qualitates v
nā actiū et alterā passiū
ut n̄tē q̄ r̄nā p̄ncipalē et
xp̄ḡ ac p̄ hoc n̄tē est cē q̄
ruce elemētū scđm q̄tuor

+numerales

glicates pdcas qduplicant
coiuatas. **N**a vero celesti
aut ē vniiformis et i mobi
lis et hoc ē empireū qd lux
pum. Aut mobilis et nūli
soonis et sic ē firmamētū.
Aut mobilis et vniiformis
et sic ē celū medū int em
pyren et stellarū qd ē celū
crystallinū. **C**uartū vero
mēbris s̄q; q̄ sit nūliiforme
et imobile nō p̄t stat̄ q̄ mil
tiformitas disponit ad mot
varientē nō ad vniiformē.
quiete. **S**unt igit̄ tres celi q̄
p̄m̄ protū ē luosū s̄q; emp
reū secundū p̄ totū est p̄spī
ciū s̄q; crystallinū. tū et
vtroq; coiuetu s̄q; firmame
tu. **C**ū ḡ tres sūt celi itor
imptibiles et q̄tuor elemē
ta variabilia ut fiat debita
congruo concordia et concord
entia dispositus de septē or
bes planetar̄ qui sua vaicta
te motū et itoeruptibilitate
for̄ q̄ qdā vinculu cent et
iuctura infior elemētarū oebū et
superior celestū ad p̄ficiendū
et decoreandū vniuersū p̄fes.

nālēs ap̄coes ordinatū di
ctū et conerū denario celesti
ū oebū et q̄ternaio elemē
tor reddentur ipm̄ p̄portio
lit tam pulchri q̄ p̄fum et
ordinatū vt suo mo suu re
p̄ntet p̄ncipū **D**e nā corpora
quātū ad influe et op̄arien

Quātū vero ad op̄au hoc
tenedū est de nā eo:
pea s̄q; q̄ celestia influunt
int̄estria et elemētarū q̄
tū ad distinctiōz signorū
tpm̄. s̄ dies mēsū et ānos.
Sic enī dicit septū. **C**o
sūt in signa et p̄a et dies
et ānos. Influunt inq̄tū ad
effectuā rēz p̄ductionē
rēz gn̄abilū et corruptibili
lū s̄q; mineralū vegeta
bilū sensibilū et corp̄oz
hūanoz. **E**c tu sūt i sig
tpm̄ et regimē op̄acionū
vt nō sūt cīa signa futu
rēz contingētū nec iflu
unt sup̄ libeū arbitriū
p̄ vi costellacionū qua
dirent antīq; pl̄i eē satū
hāc qūt q̄ cū in corp̄bz
celestibz p̄pter p̄imitatē

ad p̄mū p̄napiū sit lux
 motus calor et virtus lux
 rōe sue forme et sp̄ci. Motus
 respectu sup̄ioris influenti
 Calor respectu inferioris na
 tūre suscipietur. Virtus vero
 oībus moīs p̄dāt. Cū inq̄
 ita sit celestia corpora p̄ lu
 mē et motu sit i distincōe
 p̄m s̄ḡ diei sed in luce solis
 et motu firmamēti. Men
 sis secundū motu lumē i ob
 liquo circulo. Anni sc̄ḡ mo
 tu solis in eōde circulo. Tym
 vero sc̄ḡ variū planetarum
 motu distanciā et rotaciō
 ascensū et descensū retrogr
 dationē et statū ex quibz
 eritut dūsitas in p̄ibus
 Virtute autē et colore in
 fluunt ad p̄ductioēm eoz q̄
 ex elemētis genētis exīta
 do. p̄mōēdō cōciliādō. Ita
 q̄ sebz conciliacōem conti
 nuū ab equalitatē remo
 tū influunt i numeris. De
 cādū conciliacōem equalitatē
 m̄ longinq̄ vel remo
 tū in vegetabilia. Decim
 dū conciliacōem equalitatē

ti appariētē in sensibilia
 Secundū conciliacōem vero
 equalē in corpora huāna q̄
 disponitātētētētētētētētētētē
 forma que ē aīa rōnalis
 Ad quā ordinatur et trānatur
 appetitus oīs nē sensibili
 et corporalibz ut p̄ ea que ē
 forma ens viues sensibiles
 et intelligibz q̄i ad modū
 trālē intelligibilis redūnt
 ad suū p̄napiū in quo p̄
 ficiat et b̄ficit. Et qm̄
 i illud tendit p̄ liberū ar
 bitriū. iō in quātū ad ar
 bitriihertitē p̄cellit oēm
 vtūte corporalē ac p̄ hoc cū
 tā nata sibi sūt servit. Ric
 hil autē habet sibi dñari n̄
 solus deus nō fatū seu vis
 posicōis siderū. Et p̄ter
 indubitanē vñ ē q̄sumō
 quodamō finis om̄i eoz q̄
 sūt et oīa corporalia s̄t sūt
 ad huānū obsequiū. Ut ex
 illis oībus attendat hō ad
 amandū et laudandū s̄tē
 vniuersitātē p̄nūdēa tētē
 m̄ disponitūtētētētētētētētētētē
 sensibilis corporalū machia

est tāq̄i dōm̄' quēdā a sum
mo opifice hōi fabricata
donec ad dōmū pueniat
nō mānūctā in celis vt
sicut cīa rōe corp̄is et stat
mūti nūc est in tās sic ali
q̄n corp̄ rōe aīc et status
p̄misit in celis **Donādē**
bēdi p̄m̄ in sum scriptū ca. 1°

Exīā dās colligit q̄ si
aut deus res ordinate
condidit quātū ad tēpus
et ordinate disposuit quātū
ad sitū **Sic etiā ordina**
te gubernat quātū ad in
flueciā et sc̄ptū ordinate
naturuit quātū ad doct
ne sufficiā lucet nō ita
explicite sc̄ribat distictioz̄
orbiū nec celestū nec ele
mentarū parū aut nichil
dicat de motibz et v̄tutibz
corp̄in sup̄iorē et de mūti
ōibus elemētor et elemēta
tor et q̄ plus ē nichil explicat
nam̄t de condicōe sup̄no
m̄ sp̄nu marie cū describit
illud in eē productū vñui
sū. **N**ato aut q̄ cū p̄m̄
p̄ncipū reddat se nobis

coḡsabile et per sc̄ptū et
p̄ creatūm. **P**er lib. nū cre
atiū se māifestat vt p̄nci
pū effectū. **P**librū sc̄ptū
re ut p̄ncipū repatū et
nō p̄ cognosc̄ p̄ncipū re
patū n̄ cognosc̄t et ef
fectū. **I**deo sc̄ptū sacra
tet p̄ncipalit agit de opibz
repacōis. **A**gē nichilominus
debet de ope cōdicois inquātū
tū ducat i cognicōz p̄m̄ p̄nci
p̄efficiētis et reficiētis et
ipā est cognicō sublimis et sa
lutaīs. **S**ublimis qā de p̄mo
p̄ncipio effectū qđ est deus cr
atex. **S**alutis qā de p̄ncipio
p̄mo repatō qđ est xp̄ius sal
uator et mediator. **N**ursū
quia sublimis ē qā agit de
p̄mo p̄ncipio et ente sumo
io nō descendit ad describēdās
sp̄ales enīā natūs motus et
v̄tutes et dr̄assēdstat i ḡni
litate quātū in qua implicat
ē sp̄alissia describēdā sī cō
dicoz mūdi quātū ad dispo
sitionem et influēciā quo ad
natūrā luosā opacā et p̄m̄
i ḡniūtate quātū. **C**t.

qm p̄m p̄cipiū de quo c̄
 git haly in se ordinē natūe
 in erido ordinē sapie in dis-
 ponēdo ordinē bonitatis in
 influendo utrū q̄ ordō natūe
 haly silitatē et equalitatē
Ordo sapie cōsiderat poritatem
 et posterioritatem **Ordo** influ-
 entia superioritatem et inferiorita-
 tem Ideo ad iſimūandū ordi-
 nē natūe detiat scriptū iſi
 qd dīm ep̄ai decebat q̄ ip̄i
 ap̄io an t̄pis decursū fuit il-
 la t̄pler nā de nō eē in esse
 producta cū dicat In p̄napiocre
 celū et t̄m et sp̄us dei fer-
 batur sup aquas **O**bi noīe
 celū iſimūat nā luīosa **N**oīe
 t̄r nā op̄ata **N**oīe v̄co aq̄
 nā p̄ua siue p̄spiciua siue
 contumetati subiecta suū sup
 contractiōe elevata signi-
 ficat **O**bi etiā iſimūat tri-
 nitatis etiā s̄z pat̄ in noīe
 dei creantiōis filius i noīe p̄n-
 ap̄i sp̄us sc̄us i noīe sp̄us
 dñi et sic ē illud itelligendū
 qd dicat **C**ui vniūt i etiū
 sil' creauit oīa nō q̄ ea cr-
 uit i chaos om̄ide cōfusiois

secundū q̄ sit erūt poete cū p-
 dureit hanc natūrā t̄pli-
 sumā in sumo media ī me-
 dio iſimā in iſimo **N**ec etiā
 in eē oīmode distincōis cū
 celū ect p̄st̄m et t̄m incop̄oi-
 ta **N**atura media q̄i mediu-
 mēs nodū ect ad p̄st̄m
 distincōis deducit **A**d iſi-
 muādū aut p̄st̄m ordinē sa-
 pie i disponēdo detiat q̄ hec
 t̄pler nā nō sil' fuit distinc-
 ta et ornata s̄ iurē t̄pli-
 natūe create erigentia per
 tridūn distincta et p̄ tridūn
 aliud ornata vt sicut deus
 i p̄napiot̄lē natūrā sil'
 creauit i p̄mordio t̄pis sic
 i successione t̄pis i t̄pli-
 mensura t̄pis s̄ t̄pli-
 dici t̄pli- facēt distincō-
 ne t̄pli- natūe create
Et t̄rūtū in alio t̄duo t̄n-
 pli- ornatiōi t̄pli- natūe
 distincōe **A**d iſimūadū
 v̄co ordinē bonitatis influēdo
 detiat q̄ hec t̄pler nā colla-
 ta est i multo sc̄om sub et
 sup iuxta dignitatē suā
 et influēcā et q̄a luīosū

plimū habs de spē iō sibi debet caruferia. Cā vno opa-
tiū nūmū habs de spē iō sibi debet centrū. Sed q̄ pūmū tenet mediū. iō mediū sora-
tū ē sitū. Et q̄ nā pūmū et p̄spicui cois est natūre ce-
lesti et elemētāi et nūsūs lūosā cōuenit utrūq; ideo
rōe dicit summamētū fēmī
i medio aquarū nō q̄ aq̄
sup̄ celos sūt aque flūribi-
les frigide grāves et corru-
ptibiles. Sed q̄ subtiles et subtilitāte i corruptibiles
pūmū et sup̄ oēm con-
tinuitāte eleuata et sub-
limeata ac p̄ h̄ celestas na-
ture et i celestibz collocā-
de rōe nobilitatis forme
collocant ecā rōe vtutē
et influencie. ¶ Cā em̄
ois actio corpalis i rebus
inſcioibz regulā origine
et vigorē sumit a nā ce-
lesti. tū due sūt qualitātes
actie s̄z calidū et frigidū
et aliqd̄ sit celū p̄incipia-
lit influes i calidū ut po-
te celū siderū rōe lūosī

tatis cogruū sūt q̄ aliqd̄
iſfluat sup̄ frigidū et sic est
cristallinū. Et sicut celū
siderū liḡ ad calore iſflu-
at nō tñ est forluer calidū
sic ecā celū qd̄ dicit aquā
sue crystallinū nō ē cēnē
litter frigidū. Unde q̄ sā di-
cūt q̄ aque ibi sūt cōſtitu-
te ad regmēdū calore sup̄
or corpī et ceterā. Aſilia nō
sc̄s formalē p̄dicatoꝝ; sed
sc̄m efficiētā et iſfluens
ā ſūt intelligēda. Cōpetit
q̄ condicō creatū ſc̄m or-
dinē p̄dūtū et ordīnū creat-
ū ſapie et dīne ſc̄ptie que
est ſc̄ia ſublimis. ¶ Huius
q̄a ip̄a ē ſc̄ia ſalutis ideo
nō detiāt de ope cōdicois et qm̄
angeli ſic ſc̄dū ſūt ut la-
bentes nō repēnt ſicut ap-
parebit i ſequētibz iō taci-
ſc̄z lūz extōre angeloz lap-
sus et condicō nō mēorantur
nō debebat ſubseq̄ eoz reg-
atio. ¶ Cā vō ſublimitāte
ſc̄ptie nō detebat p̄ſius re-
tice de cōdico ſublimissie

creatiū. Ita sic septuā saē
describit verū codicōes nūr
qd̄ erigit scā sublimis et sa
lutiūs. vt tñ sc̄z sp̄niale in
telligētiā tota condicō in m̄b̄
descriptā sp̄niale referit ad
describendā Ieruthinā ange
licā et ecclasticiā. Ideo sedm̄
sp̄niale intelligētiā descri
bit in illis tibi natuīs p
mo. p̄ductis angeliciā iem
acia noīcē celi et ecclastici
noīcē tē et grā p̄ quā utign
tur vīx noīcē aque. **M**ur
sus p̄ septenariū dier̄ intel
ligit septiformis etiā statū
sc̄b̄ detrusū septē etatū
Pecūdē etiā septenariū tel
ligit septiformis coūsio an
gelor̄ a creatūa ad deū. **E**t
sic ex p̄dictis appetitū sufficien
tia et vitas scriptiū i dūsis
op̄ionib⁹ s̄c̄r̄. Angustiū et
alior̄ qui sibi nō condicunt
que ve sūt si tē intelligentiā.

De productōe signor̄ sp̄nū.

Onsepter̄ vēo nūgēdū
de nā sp̄nali et icorp
rea cui mōi est angeliciā de
qua considerē oportet q̄tū

ad condicōes sup̄ nos sp̄nū.
q̄tū ad riūnā demonū et
quātū ad cōfirmacōes bono
ri angelocū. **S**aēdū igit̄
q̄ angeliciā p̄mordio sue
codicōis q̄tuor sūt attribu
ta. s̄ simplicitas etiā per
sonalis discrētō w̄ rōz iſi
tā. memoria itelligētia
volūtis et libētis arbitrii
ad eligēndā bona et resp̄n
enda mala. **H**ec aut̄ q̄
tuor attributa p̄ncipalia a
lia quotuor comitāt̄. s̄ v̄
tuositas i op̄ando. offinosi
tas i m̄strādo. p̄spicitatā
i cognoscendo. et immutabili
tas p̄ elecōne sue i bonosū
i malo. **N**ō aut̄ etiā p̄
mū p̄ncipū hoc ip̄o q̄ p̄
mū oīa de nichilo p̄digrit
ideo nō tñ ap̄e nichil sed etiā
ap̄e nō tñ s̄bam a se lon
ginq̄ s̄z natūrā corporeā
p̄duce debuit. vñ etiā ap̄in
q̄ et hec ē s̄ba itelligētia et
icorporeā que hoc ip̄o q̄ eo
sūlma ē sp̄nilitatē natē h̄t
et discrētōe p̄sonalē vt de
o assūmūt̄ ex p̄te s̄b̄ne sue

cois siue iduidua Habet
etia in mente ymagine tri-
tatis s̄z mēorā intelligē-
am et voluntate Habet enā
voluntatis libertatē ut assi-
mulet deo ex pte potētē siue
nālis siue clāue ut sic potē-
tia nālis iſignata sit dei y-
maginē eliciua vco arbitry
libertatē Nequaq; em̄ pue-
nret mentie ad p̄mū glo-
riosū qd̄ sit queq; btm̄ nū
habet liberū voluntatis ar-
bitriū hoc aut̄ eē nō p̄t nū
si in sba rōnali quā cōco-
mitat mēoria intellegēta
et voluntas **O**bī aut̄ ē inco-
opz q̄ sit rōnalis natē sba
iduidua **E**zibit ē rōnalis
natē sba iduidua. nātē ē
q̄ sit sba sp̄nialis et icorpo-
rea ac p̄ hoc simpler̄ ei ca-
ren⁹ b̄sione q̄ uantitativa.
Talis aut̄ sba hoc ip̄o q̄ si-
pler̄ ē v̄tuosa ē in op̄ando
hoc ip̄o q̄ v̄tuosa ē in op̄an-
do et p̄sonalit̄ distincti co-
petit ei distinctio officiū mū-
tumdo **H**oc ip̄o q̄ simpler̄ et
v̄tuosa copetit ei p̄spicua

tas i distincio Hor ip̄o aut̄
q̄ p̄spicua et simpler̄ ē h̄ns
intellectū deiformē. Ideo simbi-
litate h̄z p̄ electōne i electo-
siue i bono siue i malo. Et
hee codicēs ip̄o ḡnalem
condicōne sup̄nor sp̄ni-
tū ḡnālit̄ cōncomitant̄
de apostasia demonū ca¹ vñ

De apostasia demonū ē q̄ deus
om̄s angelos fecit bonos
medios tñ inter sumū bo-
nū et cōmutabile bonū qd̄
ē creatū ita q̄ si concen-
t̄ ad amadū qd̄ est sup̄ as-
cendenter ad statu grē et gle.
Si vco ad bonū cōmuta-
bile qd̄ est infia h̄ ip̄o nū
rēt i malū culpe et pene-
q; nō est dedit p̄m̄ si deco-
re iusticie. **P**mus aut̄ luci-
fer p̄sumē de bono p̄uato
p̄uata aspect̄ excellētia
volens alio sup̄seri et io-
ccedit tñ ceteris cōseniētib;
sibi. **I**adens aut̄ fact̄ est i
penitēt et obstinatus et er-
rēt et exclusus a dei con-
templacē et deordinali op̄ati

one toto nūtēt conāmē ad
hoīg subiūtendū p̄ temptatō
nē mltiplicē. **V**isitō autē
ad intelligentia p̄tōr h̄ est
Qdā cū p̄mū p̄cipiū s̄t sū
me bonū nūhil facit qd̄ nō
s̄t bonū qd̄ a bono nō p̄ce
dit n̄ bonū qd̄ tū s̄t ab ipso
hoc ipso minē e co et iō nō
p̄t ec sūmū bonū s̄t iō
angēlūs a deo cōdit bonus
quidē s̄t nō sūmū p̄ficiendū
tū si affū tēderet i sūmū.
Lt qm̄ plibētū arbitriū vo
lūtūs p̄tentē tēdē i sūmū
bonū uel conūtū ad bonū
p̄uatū. Lucifer s̄ue pulchri
tudis et altitudis cōsidē
tēc̄ exēctē ad sc̄ diligēndū
et sūmū p̄natū bonū presūp
s̄t de altitudine habita et am
biuit excellētia p̄p̄z nō tū
obtēnt̄. at p̄ h̄ p̄sumēdo cō
statut̄ se sibi p̄cipiū in se
glāndo et ambigēdo cōstatu
it se sibi sūmū bonū in seipso
quiescent̄. **C**ū autē ipso n̄
sūmū eēt p̄cipiū n̄ sūmū
bonū nūtē s̄t ḡ d̄ iordiato
ascensu rueret p̄ai tēc̄ et

om̄s in hoc cōsenātēs. **A**
q̄ nō eēt dedicē p̄t̄ sine de
cōre iusticie iō statī cū cēdē
in p̄t̄mū cū tētēs adheren
tib̄ sibi p̄dide locū sūmū s̄t
celū emp̄tū descendēns ad
ymū s̄t caliginosū acēt ul
iſternū. ita q̄ lapsus s̄t
p̄ libertatē arbitriū i culpa.
lapsus vēo in pena p̄ dīmū
iudicū. **E**t qm̄ imutabilit
tētē habuit p̄ electionē iō
statī obstat̄ eēt in malo et
p̄ hoc exēct̄ a vēo et deo
diatus i opacōe et iſfirmat̄
i virtute. Ideo volūtās eī
impia et ausa a deo. iūsa
eēt ad hoīs odīū et iūdīam.
Et p̄sp̄icētās vīs a vēo
luīc exēctata iūsa eēt ad dēcē
tōs et dīnacēs et cauetas
et officiositas in mīstērio a
vēo mīstērio amoti cōusa eēt
ad tēptanēta. **E**t volūtās
iūmata imutat̄ et conta
ta quātū p̄mittit cōuerit̄
ad mīracula facienda p̄ tēs
mutacēs repētīnas quas
s̄t cūt̄ corporeā naturā
Et q̄ herōia deordiata s̄t

p voluntate depravata pēt
supbia Ideo hec oīā rōuit
ad sometū sive supbie q̄rēs
ab hōib⁹ col⁹ et honorai
ad modū dei. Hinc ē q̄rōa
male agit q̄ deus iusto iu-
dicio pmittit ad vindictā
malefactorz laude reō bo-
noz sicut appēbit p fiale
iudicij ~~q̄~~ ^{et} finit⁹ hec angeloz

De confirmacōe bo. ^{vn}
Noz angeloz h̄ tenē
dū ē q̄ sicut angelzi a deo
ausi statū sūt obſinati p
ipenitēa sic angelzi ad do-
minū ausi statū fuerūt co-
firman p grāz et glāz i vo-
luntate pſtē illūiatū i vē se-
cūdū cognitōem matutinā
et vespina. pſtē fortificati
i v̄tute sive impatia sine
excutiā. Pſtē ordīcati i opa-
coe sive cōteplatiā sive mis-
tratiā. Et hoc scđm t̄plicem
iernithā s̄z supmā media
et ifimā. Ad supmā autē
spectat̄ throni cherubim
et seraphim. Ad media dñā
coes v̄tutes et p̄tates. Ad i-
fimā reō p̄ncipat̄ arthan

geli et angelzi. Et quib⁹ pli-
mi sūt i misteriū missi ad
custodiā hom̄ deputati ab
mistris purgādo illūiatū
et p̄ficiēdo sedīn impū
volūtatiō dei. **T**unc ad i-
telligēciā p̄dor hec ē. Cā
tū angelzi w expressō ſilici
dñc et p̄iquitate ad p̄mū
et ſumū p̄ncipū itellectū ha-
beant deiformē et imutabilē
p̄ roſensū ex libeo arbitrio
dina ſupuiente grā ſūt ad
ſumū bonū. Ausi tū totalit̄
i deū tendēti fuerūt p glāz
coſfirmati pit et pſtē. Jō quā
tū ad volūtatiō fuerūt ſta-
biles et felices quātū ad ca-
nonē p ſp̄tates ita q̄ non
ſed etiā in arte ac p h̄ nō
tū habeant cognitōem vesp-
inā vēni etiā matutinā
vel etiā dñā p illi⁹ lucis
pulchritudinē et oīmodi p̄n-
tate resp̄ci tū oīs creatura
meito p̄t dñi tenebra. Dñā
tū autē ad v̄tiositatē pſtē ſe-
tificati ſūt ſine i opam̄ ſue
exquiedo vel assūpto corpe ul-

etiam non assūpto. Quātū ad
 opacōes vero p̄fūssic ordinati
 ut iā nō possint deordinari n̄
 ascendēdo ad cōteplacōes dei n̄
 descendēdo ad mīsticōes homīn
 qā cū dēū facie ad faciē cōtep
 lēnt̄ quociq̄ mutatūr int̄
 dēū currit. **V**lq̄nt̄ etiā et
 agit seculū ordīne ierūmī
 tū in eis ierūmī p̄ natūm et
 consumatū p̄ glaz que stabili
 endo libēi arbitriū vīabilitatē
 illustrant̄ p̄spicuitatē ordī
 nauit officīositatē et iubora
 uit vītē scđm q̄tuor attri
 buta sup̄ nō sāt. P̄spic
 uit aut̄ rōis in cōteplando
 aut̄ p̄ncipalit̄ respicit ad
 maiestatē dīnā vīcīndā.
 aut̄ ad veitētē intelligēdā.
 aut̄ ad bōitētē desiderāndā.
 Et scđm hoc sūt tres ordīnes
 in p̄ma ierūmī s̄t thro
 ni ad quos reuerēcia che
 rubin ad quos sapiā sem
 plin ad quos spectat beni
 uolēcia. **V**l p̄fām aut̄
 vītuositatē spectat vītūs imp
 atia vītūs exēcutiā et vītūs er
 pediā. p̄ma ad dīnacionē.

sedā ad vītutes tīna spectat
 ad p̄ntes quārē arretrē p̄n
 tes cōtinās. **V**l p̄fām vero of
 ficiositatē spectat regē reue
 late custodie p̄mū est p̄ncipa
 tuū. sedām arthāgelor̄ tīnū ā
 gelor̄ qā custodiūt ne stante
 cadat et cidentes adiuuat ut
 resurgat. **E**sic p̄s q̄ hec oīa
 sūt in angelis scđm plus et
 min⁹ gradat̄ a sup̄ioibz des
 cendendo usq; ad ierūmā. **O**rdo
 aut̄ denōiari deb̄t ab eo q̄ ex
 cellēca accepit i mūnē. **D**e p̄
 dictiōē heis q̄nt̄ ad sp̄ca. **I**

Post natūm corporeā et
 p̄corporeā dicenda sūt a
 liqua de nā ex vāsq; dōpoita.
 p̄mo ex p̄te mētis. 2° ex p̄te
 turis. trīo ex p̄te toa⁹ hoīs.
Deaāa aut̄ ierūmā.
 li hec tenēdā sūt scđm sacra
 doctrīna. s̄t q̄ ipa est forma. ex
 viuēs intelligēns et libtate
 vītēs. forma quid'ens non a
 sepiā nec de dīna nā. s̄t a dō
 de nichilo p̄ creatōe; in eēp̄
 ductiōē. forma aut̄ viuēs no
 ex nā exīscēta s̄ sepiā nō m̄
 ta mortali s̄ vita p̄petua s̄r̄

ma vero intelligens non tam creatu-
ra secundum creatorem etenim ad
eius imaginem facta est per meioria
intelligentiam et voluntatem forma
libertate utrumque quod sit liberum
a coactio[n]e a misericordia vel cul-
pa libera fuit in statu ino[n]cie.
Si non in statu natu[re]lapse. **V**
aut libens a coactio[n]e nichil
aliud est quam facultas voluntatis
et rationis que sunt potentie aie
principales. **N**at[ur]a autem quod
cum primi principiū sit beatissimum
et benivolentissimum. id sua sui
ma benivolentia beatitudinem
summa sua co[n]citat creaturam non
tam spirituali et priore secundum cor-
porali et longinquo corpora
litum et longinquo co[n]citat
mediate quod ex diutinatis hec
est ut humana per media reducat
ad summa et id non tam spiritum an-
gelicum et separatum seat beatifica-
le sed etiam spiritum coniunctum sibi
manum. **E**t cum anima rationis
forma beatificabilis. **L**e[re]t quod ad
beatitudinis primi principiū pertinet non est
gloriosum nisi per meritum non men-
tingit non in eo quod voluntate
et libe[r]tate sit. **N**on oportuit autem id

nali dari libertate arbitrii per
remoto[n]em ois coactio[n]es. quod h[ab]et
est de natura voluntatis ut nullatenus
non possit cogi ligari per ipsa mi-
sericordia efficiat et serua patrem. **T**
Furthus quod forma beatificabilis
est auctor dei per meioriam intelli-
gentiam et voluntatem et hoc est
esse ad imaginem trinitatis propter
unitatem in canticis et trinitatem
in potentia. id autem natura fuit esse
intelligentia dei et omnia ac per
hoc dei imaginem insignitam.
Et quod nichil beatum per beatitudi-
ne amittitur nichil poterat esse
beatificale non est corruptibile
et immortale natura fuit autem id
naturale in mortali vita de sui
naturae esse quiete. **P**osstre
mo quod de quod ab alio beatifica-
bile est et immortale est et immutabi-
le sed in beatum non est et corruptibili-
le sed in beatum est. Ideo autem necesse se
est nec de divina natura quod muta-
bilis nec productus est de aliquo
nec per naturam mutari quod est
immortalis et corruptibilis.
Et id est forma non per
generationem in eadem persona quod oce-
natur mutabile est natura

coenitibile Et hys apparet
qualit finis beatitudinis nat
tate ipsoit predicar condicio
nū ihi aīe ad beatitudine ordinā
te qz cu pmi pncipii sit in
aduocēo potentissimū sapie
assimil optimū et i oibis effi
bus suis hoc aīuō mai
festat potissime h' debē mani
festaē in vltio effrū et nobis
lissimo cuiusmō est h' inter
ceteras creaturas pdurit ul
timō ut in h' appetet et riu
ceret potissime dñorū opm
consumatio Cm aīt ut be
atificabilis ē et imōrēs ido
cu vnit mortali corpori p
ab eo separari ac p hoc nōm
forma ē vñ eaā h' aliq et
ideo nōm vnit corpori ut p
fno vni eaā ut motor et sic
resiat p reūtā qd mouet
pit p potencā Et qm ipa
no tm dat ec vñ eaā vni
sentire et intellige iō ly potē
tā vegetativa sensitua et
intellectua ita qz p potencā
vegetativa gnāt nutrit et
augmetat gnāt ut qz nu
trit ut quale augmetat ut

quatu P sensituā aīt ap
phendit sensibilia retinet
appensa coponit et dividit
retenta Apphendit p sensiti
ua extero p qm p titam
scdm correspondēā ad qm
corpora mudi pncipalia tie
tinet p meorā Coponit et
didit p fantasā que ē pma
utus collatā Per intellectuā
aīt discernit verū resu
git malū et appetit bonū
verū quidē discernit p iūta
bilē malū repellit p iūta
bilē bonū appetit p coopers
abilē Rursas qā discratio
verū ē cognitō fugit et appre
titus ē affectō iō tota aīa i
cognituā diuidit et affect
tuā Amplius qm cognitō
verū ē dupler ul' vei ut vei
vel vei ut boni et hoc ul' ceter
ni qd est sup aliq ul' qpalis
qd ē infin Hinc ē qz poten
tia cognitā ut pote intellectuā
et mō diuidit ut qz in
tellectuā diuidit in speculati
ū et practici mō i supio
re portionē et inferiore que
potius noīat dñsa officia

q̄ diuisas potencias Postur
mo quoniam appetitus dñi
pt ad alij ferri s̄z scđin na
tumle instinctū vel scđin
deliberacionē et arbitriū.
Hinc ē q̄ potencia affīua
diuidit in voluntate nālē
et voluntate elāuā q̄ p̄p̄e
voluntas dñi. Et qm̄ talis
electio idiffens ē ad vñq̄
pt̄ ideo ē a libeo arbitrio.
et q̄ hec indifferētia cōsur
git ex delibemto p̄ambu
la et voluntate concūtū. **H**ic
ē ex libero arbitriū ē facil
tas rōis et voluntatis et si
aut dicit aug⁹ om̄s p̄dicas
potencias cōphendit. **A**ū
enī de libero arbitrio loqm̄
nō de pte loqm̄ s̄c̄tē de tota
aūa ex concursu nāx illar̄
potencias rōis supra se ip̄q̄
redeunt et voluntatis quicā
tis cōsurgit integritas liber
tatis que ē p̄ncipii menti
vel demēti scđin electionē
boni vel mali ~~delectioē~~

Lam⁹ **D**e statu at hore p̄m̄. **scđin**
huano i statu p̄me co
dicōis tenēta sūt hec scđin

doct̄na fidei orthodoxe vide
liz q̄ corpus p̄mi hoīs sic fu
it conditū et de luno t̄r̄ foī
tū ut tñ aīe ēt subiectū et
suom̄ ap̄portionabile quā
tū ad cōplerionē equalē
quātū ad organizationem
pulchritudinē et multiformē et
quātū ad statutē rātidinē
subiectū aut ut ēt obtēpe
rāns sine rebellionē eaā et
p̄pagās et p̄pagabile sine li
bidine vegetabile sine defec
tione ēt imutabile ad oīmo
dā corruptionē nō int̄ueniē
te morte et scđin hoc datus ē
sibi lotus p̄adisi c̄restis i ha
bitationē tr̄iquillā formata
ē mulier de latē viri i conse
tū et adiutoriū ad p̄p̄agā
one īmaculata. datus ē eaā
lignū vite ad vegetacionē
cōtinuā et tandem ad imuta
coēm p̄fectā p̄ immortalitatē
p̄petuā. **N**atio at ad intelli
gētiā p̄dictor hec ē q̄ tū p̄
mī p̄ncipiū sit i p̄ducēdo po
tentissimū sapientissimū et
optimū et in oībus effectib⁹
suis hoc aliquo mō manifest⁹

potissic debuit hoc manifestare in ultio effectu et nobilissimo cuiusmodi est hoc quae inter ceteras cintumis prodigit ultio ut in hoc potissimum appareret et relinet dñor opm consumatio. Ut igit in hōe manifestaret dei potentia iō fecit ei ex natū marie distantibz cōiectis in vñā natū et psonā cuiusmodi sūt corpus et mā quæ vñā est s̄bna corporea altn vēo s̄z mā ē spūalis et icorporeā q̄ distant marie i gñē s̄bē. Ut vēo ibidē manifestaret di sapia fecit tale corpus ut p̄portuēm suo mō habet ad aīq̄. qm̄ igit corp vñatur aīc ut p̄ficiat et moueti et ad b̄itudinē sūtū tendet. Ideo ut conficeretur aīc vniuersitatē hūt cōplexiōnē equalē nō a pondere vel a mole s̄ ab equalitate natūlis iustaē que dis pōit ad nobilissimū modū vire. Ut autē conficeret mō ueti p̄ multiformitatē potē cōr̄ habuit multiformita

tē organoz cū summa venustate et artificiositate et ducibilitate. sicut p̄ i fratre et in manū quæ ē organū organoz. Ut autē conficeretur aīc sūtū ad celū tendent hūt r̄titudinē statutæ et sūtū caput erectu ut sic r̄titud corporis attestetur r̄titudini mētis. Postremo ut in hōe manifestaretur dei bonitas et benevolēa. iō fecit hoīc absq̄ culpa et absq̄ oī pena et misericordia. Sū enī p̄mū p̄cipiū sit optimū et iustissimū qd̄ optimū nō debuit facere hoīc nū si bonū et sic per hoc innocentē et tr̄m q̄ vñ. iustissimū nō debuit ifligrē pena ei qui nullū habebat p̄cām ac p̄ hoc aīc r̄onalē tale corpus constitut qd̄m sibi eēt obteperis ut nulla eēt in eo pugna rebelliois nulla p̄nitatis libidinis nulla iniurio vigois nulla corrupcio mortis. Ita etiā eēt conforme ut sicut mā eāt innocens et tū potē

De producto hōis quantū ad tuū connectum

int in culpa. Sic corpus es-
set ipassibile ut tū posset
cadere in penā et ita pote-
rat nō mori et poterat mo-
ri. poterat hēc sufficiā
et poterat hēc indigēcā
poterat et obtēperire po-
terat etā adiūsus eā rebe-
lionē et pugnā hēc. Et ap-
petita i statu illo corpus e-
rat tale ut ab eo ficeret desci-
sionis malis ad paginacōne
plus vel p amiculū seruē
muliebris p̄t cōpīcipiā
tis ficeret etā hūorū nutri-
mētalis cōsupīcio p accōg-
caloris ficeret nichilominus
restauracō p alimētū lig-
norū padisi restauracō seu
preservacō p lignū vite
hūdo indicili qd quidē
lignū hac virtutē hūit
ob q̄ ut dicit aug⁹. Sunt
nō solū in abū vī et i sa-
cramē. Incorrupto ḡ et in-
mortalis corporis ade p̄n-
cipalit veniebat ab aia
sicut a connēte et iſfluente
a corporis bona et equali co-
plerio sicut a disponēte

et sicut piente. A ligno at vi-
te sicut a vegetante et a
minuculante a regimine
vero dīne p̄uidēcē sicut in
terius cōseruāte et exterius
p̄tegente. **L**a⁹. **x.**

De toto aut hōie in padi-
so formato het tenēdi
sūt vidg. q̄ datus ē ei du⁹
sensus int̄ior s̄z et ext̄ior
metis et carnis. Datus ē
ei dupler motus. s̄z ipat-
u⁹ in volūtate et creatu⁹
i corpore. Datū ē ei du⁹ bonū
vīnū visibile et aliud ivisi-
bile. Datū ē ei dupler pre-
ceptū s̄z natē et disciplīne
Nature. crescēte et multipli-
cam. Discipline. de ligno
scē boni et mali ne come-
dis. Iuxta que datū ē qua
dupler adiutoriū s̄z scē
et os scē sindēsis et grē ex-
quisit sufficiēt hūit ut
posset stare in bono et p-
ficere et a malo caue et
declinare. **V**acuo ad i-
telligēcā predictor het
ē q̄ p̄mū p̄cipiū ficeret
mūdū istū sensibilem ad

dedamndū scipm̄. Sed ad
 hoc q̄ p̄ illū tamq̄ p̄ specu
 lū et vestigū reducetur in
 deū artificē amandū & lau
 dendū et sedm̄ hoc duplex
 ē liber vñ s̄z sc̄ptis intus
 qui ē eterna dei ars et sa
 pia. et aliis sc̄ptis foris s̄z
 mūndus sensibilis. Cū igit̄
 c̄t̄ vna creatiā que sensu
 habebat intus ad cognitio
 nē libri intioris vt angel⁹
 et alia que totū sensu habe
 bat foris vt qdlibz aul' bra
 tu. Ad p̄fēctiōm vniuersitatē
 sciē debat creatiā que hoc
 sensu duplia c̄t̄ p̄dita ad
 cognitio[n]ē libri sc̄pti intus
 et foris id ē sapic et sui opis
 et q̄ in xp̄o siml' cōcurrit
 etiā sapia et ei⁹ opus in
 vna psona. io dicit̄ liber sc̄p
 tis int̄ et foris ad repacōz
 trūs huāni. Et q̄ cūlibz
 sensu r̄ndet motus io dicit̄
 ē hoi datus motus vñ s̄z
 sedm̄ iusticiū rois i mete
 aliis sedm̄ iusticiū sensua
 litatis in carne. p̄m̄ ē imp
 aue secundi obtempore se

cūdū vñ ordinē. q̄n aut̄
 fit eḡtūc r̄tūdo et rigūme
 aīe p̄ceptū de statu suo
 Et q̄ cūlibz motu et sen
 su r̄ndet appetitus ad ali
 qd bonū. io duplex bonū
 p̄partū ē hoi. vñ s̄z visi
 bile et alterū iūsibile vñ
 tpale et aliud etiū. vñ
 carnē et aliud sp̄ni. Et hys
 aut̄ bonus dēs dedit vñ
 alterū p̄misit vt vñ gra
 tis possideret̄ alterū vero p̄
 meritū quereret̄. Et quia
 frustra bonū datur n̄ custo
 diatur frustra p̄mittitur
 n̄ ad ip̄m p̄ueniat̄. Ideo du
 plex p̄ceptū fuit hoi datus s̄z
 vñ nature ad custodiendū
 bonū datus. aliud discipline
 ad p̄merendū bonū p̄mis
 sū qd nullom̄ poterint me
 teri meli⁹ q̄ p̄ merū obedi
 entia. Obedientia v̄cō me
 in ē q̄n p̄ceptū er se solo
 obligat no ex aliqua cā ali
 a. et tale dei p̄ceptū datus
 p̄ceptū discipline q̄ p̄ ip̄m
 disiatur quāta sit virtus o
 bedientie que sui mento du

De completo et ordinatione totius mundi consummata
at ad celum suo aut denito
parvitat i infernum Non ergo
datu est illud mandatu homi
propter indigentiam aliquam quae
deus haberet de humano obsecro
quio fad dandi via mercede
coronam p meriti et voluntaria
obedientia Et cum homo in na-
ture defecisse ex nichilo tunc
nece p gratia consummate poterat
tale. **H**enigrussum de' sacerdoti
plex ei contulit adiutorium p
duplex naturae et duplex genere
duplice enim induit intuicione
ipsi naturae videlicet una ad recte
individuum et hec est intuicione conscientiae
Alia ad recte volendum et hec est
sensus cuius est remunire con-
malum et stimulacrum ad bonum.
Duplice etiam supradidit pfectus
genere una genere gratis dante que
fuit scia illuvians intellectum ad
cognoscendum seipsum deum suum
et mundum istum qui scis est apti
ipsu. Alia vero genere gratificanti
que fuit caritas abilitatis affectu
ad diligendum deum super omnia
et primi sunt se ipsum et sic
in lapsu homo perfec habuit na-
tura nichilominus supnestata di-

na gratia. Ex quo manifeste col-
igitur quod si homo cedat non aliunde
in eis sua culpa fuit quia obe-
dire contempnit. **L**aurentius xii.
Ex predicatione colligi per quod
natura mundi est quasi libe-
ber quidam in quo relinet re-
punitas et legiternitatem fabi-
catrix sed in triplice gradu ex-
pressionis iste p modum vestigii
ymaginis et similitudinis ita qd
vestigium regitur in creaturis omnibus
homo ymagis in solis intelligentiis
libus sine spiritibus rationabilibus
et in aliis similitudinis in soli dei
formibus ex quibus quasi p
quosdam scalares gradus na-
tus est intelligentiam humanam gra-
dui ascende ad summum pri-
cipium quod est deus. **V**isus
autem ad intelligentiam primi
serum hec est quod cum oīs creaturis
respectu habent ac depre-
dencia ad sumum creatorum tri-
pliuit pnt copiam ad ipsum
sunt aut sicut ad principium cre-
aturum aut sicut ad obum mo-
tum aut sicut ad dominum
habitatum. **P**rimo modo con-
patitur ad ipsum omnes ei efficiuntur

sed ois intellectus. trio ois
 spūs iustus et deo acceptus
Ois cū effectus q̄tūcūq;
 pānū h̄ns de ēē habet deū si
 aut p̄ncipiu. ois intellect
 q̄tūcūq; pānū h̄ns de lūc
 natus ē p̄ cognitioz; et amo
 re deū capere ois spūs iust
 et sc̄is bz dñm spūs sc̄i ifi
 sū sibi **V**it qm̄ creatum
 no p̄ h̄c deū sicut p̄ncipi
 u qui configurat ei sc̄im v
 nitatē veritatē et bonitatē.
 nec deū sicut obiectū qui cu
 capiat p̄ mēorā intelligē
 cā et volutatē. nec deū sic
 dñm infusū qui configur
 tur ei p̄ fidē sp̄ et caritate
 seu p̄ triplicē dōtē et p̄ma
 conformitas ē longinq; sed
 p̄ in qua tria prima **H**ic
 ē q̄ p̄ma dicit vestigium tri
 nutans. sc̄dā ymagō tem
 plitudo **C**Est igit̄ spūs rōna
 lis hois medius int̄ p̄ma
 et ultiz. Ita q̄ p̄ma bz inse
 riū secundū inter triā supē
 riū et ideo in statu inoccē
 sū eet ymagō et no eāt vi
 ciati. si deiformis p̄ grām

effecta sufficiebat libertate
 atur in quo se ipm exerci
 ceret h̄o ad contuendū lu
 me dīne sapie. ut sic sapi
 ens eet cu vniuersas res vi
 deret in se videret in p̄prio
 genē videt in arte sc̄im
 q̄ triplicat h̄nt ēē sc̄i ma
 tia vel natū p̄pria. in itel
 ligentia creatū. et in arte
 eterna sc̄im que tua dicit
 scriptū dixit deus fiat fecit.
 et sc̄m ē ita. ppter quā etiā
 triplice visionē accepit h̄o
 triplice oculū ut dicit hugo
 oculū carnis quo videt
 mūdū et ea que sūt in mū
 dō **O**culū vis quo videt am
 et ea que sūt in aio. **O**culū
 contemplacōis quo videt deū
 et ea que sūt in deo et sic h̄o
 oculo carnis videret ea que
 sūt extē se. oculo vis ea q̄
 sūt intē se. oculo contempla
 cōis que sūt supra se q̄ qui
 d'oculus contemplacōis actū
 sūi pfectū nō bz n̄ p̄ gloriā
 quā amittit p̄ culpā. rea
 pat p̄ grāz et fidē et scriptū
 nū intelligētā q̄bs mens

In cap*r*o ps de corruptela p*c*āi **L**a*m*p*r* De origine malū i*cōmū*
huāia illūatur purgat
et p*s*fatur ad celestia c*o*
templādi ad quē lapsus
hō p*u*cēre nō p*t* n*r* p*u*us
defectus et tenebras p*p*ri*a*
recognoscit q*p* sit p*u*er
ruinā huāne n*e*diligeret
consideret et attendat

lb*33* de corruptela p*c*āi

Deliniatis q*g* breuit
aliquib*y* de tūtūdei
et c*re*atum m*ū*di. N*ec* stat
nūc breuiter tangē de cor
ruptela p*c*āi de qua in sū
ma teneb*ū* est. Q*p*rimū n*e*
ē nata*ū* aliqua f*est*us et
corruptio qua s*z* corrupti
tur modus sp*ē*s et o*rd*o in
volūtate c*re*ata. ac p*h*oc
p*c*āi corruptio ē continua
sp*i* bono n*ō* t*ā* hab*ē* ē n*ī*
si in bono nec ortū trahit
nisi a bono. q*d* quidem lo
nū ē liberū arbitriū vo
lūtatis nec tū est sūme
bonū. c*ū* possit declinare
i*malū*. nec sūme malū
c*ū* possit velle bonū. **E**
hac aut*ū* ad intelligē
am p*o*dictor hec ē q*p*mi

principiū c*ū* sit ens a se ip*o*
nō ab alio n*ā*te ē q*p* sit p*o*
sepm*ā* ac p*h*oc sūme bonū
nullū p*u*sus h*ū*s defectū n*ō*
ē g*2* aliqd nec ē p*t* q*p* sit p*o*
mū et sūme malū q*ā* p*o*
cipiū primū dicit sūme c*o*
plentū et sūme malū
dicit defectū p*o* maximum
Q*ā*in g*2* p*o*mū principiū vt
sūme ens et c*o*pletū nec
in e*ē*ndo nec in op*ā*ndo de
fice p*t* nec sūme malū
ē nec aliqd malū ē nec
aliquo m*ō* male p*u*ncipi
are p*t* q*ā* c*ū* o*ipotens* ē
p*t* bonū ex n*ō* ē*ē* in ē*ē* de
duce et sine am*ū*niculo aliq*ū*
mati*ū* q*d* et fecit c*ū* c*o*piū
firmit*ā* cui dedit ē*ē* viue et in
tellig*ē* et velle q*ā*quidē q*ā*
a sūmo bono fuit scandū
triplicē cause habitudinē.
oportuit q*b*ret*ā* in sua s*bi*
et volūtate modū sp*ē*ci*m* et
ordinē. Nata*ū* f*est* a agere
opa sua a deo. scdm*ā* deū et
w*ā* deū et hoc scdm*ā* modum*ā*
sp*ē*ci*m* et ordinē sibi insitū
Sed q*ā* de nichilo fuit et

defectua potuit deficit vel
ab agendo p̄ dñi. ut s̄z ali-
q̄ faciat p̄ se nō p̄ dñi ac
p̄ hoc nec a deo nec p̄ dñi
et hoc ē p̄cōm qđ est modi
sp̄ci et ordinis corruptiū-
na qđ defectus ē nō habet
causa efficientē sed deficiē-
tē videlic⁹ defectū voluntati
creare qđ vero corruptio ē
et nō n̄ boni et oīs corrup-
tio ē in re corruptibili. Ideo
nō n̄ in bono ē ac p̄ hoc ā
voluntas libera corrupta in
se qđ modū sp̄ci et ordi-
nē deficiendo a vero bono
p̄cōm ē inquantū huius
mōi ē a voluntate sicut a
p̄ma origie et ē in volunta-
te sicut in p̄prio sb̄o. qđ qui
de faciat voluntas qđ sua de-
ficiabilitate mutabilitate
et vibilitate sp̄ci bono
indeficiēt et incommutabi-
li inherat bono commutabi-
li. Ex quib⁹ colliguntur qđ per-
sonū nō ē appetitus rerū
malar̄ f̄ desiderio meliorū.
et ideo in appetitu voluntati
ē mōi sp̄ci et ordīs cor-

nuptio ac p̄ hoc adeo ē vo-
lūtarū qđ si nō ē voluntati
rū nō ē p̄cōm. Hns autē
pr̄c̄tellec̄tis manifēstā cadit
impietas manicheor̄ po-
nētū sūme malū om̄i
malor̄ p̄cipiū primū.
Apparet etiā que sit mali
origo et qđ sit mali s̄b̄m. Depromon pribus confractoca 2¹¹

H d̄ intelligendū at qua
littera corruptela p̄cōm in
trahit i hoiēm cōsiderare
oportet lapsū p̄mi p̄ntis
inducte; culpe originalis
et ortū seu indicē p̄cōm actu
alis. Cum lapsū p̄mi p̄n-
tis hec tā nobis occurunt
p̄sidūndā s̄z r̄ptatio d̄y
abolita culpa commissa et
pena inflata. Hec autē de tēp-
tatione sūt tenenda. videlic⁹
qđ d̄us hoiēm cōdidiſſe
in felicitate padisi i seru-
duplia s̄z virili et mulie-
bri. dyabolus iudeo hoiē
assumpta sp̄e serpētina ag-
gressus ē muliere. P̄mo
querendo cur p̄cepit vo-
bis d̄us ne comedētis.

secundo ascendo dicens ne
quaq̄ moremū. t̄to pmut-
tendo c̄tis sicut dn sc̄ntē
bonū et malū. volēs ista
temptacōe dñe mulierē in
firmiore et p̄stā postea p̄
sternē serū virilē qđ et se-
cat dño p̄mittēt. **T**ra
eo aut̄ ad intelligendā pre-
dictor h̄ ē. **R**a sicut p̄mū
principiū ē potentissimū in
p̄ducēdo sic etiā ē r̄issimū
i gubinando. et ideo sic res qđ
d̄didit am̄istrat ut eas age
pprios motus suuat. **C**m̄
ḡ h̄o sic fās eāt ut p̄ victo-
riā pugne p̄uenit ad pre-
mū quicq̄ etiā licet deus
saret hoīz temptacōe succū-
bere debuit tū hoīz p̄mut-
te temptari ab eo qui saret
posset et vellet. **C**m̄ dñbō
bolus qui p̄mis eāt sc̄ns
et iūs p̄ supbia cadendo
factus ē versutus et iūdus
et iō p̄ iūdā temptare role-
bat p̄ astutia sc̄ebat et in
temptauit iūta qđ potuit
et deus p̄missit. **E**cm̄ ḡ
i temptando sp̄em serpetinā

assūpsit dispensacōis dñe
fuit vt nō solū deprehendi
posset ei v̄sua. vñ etiā
erilla effigie v̄sua dyabo-
lū i temptando cūctis filis
ad īnotesc̄ posset. **N**ur-
sus qđ temptauit de p̄cepto dis-
cipuline hoc sūliter fuit disp̄e-
sacōis dñe vt siue viceret.
siue viceret cūctis īnotesc̄
mūtū obediēce seu demū-
tū īobediēce. **E** aut̄ m̄c
vit a muliere hoc fuit ver-
suē siue qđ fālī ē dicere
mūtū forte. vñ versuē hos-
tis ex iformia p̄te aggredi-
ciuitatē. **T**alit modus
quo in temptacōe p̄cessit mar-
iē v̄sua fuit qđ expiendo
impelledo et allucedo p̄cessit.
Expiendo em̄ sup̄sit i int-
rogacōe iūlit in assecuā-
tōe. allexit i p̄missioe. Pri-
mo em̄ interrogauit de causa
mādati ut iōs ducet in du-
biū. **E**aut̄ dubitatō habi-
tū ne forte moīam̄ assecu-
mūt ut iūsabiliē ducet in
contēptū. **T**ertio p̄missit
ut concupisabile ducet in

De pmoꝝ pmoꝝ trāſgredione Caꝝ 3".

appetitu et sic hys cubus
modis libertate arbitry
tinhēt ad consensu que fa
ultas ē w̄is et volūtans co
pleteſ nichilom⁹ p̄dictas
tres v̄res s̄z ionale uſabili
lē et cōcupisabili eſpectu q̄z
dyabolus allēgit muliere p
triplex appetibile ſz ſcāz que
ē appetibil ionali p excellē
tia que ē ad modū dei que
ē appetibilis uſabili et per
ſuauitatem ligni que ē appre
tabil cōcupisabili et ſic tept
auit oē qd' eāt i muliere
teptabile p oē illud p quod
potent teptai et in tepta
coem induit qd' est triplice ap
petibile mudi. ſz p cōcupiſ
tētia curia cōcupiſtētia
oculor et ſupbia vite ſedim
metua attendit ois tepta
ois origo ſue a mudi ſue
a carne ſue a dyabolo **de**

De culpa vero trāſgredione
tenenda ſz q̄ mulier aſſe
ciens teptacō dyabolice
appetit ſcam et excellē
tia ad modū dei expit ap

peant nichilomin⁹ ſua
uitatē ligni vetiti et tam
de inadit trāſgressionem
mādati n̄ hoc contēta of
ferendo ſtam ligni vetiti
idurit v̄ru qui noles ſua
delicias co tristari mulie
rē no corripuit ſ poti⁹ con
ſensu prebuit maleſuade
ti et oblati pomū gustum
do factus ē trāſgressor pmi
mandati dīm prepti **Via**
cio aut ad intelligētia pre
dictor hec ē qā cū a p̄na
p̄no p̄no vt ſupradictū ſu
it creat⁹ eſſet hoī duplex ſe
sus et appetitus reſp̄ci dupli
cias libra et reſp̄ci dupli
cias boni vt ſecundū libitatem
arbitri hoī poſſet ad utrumq;
conuī. **M**ulier audita ſug
geſtione ſerpentis extio
no recurrit ad liberiū inten
ore qui legibile ſe prebet
uisto iudicio w̄is ſ potius
ſensu ſuū curia extiore libra
tenuit et curia extius bonū
negociat⁹ cepit et qā ſenſi
eius nō accessit ad vñ ifal
libile appetitus ei⁹ cepit

cōuti ad bonū p̄mutabili
le Appetit ergo qd̄ d' ralo
lus p̄misit et iō p̄sensit et
faceret qd̄ s̄ugressit appre
tenditq; excellente stām
erecta ē in supbia et hoc
ip̄o allecta ē ad gulā et p̄
hoc tr̄o p̄stata ē p̄ nobedi
cā. p̄mū fuit i mēnē sedz
fuit i sensibilitate tñū in
opacit̄e et sicut c̄ptacō ab
inferiori incipies p̄uenit
usq; ad sumū qā ab audi
tu p̄ appetitu veit ad con
sensū sic eḡ deordiatio ina
p̄iens a superiori p̄ueit ad
yrmū et fecit vñ p̄tū co
sumatū qā in hñāna nā
ē oīs p̄tū inicū et ē origo
malorū nā mulier illecta
allerit vñ qui silit illet
tus ad libru extiore dñs us
et ad bonū p̄mutabile ni
mis appreçiādo mulieris
coſecū et sic societatis fo
laciū nec mulierē voluit
corripere nec p̄prias delici
as contristare et qā debu
it ea corrip̄ et no corrip̄
it idcirco ip̄utat ei p̄tū

muliens. qā vñ noluit su
as delicias cōtristare a se
repellendo mulierē ic̄pit
numū sc̄pū dilutē ac p̄ hi
recedes a dīna aūcia iadit
i gula et iobedientia fut
q̄ tr̄sgressio p̄cepta vtusq;
cōis lice er alia et alia ca
qā no vir s̄ mulier seduc
ta fuit In vñq; tñ s̄ vñ
et mulier fuit deordiatio
a simo vñq; ad yrmū qā p̄i
mo i mēte sine in vñ deinde
i sensibilitate et postremo
i ope ideo eni vñq; p̄stut
fuit p̄ nobedientia et iller
tus in gulā qā vñq; eret
tus i supbia. Mulier quidē
appetendo et ambiendo q̄ no
dū accepit Vir nimis
amādo et appaando q̄ iam
hēbat Vñ mulier mādū
do credidit sublunā Adam
vñ exstimas se aliq; mag
nū et deo carū mun⁹ grāci
fuerit nōgōe dīne sc̄uicit
tis et sic vñq; dū sic se eir
it supra se ceadit misceabi
liter ifin se a statu inoccē

De primoz pacorū punitiōne La^m, e^m

et grē in statū culpe et mi-

De pena | serie de pānē

Aūt inficta h̄ tenēdū
ē q̄ vir et mulier statū p̄
culpam senserūt pena re-
bellionis et erubescētia i
carne et idō ad cooperiēdū
venia fecerūt sibi p̄zoma-
ta postea aut dīno iudic-
o vir icurit pena labořis
et angustie pena famis
et idigencie pena mortis
et resoluōis inancere sic
diat sc̄ptum Maledic̄m
et Muliici aut duplicitati
ē pena q̄a iſficta ē ei pe-
nalitas multipliciū erup-
tarū i conceptu pena dolο
rū in partu pena subiectio-
nis ad virū i coniūciū ac p̄
h̄ sc̄din q̄ apparerat satiſ ḡ
inter punitū fuit p̄tū i
ſe lignū vendi esus luctu
aliter fuit p̄petuit **N**ō
aut ad itelligenčia p̄dōc-
h̄ ē q̄a cū p̄mū p̄cipiū
fuit p̄uidissimū i guber-
nando et r̄eſsimū in p̄sid-
do nichil p̄sus in vniuso
dimittit mordiāti et q̄a
alpa

ite ordiāturi i pena coniū-
ciū cū iinstus dolet i sup-
plio q̄ letatus in delito
qm̄ melius ē dolē dīpmū
salutis q̄ letati i dīpmū
eq̄tatis iō statū i p̄mis
p̄ntib⁹ deditis p̄tū subse-
cutū ē dedic⁹ iudic⁹ ut qd̄
iordinati fuit i cadendo
ab ordine n̄e cedēt statū i
ordine iusticie **H**ic cū dī
ordo sic cūta cōpletit vt
qd̄ ab uno cedēt ad alte-
riū relabat **C**ūm q̄ utiq;
parens supb̄edo i mēte et
gustādo i carne iobediēt
fuit suo superiori iusto dei iu-
dicio sc̄m ē vt sibi fiet mo-
bediens suū iſfen⁹ et mar-
ime secđm p̄tes illas sc̄dz qd̄
ē cōiūctio utiq; seruus que
fuit membra deseruētia
virtuti gratiae et q̄a hoc
veit eis nō ex nā f̄ ex ap̄a
culpa iō erubescēbant et
cooperiebat se **M**ursus
q̄a sp̄ecto sumo delētabili
quesiunt delētū i carne
Ideo iusto dei iudicio iſfict
ē ei labor et defectus fuit

De originalis peccati corruptione La^m qntū.

et satis Postremo qā ppter
bonū carnis separari elegerat
a bono iustis iō iusto dei
iudicio. aīā i vita separat
a carne p morte et ianera
tione. Ac p hoc sicut deus de
dit hoī sedm ordinē nē cor
pus subiectū aīā pagabili
le sine libidie vegetabile
sine desirē mutabile sine
morte iteruētē sic ab
hoīe peccate secūdū ordīnē
iusticie subiectibēs predīcū
infligret oportā ut culpā
nō remanet l̄punita et iō
iordinata. q̄ neq̄ pati
deb̄ dīna iusticia ul p̄ pun
dētia. Et qm̄ a mulie
p̄tām sup̄sit erodū iō pe
na ip̄ius geatatur qā em̄
sup̄biens fuit i mēte iaur
it subiectiōne. qā vidit
et appetiuit lignū ad ves
tendū suane incurrit dol
re. Postremo q̄ fregit ui
culū et pond̄ multipli
erūpne et sic pat̄z quāto
ordine dīne p iudicac̄ iſlē
te sūt multiplices penē

viv et duplicate mulici
et sic decessus p̄tā no rema
net seu eēt sine decole iusta
Post lapsū p̄mū p̄tis
dicenda sūt aliqua de
tinductōe p̄tā originalis
Cura qd̄ p̄mo considerādū
ē modus corruptiois. Vī mod
tinductiois Tercio modus at
mēcois. Modus at quo ge
n̄ huānū p origāle p̄tā
corrupit hic ē. Idā quilibet
p contū grātias ul ḡabitū
nascit natalit̄ filiūre qā p
uatus r̄titudiē originalis us
tice p̄ cui absentiā iauri
m̄ qntū ad aīā quadruplicē
peñā. Sz ifumitate igno
rātā maliciā et ḡcipſcē
tā que sūt qntū p origā
le p̄tā iſlētā quas sane pe
nas sp̄iales ḡcomittantur i
corpe multiplier penalitas
multipler defectus multi
plex labo: multiplier mo
bus et multiplier dolor: Id
has penas subsequit̄ pe
na mortis et ianemcois.
pena carencie visionis dei
et amissiois glē celestis nō

solū i adūltis vñ etiā in
 pūulis nō baptizatis q̄ qui
 dē pūuli pena mītissima
 inter ceteros pūmūtūt qā
 solū habet pena dñpni sū
 sensus **V** Nācō at ad intel
 ligēnciā pdictor h̄ ē qā tū
 pñmū pñcipiū oia agata
 se et sedim se et pñse nācē est
 pñm̄ cē optimū et mīssimū
 ac pñ hoc pñfissimū et iustis
 simū et m̄ ē q̄ vñiuse vie
 et sūt māa et vitas suuei
 dicā **G**i aut deusa pñci
 pio hoicē in tātis mīse
 rīs cōdiddīs n̄ pīetas cēt
 nec iusticiā q̄ tñ opus
 sūi depīmet mīseriā nulla
 p̄cedēt culpa **S**aliter
 si tantis mīseriis replacēt
 nos vel replaci pñmitēt
 sine culpa nec pie n̄ iuste
 tñaret nos dīna pñuden
 cia **G**i iḡi certissimū ē
 pñmū pñcipiū et i.pñdū
 tendo et i.pñdendo mīssi
 mū et clementissimū cē
 nācē ē q̄ taliter gen̄ hñā
 nū fecit ut a pñcipiō nūl
 la ēt̄ in eoculpa n̄ mīse

ria nācē ē etiā q̄ taliter
 amīstet vt no pñmitat
 i nobis mīseriā n̄ pñliq̄
 culpā pñambula **O**m̄ g
 itū ē qā nū origie mītī
 plē otñhīm̄ mīseriā pe
 ne. tū ē q̄ om̄es nasam̄
 nata filiū ue ac pñ hoc pñ
 uati intūdīc nālis iusta
 tie qā pñuacionē vocam̄
 culpā origiale et q̄ oīs
 culpa dīat recessū a bono
 incommutabili et accessū
 ad bonū commutabile **E**t
 recēde a bono incommuta
 bili ē recēde a sūma vñtu
 vitate et bonitate accēde
 at ad bonū commutabile
 ē plus debito i illud tendē
 pñ amore hñc ē q̄ pdens
 origiale iusticiā icurit
 ifumitatē ignoraciā ma
 litia et gñapiscētiā **C**
Nursus q̄ desens bonū
 incommutabile pñt bonū
 commutabile effat̄ idignū
 vñq̄p **H**inc ē q̄ vñcārē
 tie originalis iusticiā pdit
 aia typalē quietē i corpe
 pñ mītāplē corruptibilitā

De originali p̄t̄ tr̄fusione
tē et morte et trānde sepat
a visione lucis c̄ne amit
tendo felicitatē glē tū in
aia q̄m in corp̄ / **P**ost
mo q̄a carēta huius m̄
tie i nascentibz nō ē p̄ mo
tū volutatis p̄prie nec p̄
actualē delictoē / **V**inc
ē q̄ originali p̄t̄ nō debet
p̄ hanc vitā pena sensu
i ghehenna p̄ eo q̄ nō su
pra digni f̄ atū punit
dīna iusticia quā s̄ comi
tatur mīa suphabundans
hoc credendū ē sensisse be
atū auḡliz verba eius
extiū p̄ detractionē erro
ris pelagianor q̄ aliquē
felicitatē eis coedebat ali
ud sonare videant ut enī
eos reducet ad mediū ha
bundam dēdiānit ad er
nēnum **Lam.** vi.

Odus aut̄ tr̄ductoris
originalis p̄t̄ hec est
q̄a liḡ aia nō sit ex iudice
originalis carnis original
tū culpa ab aia ade trān
sit ad aias postor medi
ante carne p̄ capisēta

gnata ita q̄ sicut ab aia
peccatē ifecta fuit caro ad
et p̄na ē s̄m ad libidinem sit
filior̄ caro plibidinem scia
ta sc̄m trahes infectionē
viciosa infiat et viciat
aia que q̄dē infectionē i aia
nō tū ē pena vīm et aia cil
pa et sic p̄sona corripit
natūm et natū corripit
p̄sonā salua i oībus dīna
iustitia cu nullom̄ p̄t̄
putati infectionē aie liḡ eam
creando ifundat et ifundē
do vīmat cu carne infectionē
Nato aut̄ ad intelligentiā
p̄dcor̄ hec **O**ra cu p̄mū p̄n
ap̄mū hoīem feat ad sui y
maginē et p̄ sui ip̄o er
pressionē **S**ic codidit eu
ex pte corporis ut om̄s hoī
nes p̄ agn̄etur a primo
hoīe tāq̄ ab uno radicali
p̄cipio sic tū p̄t̄ ex pte aie
p̄ expressa silitudine tam
in cēndo et dumndo q̄ in
telligentiō et amādo imedi
nales ab ip̄o deo tāq̄ a p̄n
cipio p̄mo et imediatō et

qm̄ spūs tñq̄ pars eret
 lencor magis accedit ad
 pñcipiū pñmū Sic condi-
 dit deus hominem ut spūs cor-
 pori p̄cet et corpus subeet
 spiritu creato q̄ dñi ille sub-
 eet spūi creato. E contin-
 si spūs nō obediens deouis-
 to dei iudicio corpus suū i-
 aperte rebella sibi qd̄ et
 sñm̄ ē cū adā p̄cauit. Si
 aut ḡ si adā sc̄issit corp̄
 suū obediens spūi eet et in-
 le ad posterorū tr̄smissit et
 deus aia illi ifundet ita op-
 vnit corpori imortali et
 sibi obedienti habet ordinē
 iusticie et imunitate ois-
 penie. Sic et quo adā per-
 cauit et caro facta ē rebel-
 lis spiritu oportet q̄ talē ad
 posterorū transmittat et q̄
 deus aia ifundat sedm̄ in-
 statutionē p̄maria. aia ve-
 ro cū vnitur carni rebelli-
 tetur defectū ordinis natū-
 lis iusticie quo debebat oibz
 inferioribz ipem̄ et q̄ aia
 carni vnitā ē oportet q̄ ipaz
 ambat ul̄ iubatur ab ipa

et ipaz nō p̄t trahē tñq̄ re-
 bellē. nec ē vt ab ipa tra-
 hatur vt iaurat morbiū
 coacipiscēt et sic iaurat
 suū carnati debite iusti-
 cie et morbiū coacipiscēt.
 ex quibz dualibz tñq̄ ex au-
 sione et collisione dicit in-
 tegrai sedz aug⁹ et ansel-
 mū p̄caunt orgiāle. Qā,
 ḡ ordiatiſſimū ē q̄ natā
 huana ita condetur et q̄ p̄-
 condita p̄magaret et q̄ p̄-
 cas ita p̄unictur. Sicut
 p̄cedam ē ita q̄ i condicōe
 suaret ordo sapie. In apa-
 gnacōe ordo nē et ipunictōe
 ordo iusticie paz q̄ nō est
 cont̄ dñia iusticiā si ad
 posterorū tr̄smissit culpa.
 Vnusq̄ aia culpa originalis
 i aia tr̄sfundī nō poss n̄
 pena rebelliois i carne p̄-
 cedet et pena nō eet n̄ cul-
 pa p̄cessis nec culpa pre-
 cessis a voluntate ordiata
 sed modiata ac y hoc nō a
 voluntate dñia s̄ huana pa-
 tet q̄ originalis culpe tr̄f-
 fuso ē a p̄cto p̄mu hois nō

De originalis peccatoritate La¹ vii

a deo non a natura condita sed
a vicio perpetuo et sic per
est quod dicit augustinus quod peccatum origiale non transmittit ad posterum appetitum sed libido.

Postremo in aliis casis
modus curiosus cul-
pe originalis hic est quod sic au-
tatur culpa quod permanet
pena talis sicut passus in
punctis baptizatis. Sic cui-
atur quatuor ad reatum pe-
ne etime quod permanet quia
tum et motu concupiscentiae. Sic
cuiatur in peccato quod nichilo
mutabatur ab eo quod cunctus est per
baptismum transmittitur in
prole et sic tollitur peccatum
originalis macula quod perma-
net sequela cum qua oper-
tus pugnare quod dum vivimus
in hac vita quia in nullo
eradicavit Christus concupis-
centia per gratiam coem. quod di-
ce per beatissimam virginem ma-
ria in qua in concepcione
in die extincta fuit per gratiam
singulariter. **V**acatio autem
ad intelligentiam predicatorum
hec est quia sicut effectio divina

tum in omnes a principio ac-
cedat in quo sit appetitum cor-
poris et hoc a parte inferiori.
sed carnis. Sic cunctio sicut
habet a principio iurato a
quo infusione ait et hoc a
parte superiori sed metus. Cui
est ex parte metus est distinctio
in hominibus ita quod secundum illam
non appetit ratione ab alio
sed immediate erit a deo grata
cunctia metu nra a deo infun-
sa uniusq[ue] optinet regis plenae
singulare et id in due nisi in
quatuor tenet regis producit se
cundum virtutem nec. **V**enit ergo
originalis peccatum mortale in his
personis peccatum et natura
personae in voluntate et natura
in carne. sed sic cunctur
macula originalis peccati in mem-
bris quod permanet sequela et in
fecundo in carne et quod homo generat
non secundum quod carnalis sed
sed secundum quod corruptus est in
carne non secundum quod spiritualis sed
secundum carnalis. Hinc est quod quis
quis sit baptizatus et sic ab
originali mundatur in se trans-
mittit tamen originalis in prole

De origine p̄tōꝝ actualiū. Capitulū viii.

Morsus q̄d reatus pene ē
terne respicit deformitate
metis et p̄sonē motus at
respicit ieiunacionē carnis
et nature iō tñs̄t origia
le q̄tū ad reatu et remanet
q̄tū ad actū Postremo q̄d
ip̄alis afflictio cōditionē ref
piat ex p̄te carnis cū caro
remanet s̄ subiecta crudam
iſſectioni iumanē deb̄ s̄ sub
iecta ~~ad~~ penalitat̄ et iō
sicut penalitas a carne nō
aufert et corruptio nō auf
ert p̄ grās sic sequela illa
sine corruptiōnā et lang
uor mēbroꝝ sil' stale p̄t cū
grā curatiā Et iō q̄m̄
paulati minuat q̄d indi
nō tollit nūq̄ oīno aufere
tur i viatore n̄ in beatissia
vōgine maia p̄ grā singu
larē q̄d em̄ vōgo cocepit cū
qui eāt expiatio oīs ailpe
ideo dñta fuit ei grā singu
laris qua extincta fuit i ea
radix corruptiōnā ad con
cipiendū filiu dei absq; oī
p̄tā labē et corruptela.
origine p̄tōꝝ actualiū ratim

Post̄ aut̄ dictū ē detrac
tionē p̄tā origina
lis dicenda sūt alij de origi
ne p̄tā actualis De origi
ne p̄tā actuali hec tenēdi sūt
in summa videlicq; p̄tā
actualē originē trahit a
volūtate vniuersitatis p̄
suggestionē deliciōnē co
sensū et opationē Iuxta qđ
dicat scriptura vniuersitatis
temptat a corruptiā sua ab
statu et illauis deinde cor
ruptiā cū cocepit p̄tē p̄c
tatiū p̄tā at cū consuma
tū fuit gnāt morte Si
aut̄ suggestionē et delectaciō
sistat atiū cosensū ē veia
le p̄tā Si vero cosequat̄
cosensus et opus in hys qđ
dīna lege prohibita sūt p̄c
tatiū ē mortale consumatiū
qđ si medio mō sit ut con
sensus sit sine op̄e qđ vult
i opus p̄cedē s̄ nō p̄t tūc
volūtatis reputat p̄ fīo n̄
min⁹ culpabilis ē qđ si in
ipso fīo conphēderetur aut
qđ nō vult i opus p̄cede
s̄ vult item i delectaciōe

voluptati et tunc māducatur
mulier si no vir et liz no
sit pcam plene consumatū
tū int mortalia cōputant
dū q̄ mulier māducatur to
tus hō dāpnā metur qb̄
marie vñ ē in pcam carna
liz **T**unc aut ad intellige
cā pditionib̄ ē Cū pcam dī
cat recessū voluntatis a pri
mo principio iquātū wa vo
luntas nata ē agi ab ipo se
cūdū ipm et p ipm oē per
catū ē mordinatio metis
sue voluntatis circa quam
nati sūt ec̄ vñis et viciū.
Pcam ḡ actuale ē actualis
ordinatio voluntatis Inor
dinatio aut ista a tanta ē
q̄ ordinē iusticie extinat et
h̄ modia pcam mortale q̄
natū ē auferre vitā. sepā
do ipaz a deo p̄ q̄ viuisi
catur aia iusta Aut ē tam
modica q̄ ordinē illū non
p̄mit s̄ in alia p̄turbat
tm̄ et tūc ē veiale pcam q̄
de ipo adipisa possim̄ re
mā ato p̄ eo q̄ ḡa nō tollit
p ipm n̄ inimicacia dina

iaurē **E**st aut ordo iustiae
vt bonū incomutabile p̄se
int̄ comutabili et bonū ho
nestū p̄ficit voluntati
nre ut iudicū rōis rē p̄c
sit sensualitatī huane et
qm̄ lex dei istū ordinē p̄ap̄
et retinat opportū s̄ ne bonū
comutabile p̄ficit etio et
bonū vñle honesto et volū
tas nū p̄ficit dñe et sen
sualis appetit p̄ficit rōi
rē tūc comittit mortale
pcam de quo dicit Ambroſi
Od ē p̄uariatio legis dñe
et celestū inobedientia mā
dator Hoc aut comittit sue
omittit qd̄ lex dina p̄apit
sue id fiat qd̄ phibz Er quo
duplex gen̄ p̄ca ontur delit
tūs et comissū **C**d̄ rō bo
nu comutabile plus debito
diligit s̄ nō p̄ficit et comu
tabili et voluntas nō p̄ficit
honestati et voluntas nū
plus debito amat ita tū q̄
nō p̄ficit dñe et cao cōci
p̄scit nō tū p̄ficit iudicio
rōis rē tūc nō ē mortale

De origine & distinctione capitalium La^mix.

sed veniale quod licet hoc sit per
ter legem non tamen est dirextra otria
legem. **S**ensual autem appeti-
tus rationis non perficitur nisi quoniam
ei ab ipsa ratione consentitur et ideo
potest mordere animus consensu
non omittit si tamen sensuali-
tis iordinate moueat cui
illa iordinatio ad malum in-
clinet ratione non consensiat potest
est aliqd quod aliquo modo ledit
ordine iusticie. Et quoniam in sta-
tu inoertiae non mouetur sen-
sualitas nisi sed in rationis motu.
io stante hoice non poterat ibi
esse potest veniale nunc autem
quoniam ratione repugnat sensuali-
tas velim non enim ratione
honestum omittit aliqd veniale
potest per primos motus qui
et si periculanter et sigillata-
vunt declinari omnes tamen nullum
modo potest cancri quod sic sunt
potest quod etiam penes sunt potest
et ratione dicuntur incito rei alia quod
hoc ipso digna sunt venia.
Veniam quod ratione consentire non
appellatur si per consensum delectum
rationis consensiat in opus tamen
est plenus consensus ut per hoc

potest consummatum quod recte
usque ad virtutem et usque ad pente-
sum rationis ex qua pendet
plenitudo consensus. **C**um vero
et nos soli in opus fecimus in de-
licto est consensus in quo in
superior portio rationis sequitur sen-
sualitate. **I**psa si in delictatione
sensualis ratione sensualitati sit
tributus a muliere serpenti
obedienter atque per hoc sit subversio
ordinis rationis et ita subversio ius-
tiae propter quod omittit potest mordere
licet minus grave quod non so-
lum iputatur mulieri ratione etiam
viro a quo debuntur compescantur
obtemperare serpenti. **E**t sic
potest quod in perpetuorum oī actu
aliis potest aliquam imita-
tio primi potest sed ex plana-
tione doctorum papue anglo
vnde in libro de trinitate dei

Consecutus descendit
Quod dum est ad eum poterit in
speciali intentione quedam sunt
capitalia quedam penalia
quedam finalia sunt ueremis-
abilia quodam ratione media et
postrema. **T**ertia ortu ratione
in capitalium poterit habere in

summa tenetum videlicet p̄f-
tator actualium vnu ē in
icū duplex radix triple
fometū septiforme caput
sue capitale icū s̄z sup-
bia. **I**ntra qd̄ dicit septum
Inicū ois p̄ca supbia du-
plex radix s̄t tōr male
huius et aōr male in-
flāmās. **T**riplex fometū
scdm̄ tria q̄ sūt in mūdo. s̄-
cupia carnis cōcupiscentia
oculor̄ et supbia vite. **S**epti-
formē vēo caput s̄z sup-
bia iudia un accidia a-
uaria gula luxuria. **I**n-
que qnq̄ p̄cedentia s̄t fōi.
alia p̄ca duo vēo vltia s̄t
carnalia. **N**acō aut̄ ad
intelligētiā pdictor̄ hoc ē
q̄ cū p̄ca mōle sit actua-
lis recessus a p̄mo p̄cipio
recede at p̄mo p̄nō nō p̄t
ēē n̄ p̄ conceptū ip̄i vel in
se ip̄o vel i suo p̄cepto. **C**on-
ceptus aut̄ p̄ma p̄cipiū ē
supbia nrcē ē q̄ois mōl̄
p̄ca culpa seu offensa in-
um suāt a supbia. **R**a re-
v null̄ cōcepit p̄cipiū

p̄mū vel sumū vel eius
p̄ceptū p̄ se n̄ p̄ hoc gra-
liqd̄ aliud ab ip̄o ul̄ mlt
actare ul̄ timet p̄d̄. **H**ic
ē q̄ nrcē ē oē p̄ca actua-
le origine trahē a dupli-
citate s̄z tōre et amore
que radices sūt malorū
licet nō equae p̄me. **R**a
ois tōr̄ ortū habet ab a-
more null̄ enī timet aliud
ad p̄d̄ n̄ q̄a amat illud
habet et iō p̄ ea habet fo-
ueri tōr̄ p̄ que sonetur et
aōr̄. **A**mor at inordia-
tus ē resp̄ciū cōmutabil-
boni et qm̄ illud ē tplex
s̄gintius excellētia ex-
terius peccata. ifius car-
nis lastitia. **H**ic ē q̄ ne
cessē ē cē tū pdictor̄ actua-
liū radicilia fometū q̄
supbus sūt pdicta ad q̄
duā aia cordate fert oia
p̄ca actualia orūntur
et q̄e hoc sit scđ septifor-
mē modū. iō septē sunt
capitalia p̄ca ex quib⁹
gnat vniuersitas vnoz
voluntas enī nū ā deoz

dinat qā appetit qd̄ nō est appetendū aut qā refugit qd̄ nō est refugiendū. Si reō appetit qd̄ nō est appetit dū rtpote bonū vt nūt seu om̄utabile seu appa rēs bonū aut est inter et sic ē p̄uata excellētia quā amat supbia Aut virtus et sic ē sufficiētia quā amat auacīa aut insīus et sic aut ē delētabile ad seruacionē id iuidū et sic ē alimētū qd̄ est delētabile scdm̄ gustū et sic appetit a gula. aut qz est delētabile ad cōseruacionē sp̄ci et sic ē coitus qui ē delētabile scdm̄ tactū et appetit a luxuria. Si reō volūtas deodiatur qā re fugit qd̄ nō est refugiendū hoc p̄tē cōplicat scdm̄ tri pliē modū refugieōt aut em̄ refugit scdm̄ p̄sum̄ instanciū rōnalis et sic est iudia aut scdm̄ instanciū instabilis et sic ē iudia aut scdm̄ instanciū capisibilis et sic ē acidia. vñ qā qua

tuor sūt appetibilia p̄na palia et tres vices scdm̄ quā instanciū ē fuga ideo tñ septe sūt capitilia p̄tata. T̄iusfus qā sensu appetibilis ē cū delētione. sensus vō rei fugiētē ē cū dolore. Hinc ē q̄ tuor hnt p̄uicta leticiā tā reō alia hnt adiūcta tristitia et pena oīa tñ dicūt capitilia qā deodiatoēs sūt p̄ncipales et multas deodiatoēs p̄ncipalia suo mō iſluctat. Vñ liḡ quedā erbis p̄na palit fugiēt̄ refugiat hnt tñ et ip̄a delētabilia. Nā iudia mult p̄uatu bonū possidre sine sōcio et ita iur gralit. Ira sine p̄tio et ira iupturbalit. Acadia sū la bore et ita iſatigabiliter et qā hec nō de facili optinetur iō magnū erritū vīnor scđi trahit ad hec que appetit exquēda vel ad ea que respicuit dedūndā res petti quorū dicūt p̄tū capitilia. quasi capita ex q̄b manat alia q̄ plima

De origine et qualitate penalis L. II. x.

De peccatis autem penalibus tenetum est illud statutum quicquid malum culpe et malum pene sunt diuise in malorum dicere quodammodo sic sunt pericula quae causa sunt peccati pena. Spali namque non peccatum et pene peccatum dicitur illa que habuit adiunctum dolorem et misericordiam sicut iudicia acridia et aspergia. Num spaliter dicitur illa que habuit adiunctam damnationem ne ultra iugum nonumur sicut sicut illa quam ad que dicit pater triduum in regnabili sensu. Finaliter autem peccatum que sunt inter peccata apostolica et ultimis gheherene penam et peccatum patitur dicitur et pene peccatum. Hunc quod dicit gregorius. Scimus nam cunctis vindicari licet aut id dicatur peccatum et pena peccatum tenetum triplex est quod oportet pena in quantum pena iusta est et a deo nulla vero culpa iusta nec a deo sed tamen a libere voluntatis arbitrio. Peccatum autem que recte est pena a deo est infictum que vero est culpa

vel ieiunias ad culpam est continetur vel acta. Tercio autem ad intelligentiam poteretur est quia cum malum dicatur recessus a primo principio per hoc quod nocet bono non aut notet bono non ad imitandum de bono bonum aut possit in ratio specie et ordine nullum aut malum est quod non sit modi specie et ordinis corruptuum. Ordo autem duplex est secundum ordo nomine et ordo iustitiae. Ordo autem non est in bono naturali. Ordo iustitiae in bono moralis et quia bonum naturale est in omnibus bonis moebris in voluntate huius consistit in ordo iustitiae in omnibus voluntatibus est instrumentum scimus modum naturae vero non. Hunc est et ordo iustitiae et ordo naturalis factus est causa factus. Ordo autem non est ordo factus. In genialium per primum ordinem nature et ordinem iustitiae. Hunc est quod duplex est malum secundum culpe et pene. Tertio quod ordo iustitiae est voluntatis.

Hinc ē cōmaliū culpe ē af-
fectio volūtaria malū at
pene ē affectio iuolūtaria
Postremo ordo iusticie qā
volūtaria ē ordo factus id
malū culpe qd ē pūaocia
ē malū qd fatim' et ma-
liū pene ē malū qd pati-
m' et qā nō ē passio nisi
natalit' pcedat acto nec
ē actio ad quā nō sequat^a
passio aliqua Hinc ē qm
ē pena sine pcedente muto
culpe nulla etiā culpa qm
coittet aliqua pena et qm
qd fatim' a nobis ē qd reo
patim' pē eē a nobis et ab
alns utpote a tñi supiori
vel infiori Ide lig' obcul-
pa sit a nobis nō tñi obcul-
pa ē a nobis rmo quo-
dā ē a nobis acta quedā
inflicta qdā itnacta et
qz eu qz fatim' qd nō debet
iustū ē patim' qd nō deq' id
obculpa iiquatū pena
iusta ē et a diua puiden-
tia qā ad culpa ordiata
et ipi' culpe ordiata qā
reō passio illa pē eē per-

adceptionē boni nālis ul'
boni moralis tñ natalē
Hinc ē qz quedā pena ē
merē pena quedā reo ē
pena et culpa qā vō bo-
ni morale qd ē iusticia
nō admitt' nisi pjusticia
que ē culpa **O**ma g pena
ē a deo et scđm qd pena et
scđz id qd ē a deo ē a deo nō
iusticie s' vuiditate sedā
reō tñ sit culpa scđz id qd
ē a deo nō ē nisi solū cōtu
ad ordinē ipa reo vel est
acta si sequit' ad actuale
vel ē distincta si sequit' ad
origiale **S**i g' prie acipi-
atur malū scđz qz pua-
cio bōi nālis et affectio i-
volūtaria et malū qd pa-
tim' sic nō coicidit cu ma-
lo culpe i idē lig' āngri sit
eidē **S**i reo acipiatur
large vt dicit' malū qd
patim' siue a nobis si ali-
ude siue i natr' si in vo-
lūtate **S**i coniudit i idē
si nō ad idē ul' scđz idē qā
qd ē in se culpa dicit' pē
pcedens vel culpa idē at

De origine peccatorum finalium q[uod] in spiritu sancto La[etitia] xi.

cais pena vero iuste passio
nis et sic patet quomodo pro
quato et quae aliquid sibi de
bet peccatum et pena peccati

De peccatis autem finalibus su
muntur in spiritu sancto. Hoc
est tenetum quod licet oecum peccatum
neutraliter sit contra deum tuum et
vnum. Approparet tamen dicere
peccatum aliquid esse in peccato ali
quod in filio aliud in spiritu
sancto. Hoc autem peccatum in spiritu
sancto immissibile dicitur in h[abitu]
sclo et in fato non quod in hoc
seculo non possit dimitti. si
qua ratio dimittitur aut vir
tus habetur quantum ad culpam modi
cui autem et quasi nichil re
missio sicut in fato est
ad penam. Huius dat peccatum ser
uit deo sed inuidia sine gratia
spugnatio vitatis agnitus
desperatio presumpcio ob
stinatione metus et impunita
a finalis. Non autem ad intel
ligentiam poterit hec esse quia
tum peccatum dicitur recessum a
primo principio nostro et uno
de peccato ymaginem trinita

sclo

tis defortis et ipsa anima sedat
spiritum ad triplicem potentiam sed
impossibiliter rationale et concupis
cibile et a libero arbitrio percep
dit quod in se gerit signe tri
partitis scilicet prius iuste facultat
filii quam iuste spiritus sancti quam ro
luntatis. Ius autem hec tam coar
citur sicut ad oculum culpam. quibus
tum habet per se unum defectum per
esse in eo coordinandi alias.
Defensio autem curia facultate
est impotencia. curia iuste est
ignorantia curia voluntate est
malitia et hic est quod cum quodam
peccata sint expotentia. quodam
ex ignorantia quedam ex ma
lia et potencia attribuat
prius sapientia filio et voluntas
spiritus sancti. quod quedam dicitur
esse in peccato. quedam in filio.
quodam in spiritu sancto. et quodam
nichil maius est in voluntate
quam ipsa voluntas et voluntas
ipsa est origo peccati. nullum p
ecatum est adeo voluntarium et
meritum sicut illud quod puer
ex corruptione exente in volun
tate. Cum enim diversiter dicatur
voluntarium scilicet per violen
tiam

cā et p̄gnorācā **P**ā
 mū p̄ defectu potēncie sc̄z
 p̄ defectu sc̄e qn̄ volūtis
 sola corrupcioē sua lucet
 possit resistē et sc̄at hoc
 malū cō ad eligit tūc di
 at p̄catur ex c̄ta malitia
 tale p̄cātū mere p̄edit
 ex ip̄bitate volūtatis et
 liberi arbitrii et dūtē in
 pugnāt grāz sp̄us sc̄a et qā
 mere p̄edit ex libealitate
 arbitrii iō nō habet colorē
 vītūscōis et p̄tēa modi
 ci et qāl nichil deb̄ ei qui
 p̄vītūr de pena relaxari
Sia vēo dūtē ip̄ugnāt grāz
 sp̄us sc̄a sc̄z p̄ quā sit cīmī
 sio p̄cā iō dīat irremissiblē
 nō qā nullo mō p̄t re
 mutti. s qā quātū ē de se
 dūtē ip̄ugnatūm ē modi
 a et remēdī p̄ qd̄ sc̄i ha
 bg remissio p̄cā et qā rē
 sio p̄cā a dō sit p̄ grāz p̄
 nūtēale m̄t ecclēsiasac̄ū
 dignitatē vītate Ideo
 differēcē hui⁹ p̄cā ac
 p̄vītūr sc̄dīn q̄ dūtē in
 pugnāt illa tā aut em̄

ipugnāt grāz sp̄us p̄mī
 lē in se a in copacōe ad
 dīn a quo dat⁹ aut i cop
 acōe ad etiāz in qua sus
 cap̄t **S**i i copacōe ad v
 nitatē etiāc sic q̄ vītās
 etiāc cōsīstāt in fide et car
 itate sīc i ḡia et vītātē sic
 ē duplex p̄cātū sc̄z iūdīa
 fītūc ḡie et ipugnāt vītā
 tis agnūt **S**i i copacōe
 ad dēi dātē cū vītūse vīc
 ei⁹ q̄tū ad iūtificacōg ei⁹
 marie sūt mīa et vītās
 sic ē duplex p̄cātū vītū sc̄z
 qd̄ ipugnāt mīaz et hoc ē
 despaciō et aliud qd̄ in
 pugnāt iūtīcā et hoc est
 ipugnāt p̄sūpācō **S**i vē
 ro ipugnāt ip̄az grāz p̄mī
 lē in se ul' sedz se sic ē du⁹
 qā grā p̄mīlū sc̄at resili
 ro a p̄cātū ḡmissis et p̄c
 caue a cōmittēdis cont
 p̄mī ē obstiātō metis cō
 tra sc̄dū est ip̄mī sc̄lū
 sc̄lū sc̄z op̄fīlū ip̄enitē
 cā dīct⁹ p̄cātū nō penitē
 di **S**ic enī ē sp̄es p̄cā in
 sp̄in sc̄m̄ sc̄z aut q̄ fīlū

Dेratione q̄ detinat verbū incarnari *La⁷ p⁷*

ip̄mittētia dicit cōtinuatio
nē p̄cā usq; ad finē sic est
sequela om̄i mōrū que
in hac vita nō rimittunt
et maxime om̄i sp̄cez p̄cā
in sp̄m sc̄m. Et sic oē p̄cā
ūciū sicut a supbia et con
sumacionē sūi finē habet
in sc̄ali ip̄mittētia ad qua
q̄ venit in ghehēnā cor
vuit a qua quide impia
sc̄ali null⁹ p̄ccatis mōrū
pt̄ liberi⁹ n̄ intuiciāt grā
mediatois xp̄i et iō incar
nacione xp̄i desideribat
vniuersitas saluador⁹ Cui
ēoīs hōr et glā i sc̄ali sc̄lor⁹

Incepit quartus p̄dī carnatiōnē

Postq; p̄dā sūt nō vbi
aliqua de trutate de
i De creatiā mūdi et de cor
ruptionē p̄cā Dicendū bre
uit de incarnationē vbi p̄ qd̄
quide vbi incarnationē fā ē
salus et repaciō ḡnūs hūa
ni nō q; alit deus gen⁹ hūa
nū saluacē ul'liberū nō
potent si qā null⁹ aliis
mod⁹ ita cōgrus et duē
ens sicut p̄pi repaciō et re

pabili et repaciō *V* Nam
aut ad itellugētia p̄dōr⁹
h̄ e qā tū p̄cipiū efficiū
rex nō poterat nec decue
rat ec̄ n̄ deū et nō min⁹
sit ies codicis repaciō qua
in ec̄ p̄dute sicut nō min⁹
ēbñ ec̄ q̄ simpli ec̄ decō
tissimū fuit rex p̄cipiū
repaciō ec̄ deū sūmū vt
sicut oīa creauat deus p̄
vbi incarnationē sic oīa cur
ret ul' recreat p̄ vbi incar
natiō Cūn ḡ deus oīa fecit
potent sapient et optimi
seu benivolent detinut ut sit
reparet q̄ sua potentiā sa
piacē benivolentia ostendit.
Cūd aut̄ potentiā q̄ dūnge
extrema sumē distanciā i
vna p̄sonā. Cūd sapie
tius et cōuenientia q̄ p̄ ad
p̄ficiētōtius vniuersi fieri
conuictio p̄mū et vlt̄ vbi
s̄z dūm qd̄ ē om̄i p̄cipiū
et hūane nē que fuit vlt̄
om̄i creatiō Cūd bēnivo
lētia q̄ p̄ dūs p̄t̄ saluto
seu acpiat formā sc̄m
ymo hoc tante benignita

tis ē ut nichil suavi nichil
 accipibile nichil demēcūs
 nichil benigni cognitū pos-
 sit. Conscientissi ergo erat
 hic modus deo reparandi. p̄e
 remediorū dīnā potentia
 sapientia et bēuolentia. Cur
 sus qā hō erāns i culpa a-
 lertit se et recesserat a p̄i-
 capio potentissi sapientissi-
 mo et bēuolentissi o cor-
 rucat i infirmitate igno-
 rancia et malignitate ac
 p̄ hoc de spūali facit e car-
 nalis aialis et sensualis et
 ideo inceptus eāt ad diuinā
 virtutē imitandā ad lucem
 cognoscendā ad hōritū di-
 ligendā. Ad hoc q̄ p̄ hō ab
 isto reparari statu. congru-
 entissimū fuit vt ei condes-
 cendet p̄mū p̄napiū red-
 dendo se illi unitabile nos-
 tibile amabile et qā hō
 carnal' aiual' sensual' non
 noueat nec amabat nec
 sequebat n̄ sibi p̄portion-
 biliq; et consilia ad cuius-
 endū hōrig de hoc statu. v̄
 bū caro fām ē ut ab hōic

qui caro eāt cognosci possit
 et amari et imitari ac p̄ hō
 vt hō deū cognoscens et a-
 mās et imitās remediaret
 a morbo p̄tū. **N**ostro
 qā hō p̄tē repāri nō poter-
 it n̄ recuperaret mentis i-
 nōtēnā dei amicā et sua
 excellēnā quā soli deo sub-
 erant et hoc nō poterat fieri
 nisi p̄ deū in forma seru.
 Ideo cōgruū fuit verbū iur-
 natū eē. **E**xcellēnā nāq;
 recuperare nō poterat n̄ repa-
 tor eēt deus qui si eēt mem-
 creatum tūc hō eēt subiec-
 tus mere creature et sic nō
 recuperaret statū excellēcie
Amitiā quoq; dei recuperare
 nō poterat n̄ p̄ medi-
 atore dūcētē qui manū
 posset pone in vtrūq; et
 vtrūq; p̄tū cōformis eēt et
 vtrūq; cūcūs et ideo sicut
 similis deo p̄ deitati sic
 filius hōi p̄ humānitati
Innocētia vero recuperare
 nō poterat n̄ dimis-
 sa culpa quā dimitte
 nō decebat dīnā iustia

am n̄ p satisfactionē dī
dignā et q̄ satisfactionē nō
poterat n̄ deus pro toto
hūāmō ḡn̄e nec debebat
n̄ ho qui peccauerint iō
cōgrēctissimū fucat hu
manū gen̄ repai p deū
hoicē natū de ḡn̄e ade
Qm̄ q̄ excellētia recip
ari nō poterat n̄ p repa
tore excellentissimū nec
aīatia recipai poterat
n̄ p mediatorē aīatibiles
simū n̄ immōtētia acq̄ri
poterat n̄ p satisfactionē sūf
ficiētissimū Excellentissim
aut̄ repator: nō ē n̄ deus
Aīatibilissim⁹ mediator:
nō ē n̄ ho sic sufficiētissi
satisfactor: nō ē n̄ sit p̄t
deus et ho Congruētissim
sunt nre repatorū icāmatō
vbi ut sicut gen̄ hūāmū
mē exirent p verbū ic̄e
atū et in culpā ccederat
p verbū inspītū sic a
culpa resurget p vbum
icāmatū dīoīrācō c̄ p̄

Q Vta ḡ verbū icā
natū tā nobis dīde

uanda occūtūt st̄līg vnuo
natāz plētūdō tuismati
et pessio passionū p̄ redi
mendū gen̄ hūāmū **V**ita
ca natāz vnuonē h̄ tā cō
siderāda sūt ad intelligen
dū icāmatōs mīstērū
salīg opus modus z tēp
De ope aut̄ icāmatōs
hēc tēnēda sūt s̄d̄z fidēm
xpiāna salīg q̄ icāma
tō ē opato trūtatis p̄ quā
fit assūptio carnis a deitā
te et vnuo deitatis tū car
ne ita q̄ assūptio nō trū
ē carnis sensibilis sed enā
spūs cōnālis s̄d̄z poten
tiā vegetandi sensiendi
et intelligendi ita etiā q̄
vnuo nō sit i vnuitate na
tūe s̄ p̄sonē nō hūāmē s̄
dīne nō assūpte s̄ assūme
tis nō p̄sonē cuilibz sed
p̄sonē solius vbi i qua
tanta sūt vnuo vt q̄o
dīat de filio dei dīat de
filio hoīs et eo⁹ hīs tū ex
ceptis i quibz exp̄mitur
vnuo ul̄ clauditū negatō
Ho, aut̄ ad intelligen

am p̄dictorū herē q̄ incar-
 natiois opus no solū ē a p̄
 mo p̄ncipio iniquitati est
 efficiū in p̄dicto verum
 etā iniquitati ē repatium re
 mediando satisfactio et ieo
 silando et in ḡ incarnatio
 inq̄tū dicit aliq̄ effectū
 ē a p̄mo p̄ncipio qd̄ oīa fa
 cit iōe sume v̄tutis et sba
 vtus et opacō v̄nta ē et
 indisa om̄nde in t̄bus per
 sonis. Hic ē q̄ nācē icarna
 tōis est opacōne a totū tri
 nitate manare. Qā v̄o ē
 p̄ncipio p̄mo iōtū ē ipat
 iū remediando et totū ge
 n̄ huānū lapsū fucat et vi
 datu no solū iōe aīc v̄m ē
 ca et carnis. Hinc ē q̄ nācē
 ē q̄ totū assumētur ut totū
 curuet. Et qm̄ magis no
 bis nota ē ps carnis et ma
 gis a deo distat ut expessi
 or fieret noīatio et maior
 exp̄mat h̄uālciacio et p̄
 fundior explicit dignatio
 hic ē q̄ opus illud nō aīa
 cō f̄ incarnatio noīatur
 h̄uisus q̄ a p̄mo p̄ncipio

ē mōtū repatium ē satisfa
 cīo et satisfactio no fit n̄
 ab eo q̄ p̄t et deīz et no deīz
 n̄ ho nec p̄t n̄ deīs oport
 it q̄ satisfactio fil̄ ē et
 concursus v̄tusq; nature
 sc̄z dīne et huāne. Et qā
 impossible ē q̄ dīna natū
 dīcurat t̄i alia sicut ps ad
 cōstituōz t̄i nec q̄ ipā
 trīsecat i alia natūrū nec
 alia natūrū trīsecat in ipāz
 p̄ simplicitatē et imutabi
 litatē ip̄i p̄fectissimā. Hic
 ē q̄ dītas et huānitas no
 vnuūt v̄nūtate nātē n̄ acti
 dentis v̄nūt ḡ in v̄nūtate
 psone et r̄postas. Et qm̄ di
 na natā in nullo sup̄poīto
 p̄t subsistē p̄ctā in p̄pua
 r̄postasi o vnuo illa non
 p̄t ēc in r̄postasi seu psone
 hoīs f̄ dei ac p̄ hoc p̄ illā
 vnuone p̄mū p̄ncipū in
 vna suaz r̄postasiū fecit se
 ip̄m sup̄poītu huāne nātē
 et ita vna ē ibi t̄m psone
 litas et v̄nūtas psonalis
 ex p̄t sc̄lis assumētis. Post
 sc̄liūtū qā ē a p̄mo p̄n

De incarnatione quatuor modis La⁹, 3⁹.

cipio ut ē repatum reconciliando et reconciliā ē mediator: mediator autē p̄fice dicitur de filio id est et incarnationē Mediatoris nam p̄ ē esse medium inter homines et deum ad reducendū hominem ad divinam cognitionē ad divinā p̄formatiōtē ad divinā filiationē nullū autē magis dicitur ēē me dū q̄i p̄sonā que p̄ducatur et p̄ducatur que ē media tū p̄sonarū nullūq; dicitur magis redire ad divinā cognitionē q̄i vobū quo se p̄ dedidit qd̄ ē vīibile carni sicut et vībū vīca nullū dicitur magis redire ad p̄formatiōtē q̄i cū q̄ ēymago p̄ris Nullū dicitur magis redire ad filiationē adoptiūtā q̄i filiū natūlē ac p̄ hoc nullū dicitur magis fieri filiū hominis q̄i filiū dei. **D**īm ḡ eadē oīdē filiū et dei hominis r̄tie incarnationis et quāq; vnu et eadē sunt eadē int̄ se sūt eadē. **H**unc ē quātū sit coicidio p̄diomatū nisi sit vocabulū in quo aliqui repugnātā it̄ludit̄ sicut

sūt illa i quibz it̄ludit̄ res p̄petuū vnuis vnuis natiō ad alterā sicut vnuis itar natiō assūmē assūmē vel negatio aliau⁹ cui⁹ oppoſitū alti⁹ nō dicitur sicut iā p̄ ēē tēcari et osilia p̄que instātia fātūrū contraria re gula predictam

De mō incarnationis hoc tenedū ē q̄ angelo annuntiante vīgī mīsteriū incarnationis p̄ficiendū i ipsi vīrgo credidit appearit et consensit. Spūs sc̄us in ea supuerit ad sacrificandū et feci dandū cui⁹ vītute vīgo concepit dei filiū quē vīrgo p̄cepit et post p̄tū vīgo permanēt. Concepit autē nō solū carnē vīru etiā carnē aiata et verbo vītū nūlo p̄tō obnorū. Sōno sc̄ū et imaculatū roe cui⁹ matr̄ dei dicit̄ et ē dulassia vīrgo maria. **V**nde aut ad intelligentiā p̄dictorū hec ē q̄ā incarnationē op̄manās a p̄mo p̄incipio inquitū ē repatuū mō cō

gruetissimo mō dissimil et cō
 pletissimo daret enim ea sa
 piām opam cogitare laug
 tate coiter et vītū pfecte
 Enī q̄' ē a pīmo pīncipio
 repante mō gruetissimo et
 dgrū modus ē q̄ medicinā
 ex opōito cōrrespondat
 morbo et repacio lapsū
 et remedū noctūmēto cū
 genū huānū lapsū fuit p
 dyabolū suggestionē et
 p̄ sensu mulieris decepte
 et p̄ gnationē p̄cupisabile
 transīdente origināle per
 tatiū in plē oportuit ecō
 no q̄ eēt angelus bonū suq
 dens bonū et virgo ardes
 et sensiēs in bonū suāsū
 et caritas sp̄c sā sc̄ficiens
 et secundās ad deceptū in
 maculatū ut sit cōtaria
 obtrahē cūmēetur ac per
 hoc sicut mulier p̄ diabolū
 decepta et p̄ virū p̄cupisab
 ilit̄ cognita et corrupta
 traxsibit in oēs culpam
 morbū et mortē Sic mu
 luer p̄ angelū crudita per
 sp̄m sām sc̄ficiata et ferū

data absq̄ oī corruptionē
 tā mētis q̄ corp̄s plē ge
 nemēt q̄ oībz ad xp̄m ve
 nīctibz daret grāz salutē
 et vītū **M**ūrūs q̄ iūr
 natio ē a pīmo pīncipio r̄
 pante mō 2mūrūs Nā
 p̄ vībū iūrūtū repatur
 lapsūs hōm et angelorū
 vīpote celestū tīrestū et
 hōm lapsūs repat̄ sc̄dm
 vītūq; lexū ut medicinē
 tū sit cōe omībus dectētī
 mū fuit q̄ ad iūrūtūs
 mīsteriū fīt cōansus an
 gelū mulieris et vītū Ange
 li ut denūciantis mulieris
 vīgīs ut cōspīcēt vītū ut
 decepte plīs ut sic gabud
 angelus eēt nūc p̄us et
 ni virgo imaculata tem
 plū eēt sp̄us sā p̄oles cō
 cepta ip̄a p̄sona vībū ac
 p̄ hoc eōi repatē oīm tōis
 fieret cōcurſus tētū de tri
 plia iemēthia saligdina
 agelica et huāna ad insi
 niādū nō solū trinitatē vī
 ni etiā gnālitatē bñfici
 et libēlitatē repatoribz sū

De incarnatione spiritu ad plenitudinem typum *La*" et

mi Et quoniam libealitas spiritus
scilicet appropat et sacrificiorum
varginis in qua predicta sunt
ubi concepcionis Hinc est quod
opus illud sit a tota trinitate
per appropiacemus tamen dicitur
viro concepisse de spiritu sancto
Postremo quoniam est a primo per
cipio repante nostro complexis
sio Hic est quod in concepcione con-
plete debita fuit in parte fuit
in concepitu fuit et in virtute
concepiente. Quia complete debuit
esse in parte hic est quod in instanti
conceptionis non tam fuit sensus
organizatus unde etiam consolidata
coconfigratio viuificatio per
animam et deificatio per deita-
tē virtutē ut sic virgo dei
filium per concepcionem per uniu-
erionē carnis ad deitatem me-
diante spiritu rationali per que-
tacum per medium congruetissime
caro est prodacea ad unionem
Quia debita complete debuit
esse in concepitu cum ex quatuor mo-
dis tres modi producendi ho-
minem processissent Primus
nec de virgo nec de muliere
sicut in adam Secundus de vir-

ione de muliere sicut in eua
Tertius de muliere et viro sic
in omnibus concupisibilitatis
decaut ad complemetum vni
uersi quatuor modi introducit
seculig est de muliere summa
viro per virtutem operantis summa
Quia vero debuit esse conceptionem
utrumque concupiscentiam Hinc est quod in
conceptione filii dei filius concitat
virtus inata virtus infusa et
virtus incarnata Virtus inata
materia pura virtus infusa
purificando segregauit virtus
incarnata subito presentat quod non
poterit a virtute creata nisi
successione fiet Sic virgo ma-
ria fuit noster completissimo
ipsum dei filium concepiendo abs
quod virgo fecunditate spiritu sancto
Quia enim in mente virginis auctor
spiritus sancti singulaliter ardedit
Ideo in carne eius virtus spiritus sancti
mimacula faciebat gratia scilicet
spiritus eleuante natum in terra
quod conceptus ille mimibilis
erigebat *Capitulum em.*

De ipso vero incarnationis
hoc tenetum est quod licet

Deus a p̄mo p̄ncipio potuit
 iacunari. Noluit tū nisi in
 siē sculorū p̄ntē lege natū
 et lege sc̄pt̄e v̄lfigē p̄ p̄n
 artas et ap̄has q̄bus et
 p̄ quos fuit iacunacō repro
 missa. Post quos ip̄e iacu
 nai dignatus ē tāq̄ in sic
 sp̄m et pl̄atudinē iuris q̄
 dicit apl̄ius. Ac vbi v̄t p̄le
 nitudo t̄pis misit deus filiū
 sūm sōm ex mulierē sīm sub
 lege ut eos q̄ legē eunt redi
 met. Hac autē ad intelligē
 cia p̄dutorū h̄ ē. Hā iacuna
 ac ē opus p̄mi p̄ncipiū re
 pantis. Iuris q̄d decet et co
 uicē sedē libertate ul' libealitā
 tē arbitrii sedē sublimitatē
 remedii et sedē integritatē
 vniuersi. Hā sapientissimus
 artifex in agēdo oia h̄ at
 tendit. Qm̄ ḡ libealitas
 ul' libertas arbitrii hoc req̄
 uit ut ad nichil trahatur
 iuncta. Sic debuit deus geni
 briāmū reparare ut salute
 iucūret q̄ vellet querē sal
 uatore qui vō nolle salua
 torē querē nec salute per

ḡns iucūret. Nulla autē que
 rit mediā nisi cognoscat
 morbū nullus querit
 doctorē n̄ recognoscat se
 ignorantē null⁹ querit ad
 iutorē n̄ recognoscat suā
 ipotentiā. Hā ḡ hō in p̄n
 cipio sui lapsus adhuc su
 p̄biebat de sua sapientia et
 virtute iō p̄misit deus tēp̄
 legis natūrē i quo coniunctur
 de ignorācia et p̄ cognitā
 ignorācia. Si p̄manēt su
 p̄bia de v̄tute qua dicebat
 nō deest q̄ faciat si de ē
 qui iubeat addidit legē
 p̄ceptis moralib⁹ erudiē
 tē et ceremonialib⁹ aggrauā
 tē ut habita sīa et cogitā
 ipotentiā refugiat hō ad
 dīnā mūcē et grāz postulā
 dā que data ē nobis i ad
 uētu xp̄i. iō post legē na
 turę et sc̄pt̄e subsequi de
 buit iacunacō verbī. Vir
 sus qm̄ sublimitas t̄mēm
 requirit ut credatur fide si
 dissia et amēt cūitate ar
 dentissia tāq̄ mistū sc̄re
 tassimū et saluberrimū.

Ideo cognitissimum fuit ut
an̄ xpi aduentū p̄irent m̄l-
ta testimonia xphar tā ex-
pliata i v̄bis q̄ implicita
i signis vt m̄lis et firmis
testimoniis qd eant securi si-
cere tū et idubitable ad c-
dendū Etia p̄irent m̄lipli-
a p̄missa et audentissia de-
sideria vt p̄missū benefi-
ciū expectaretur expectū
differret dilatū aplius de-
siderat̄ et diu desideratū ferie-
cū amaret̄ et ḡtiosi susci-
petur et sollicaciō seruaret̄
Postmō qm̄ integritas et p-
fco vniuersi r̄quirit qd vni-
usa sint ordiata q̄tū ad
loca et tpa et hoc opus sa-
lig iceniacis eat p̄fassum
int oia opa dina et p̄cessu
deby ce ab imyfo ad yſcm̄
et nō eḡ Hinc ē q̄ opus il-
lud debuit fieri i fine tpm̄
vt sicut fm̄ hō qui eat ro-
tua m̄di sensibilis orna-
mētu vltio fucat̄ coditus
sab sexta die ad tota m̄di
cōplecionē sic xp̄s secundus
hō tota m̄di repati cōple-

mētu in quo p̄mū p̄ncipiu-
mētū iū vltio salig deisca-
lono fiet i fine tpm̄ h̄ est in
sexta etate que ē etas apta
ad extatū sapie et ad adiec-
tione daupiscētē et ad trisici-
a statu tbulacis ad quietē
q̄ oia cōpetunt sexte etatū
decursus mudi p̄ iceniacis
sily dei C. m̄ ḡ aduentus xpi
fuit in tpe legne gr̄c et incv-
ibicatione gr̄c re promisse et
in p̄n̄ etatis sexte et hec oia
dicūt plēitudine q̄a ler gr̄c
implet legē signe ul̄ scripture
et solucio p̄missi iplet p̄mis-
sione et sexta etas vōe p̄fec-
tiois senari sonat i plēitudine
Hinc ē q̄i aduentu sily dei dicūt
ē plēitudo tpm̄ nō p̄ hoc
q̄i eī aduentu tpm̄ finiatur
sq̄a palia m̄stria imple-
ant̄ Dicūt aut̄ xp̄s nō de-
buit vēre i p̄n̄ tpm̄ q̄a od-
iectus eī nūmis fuisse festi-
n̄ sic nec differe i fine vla-
mū debuit q̄a sic nūmis fu-
isse tardus Decebat eius sal-
uatorē int tpm̄ morbi et tē-
pus iudicii saluacē et i medio

De plenitudine gr̄e xp̄i quantū ad charismā iaffū. **L**a^v.
 introduce temp^r remēdū. De-
 cebat saluatōrē qđā mēbro
 et p̄cedē qđā sequi. Decbat
 dūctōrē p̄fēm tūc se ondere
 cū et oportūtis cēndi ad
 brauiū et hoc ē in finē tūp
 et cū tūnū et i appropia-
 tiōe ad fiale iudicū ut p̄tō
 rē iudicū stimulati et p̄ sp̄e
 p̄mū attacti et p̄ p̄fōem
 crēpli aiāti vigorose et p̄
 fē seq̄mūr dūcē de vtute
 i vtute vsp quo puciam^o
 ad brauiū felicitatis cēne

Postq̄ motut carnā
 tū vbiū quātū ad v-
 nione natūrē cosidēndū ē
 qđū ad plētūdīnē karisma-
 tū shūalū. **T**āta q̄ p̄mū
 cosidēndū ē plētūdīnē gr̄e in
 affū. dēm plētūdīnē sapic in
 intellū et postremo plētūdīnē
 i ope et effū. **D**e plētūdīnē gr̄e
 gr̄e in affū in xp̄o tenēda sūt
 hec q̄ in xp̄o a sui cōceptōne
 sūt plētūdīnē oīs gr̄e qđū ad
 gr̄am singulaīs psone et q̄
 tū ad gr̄as capitō et qđū ad
 gr̄am vnuois. Ita q̄ gr̄am
 singulaīs psone habuit oīs

culpe inūmitatē et qđū ad ac-
 tū et qđū ad posse q̄ nec p̄c-
 cuuit nec p̄tūm habē potuit.
 p̄ gr̄am vco vnuois dignē
 nō tū felicitate gloie vñ etiā
 adoracōe latrīe que ē cultus
 reuerēcē soli deo debite. **P**er
 gr̄am vco capitō isluit mo-
 tū et sensū in vnuois qui ad
 cū accedūt ul p̄ fidē rectā ul
 p̄ fidei sc̄onēta sue adūctū
 ei p̄cesserūt sue fuerūt sub-
 secuti. nā et q̄ p̄ibāt et seque-
 bant clamabāt osāna filio
 dauid. **T**āto aut ad icel-
 ligētā pdōr h̄ē q̄ā repatō
 et opacio p̄mū p̄ncipy ita q̄
 ab ip̄o manat sc̄idū libeali-
 tate et ad ip̄m̄ redūat sedm̄
 deiformitatē io qđē oportut
 q̄ fiat p̄ gr̄am et deiformitatē
 Gr̄a em̄ et manat a deolibā-
 lit et reddit hoīcm deiformē
 Om̄ gr̄ repatiū p̄ncipū p̄
 gr̄am repat et oīs res plēm̄
 ē et p̄fētū i suo fonte et oīgē
 q̄ alibi nōtē ē q̄ uī p̄n̄ nō
 repatio salz xp̄o dñs fuerūt
 oīs plētūdīnē gr̄e. **E**t q̄m̄ re-
 patū p̄ncipū et repando

no tñ tñct rœm pñcypn re
u eaä medy et extremit
Extremi quidem satissimendo
Medy i recosiliando et pñca
pn insig i fluedo Ideo nec
é qm in xpõ fuit pléitudo græ
rœ extremi satissimis me
dy recosiliatis pñcypn super
i fluetis Quid ergo extremum ad
satissimendu ydoneum nec è ce
deo placet at p hoc ab oī pect
ato pñcypne inum et hñ no p
ce n p donu dñe græ i aliquo
hoie fuit nec pone in ipso q
ia ipm schamæ et cōfina
te qm vocam græ singulans
psone ¶ Ritusqm qm medu
ad i consiliandu dñcens no
è n hæt i se vñq natum
supiorē et inferiore adorabile
et adorantem et hñ nullo si pñ
pñcypne dignatua et gñtutu
vñcone Ideo nec è in xpõ po
ne græ et omoda iuercia
venemdu quia vocam græ
vñois rœ cui xpñs homœ
supioria bñdias deus et iocul
tu latrie venemdu Postar
mo qm pñcipiu ad i fluedu es
ficar no è n hæt i se pleni

tudine fontale et originales
que no tñ è pléitudo suffici
cie si eaä suphabudatia ido
næ è ubi i auatia plenu
e gñt et vñtatis ita qd ple
nitudine ei acupe valeat vñ
iusti Sicut vñiisa mæ
bra a capite i fluedi influe
tia mot et sensus et p hoc
vocat hec græ capitio p co
sicut caput hæt i se sensu ple
nitudine et pñdet ceteris mæ
bris ceteris è cōforme n. no
pñstat eis bñficiu influetis
ipi capiti coniectur Sicut
hñs græ i se suphabudat
et nobis cōfili i natu p ce
teris scis et iustus ceteris qui
accidit ad ipm pñstat bñfici
tu græ et hoc p que sit sensu
et motus i spñualibz ¶ Et
qm ad ipm accidit è pñdcul
pñ fidei sacremtu et fides xpñ
ead est i pñtis pñtibz et fu
turiis i o iñ i fluedi i xpõ
ponit respñi omni tñ pñtibz
qm pñcipiu et futibz i xpñm ar
dentu et i xpñm renator qui
pñde copulat xpõ et p græ
influeti fuit mæbra ipi et

De plenitudine sapientie Christi in intellectu. *La* vi.

replū spūs sā et p̄ hoc filiū
prīs cōncēt ad iūcē p̄ idisibi
le vīculū cōnitatē qd̄ scīd
distīcta locorū no dūnditae
sic nec dūnditata tēm sep
ac ac p̄ hoc om̄is iusta vbi
qūq; sīnt et qūq; sīnūt v
nū effīctūt corp̄ Christi mīstā
tū sensū et motū suscipiendo
ab uno capite iſluētē sedīn
fontale īradicale et origīnale
plētūdīne oīs grē i nō ha
bitatīs sīaut i fonte

De plētūdīne vō sapie et
et intellētūs hoc tenē
dū ē qī vō boītūato xpō
sī dno sīut oīs sapie plētū
dīno nō solū qītū ad cognitū
vñ qītū ad cognoscēndī mo
dos et drās In xpō naq; sīut
cognitio se pītūalis ex pte co
gruitatis cognitō sensibilis
ex pte sensualitatis et caris.
cognitō scālis ex pte mens
et spē Et hī sīut cōpliāt salig
quedā p̄ natūm quedā per
grāz qdā p̄ gloriā Vn̄ sapieg
hūi et vt deus et vt hō et vt
cōprehēsor et vt viator et vt
illūnatus p̄ grāz et vt itē

format p̄ natūm et uti in
vnuiso sīut i xpō qn̄z mōi
cognoscēndī **T**Pm̄ sīdī
dīnatūm et cognouit
oīa actualia et potētalia
sīnūt et iſnūta cognitōne
actuali et cōprehēsua Se
cīdūs ē p̄ glām et sic cognō
ut oīa actualia et sīnūta cog
nōtōe actuali et cōphēnsi
ua iſnūta vēo cognōtōe ha
bituali et excessua Tertius
p̄ grām et hoc mō cognouit
oīa spectatīa ad hūani ge
nēs redēptōne Dītūs se
cīdū natūm integrā cu
mōi sīut i adā et hoc mō
cognouit oīa que spectant
ad vnuisi cōstitutionē Dī
tūs sīdī sensiblē expīciā
et hoc mō cognouit ea q
veniūt ad organa sensū
sīdī qī modū dīat qd̄ didicat
ex hys que passus ē obedi
entia **V**Rāco at ad intelli
gētā p̄dōr het ē Dī si
aut repatiū pītāpī ē nos
repārē p̄ liberalissīaz grāz
Bīcātā p̄ pīudētāsīaz sa
piētā qd̄ em̄ sedīn ordī

ne sapie conditum fuit non
per absq; luce et ordine sapie
repai. Et iō sicut xp̄s inūs
ē debuit ab oī culpa sic e-
longatus debuit ē ab oī
ignorācia ac yh̄ totaliter
repletus luce supne sapie
et cāsulgea quia p̄ cog-
nitionē pfecta habuit scđ
vtūq; natūrā et potentia
cognositiua et scđ oī re-
xistētia. **D**ā ḡ res hnt
ē i etiā arte i huāna mē-
te et i xp̄o ḡne nātē fuit
vp̄m habē hāc tūformē
re cognitionē. **E**ā veō
res dū p̄t cognosā i arte
scđ ul' ab ip̄o artifice uel
ab alio arte cōtēplante.
Silicet dū hābē ē et cog-
noscā i mēte huāna et p̄
ter artificione que xp̄o nō
cōpetit p̄ ip̄fectioz ul' scđ
habitū inatū ul' scđ iſu-
ſū. **H**inc ē q̄ ad p̄fāz plei-
tudinē sapie necessariū
fuit qnāq mōs predōs re-
pui i xp̄o deo et hoīe vt i
arte etiā cognoscēt res
et p̄ natūrā dētatis et glo-

ria cōprehēsiois. In mente
sua p̄ habitū natūlē et ina-
tū sicut cognouerūt adā et
angeli et p̄ habitū gratiu-
tū et infusū. Sicut sc̄ā dicit
p̄ sp̄m sc̄ā illuminati. In xp̄o
veō ḡne cognoscēt via sen-
sus et memoie et experientie
que i nob̄ fāt re incognita
cognoscā. In xp̄o aut re cog-
nitā scđm vñ modū cog-
noscā fāt scđm alii modū.
qm̄ enī dīna sba vñtus et op-
atio ē immēsa. **H**inc ē q̄ se
cūdū vñ modū qui ē v-
natūrā dētatis iſinita ac
cūdū comp̄hendit quodā
enī iſſabili mō ſūme iſini-
to oīs iſinitas ē finita. **D**ā
veō creatiū q̄tūcūq; ſibili-
mitate finita ē ſba vñtus et
opatio ita tñ q̄mēs huāna
nō quēsat nī i bono iſinito
nec tñ illud xp̄e comp̄hendit
q̄a iſinitū nō comp̄hendit
a finito accepta cōprehēnsi-
one xp̄e. **H**inc ē q̄ q̄tū ad
scđū modū cognoscēdi
aīa xp̄i p̄ gloriā comp̄hen-
siois capit q̄tūcūq; p̄t ca-

De perfectione meriti in effectu. Cap^m vii.

per naturā finita p̄ bonū i
finitū bēficiū cui ē sumo vi
ta ac p̄ hoc ad finita se erit
dit actualit̄ comprehendēdo ad
finita v̄co habitualit̄ ul̄ e
rā credendo nō enī p̄t aīa
equā v̄bo n̄ in scā n̄ i aliq
alio. *V* *H*uiusq; qā etiā mar
ie respicat opus repacōis. *H*ic
ē p̄scdm̄ tātu modū cognos
cendi p̄ grām p̄fectissimāz cogno
uit xp̄us etiā que sicut ad
repacōne mūz longe excellē
ans et mēl̄ q̄ aliqs xp̄har
ul̄ etiā angelor. *A*mplē qā
naturā hoīs bñ instituta na
ta cat̄ oībus creatis prece
et ip̄as nosse tāz que debe
bat sibi seruire sicut pati
it i p̄mi hoīs condicōe. *H*ic
ē q̄ q̄tū ad q̄tū modū cog
noscendi cognouit que sp̄c
tant ad mūdanā machinā
dstūdā longe excellēciā
q̄ adā. *P*ostremo q̄ sensi
nō ē p̄ceptuū reū n̄ ad ob
iecti p̄niciā. *H*ic ē q̄ p̄ cog
nitionē sensitāz nō s̄il̄ cog
noscēbat oīa s̄i mō h̄ec mō
illa. sed q̄ p̄tūle cat̄ ad re

partē huāni ḡnūs fnaēdā
De plātidō v̄co menti
xp̄i h̄tēdū ē q̄i xp̄o
dño fuit oīs mūti p̄fectio et
plātido. *P*mo q̄tū ad eū q̄
mēbat q̄a nō tñ cat̄ h̄o ve
ri etiā deus. *S*ed q̄tū ad
tepus i quo mēbat q̄ ab in
stanti coceptoīs usq; ad horā
mortis. *T*ertio q̄tū ad illud
p̄ qđ mēbat q̄ p̄fessum̄ ha
bitū trinitatis ex p̄fessum̄ ex
etiā v̄tutis i orando i agendō
et i pacēdo. *D*itō q̄tū ad eū
cu mēbat q̄i nō tñ sibi v̄m
etiā nob̄ymo oībus iustis.
*C*ā q̄tū ad id qđ mēbatur
q̄i nō tñ gloriā v̄m etiā q̄
tiā et venuā nō tñ gloriā
sp̄us s̄ etiā stolā carnis et
azionē ianue celestis. *S*er
to q̄tū ad illud p̄mēbatur
sibi q̄a luḡ nō mētū gloriſi
cationē mētis quā etiā iam
hēbat mēbat tñ glificatioē
corpis et accelerationē iſur
vectioē et clāificationē sui
noīs et dignitate iudicāre
p̄tatis. *S*eptēdā q̄tū ad mo
dū quo mēbat tñ enī t̄plicā

ter dicat alius mecum vel de
debito faciendo debitu vel de
debito magis debitu vel de
debito uno modo faciendo de
bitu' alio modo. **O**bibus hys
modis meruit nobis Christus
et ita tunc modo meruit sibi fa
cienda hoc plenitudo gratiae Christi
sed per quam Christus sicut unus
et in statu mercidi ut quod sup
er meritum oia misericordia ha
bet fundam. **N**ato autem ad
intelligendam predicationem hec est
quod cum in principio ipsatio Christo
scilicet dominus noster necessaria fuit
plenitudo gratiae et sapientie quod sunt
nobis origo recte et secundum vincendi
merita est quod in Christo fuit plenitudo
et personalis ois misericordia ple
nitudo omnium modorum plenitudinis quod enim
in Christo fuit plenitudo gratiae unius
per quam deus erat ab istate
cocepito his gloriam proprie
tatis et motu liberi arbitrii.
Hec est quod natus fuit in Christo personalis
misericordia et personalis ad excellenciam
dignitatem meritis et personalis ad
ceremoniam opportunitatem ipsius
huiusque fuit in eo plenitudo
gratiae singularis personalis per quam

huius summa misericordia et omnes vir
tutes personalis ipsius ad beatitudinem et
exaltationem fuit quod in eo est
plenitudo misericordia ipsius ad id quod
contingit merito autem nostro eundem
meritatis et actionis multiplicatas no
bilitatis vel beatitudinis. **A**mplius
quod in eo fuit plenitudo gratiae capi
tis per quam plenissima huius in
fluenzia in membra sua. **H**ic est
quod plenitudo misericordia non
tamen respectu sui sed etiam respectu
naturae quod sicut oia spiritualia que
habent influentem ratione beatitudinis
sic meruit ratione assidue humana
meritatis sui sunt bona status
spiritus sui eternae felicitatis. **P**os
tremo quod tutor causimat plen
nitudo natus ponebat in Christo
summa et personalis felicitatem
scilicet sui personalis superioris ligatus pre
sante per nos est in statu vice
Hic est quod personalis huius misericordia quod
ipsius ad id quod meruit sibi quod non
gloriam et beatitudinem alicui coare
atque natus in Christo omni
tum antebat scilicet illa cum quibus
status vice seruus non poterat sic
stola corporis cum glorificatio sue
excellenter dignitatis. **H**ic

De passione xp̄i quātū ad statū pacētis La⁹ vīii.

et p̄fectionē huius mīti q̄ tu
ad modū mendī q̄ in ipso ab
stanti cōcepto sūt p̄fectissi
ma plēitudo statū oīa meū
ut q̄ potuit mīci resp̄ū suū ac
p̄ hoc de debitu vno mō facē
potuit debitū alio mō de in
debito aut debitū vel de debi
to mal⁹ debitū facē nō potuit
sibi q̄ nullo mō potuit in
satate p̄fici cū a p̄incipio et
satisfactiō secat cū hoc nobis q̄
mīto xp̄i iustificam⁹ p̄ grāz
p̄ficiam⁹ in iustitia et p̄ etiā
gloriā coronam⁹ ac p̄ hoc i
mīto xp̄i iudicata sit oīa
mīta nīm sū satisfactiō pe
ne sū mīctoria vite etiā q̄
nec ab offensa sūmū boni
digni sum⁹ absoluī nec in
mēsitatē etiā p̄mīj q̄ deus
ē digni sum⁹ lucanī nī per
meitū hoīs dei cui dice pos
sum⁹ et dēm⁹ oīa opa nīm
opatus es i nob̄ dñe Ip̄e
mīq̄ ē dñe cui p̄pha dicit
duri dño deus meus es tu q̄
mīa bonor meor nō egos

Postq̄ etiā vñū mētina
tu cōsidētā ē vñū mētina

tūm̄ cōsidētā ē nichil
omnī⁹ plēitudo caismati
Dein cōsidētā ē tollent
cia passionū Circa quā
cōsidērād⁹ ē statū pacē
tis Secūdo mod⁹ pacēdi
Tertio q̄rit⁹ passiois De
statū vēo pacētis h̄tē
da sūt s̄z q̄ xp̄us assūpsit
nō huānā natūrā tñ sed
etiā defect⁹ circa naturam
Assūpsit etiā penalitates
corpales ut famē sitū et las
itudine Assūpsit etiā spū
ales ut t̄stacia gemini et
tioē n̄ tñ om̄s corpales as
sūpsit sicut sūt defectus et
tudinū multiformū Net
om̄s spūales sicut ignorā
cia et rebelliois carnis ad
spīm nec qualitūq̄ q̄a sic
necessitatē pacēdi suscep
ut nichil pati posset iuste
nec scđ volūtate deitatis
nec scđ volūtate vñis lig
passio sūt cont volūtate
sensualitatis et carnis sic
exp̄nit oīo saluatōis que
dicat nō sicut ego uolo sed
sicut tu **G**halo aut ad

intelligentiam p̄ditorū hec
est q̄ cū p̄cipiū ipatim in
reconsiliando necessario ha-
beat meditatoris officiū id
necessē ē q̄ habent quenā
cā tñ utroq; extremorū nō
solū quātū ad naturā verū
etā quātū ad ea que sunt cā
naturā. qm̄ ḡ Deus ē iustus
beatus imortalis et impas-
sibilis. homo v̄eo lapsus
et peccator et miser passi-
bilis et mortalis necessē
fuit mediatorē dei et hominē
vt hominē posset redire ad
deū cū deo cōmunicare et in-
iustitia et beatitudine. Cū
hoīe v̄eo ipassibilitate et mor-
talitate vt sicut h̄ido mor-
talitatem tūscētū et beatitu-
dinem permanētē hoīe
redire ex p̄tia miseria
ad vitā bētū. Vicit eq̄
āgelus malus h̄ido mor-
talitatē cū miseria et ius-
titia fuit mediator faciēs
m̄dē in culpā per sugges-
tionē suā. Qm̄ gox̄ medi-
ator debuit habē morē
nā et beatitudinem fructum

tū mortalitatē et passibili-
tate. Hic ē q̄ sil debuit esse
viator et q̄prehensor. De oī
etā statu habuit aliquid i
se secundū q̄ dicitur assūpsisse
de statu inocētē p̄tū uniu-
tatem. De statu nature lap-
se mortalitatē. Lursum qm̄
penalitates viciose sunt sunt
illa quatuor p̄ p̄tū origina
le iſtū signoriantia iſfir-
mitas. malitia et cōcupiſen-
tia sc̄ie nō possunt cū per-
fectū inocētū. Hic ē q̄ illas
nec assumē debuit nec assūp-
sit. Quidam v̄eo pene q̄ sunt
cētatiē v̄tutis perfecte et
testificatiue humilitatis v̄e.
nō similare potissime ille sūt
q̄ respūnt naturā m̄m̄ i
cōi sicut famēs et sitis in ab-
sentiā alimētū. tristitia et ti-
mor i p̄tia nocturnū. Hic
ē q̄ illas debuit assumē et
assūpsit. Postremo quidam
nullus inocētus debet nūc
p̄tū sustinē q̄ hoc ēt cōt̄
ordinē diuinē iusticie. Nullus
etā mortalis vlt mori et
p̄tā secundū appetitū natūrā

f^o De statu v̄eo gloie beatitudinem
fructum perfecte

De passione Christi quatuor modis patiens [La 11]. ix.

Primum naturaliter fugit mortem
Hinc est quod Christus habet debuit
hunc penitentiam sicutum quod natus
huius posset pati in te secundum
rationem non solus propter beatitudinem
et deinde a potentia sibi unita per
unitatem pati in te Secunda
potentia ut etiam hoc esset totum
naturaliter inclinationem et appeti-
tum a nature quod est in sensuali-
tate et carne. et hinc est quod Christus
in secundum ratione voluntatem
carnis exprimebat quia passio Christi
refugiebat cum dicebat in seculo
a me talis iste. voluntatem
timore rois voluntati patris
osformabat et appetitum cur-
tis proponebat cum dicebat non
mea voluntas sed tua fiat et
sic etiam una voluntas non erat
altri contra quod secundum voluntate
dilectionem ipsius erat voluntate
secundum voluntatem rois iustitiae
osensit Secunda voluntate
carnis pena renascent sed non
iustitia non accusant et sic

unumque voluntatis quod suum
erat operabatur et quod ad
se pertinebat sequitur voluntas vo-
luntas scilicet diuina iustitiae vo-
luntas rationis obedientiam
voluntas carnis naturam Ac
per hoc non erat in x*o* colluctu
et pugna sed patim ordinatio
et tranquillitas ordinata

De modo autem patiendo hoc
tenendum est quod Christus secundum
passus est passione generalissima
passione acerbissima
passione ignominiosa. pas-
sione iterceptoria sed vimificatoria
Passione namque generalissima
quoniam ad naturam humanam
non solus secundum osa membra cor-
poris principalia verum etiam
secundum oculum potentiam
licet nichil pati posset secun-
dum dilectionem naturam Passus est
etiam passione acerbissima
quod non solus dolendo per vincula
sed etiam odolendo ut corporis
propter misericordia Passus est
passione ignominiosissima
et propter patibulum crucis que
erat supplicium pessimorum et
propter consorum iniquorum videlicet

latronū cū q̄bus fuit depu-
tatis passus ē etiā passi-
one itemptoria per sepa-
rationē aīc a corpōe saluatā
vnoē vniq̄ cū deitate dīma-
thema enī sit à dīat dei si-
lū naturā quā semel assūp-
seat aliquid reliquisse **T**unc
aut ad intelligētiā p̄dī-
torū hēc ē q̄ repātū p̄nā
pūt debuit sicut oīa ordina-
te prodūxit sic et ordinate
r̄pātē gen̄ humānū **Dicḡ**
repātē debuit salua sit liber-
tas arbitrii salu⁹ sit honor
dei. salu⁹ sit etiā ordo iug-
m̄s vniūsi **Quia r̄pātē de-**
buit salua libertate arbitrii
ip̄auit dando exemplū
efficacissimū **Exemplū aut**
illud efficacissimū ē q̄ iū-
tit et iformat ad cultum
vtutū nichil aut magis in-
format hoīem ad vtutē q̄
exemplū tollerandi mortē
propt̄ iusticiā et obediēciā.
mortē m̄q̄ nō q̄m̄q̄ vel q̄lē
aīq̄ sed penalissimā nichil
veō magis iūtit q̄ tanta
benignitas qua pro nobis

alissim⁹ dei filius absq̄ m̄b-
mentis fīmo cū multis m̄rib
dementis posuit aīam suam
q̄ benignitas tanto maior
ostenditū q̄to prō nobib⁹
m̄ora et abieciōa p̄n voluit
xp̄s de⁹. q̄ enī p̄p̄ filio suo
nō peperat sed prō nobib⁹
oīibus trādidit illū quomō
nō cū illo nobib⁹ oīā donauit
ex quo inuitauit ad ipsū
amandū et amatiū inuitādū
hūs q̄ repātē debuit saluo
honoē dei nō ip̄auit offerēdo
obsequiū fūtūfūtū **E**stāt
satissimē honore deo debitum
repēndē debūtū honor autem
subtructus p̄s superbiā
et iobedientiā respectū rei
ad quā homo astringitū nullō
m̄o melia restitutur q̄ per hu-
militatem et obediēciā ad
cā rem ad quā nullatenus
tenebat² q̄m̄ḡ xp̄s ihesu
inquantū deus equalis eāt
patri i forma dei iquantū
hōmōtēs nullatenetētē
debitor mortis dū semetip̄m̄
exmanuit et factus est iūs
obedientis ad mortē exsoluit

Deo q̄ non impuit per obsequū
 satisfactionis perfecte et ob-
 tulit sacrificiū suavitatis sum-
 me pro perfecta dei placatioē
T Postremo q; debuit repa-
 rare salvo ordine regnumis
 sō per remedū cōnemētissi-
 mū ipant Cōnemētissimū
 aut̄ est ut contraria contri-
 nuerint q; ḡ h̄ volens
 cē sapiens ut deus p̄tāunt
 i ligno vetito volens dele-
 tan̄ ua q; inclinatus ē ad li-
 bidinē eretus i p̄sumptoē;
 at per hoc totū gen⁹ huma-
 ni ifectū est et perdidit in-
 mortalitatē et iuruit debi-
 tū mortis **N**ū ē q; ad hoc
 q; homo reparetur cōnemē-
 enti i medio deo facto homo
 voluit humilari et i ligno
 pati et tōr̄ vniuersalē ifectioē;
 pati passiōē generalissima
 tōr̄ libidinē passione acer-
 bissima q; p̄sumptoē in
 hominissima. **C**on̄ mortē
 debita et iuitā pati mortē
 nō debūt sed voluntariam
Vna ḡ generalitas comi-
 tionis ifeterat i nobis non

solū corporib; et animā **S**ed
 et oēm corporis partem et
 oēm aē potētā **H**inc ē enī
 q; xp̄ius passa est i oī corporis
 parte et i oī potentia aīē
 et in superiori portioē roīs
 q; summe in deo delib̄abatur
 vt ratō per unione suād su-
 peī et summe panebarūt
 ut natura et p̄su cōunctio-
 nē ad inferius q; xp̄ius cāt
 viator et q; phensor simul
 fūsus q; libido vehementē
 inficerat i nobis animā et
 carnē et quātū ad carnaliam
 et quātū ad spiritualia p̄tra
Hinc ē q; acerbissima pas-
 siōē passus ē in carne et
 amissima cōpassione est
 passo in aīa. **E**t q; in carne
 cāt marie equalitas ap̄lex-
 ionis et perfecta viuacitas
 sensu. i aīa vō summa cul-
 tus ad deū et summa pie-
 tis ad proximū. **H**inc ē q;
 viq; dolor cāt intensissimus
T Ampli⁹ q; superbie timor
 aliquā osurgit interius exp̄sp̄
 toē Aliquā extēns ex ostē
 toē et aliena laude iō ad re-

De passioē q̄ntū ad gratiū passiones La^m. x.

mediandū oēm superbiā
xp̄is passiō vtrūq̄ geniūs iſ
nomine et ī ſe patiente et
in aspectu oīm iſpiciēt.

Poſtremo q̄ her nō at
tingebant diuinā naturam
impassibile. Sed ſolū huma
nam hinc ē q̄ in morte xp̄i
ſic facta ē diuifio aīc a mō
ne ut tū ſalua eſſet vniuers
perſone et vno tū carnis iī
aīc tū deitati. Et q̄ vno aīc
tū corpore facit hoīem et fa
cit vniū. Hinc ē q̄ xp̄s i illo
triduo non fuit homolucet
cio et aīa vniū eſſet tū vbo
Verū q̄ mōrē i humana na
tūrū nō potuit mortē inducē
i persona q̄ ſemper fuit vna
iō mortua ē mōrē i vita et p
x̄' mortē abſorbi ē mōrē in vte
roia et p̄iſcep̄ mōrē deuicta
ne per hoc homo a morte et
cauſa mōrē per meitū mor
tis xp̄i tamq̄ per remedium
efficacissimū libeātus.

De exiū paſſioē xp̄i
et fructu her indubi
tām̄ ſunt tenēda q̄ aīa xp̄i
poſt paſſione deſcendit ad iſer

nū ſuic ad lumbū ad liberaſſo
nō oīm ſed corū q̄ int̄ mēbra
cruci deſerent per fidem vi
uam l̄ per fidei ſacramētu^m **P**ro
hoc die terra reſurrexit.
moſtus reſumendo corporis qd̄
p̄iſbus vniuerſat. Sed nō mōle
quale p̄iſbus fuerat q̄ p̄iſbus
paſſibile et mōle p̄iſbus aut̄
reſurrexit i paſſibile et i mō
tale vniū p̄petue. Deinde p̄
quadriginta dies aſcendit ad
celos vbi ſuper oīm creaturā
exaltatus ſedet ad dexteram
p̄iſbus quod dām intelligatur nō
quātū ad ſitū qui nō quenit
deo p̄iſbus. ſed q̄ntū ad exellen
tā bonorū q̄ ſuicit reſideſt
in poſtorib⁹ bonis patrib⁹ **V**
Poſtremo ſterech⁹ decem
dieb⁹ miſit i ap̄lō ſp̄itum
ſanctū promiſi per quem
aggregatū ē ecclēſia genuit
et ordinatū ſeundū diuersas
diſtribuſionēs offiſiorum et
gñarū **V**ino aut̄ ad intel
ligentiā p̄dicatorū hec ē quā
ſicut xp̄is inqūtū vbi ſcre
ti perfectiſſime oīa ſorūt
ſic inqūtū mārmatū omnia

perfectissime reformatum
 dicit enim perfectissimum pri
 prius opus non dimittere ut pse
 tum Debuit ergo ipsam tuum
 principium reparacionis huma
 ne remedium perducere ad per
 fectum Ad hoc autem quod est per
 fectissimum oportuit quod esset
 sufficiens et efficacissi
 mum Quia sufficiens sum
 us extendit ad celestia tres
 tria et infernalia Quia ergo
 per Christum finalia sunt parata
 Terrena remediata Celest
 ia redintegrata ut quod pri
 orum sent per veniam secundum
 per gratiam tamen per gloriam
 Ideo post passionem anima desecata
 ad infernos ad liberandum miser
 no degenerata deinde resurrexit
 a mortuis ad vivificandum
 in peccatis mortuos Ascendit
 ad celos reducendo captiu
 tum ad redintegrandum
 Iherusalem celestem auctoritate spi
 ri sancti ad redificandum
 huius terrestrem quod omnia neces
 sario sequuntur et exigunt
 ad sufficiendum reparacionis
 humanae ¶ In suis isti imme

mediū illud sunt efficacissimum
 tam in eos qui Christi aduentum pre
 cesserunt quam in eos qui sequuntur
 quantum ad ipsum membrorum xiiii
 atresserunt accedunt et acc
 dent et eius membra fuerunt
 sunt et erunt tales sunt qui
 adhuc ei per fidem spem
 et misericordiam remedium illud
 efficaciam habebant debuit primo
 in eos qui in Christum credide
 runt credendo sperauerunt ac
 per hoc statim debunt ad
 infernos descendere ad ipsorum
 liberacionem unde aperte ian
 tua celesti per Christum passio eorum
 que satisfaciendo amouerat
 ruphem in mutando sen
 tentiam dinam eripuit de inferno
 omnia membra sua ¶ De
 bunt efficaciam habere papuan
 in eos quod Christi aduentum sequitur
 ut ultrahendo ad fidem spe
 et misericordiam et tamen ad gloriam
 perducatur celestem Ut igit
 edificetur ad fidem quam credi
 mus Christum verum hominem et
 verum deum quam credimus et
 voluisse nos redimere per nos

tem et ad vitā nos redire posse
per resurrectionē iō voluit re-
surge ad vitā imortale **I**ntie-
to tū temporeis spacio debitos
terri horarū i quo ostenditur
q dē mortu⁹ fuit nec magis
accelerare nec catus r̄surgere
voluit nec credētur impotens
et q nullos posset ad vitam
vniueſie ne credētur q nō mor-
tu⁹ fuſſe bēſi se mortuū fuit
iſſet nec ap̄liſſe differte ne si
ſemper iaceret i morte cre-
dētur impotens et q nullos
posset ad vitā vniueſie ideoq;
r̄ſurrexit tercā die **A**mplius
ut eigerit ad ſpē ascendit ad
celestem gloriam quā ſpam⁹
Dicit q ſpē nō oratur nūi ex
fide imortuimatis future iō
nō statim ascendit **S**i ſpacio
vī dierū intecto In quo per
multa ſigna et argumēta
verū aſtricet r̄ſurrectionē
per hinc cūm ſolidaretur i
fide et ſublevaretur nō ſpan-
dā gloriam celestem **T**oſ-
tremo ut inflāmaret ad
mīmē mīſit ſpiritu ſanī
ut ignē in die pentecostes

et qm̄ millius hor igne implie-
tur nūi qui querunt penit et
pulſat tū inſtant et ipoſtū
ſpeſ deſideio iō nō ſtatim p̄
aſcenſionē mīſit ſed x dierū
ſpacio intecto i quo diſcipuli
iennantes orātes i gemē-
tes diſpoſuerūt ſe ad ſpīnū
ſā ſuſcepſionē ac per hoc ſiſ
debuta ſeruauit horā i panen-
do ſic in r̄ſurgeſdo ſic i aſce-
dendo i celū ſic et i mutendo
ſpīnū ſanī et ap̄t fundationē
trūi virtutum p̄dium
et ap̄t multa myſteria que
in hijs temporib⁹ impliata⁹
V Et qm̄ ſpiritus ſanī
q mīmē ē et per mīmē
habetur ē oīm olgo cuſimatiū
iōnū deſcendit ſpīnū ſanī
effuſa ē plenitudo cuſimatiū
tū ad corpus miſtū qſimatiū
dū Et q diversa mībra de-
bent eſſe in corpe perſo et
diſcorū mībroū diuſa of-
ſicia et cēna et diſcorū
officiorū diuſa miſmatiū lūc
ē q vnu datur per ſpīnū ſanī
ſermo ſapiēne ali ſermo ſac-
re ali ſides ali grāta ſanī

De grā in qātū est donū diuinus? dñm L^{xx} p̄mū
tati aliū operatō virtutum
Alizophia. aliū discretō sp̄mū.
aliū genealogiarū. aliū m̄t̄
p̄atio sermonū q̄ oīa opeat²
vñq̄ atq̄ idem sp̄itus singulus
prout vlt secundū sua libe
ralissimā prouidentiā et pro
videntissimā largitatem.

Dicitur pars de grā s̄a sp̄itu
Ost tractati de natura
naturae verbi quod
ē dīgo et s̄imis oīs domī ḡmū
ti Dicenda sunt aliq̄ de grā
sp̄itus s̄a Que quadruplicat²
p̄t q̄siderm̄ p̄mo iquātū ē
domū dimidiatū Secundo
in compātō ad liberū ar
bitrū Tercio i compātō
ad habitū virtutū Quarto
in cōpātō ad exēcia mutorū

De grā igitur in qātū
ē domū dei dīmto datum h̄
testificanda sunt q̄ ip̄a est
domū quod a deo immediate
donatur et infunditur. etenim
i ip̄a et nū ip̄a datur sp̄itus
sancto q̄ ē domū icreatū op
timū et perfectū q̄ desen
dit a p̄luminū per vñ
incarnationū secundū q̄ ih̄oēs

in ap̄ompli p̄li fluiū splen
didiū ad modū crystalli vidit
procedē de sede agni Ipsi
m̄chilomin⁹ est domū per qđ
āia perficiat et efficiat sp̄o
sa xp̄i filia patris etiū et rē
plū sp̄itus sancti q̄ nullomō
fit nī ex dignatiā cōdesen
sione et cōdesensua dig
natiō māiesans etiū per
donū grē sic Ipa dēmū
ē domī qđ aūm̄ purgat illū
nat et perficiat r̄fornit et
stabilit viuiscit elevat as
siliat et deo nūgit ac per hoc
accepitabile fuit propt̄ quod
domū h̄u⁹ grā gratū fnaēs
recte dicitur et debuit appell
lai V fatō autē qm̄ ad intel
ligēnnū p̄dictoriū hec est q̄
cū p̄mū p̄ncipū productū
pro sua beniūlema fecerit
sp̄itus rationālē cōpacē bñm
dm̄is etiū et cōparū p̄mū
p̄mū caparūtē illā insir
matum per p̄mū r̄fōrūt
ad salutē et bñmido etiū
q̄sistit in hñdo summū bonū
et hoc est deus et bonū extel
lens ip̄orūbilit̄ oēm̄hūanū

*** ad istud summū bonū dignū
est puerie cū sit omīno
obsequiū dignitatē Nullus
omīnū sūp' oēs hīmures nature
nisi a deo condescētē sibi nō
eleuetur ipē sūp' se deus bāt
nō condescēndit per suam
cēntū icōmūtiblē Sed per
isfluētū ab ipō manātē
nec spītū eleuatū sup' se p
situ localem. Et per habitū
deformē necesse ē ut spītū
rationali ut dignū fiat et nō
beatitudinē q̄ partē p̄fī
at isfluētū deiformis Hec
autē isfluētū deiformis
q̄ ē a deo et secundū dēū
et p̄t̄ dēū Iō reddit yma
guem nrē mentib⁹ q̄ formē
frutati beatissime nō tñ
secundū ordinē originis verū
etia se secundū rūtūdū elatib⁹
et secundū q̄ etiūdū frutis
et qm̄ h̄abz hoc imēdiate
ad dēū redunt sic ut imē
diate ei conformatur iō do
nū illud imēdiate donatur
a deo tñq̄ a p̄nāp̄o isflu
entissimo ut sicut imēdiate
emanauit a deo dei yma
go sic imēdiate manat ab
ipō dei similitudo q̄ ē dīm**

ne ymaginis perfectio desor
mis et iō dīatūr recreatois
ymago ¶ Tūr sius qm̄ qui
frutis deo dēū habet deo
cum grātia q̄ sua deisatū
tate disponit ad dei frutis
dat dōnū mīratiū quod ē
spiritus sanctus qd̄ qui habz
hō dēū habz Et qm̄ nullus dēū
habz qm̄ ab ipō spēcialius ha
beatur nullus habz et habetur
a deo qm̄ ipm̄ p̄pue et ioga
bilit̄ diligat et diligatur ab
ipō sicut sponsa a sponsa.
Nullus sic diligitur qm̄ ad etiā
hēdūtēm adoptetur profi
lio hic ē q̄ grātū faciens
fuit autē templū dei spon
sum xp̄i filiū p̄s etiā Et
q̄ hoc nō p̄t esse n̄ ex summa
dignitate et condescētōē
dei Ideo nec p̄t esse per ha
bitum aliq̄ nālit insertum
sed solū per dōnū dīmītis
gratias dām̄ l̄ insūtū qd̄ exp̄
se apparet si quis pondēt
quantū ē esse templū deis
lū dei. Deo nichil omnino qd̄ dis
solubilest et qm̄ mīrōmāna
lit̄ per amoris et grātiae vī

De grā in p̄tū Cōnat libeꝝ arbitriū extra p̄tm Lc^o u.

mū copulatiꝫ Postremo
se mensura nō fit ſiformis
tuitati beatissime ſenidum
rūtidmē electionis n̄ per vi
gorem virtutis ſplendorē
bēnitibꝫ et feruore tuitatis
et vigor virtutibꝫ aīam pur
gat ſtabilit et eleuat. ſplen
dor bēnitibꝫ aīam illūnat.
reformat et deo assimilat.
feruor tuitatis perflat vnu
ſtant et deo iūgit **T**et ex hys
ōibus hō deo placens ē et ac
ceptus exiit **H**inc ē q̄ illa
iſluēna Deiformis dicit² h̄c
oēs nouē actus pdōs. ut q̄
m̄ denotatur ab ultimō ſig
a completeness. dei enī grāna
ḡnū faciēs q̄ h̄cē ſiat deo
ḡnū cū non ſolū grāns det²
a deo verū enā ſit ſeuidū
deū et p̄t deū cū ad hoc
ſit ut per p̄m op̄ manās
adeo reuertatur in deum
in quo ad modū enī itelli
gibilis oſiſit om̄ raciona
bilū ſpirituī oſlementū
Perundo ſpiriſ ſancti
grāna oſcurrit nobis
oſiderunda i ſopatoe adli

bū arbitriū et hoc non ſen
dū dupliet in modū Pma
iſquātū ip̄a eſt adiutorū ad
meitū **P**erundo vō iſquātū
ē imedū cont̄ p̄m **D**e ḡna
ḡo inquantū ē adiutorū
ad meidū hec tenenda ſit
q̄ grāna diuantur generalit
ſpecialit et p̄tue **G**eneralit
dint² adiutorū dint² crea
ture ḡtis et liberalit ſuſſit
et uideſerent ad quēnq̄ at
tū et ſine h̄uſ adiutorio ḡne
net poſſim⁹ aliq̄ effice net
duriē in eſe **S**pecialiter
veo dint² grāna adiutorū
dint² dant ut quibꝫ p̄pact
ſe ad ſuſcipiendū ſp̄to ſi do
mū quo perueniat q̄d mei
torū ſtātū et talis ḡna dicit²
ḡna grāns dant et ſine hac
nullō ſuſſient ſiat q̄ in ſe
z ut ſe ſpact ad ſalutem Pro
p̄t veo grāna dint² adiutorū
dint² dant ad meidū quod
quidem dint² domū ḡne ḡnū
ſatiens ſine qua nullus p̄t
mereri net tu bono proſic
net ad etiā ſalutē peruenire
Ip̄a ē enī tamq̄ radit mei

di et omnia mea accedit
propter quod dominus est qui suavitatem vo-
luntatem ut velit subsequitur
autem ne frustra velut vnde
ipsam nullum per meum meum
reditum. Ex gratia ipsa nimirum
angelus a deo in via ut auctor
mercatur et persona in patria
et gloria sempererna ab
ipso deo non est gratia istud de
auge et per se secundum ro-
topanem voluntatis meae et
secundum propostum seu bene-
placitum per destinationis et
ne. **Hinc** autem ad intelli-
genciam predicatorum hec est quia
cum primi principii sua opo-
tentia virtute et benignitas
largitatem creaturam oem
prodixit ad eum ac per hoc
creatura de se non habeat
eum. tamen autem eum habeat ali-
unde sit facta fuit ut ipsa
de sua desabilitate semper
suo principio indiget et primi
principii pro sua bonitate
istius non cessaret cum spiritus
rationalis hoc ipso quod de
nihil sit. sit in se defec-
tus hoc ipso quod natura limi-

tata et egens sit in se recur-
us amans bonum ipsius habens po-
potem sit a deo tomatus obnoxius
in deo. Et quod defensio est
de se tendit in non esse quod tam
ut per se non assumptum a deo
tudinem perfecte iustitiae. **Cla**
deo tomatus obnoxius et deo
bonus est non indiget nichil
potest facere de se propter virtutem
quod deum constitutus sibi debi-
torem et marie mercedibus et
ne quod deus est nisi per diuinam
adestationem. **Hinc** est quod ad hoc
quod saluetur esse cum sit defec-
tus indiget semper ad invi-
torio domine priuilegio manutenere
et instruente et influente
per spiritum sanctum teneatur esse
quod quamvis sit visus in omnibus
creaturs notioratur in nomine
gratiae quod non ex debito pro-
cedit. **Sed** ex liberalitate
bonitatis domine. **Hinc** est enim
quod ad hoc se speraret addomi-
num supererat gracie non sit
ratus indiget dono alterius
gratiae gratis date marie
post naturam lapsam per quam
abilis effinatur ad bona mo-

ralia que sunt bona ex int̄
 summa q̄ nullo mō possint
 dia bona nisi procedat ex
 intentōe r̄m videlicet q̄nō
 p̄t' nos sed p̄t' summū bo
 mī fiant ad qd nō assurgit
 sp̄itus n̄ r̄turus n̄ p̄veniat
 a deo per alij grātā ḡtibda
 tū. Hinc nichilominis ē q̄ ad
 hoc p̄ficiat op̄ea meitoria
 meritoris etē cū totalit̄ sit
 deo obnoxius et debitor sui
 totū idget dono grē ḡtum
 facientis per quā sibi q̄ des
 tendat p̄bataceptus suā
 v̄magine et tū voluntatem
 p̄ op̄ationē ex ip̄o manatē
 Quia cū cā nobilit̄ sit effec
 tu nullo p̄t se fac̄e meliorē
 nec op̄us deo placens fac̄e
 nisi p̄us placent ip̄e ut deq̄
 responiat ad ip̄m p̄us q̄ ad
 munēa eō. Et ideo oīs r̄dū
 mēndi fundat̄ in grātā ḡtū
 faciente m̄ ē fac̄e hominem
 deo dignū p̄pter quod nullū
 p̄t cā merer n̄ito dignū
 Nā cū solus deo sit ipsius
 grē p̄m p̄m fontale iſfluendi
 ip̄e sola ē p̄m p̄m augmen-

tandi per modū iſfunden
 tis et grā per modū coopā
 tis et merentis pro eo q̄
 liberū arbitriū coopatur
 grātā et quod ē grātā suū
 fiant. Et iō nō tū liberū ar
 bitriū per grātā meturgāne
 augmentū in statu vie n̄ito
 dignū verū enā oplémentū
 i statu p̄rē n̄ito gdignū tū p̄
 sublimitatē domi sp̄itus sancti
 i merito coopantib. tū p̄pter
 veitatiē dei promittentis. tū
 p̄t' veritatiē libei arbit
 trii consensientis et finalit̄
 perseverantib tū p̄pter diffi
 cultatē statu merentis. tū p̄
 dignitatē ex p̄t' caput̄ ūterue
 mentis quod debi glorificū
 cū suis membris. Tum enā
 p̄t' libealitatē dei ūtuenis
 quē non detet perua reddē
 p̄t' obsequium fidelit̄ sibi obrē
 p̄t' nobilitatē op̄is
 quod exaltat̄ p̄t' p̄cedit qd
 tū p̄ndeat i conspectu iudi
 cib. quātū amor ex quo p̄ore
 dit q̄ dñi ūcompabilit̄ ūponit
 omib. creaturib. et iō nō suf
 finent et cōpetent p̄t nisi in
 meitoria et dignis et libei arbit
 trii p̄ medium

De grā inqūntū iūiat ad bonū meritū La". 3".

Si deo et sūmo bono p'mine
rari Ex quib's oib's tñq' ex sepa-
tem raaonib' gloria etiā
meito nō tñ dīgni. sed eaā
adigni merci facit grā sep-
tisformis

De grā ve'd inquātū
ē imedū cont' patī
het tenenda sunt sī q' liberū
arbitriū licet sub deo poten-
tissimū pē nī per se i' patī trile
sed nullaten' pē resurgē sine
aduitorio dīne gracie quod
dicit' gratiū fīancis Ipā aut'
grana licet sit sufficiens re
medū cōtra patī nō tñ insi-
ditur adulterio nisi assit liberū
arbitriū consensio **T**Ex quo
colligunt' q' in iustificacione ipij
quatiōr ocurrunt scilicet
grā expulsio culpe contine
et motus libel' arbitriū **E**xpel-
litur ergo culpa a dei dono
non a libeo arbitrio nō tñ
sine libeo arbitrio hā grāce
gratis dare ē liberū arbitriū
renōmē a malo et centare
ad bonū et libel' arbitriū ē
coſentie vel diſſentie **L**ouſen-
tire ē grāciā ſuſcepte et ſuſci-

piens coopai eide ut mnde
perueniat ad ſalutē **I**magī
aut ad intelligentiā p'dictorū
het ē q' nī p'mū p'ncipū hoc
ipō q' p'mū et potentissimū
ſit misatū dīm q' fuit i' vni
uso p'equā p'ctorū trāgredio
nes legis dīmne et celeſtium
obedientia mandatorū mth
il habet ſibi rebelle inuicti
et offensiū n' p'cā quod ait
nendo dei p'cā et autēdo
nos a bono ir'comitibili offen-
dit dīm deformat liberū ar-
bitriū p'mit domū grātū
et obligat ad ſuppliū etiā
TCum igitur deformatiōnū
grātis et p'emptō grātis sit q'
ānchilatio ē moris et vte
grātis nī offensa dei ſit mto
ponderanda quātib' ē ipse
nī reatu pene eterne rationē
teneat q' hī ūt' ūt' p'cā ē q' hī
resurgat a culpa uisi iure
i' vita grātū ūt' ūt' ūt'
offensa et pena illexit etiā
Sola igitur qui fuit p'ncipū
creatū ē et p'ncipū recrea-
tū verbi ſap'ris etiā ūt'
est ep'ns ihesus mediator dei

et homī qđ quia ex nichilo cre-
at oīa iō treat se ab ip̄o solo
sine aliquo intermedio Cr
vēo retreat deformatū per
vincū culpe r̄formando per
habitū grāne h̄ui et iustiae
obligatiū ad penā absolue-
do per satisfactionē qđignā
hinc ē qđ nos r̄parat sustinē
do grānā r̄formatuā que
qđm stimulat nos suo oīgū
ficiat nos membra xp̄i ac per
hoc aiām p̄cāre peccātē
qđ fucat iūmū dei prosthū-
lū dyaboli et seruit peccātu
ficiat sponsam xp̄i templū sp̄to
sancti et filiā p̄b̄s eternū qđto
hū sit per grāntam et per cō
descensiuām infusione domi
grānt. ¶ Hanc s̄iquid deo
sic reformat qđ leges nature
conditū nō informat. S̄ic
hanc grāntā tribuit libētē ar-
bitrio ut n̄ ip̄m nō regat. sed
eo consensib⁹ mineat. Et ideo
ad hoc qđ culpa expellatur nō
solū necessē ē qđ grānā introdū-
tur veimēa qđ liberū arbitriū
nō dissensiat sed consensiat
iā doulis. In adūlis dico qđ

in p̄ulis sufficit fidēb̄tēlesie
et mīnū xp̄i et exūsat ī po-
tentia sui necesse ē qđ ip̄
qđformet se expulsiom alipe
proderatione om̄i p̄tōr
qđn̄ vocām̄ contīnē. Est
enā necesse qđ qđformet se iū
dūctōi gracie per aplacē-
nā et acceptationē domi
nū qđ vocām̄ motū liberi
arbitriū et sic necesse ē ista
quātor cōmūrē ad iustifica-
tionē imp̄i. ¶ Postremo
qđ p̄dissō ad formā qđpletuā
debet esse cōformis ad
hoc qđ libū arbitriū se dispo-
nat ad grānā qđn̄ ficiantē
indiget amūnūlo gracie
qđn̄ date. Et qđ grāna ē libe-
rū arbitriū nō cogē sed p̄ue-
mē īsum̄ v̄trūss̄ ē in actū
prodie. Hinc ē qđ mīnā iustifi-
cationē concurrit artū libētē
arbitriū et grāne qđone qđem
et ordinate unqđ grāne grāne
date ē extātē liberū arbitriū
liberi. aut arbitriū ē hūmōcū
extātēm̄ consentiē l̄ dissens-
iē. Et consensientib⁹ ē ad grānā
grāntā ficiantē p̄amē se qđ

F pro nobis penā in natūm
assumpta et infimdedo

De canis facie gracie in habitus virtutum *La* ^m *et* ^b.

hoc est facte quod in se est et
sic dispositio genitum suum
ens habet insundi cui libe-
rit arbitrii per cooperari subest
et tunc metitur l' contrariari
per p'm et hinc demeret.
*S*i ergo cooperatur ei usq; in
finem metitur peruenire ad
eternam salutem *V*erum est ergo
quod dicit augustinus qui
creavit te sine te non iustifi-
cabit te sine te *V*im est enim
quod non volentibus negatur ren-
tibus sed dei misericordibus verum
enam est quod nulla per se supbie
de melius quod nullus deus in no-
bis per se sua dona coronat
*M*isererantur eis deus sibi uni-
nec genere liberavit largi' da-
vit dicit homo non esse in
gratibus nec quasi non acce-
pit in se. *S*ed in domino
gloria *V*erum enam est gen-
erum arbitrium licet per se
legem implere non possit ut
gratia in se effici' in excessa-
ble tunc est si non facit quia
gratia gratibus data semper
per se est ad conformatio'ne aug-
ustinus illo facte per quod in se

est quo facto habeat gratiam
gratiam facientem qua opte-
rat dominum impletat legem et
faciat dei voluntatem *C*ui
faciat tandem ad beatitudinem
perueniat sempiterna per opera
meritoria quod totaliter sunt a
genere tollit etiam alibet ar-
bitrio licet principalius a genere
quod ut dicit augustinus *G*enere
compatatur ad liberum arbitrium
sicut fessor ad equum. *Q*ui id est
fessor salvum genere liberum arbitrium
dirigit deducit et perdicit
ad portam felicitatis etiam ex isto
modo nos in operibus perfecte
bonitatis secundum donum ipsius
genere septiformis.

Terno restat agere de gratia
bonitatis *C*item quia consideranda
sunt tria. *P*rimum est qualiter
una gratia trahatur in his
bonis bonitatis. *S*econdum quidem
trahatur in habitibus donorum
*T*ertium qualiter trahatur in
habitibus beatitudinum. *D*e trahitu
noe igitur gratiae in habitu
bonitatis hec tenenda sunt quod una
sit genere significans animam. *S*ep-

tem sunt in virtutes gratiae
 quibus rigitur vita humana.
Tres quidem theologae scilicet
 fides spes et caritas et qua-
 tuor cardinales scilicet prudencia
 temperantia fortitudo iustitia
 que unum est virtus genera-
 lis et ceteris alio modo specialiter
 propria. **H**ec autem septem virtu-
 tes licet sint distincte et proprie-
 tates excellentes habentes sunt
 in connexu et equaliter adiuncte
 in eodem et licet sint distincte
 per gratiam informatae potest
 ut si informes per culpam
 sola iniuste excepti et iterum
 informari per proximam adne-
 miente gratiam que est habituum
 habitualium oportet et for-
 matio autem ad intelligentiam
 predicatorum hec est. **C**uius sicut
 principium productuum sua
 summa perfectio in dan-
 do virtutum naturae non tantum dat
 viue quantum ad actum proximum
 verum etiam quantum ad actum
 secundum qui est operum. **S**icut ne-
 cessum est quod principium ipsius
 virtutis tribuit spiritui esse
 gratuimus et quantum ad esse

et quantum ad operum. **E**t quoniam
 unus virtus secundum unam
 unam proximam membrorum multe
 sunt operationes utilles ad
 illius vite perfectam manifestan-
 tes; cum enim distinctione per
 obiecta et distinctione actuum
 requiratur distinctione habi-
 tum. **H**inc est quod licet una sit
 gratia rationis tristissimi tam
 necessaria habet in variis lumen
 propriis varia operationes. **E**t
 quia quoddam sunt opera mortali-
 lia proxima sunt ardore quedam
 media sunt intelligere credimus
 quodam postrema sunt videre
 intelligentia et in proximis anima tristi-
 tur. in secundis expeditur
 in terribus perficiatur. **I**deo gratia
 gratum faciens manifestatur in
 habitibus virtutum quorum est anima
 ratione inhabens donorum
 quorum est expedire animam. In
 habitus beatitudinem quoniam
 est anima perfecta hanc sub quam
 ratione autem perfecta requirit
 quod ipsa ratione perficiatur in rectificare
 secundum duplum faciem sub
 superiori et inferiore et res
 pertinens et respectu eorum

que sunt ad finem. **I**ntra
estiam quantum ad superiorē
facē in qua os̄istit ymago
tūnitatis eternae rāfīni per
tres theologos vñtib⁹ sit
sicut ymago creatoris os̄istit
infinite personarū et cū
vñtate essentie sic ymago
rāreatoris i tūnitate habuitū
cū vñtate grē per quos aia
fertur rē i sūmā tūnitatē
secundū fā apropata cibis
personis in q̄ fides digit
i summe vñtredendo et as
sentiendo. **S**pes i summe ardui
imitando et exspectando.
Caitis i summe bonū deside
rando et diligendo. **N**ecessit
est etiam quantum ad inferiorē
facē aiam rāfīni per qua
tuor virtutes ordinales
hā prudētia rāfīcat rōmā
lē fortitudo insibile tēpā
na occupabile. **J**ustitia uō
rāfīcat oēs has vñres in apa
tō ad alterū. **E**t q̄ alterū
illud determinat p̄t esse pri
mus. p̄t etiam idem homo co
pari ad se ipm ut ad alterū
p̄t etiam esse deus ip̄e. **H**inc

Etenim q̄ iustitia diatur ar
ciure oēs vñres. **D**icit etiam
nō mū ordinalis verū etiam
generalis q̄phendit vñtib⁹
aū rectitudinem cū ipā dicit
rāndo voluntatis. **V**ñ ipā
nō mū q̄phendit virtutes or
diantes ad proximū sicut
ē equitas et liberalitas. Verū
etiam ad se ipm sicut ē p̄emē
ria inoccia net nō ad deū
sicut ē laicā pietas et obedi
entia. **P**ostremo qm̄ oib⁹
rectitudo virtutū secundū
ē ḡntū manat a grā tūp⁹
ab origine et radice et secū
dū esse mitorū cōpatitur ad
cūlātē sicut ad origine for
mā et fine. **H**inc ē q̄ ceterē
virtutes ḡntute quo ad ha
bita sunt cōnere et quo ad
actū meitos sūnt egnales
Hinc ē etiam q̄ ceteri habuitū
vñtū p̄t ē inferme solu
mitate excepta vt q̄ ē vñ
tū forma. **C**ū enī habentur
sine grā et cūlātē i quib⁹
os̄istit vita vñtū nū sūnt
ē formes nū aut super ifam
dit grā nū formantur et

De manifestatō grē inhabi^m donorū La^m. quātum

dēcorantur et dēo antep
tabiles sīnt. sicut eā colo
res absplūce īmībiles sīnt
super nēmētē autē hūmē si
unt lucidi pulchri et aspect
mī cōplarentes vñ quē ad
modū ex luce et coloib⁹ sit
vñ in ratiōe motu et una
luc sufficiat ad multos colores
illuminandos. Sic ex grātia et
habitib⁹ īformib⁹ cū formā
tur sit vñ secundū ratōe
meritorii gratiātū et una
nūhilomin⁹ grā sufficit ad
informatōem et gratificatōem
habitū dūversorū.

De mīficatōe autē grē
in habitib⁹ donorū
hēc tenerenda sīnt q̄ hēc pla
rima sīnt dona grātiae grātia
date et generaliter omēs ha
bitūs diuinitū dan dona dei
nō absūrdi dū pñt. Spena
liter tñ et appropate vñ sīt
spītus sancti dona q̄ emittat
psayus loquens de flore qui
processit de radice yesse id
ē xpō de quo dicit xi q̄ iñjē
tet super eū spītus domini
spītus sapie et intellectu

spītus consilii et somnidis
Spītus sīt et pīctus et ipse
bit eū spītūmīs domini
In hac autē enumeratōne
descendendo procedit a sumo
et cōbinando ut simul ostē
datur donorū distingtho cō
nectō oīgo et ordo **V** hāc
autē ad intelligentiā p̄dīc
torū hēc est q̄ tū p̄mū p̄n
cipiū per sumā libealitūtē
nō nū det grātia ad rāsimū
dū contrā obliquitatē vīas
per habitūs vñtū verū
etā ad expediendū contra
ip̄dimenta sīthomatū
per habitūs donorū Ideo
plūfīcāt̄ debet grātia
secundū q̄ nūm̄ ē ad expē
ditionis sufficiētā. Quid
igitur aīa mī indiget sep
tīformiter expediti Hinc
ē q̄ septīformū cuiusā mātē
ē sancti spītus domi esse sep
tīforma Indiget mātē expē
diū cont̄ vīas vīas
quātū ad virtutes natūrāles
quo ad virtutes sup. addūt̄
i patiēndo magēndo in
cōtemplando et vīroq̄ mō

primo igitur p̄p̄ vīnorū
obliquitatis expeditissē
repellendas septē sūnt sā
spīnis dona vīpote Timor
contra superbiū pīetis cōt̄
īudia. Scā cont̄ irā q̄ est
quasi quedā insāna fortitudo cont̄ acīdū q̄ mēte
reddit ad bona īalidam
Consilii cont̄ amaritiam
Intellectus cont̄ gūlā Sa
piētia cont̄ luxuriā. ¶
Secundo p̄p̄ expediendas
vīres nāles spīnīs sancti
dona dūt̄ cē septē hā ins
cibis indiget expeditū ad
bona q̄ in prospīcis q̄ adū
sis. In prosperis expeditur
per timorem. In aduersis
p̄c̄ fortitudinē. Concupi
sibilis aut̄ indiget expedi
quantī ad affectionem iſ
pīi prōrum et hoc sit per
pietatem et quantī ad af
fettum respecti dei et hoc
sit per gustum sapientiae
hānōnialis vīo indiget
expeditū ī veitūs spīnī
latōe electione et executōe
Per domū intellectus exp

dīt̄ ad verū spīculandū
p̄r̄ domū autē q̄silij ad vē
eligidū p̄r̄ domū vēostē
ad electū exequendū p̄ do
mū eū sācē recte comīsamur
ī medio nationis pīue et pī
se. Tercio p̄pter exercenda
vītūtū offīna septem dūt̄ cē
spīnīs sancti dona. Nam
timor expedit ad temporā
tā. timor eū tūrē q̄figit
pīetis ad verū insīnam
Scā ad prīdētā fortitudo
ad fortitudinē l̄ patētā
Consilii ad spīnī. intellectus
ad fidēm. Sapīa ad mītū
Vī sicut mītū ē mī et cō
sumatio oīm vītūtū sic sapīa
donorū ita ut vēdīt̄ si
pīetis vēnerūt̄ mītū oīa
bona pariter nī illa et īmī
bilis honestas per māmī
illī. Quarto p̄pter
expeditionē impatiendo
conformit̄ ad xp̄m. septē
sūnt habitū donorū xp̄m
aut̄ ad paciēndū mōnt̄
patētā volūtīs hūana
nēcessīs et virtūtīs stren
uitas. diuina quidē vō

latus mouit ut cognita per
 intellectum ut amata persa
 pientia ut in ruerentia ha
 bita per timore. Mouit etiam
 ita necessitas. ad quod cognos
 tenda necessaria est secundum ad quam
 inserviendum superadditur
 pietas. Mouit in hilomus
 virtus strenuitas ut pro
 nuda in eligendo percosilans
 ut vigorosa in proferendo
 per fortitudinem et sic dona
 dunt esse septem. **V**ento ipso
 expeditione in agendo septem
 dantur dona a spiritu sancto.
 Nam ad actionem expedientia
 habemus expediri ad declinam
 di a malo quod sit per timo
 rem. Et ad proficiendis in bono
 duplicitate necessitas vel
 superrogatio. cum primus
 expediri per secundum et
 pietatem ita quod est diri
 gens et aliud exequens secundum
 secundum per consilium diges
 et per fortitudinem exequente
 necesse etiam necesse habemus
 aliquem in optimo et hoc quod
 non ad intellectum vel et quam
 non ad affectum boni primi.

fit per dominum intellectus se
 cundum per dominum sapientie
 in quo est quies. **X**ecto ad
 expeditionem in exemplari
 do doma spiritus sancti sunt
 in septenario numero nam
 ad vitam Hierarchiarum et
 contemplationis oportet
 animum purgari illuminari
 et perfici purgari autem
 oportet a concupiscentia a
 malitia ab ignorantia ab
 infirmitate seu impotencia
 primum facit timor secun
 dum pietas. tertiis secundum
 quartus fortitudo. **N**onnulli
 autem indigent in operibus
 ipsorum primae condic
 tionis primi dat consistit
 secundum intellectus. **P**erfecta
 autem habemus per accessum
 ad summum quod consistit
 in imo et hoc per dominum
 sapientiae et sic archangelum
 contemplacionis a latere
 consummatur quasi in au
 bito. **S**eptem ad expeditio
 ne in actione et contemplatione
 dantur esse septem
 dona nam contemplationis

De munificatō ḡe m̄jū h̄t̄t̄om̄ Lāl vi.

Hoc est conversionē ad trinitatē tria debet habēdona expedientia quantum ad reverentiam maiestatis hi morem quantum ad intelligentiam deitatis intellectum quantum ad sapientiam sine gustu bonitatis sapienciam Actua vero que versatur in agentiis et sustinendis debet habēdona: si pietate ad agendum fortitudinem ad sustinendum dicitur dura horum duorum salutem suam et consilium nullum. Quod ad expediendum necessaria ē directio id est donorū cōbīmano distingitio et odo et pluri mas sunt dona ad intellectū spectantia quod lux cognitio nis vehementer expedit ad digerendū pedes in viā rectam.

De ratiōnātione aut grāne in habēdona beatitudinē hoc tenerida sunt quā septem sunt beatitudines quās salvator enumerat in sermone de monte sali-

tet pauperib⁹ spiritus mundis luctus esuries instincus insecordia munditia cor dis et par Ad has beatitudines xp̄ter superfectionē et plenitudinē ex fructus et quās spirituales sensus consequuntur qui non debent nonos habitus. sed statim delectationē et usus spiritalia speculacionē quibus replētur et consolantur spiritus mysticū virorū. Hinc aut ad intelligentiam predicatorum hec ē quā preparatiū primitū sit perfectissimum et perfectissime ipsam et reformatiū perdonū gratiū trutū Ideo grāne domini ab ipso manans ab ipso liberū liter et hinc ratiōnātione debet usq; ad habitus perfectionē que cū fini approximant rōbōnib⁹ nūcipiantur ex hocē beatitudinē quā sufficiētia numerus et odo colligitur ex integritate perfectionis et moib⁹ perfectionē et ex dispositiōib⁹ ad perfectionē. Primo g⁹

ad integratem perfectio-
nem requiritur perfectus
recessus a malo perfectus
profectus in bono et perfec-
tus status in optimo. Quidam
autem malum aut procedit ex
timore superbie aut ex in-
toe malicie aut ex languore
cupiscentiae id ad perfec-
tione elongandum ab hoc explicat
malo vel genere mali tres
sunt necessariae beatitudines
scilicet paupertas spiritus elongan-
tis a malo tumostrati-
tus elongans a malorum
coris et luctus elongans
a malo libidinis et languo-
ris cupiscentialis. Quia
veo perfectus profectus in
bono attenditur secundum
dinem unitatem et unde
versus videtur nostra et veri-
tas hinc est quod duplex est
beatitudo secundum has du-
as vias scilicet esurientis sine
zelus iustitiae et affectus mi-
sericordie. Quidam autem statim
in optio est per limpidadem
cognitionem per triplum

affectionem. Hinc est quod sunt
duae ultime beatitudines
scilicet iudicia cordis ad
deum videndum et pars men-
tis ad perfecte fruendum.
Tercando etiam si modi
perfectio attenduntur
debent esse septem habitus
beatitudinum. Nam est per-
fectio religionis platois
et iterne sanctitudinis
ad perfectionem autem
religionis necessariae requiri-
tur abdicatione boni prout
acceptatio boni finit et ap-
petitus boni etiam primum
sit per paupertatem spiritus
Secondum per unitatem
affectus tripli per amaritudo
luctus ad perfectio-
ne veo platois duo inter-
iurantur scilicet zelus insti-
tie et affectus misericordie
azia enim et veitatis iusto-
dium regem. **S**ecundum
hunc duo disponi debet reg-
num platois in ecclesia mul-
tante ad perfectionem autem
ultime sanctitudinis necessario.

necessario requirit puritas
conscientiae et tranquillitas
tua⁹ nō per patē dei oēm
humani sensū exsuperatē
Teruo si attendantur dis-
poēb pambule septē dāt ēē
beatitudines timor enī fa-
cit recedere a malo et a ma-
li occasione q̄ mōx om̄ia
malorū cupiditatis iō timor
disponit ad paupertatem
spiritus q̄ simul uigitor hu-
militas n̄ paupertate et
vt sic elongetur vir per-
fectus a fonte oīs culpe s̄z
a superbia et cupiditate
et hinc ē q̄ pauperis sp̄s
ē fundamentū tōa⁹ perfec-
tionis ewangelice **Vnde**
p̄ oportet hoc fundame-
tiū sternē q̄ vlt ad culmen
perfectionis venire scim-
dū illud amathex xix **G**ivis
perfectis ēē vade et om̄ia
vende que habes et da pa-
uperibus **E**cce perfecti pau-
peris q̄ nichil sibi prors⁹
retinuit et seque me **E**cce
humilitas q̄ facit q̄ homo

abnegando semetip̄m tol-
lat trutē suā et sequatur
ip̄m xp̄m q̄ ē totius per-
fectionis principalissimū
fundamentū **D**isponit ḡ
timor ad spiritus pauper-
tate pietas aut ad misericordiā
Nā qui pie ad aliquē effi-
citur nec illū irritat nec
ab illo irritatur **S**ciencia
disponit ad luctū qm̄ per-
scientiā ognoscimus nos
a statu beatitudinis irlega-
tos in hanc vallē miserie
et lacrimarū fortitudo aut
disponit ad esuriē iustine
Qui enī ē fortitū amic-
set ruet nū iustitia vt ma-
litia vita q̄ a iustitia separai
Consilii vēd disponit ad
misericordiā nichil enī de-
magis q̄sulit in scriptura q̄
facie misericordiā quod
super oīa īputat holomi-
sta **I**ntellecto disponit ad
mūdiciā cordis **N**ā speci-
laciō veitatis emundat cor
iurū ab omnib⁹ fantasys
Sapientia disponit ad pa-

tēm nā sapiētia īngit nos
 summo vēo et bono inq
 ēfinis et tr̄iquillitis totis
 mī rōlis appetitus. qua
 pate adeptas sequitur uer
 saio suphabūdans delecta
 no spiritualis q̄ in duode
 natio fructu continetur ad
 iſmuandū superhabūdan
 tā delectationū. Est enī duo
 dēnali numeri habūdās
 i quo iſmuatur spirituali
 tū exuberātia q̄b
 fructur et delectatur aia
 sed et tūc ē homo ad qtem
 plāndū vdone⁹ et ad asper
 tus et amplex⁹ spōsi et spō
 se q̄ fici hūt secūdū sensa
 spiritiales q̄bus videtur
 spōsi sūma pulchritudo sub
 ratione splendōis audi⁹
 sūma armōia sub racione
 ubi gustatur sūma dulcedo
 sub ratioē sapiētiae q̄phen
 dentib⁹ vtrūq̄ ubi sūsple
 dorē et odoratur sūma fla
 grātia sub ratioē ubi īar
 spirati in corde attungit⁹
 sūma suauitib⁹ sub ratioē

verbi ī carnati et inter nos
 habitūs corporaliter et
 reddentis se nobis palpa
 bile osculabile īplexabile
 per arđissimā caritatē que
 mente nrām per excessum
 et raptū nrāre fuit ex hoc
 mundo ad patrē // Ex hī
 dictis colligitur manifeste
 q̄ habitūs vtrū ad exitū
 in vite pīncipalit̄ dispo
 nit artē. Habitūs vero
 donorū ad oīū contem
 platiē. habitū autē vtrū
 tū beatitudinū ad perfec
 tionē vtrūsp. fr̄m vēo q̄ sūt
 mitas pax gaudiū patiē
 tia benignitas bonitas lō
 gaminitas māscetido fi
 des modestia cōtinētia mī
 trias diuant delectationes
 consequentes op̄ea perfī
 Sensib⁹ vēo spiritiales dicunt
 percep̄tōes mentiles cīm
 veitatem contemplandam
 que quidem contemplatio
 in prophetis fuit per incla
 rationē quantū ad cōplitem
 visionē sā corporalē vīma

De exercitio gr̄e respectu ardorosorum La. vii.

gmaria et intellectualem
In aliis vero insti s̄ ipeitum
per speculacionē que ī cap.
a sensu et periret ad ym
ginationē et de ymagina
tione ad rationē de ratioē
ad intellectū de intellectu
ad intelligētiā de intelli
gentia vero ad sapientiā
vel notiā excessuā q̄ hic
in via īcapit. Sed cōsum
matur i gloria sempiterna.

Et in hīs gradibus q̄sī
st̄ scala iacob autē tamē
contingit celū et thronus
salomonis in quo residet
rex sapientissimus et ve
rū pacificus et amorous ut
sponsus speciosissimus et
desiderabilis totib⁹ in quē
desiderant āgeli prospicē
et ad quē suspirat sancta
rū desideiū autē. Quia ter
nis desideat ad fontes aquā
quo quidē desideio fruen
tissimo ad modū ignis sp̄s
m̄ non solū efficitur agilis
ad ascensum verū etiam
quada ignorancia docta.

sup se ipm capitum in cali
ginē et excessu ut nō solū
nī sponsa ducat in odore vni
gentorū tuorū surremis
verū etiā cū ap̄pha psallat
et nox illuātio mea in deli
citosam illuātione nemo
nouit n̄ probat nēo autē
pbat nisi per gratiam di
mīus datam nemū autē
datur nisi ei q̄ se exēt ad
illā Ideo deinceps conside
randā sunt exercita meritorū

Quarto ergo restat
q̄sīdeare grām quā
tū ad exercita meritorū
Et circa hoc consideranda
sunt quatuor p̄mū ē de ex
citatione gr̄e in cognosten
dis cuiusmoi sūt articulari
fidei Secundo ī diligendis
cuiusmoi sunt illa que spe
cunt ad ordinē diligendi
Terto ī exequendis cuius
moi sunt prepta legis dū
mīusmodi sunt petitiones
dñe orōnīs **V**Primo de

articulus fidei hec tenenda
sunt q̄ luet per fidē astrin-
gimur credē multa quesit
sup rationē et generaliter
omia ē continentur et as-
seruntur i canonē sacrae sp̄
ture sp̄culiter tñ xxie arti-
tulentur insele. symboli ap-
ostolici qui uno mō sunt
duodecam si respiciantur ad
eos qui symbolū ediderūt
Aliomō xiiii si considēmus
q̄ radicaliter credenda sūt
tunc fundamēta om̄i cre-
dendorū **T** Ratione autem
ad intelligentiā p̄dictoriū
hec ē q̄ n̄ p̄mū p̄ncipū
in se ip̄o sit sūme verum
et bonū in ope vō suo sit
summe misericors et iustū
et sūmo vero debeatur
firma assentio sūme bono
feruens dīlētō summe iusto
vōis subiectio sūme misere-
cordi fiducialis iuocatio et
gratia sit ordinaria men-
tis n̄rē ad p̄mū p̄ncipū cultu-
m debitum. Hinc ē q̄ ip̄a

digit et regulat ad debitū
et meitoria c̄ntina in credē-
dis amandis exequendis et
postulādib scāndū q̄ iusit
sūma veitab bonitas iusti-
cia et mā in trinitate beatu.
Qm̄ igitur veitati est cre-
dendū et maior veitati ma-
gis ē credendū et sūme vei-
tati per q̄n̄ sūme credendū
et veitab p̄mū p̄ncipij in
infinitū maior ē oī veitati
creatā et luosior oī luce in
tellectus m̄i Hinc ē q̄ ad hoc
q̄ intellectus n̄rē sit ordina-
tus in credendo necesse est
q̄ plus credat summe vei-
tati q̄ sibi et q̄ se redigat
i obseqūm xpi ac per hoc
q̄ non solū credat q̄ sunt
scāndū rationē verū enā
q̄ sunt sup rationē et supra
sensū experientiā quod si
renusat non exhibet summe
veitati debitū reverentiam
dū uiditū industrie p̄rie
p̄fert dictam lucis eterne
qd̄ esse nō p̄t absq̄ humō
superbie et etiā elationis.

q̄amq; sc̄o veitib;

improbitate. **I**o dicitur q̄
veritas sup̄ rationē est vei
tas non visa nec apparen̄
sed occulta magis ad credē
dum diffīlū. **T**eo ad hoc q̄
firmiter credatur necessaria
est illustratio veitib; aīam
eleuans necessaria etiā ē testi
ficiō autoritatis aīam f̄
mās p̄mū sit per fidē insu
sam secundū perscripturā
autentia quāz v̄t̄p̄ ē a ve
ritate summa per ihesum
xp̄m q̄ est splendor et verū
lumen et per sp̄tū sanctū
q̄ veitib; ostendit et dñct et
nichilomin⁹ credē facit. **H**ic
ē q̄ autoritatis p̄bet fulame
tum fidei et fides assentit
autoritati. **E**t q̄ autoritatis
p̄ncipaliter residet in sacra
scriptū q̄ per sp̄tū sām ē
condit totū ad diligendam
fidem catholicam. **H**ic est
q̄ veitib; fides a scriptū non
dissont. **S**ed ei assentit as
sensione non facta. **P**ostremo
qua veitib; ad quā creden
dam artonimur per fidem

de qua scriptura agit p̄n
apalit nō ē veitib; **D**uina
vel vt ē in natum p̄na l̄
in natū assūpta. **N**ā in h̄
veritatis agnitionē ossit et
p̄mū p̄cē et meitū vie.
Hic est q̄ articuli fidei q̄
sunt fidei fundamenta aut
spectant addūtūtē aut
ad humanitatem. **E**t q̄m di
munt ab habz considerū i tribu
personib; salutē p̄cē gene
rante filio generato et sp̄n
sancto procedente et q̄du
formū operacionē sa mā
esse natū. **R**ecreatio ī cē
grē. resuscitatio ī īpanō
vite. et glorificatione mol
laciō gloie. **H**ic ē parti
culi fidei spectantes addū
nitatem sunt vii. **S**unt
q̄ xp̄i humanitas haber
considēan ut accep̄tū de sp̄n
santo ut natū de virgine
ut patiens in cruce ut des
tendens ad infernum ut re
surgens a morte ut ascendens
in celū ut veniens ad iudic
iū finale. **H**ic ē q̄ vii sūt

De gratiis genitio respectu diligenter *La". viii.*

articuli humanitatis et
sit in unius xii ad modum
stellarum et septem cordela
biorum in medio quorum filius
dei ambulat. **T**unc ergo unius
et dominus et una tamen est veritas
summa quae ratio credendi
una prima summa et sola; i
nō mutatur per tempora.
Hinc est quod de omnibus predicibus
articulis una tamen est fides et
enam nec mutata tam in pñ
tibus tam in steritis quod insu
turis licet magis clara sit
et explicita magis in eis qui
xpñm sequuntur quam in eis qui
prefererentur eis aduentum.
Ecclit nouum testamentum da
runt est quod vetus in quibus
predicari articulis continentur. Et
quia similes sanctus Iohannes
articulos fidei in scripturarum
profunditatem gentes in unum
spiegat per xii apostolos
iniquam per testes firmissimos
Hinc est quod predicari articulis in
unum simbolum apostolorum
collecti fuerunt et secundum

aplos componentes duodecim
articuli dicit pñt quia quilibet
apls in edificatione fidei po
suit unum articulum quasi lapi
de unius quod spiritus sanctus
recte configurauit in duodecim
viris qui ex lapides de alio
iordanis extrarunt ad altare
Dominum construendum

De diligendis hec tenet
Da sunt plures omnia
operis dei sunt bona valde
quatuor in tantum proprie sunt
ex misericordia dilecta sollicit
et nos ipi proximus
nř et corpus proprii. In huius
dilectione seruandus est odo
et modus ut deo diligatur
Pmo et super omnia et propter
se Secundo nobis post in deo
et propter deum et pro deo Ter
tio proximus nř sunt nos. Quarto
corpus nřm infra nob et infra
proximum tamen bonum in me
propositum ad hoc autem esse
quendam datur una anima
in habitus et duplex in
datu in quo pendet unius
similis legis et prophetarum

non solum quantu ad vetus
testamentu veru etiam quatu
ad nouu **T**Bacis autem
ad intelligentia predicatorum
hec est qm pmi principiu hoc
ipso qm pmi est summu et hoc
ipso qm summu est summe bonu et
hoc ipso qm summe bonu est
summe beatum et summe beati
ficiuum et hoc ipso qm summe
beatificium est ipso summe sui
endu et hoc ipso qm eo est sui
me fruendu summe est ei ihe
rendu per amorem et quies
tendu in eo tanq i fine **T**
Quoniam ergo amor rectius et or
dinatus qm mutus appellat
principaliter fertur in illud
bonu quo fruatur et i quo
quiescit et ipm est id diligē
di **H**unc est qm illud pcpue
diligit tanq beatificium
et tetea per sequens que
per illud ydonea sunt bea
tissimi **Q**uoniam ergo nobis
cum etiam et peruenire corp
nrm tanq beatificabile

cum spiritu **H**unc est qm tam
quatuor ex mitate diligen
da esse dicitur sicut deus
proxim n spiritu et corpo
propriu nrm **K**ursus qm
deus est sup nos tanq bonu
supm Spiritus nra intra
nos tanq bonu intisen
proxim n iuxta nos tanq
bonu conatu et corpus nrm
infra nos tanq bonum
subiectu **H**unc est qm debet
seruari ordo in diligendo
ut pmo deus diligatur super
omnia et propter seipm **E**ccl
do spiritu n subdeo sup cē
mōdu Tertio proximus
n iuxta nos ad consilie bo
ni **Q**uarto corpore nrm
infra nos tanqu bonum
ismu et in eodē gradu co
tinei debet corpus prox
q mūtū tenet rationē
inferioris boni respectu
spiritus nra **P**ostremo q
amor est pondo mentis et
oigo omib affectionibus nra
tulit qui de finali reflet
tur in se et difficulter sedet

De exercitio ḡcē r̄ sp̄ci agēt dor̄ p̄ceptoꝝ i. osilioꝝ L. m. ix.

In proximū et diffīlū ele
vatur in deū. Hinc ē q̄ licet
quatuor s̄ int̄ ermitate di
ligenda tamē duplex dat
tm̄ mandatū vñū quoddi
gitur in deū aliud quoddi
gitur in proximū tñm̄ in
finē et in illud quod ē ad fi
nē. Hinc ē q̄ in hmb̄ duob̄
mandatis clauditur coll̄ō
mandatorū et q̄phensio om̄
sc̄pturarū et m̄itas ip̄a ē
m̄dix et forma et finis vir
tutū n̄gens om̄es tū ultio
fine et ligans om̄ia coniunctū
simil et ordinate iō ipsa ē
pondus ichnacionib̄ ordinā
te et vinculū colligationis
perfecte ordine quidē ser
uans resp̄ci diligendorū
duisorū quantū ad affectū
parū et effectū. vñitatem
habens i h̄cū quām̄ ad vñū
finē et vñū p̄cipiale dñm̄
dñm̄ qđ ē iō diligendi
resp̄ci om̄i aliorū q̄ perao
ris vinculū nata sunt col
ligui i vñū xp̄m̄ quantū
ad caput et corp̄ q̄ vñū
Et q̄ oia p̄cep̄ l̄ ad deū i fe
runtur v̄l ad proximum

sitate inse continet salua
dorū q̄ vñitas mit̄ incho
i via. Sed consumatur i
eterna gloria. Iuxta quod
domini orat ut sit vñm̄
sicut et nos vñm̄ sum⁹ et
ego in eis et tu in me ut sit
consumati i vñm̄ qua vñm̄
tate consumata per vinculū
mitis eit de⁹ om̄ia i oib⁹
Erimit̄ om̄ia per amore
cōmūa cōmūoē ordi
nata et ordinatōe cōnera
et cōnerione dissolubilit̄
alligata

De p̄ceptis autem le
gis diuine hoc tenē
dū est q̄ in lege mosai
sur p̄cepta iudicalia figu
ralia et moralia utpote
decem p̄cepta decalogi in
duabus tabulis conscripta
digo dei. Iee autē evan
gelium iudicalia tempat
aferendo figuralia euati
at adimplendo moralia
consumat addiciendo. addi
cit autē documenta istriū
na promissa exiūtūa et

consilia persistentia. **¶**
tumusmodi sunt consilii per
perpetuas obedientias et res
titutias ad que implenda iuri
tat dominus noster ihesus christus
eum quod vult esse perfectus. **C**
Ratio autem ad intelligentiam
predicatorum hec est quia prima
proprietate sicut est summe bonum
in se ipso sic est summe iustitiae in ope
suo et in regimine vestris dis
ponendo. **N**on enim ergo sum
me iusti est zelae iustitiae non
tantum in se verum etiam in altero.
Iustitia autem consistit in conforma
tione regulis iuris. **H**inc est
ipsius iustitiae regulae iusti
tiae hoc est ipse et exprime non
tantum dictando per modum
veritatis erudientibus. **S**ed
in papiendo et obligando per
modum voluntatis ipsiis.
Et quoniam grana faciat uolumen
tem nostrum dñe voluntati
formem ipsius etiam disponere
nos ad obtemperandum et sub
iacendum illis regulis iustitiae
secundum dictam legis domin
nitatis date. **K**ursus quoniam

Dicitus igitur duplitas obcepit
attingit sinistra ex timore pene et
ex amore iustitiae et primus est
imperfectior secundum autem
perfectiorum. **I**deo dupliciter
de hominibus contulit legem unum
timor et alterum amorum
unum seruitutem sumunt
alterum in adoptionem filiorum
dei transserente. **A**c per hos
quatuor et imperfectos
conuenit ut terrenantur per
iudicia et manducantur per
signa et digantur iusti
lominis per precepta. **H**inc
est quod lex mosaike quod est lex timo
ris continet iudicalia signi
ficia et moralia. **P**rofectis
autem et amantibus quenam
aperta instructione documen
torum larga promissio primi
orum et ultima perfectio scilicet
Hinc est quod lex evangelica
continet ista in et ideo dicitur
lex mosaike differre ab evan
gelica quia illa significat hec
veritatis. illa lex pene hec g
raue illa litteraliter hec spacio
lis illa ostendens hec universitatis

spurc
 illa timorib[us] hec amoris illa
 seruitutis ista libertatis illa
 oneis ista facilitatis postremo
 monia rigore spectante[bus] ad
 iustitiae necessitate[bus] committent[ur]
 i[ps]e preceptis et iustitiae e[st] in suis
 vincibus reddite[nt] Et e[st] q[uod] precep-
 tu[m] moralia quedam sunt que
 ordinat[ur] nos ad deum quidam ad
 proximum secundum duplex m-
 ritatus preceptu[m] q[uod] spiritus suus
 volunt[er] iustitiae perduarum
 iusteiu[m] tubularium et ideo
 dixito dei dicitur. Et q[uod]
 deus e[st] trinus p[ro]p[ter] salutem et
 filius et spiritus sanctus cui que-
 nit summa maiestatis adoratio
 da veitis profunda et m-
 ritatus acceptim[us] secundum
 inseabilem concupisibillem
 et rationalem per actum opis-
 oris et cordis. I[ps]o triplex e[st]
 mandatum p[re]metubule cor
 respondens tribus p[ri]mis
 suis salutem adorationis sub-
 iecte. iuratois videte et sal-
 batizationis sacrate. Ma-
 veo proximus e[st] imaginotu[m]
 mis et ei iniquitati present

ymaginē p[ri]us debetur pie-
 tis iniquitati ymaginē filii de-
 betur reacitatis iniquitati ymag-
 inē spiritus sancti debetur
 benignitas. H[oc] e[st] q[uod] vni[us] se-
 mandata. Ad secundam
 tribulā spectant. Nam penes
 pietatem sunt duo vni[us] quod
 pietatem mandat salutem
 deprecando alterum quod
 impietate vetat salutem de
 non occidendo. Penes ve-
 litate que principaliter consistit
 in vbo accipit[ur] vni[us] salutem
 falso testimonio non ferendo.
 Penes benignitatem vero non
 opponitur cupiditas et con-
 pescientia quarum utrum p[er]
 esse in opere vel in corde
 amputantur quantu[m] sah
 non mechabeis non amputab-
 es vno proxiu[m] tuu non surtu[m]
 facies et non amputab[us] rem
 alienam. Et habent hec ordi-
 nati secundum maiorem minor-
 dampna per que iurig[er]t
 iustitia et sic regule specta-
 tes ad iustitiae necessitatem
 debet continel[er] i[ps]e temp[er]e

De exercitio gr̄e resp̄ni petitorum et oratione La". x.

tis Om̄i aut̄ iustitia ad perfectionē peruenit dū perfete se elongat a malo et q̄ntū ad culpā et q̄ntū ad misam. et oē male oīt̄ ext̄plia ridet̄ sc̄ q̄ntū a iuris cōcupīa onitorū et superbia vite Hinc ē q̄ tria sunt consilia evan gelica perfecte nos elon gantia a ipliū ridet̄ p̄dīta q̄ deo sūt q̄silia q̄ ut p ffecte faciat̄ r̄cedē a malo nō solū separant ab illatis verū eāl a licitis et excessi q̄ p̄nt ēē occisio mali ac p̄ hoc nō solū iustitia cōtinet sufficiēt̄ vehi eāl h̄ndatē secundū q̄ querit perfectiū evāgelice legis et eālāl oni gr̄e persicentis

De petitorib⁹ aut̄ ora tionib⁹ domīc̄ hōc te uendū ē q̄litet̄ de⁹ sit libe ralissim⁹ et promotor ad dandū quā nos ad r̄cipiē dū vlt tamē orāl a nobis ut occisionē habeat lar giendi dona grāne spiritu

santi. Vlt aut̄ orāl nō solū orōe mentali q̄ ē ascēsus intellectus ī Deū verū eāl vōtili que ē petitor decenāl a deo non solū p nosipōs verū eāl per scōd⁹ et q̄ q̄ orem⁹ secundū q̄ oportet nestim⁹ ne vagi remur ī t̄iformā nobistri buit in orōe quā oposuit ī qua sub septenālō nō pe tracionū vniuersitas q̄phen ditur p̄tendōnū **T**raciō aut̄ ad intelligētiū p̄dī torū hec ē Quidam p̄mū p̄ncipū sicut ē summe re tu et bonū uise ip̄o sic mi scitors et iustū ī opere suo ē ī libentissime q̄descendit humāe iuscieie per iusfūone gracie sue q̄r̄ v̄o simulcū hoc iustū ē ī domū perfec tū nō dat n̄ desideratū nō ip̄edit iuscieordū n̄ iusce riā dā cognoscēti ut salua sit libertas arbitrij et nō vilescat nobilis do rāq̄ p̄ coadutores nobis dīmit̄ datos ut qui mun̄ digni simi impētū p̄ nos ip̄etrare valeam⁹ p̄ factos

in et integ' perseueretur
 honorib' dñini Qm' g' amā
 tis orāns ē affectiōe subsi-
 diū p̄rū allegiē defectū
 et grātas agere p̄ter bñ
 ficiū q̄tib' datū Hinc ē q̄d
 ponit orō ad suscep̄tionem
 dñinorū miseriā et deus
 orai vlt ad hoc ut mīmēa
 largiatur ¶ Kursq' quia
 ad hoc q̄d desideriū efficiat'
 sursum tendat ad impetrū
 dñi dona dñia nře est q̄d
 fecit mā sit feruenda et ex-
 gitatio i vñ collecta et ex-
 spectatio sit fina et tertia
 Et q̄d cor mām frequentē
 ē repidū frequent' disper-
 sum frequent' et pauidū
 q̄d p̄t r̄morū ne caudē
 perseip̄m opare aūdū
 mū aspectū Hinc ē q̄d domi-
 nis volunt nos orāc' non
 tantū mentalit' verū enā
 vocaliter ad mī affectus
 extatōnē per verba et
 recollectionē cogitationū
 per sensū vñorum volunt
 enā nos orāc' per sanctos

et sanctos pro nobis addā
 dam fiduciā pauidis ut
 qui nō audient l' nō pñt
 impetrāc' perse p̄y donecos
 ip̄etratores optineant.
 Ac per hoc in orantibus
 humilitas oseruetur in sac-
 tis intedentib' dignitas
 declaretur In omnib' x'
 membris tristis et vnitatis
 oñdatur qua que inferiōa
 sunt ad supelora fiducia
 lit' recutunt et superiora
 inferiorib' liberalit' q̄des
 tendunt ¶ Postremo q̄
 deo iustus et misericors ex-
 audiē nō debet n̄ in hñb que
 spectant ad sūmū honorem
 et ad mām salutem huīs
 modi autē sunt q̄spectū
 ad p̄mū p̄cē et ad via-
 tū vie et p̄ma sunt tria
 et sequentia quatuor hic
 ē q̄ orationib' dñice que
 docent q̄ vñlē pete debe
 in⁹ sunt septem Qui enā
 spectant ad dñmū honorem
 et p̄mū patrie sunt tria
 scilicet intelligentia vel

tatis inuerentia maiestatis et concordia volūtatis seu per alia uba **Vl**
etā visio sūmī vei quod
nō videtur n̄ a mūdibet
sc̄s et hoc petitur cū dicit
sanctificetur nomē tuum
id ē tuu nomis noticia per
fectis sanctis et mūdib
donetur **Vel** ē tensio sū
ni ardū q̄ r̄ges fuit et
per quā ignū habetur
et hoc petitur cū dicitur
adueniat ignū tuū **Vl**
ē fructō sūmī boni que nō
datur n̄ hys q̄ voluntates
suas habent dñe aformes
voluntas et hoc petitur
cū dicitur fuit voluntas
tua **Que** autē spectant
ad h̄situ vie aut respici
nt collationē boni q̄ferens
aut amotionē mali noce
tis collano boni q̄feren
tis petitur in pane cotidi
ano seu supstali in quo pe
titur q̄q̄ necessarium est
ad sustentacionē **vite** pū
tis seu secundū sp̄ti seu
seu conseruationem

A secundū corp⁹ Amotō at
mali nocentib⁹ petitur i
tribus petionib⁹ vñs
qua mali dē aut tenet
rōnē p̄terit aut futuri
aut p̄m̄ vel alit' Aut te
net rationē mali culpe
aut pugne aut pene p̄m̄
petitur amoni in dimissi
one debitorū secundū
in victoria temptationū
fū et ultimū i liberac
ione ab op̄ssione malorū
et sic septem i vniuersit
petitiones in quib⁹ vliter
petitur q̄q̄ petendū est et
hoc quidem satisfacte ut sep
temal⁹ petitionū r̄ponde
at septemal⁹ donorū cui
matum et donorū grē sep
tiformis **P**et quod nōndū
q̄ septiformē septenāium
ponit nobis considerandū
sacra scriptura sa victorum
capitulo **Sacramentorū**
vñtū donorū beatitudinū
petitionū et donū glorioſa
rū trū spiritualium et si
tuor corporalū ut appare

De sacramentali origie La^m primū.

bit infel⁹ proponit ergo
septenātiū virtorū tamquā
pmū a quo debem⁹ r̄cedē
Septenātiū sacramentoz
secundū per quē debem⁹
r̄cedē Septenātiū dotum
tamquā ultimū q̄ debet
appere Septenātiū petio
nū penultimū quo debet
pete Septenātiū autem
virtutū donorū et beat
itudinū t̄plicē ut medinū p
quē debem⁹ h̄sic ut sic
septies in die laudantes
nomen dñi et orantes ip̄e
brema grātā septiformē
virtutum donorū et bea
titudinū qua vincimus
Septiformē pugnā virtor
mpitulū et veniam ad
Septiformē coronā dotum
gloriosarū Adiuūtātē nich
lomin⁹ Septiformi medi
tina sacramentorū Dinita
ad restitutioē humonū
generis statutorum .

*Incepit sexta pars de me
divina sacramentali*

P

Ostip actū ē de

finitate dei de creaturā
mundi. de corruptela
peccati. de incarnationē
vbi De grā sp̄ita sancti
Iam nunc sexto agendū
ē de medicina sacramē
tali. *Circa q̄ consideran*
da sūt septem Agendū
ē enī de sacramentorū ori
ne valatione distinctioē
institutioē dispensatioē
iteratione et vniuersalq̄
regtate. *De origine sa*
cramentorū hoc tenendū
ē q̄ sacramenta sunt sig
sensibilia Dinito istituta
tamq̄ medicamenta in
quibus sub tegumentorez
sensibilia dīna. Vtosecre
ta opatur ita q̄ ip̄a ex
similitudine īp̄tant ex
institutioē significant ex
sanctificatione aferunt
aliquā gratiā sp̄alemper
quā cū curatur ab infir
mitatib⁹ virtorū et ad hō
p̄cipalit ordinentur tāq̄
ad finē ultimū et valet
namē ad humilationem

conditione et exercita-
tione. Sicut ad finem qui
est sub fine. **R**atio autem
ad intelligentiam predicatorum
hec est quod principium ipsa-
tuum quod est Christus trau-
xeris ubi sed in carnatu
quod sapientissime dispe-
sat omnia et in dominum de-
mentissime curat quod di-
niti in carnatu. Sic debet
ipsa et sanae genitrix
humani egrotum secundum
quod petet ipsi egrotanti eg-
tudini et occasione egro-
tandi et ipsius egrotitudinis
curatori. Ipse autem medium
est ubi in carnatu de salutis
invisibilis natura iustifi-
bili homo egrotans est non tantum
spiritus et non tantum mortale sed
spiritus et mortale spiritus in carne
mortali aorba autem est origi-
nalis culpa que per igno-
ranciam inficit mente et per
omnipotenciam inficit carnem.
Origo autem huius culpe licet
principaliter fuit ex sensu
rationis occasione tamen

sumpsit a sensibus carnis
ad hoc ergo medicina cor-
respondens esset omnibus
supradictis oportuit ut
non tantum esset spiritualis
verum etiam aliquis habet
de sensibilibus signis ut
sicut hec sensibilia fuerint
a die occasio labendi ita carent
ei occasio risurgendi. Quoniam
autem signa sensibilia quoniam
est de se non habent effi-
ciam ordinatione ad
gratiam licet habeant lo-
ginkam ipso itatione de
sua nativitate. Hinc est quod ope-
ravit quod ab auctore gratiae
instituerentur ad signi-
ficandum et benedicerent
ad sanctificandum ut sint
essent ex naturali similitudine
repertimata ex adiuncta
institutione significativa
ex superaddita bunctione
sanctificantia et ad gratiam
parantia per quam
sanetur et curetur anima nos-
tra. Kursus quoniam gratia cura-
tiva non datur clandestine

Dulicis fastidiosis Johes
signa oportuit sensibilia
diminutum q̄ non solum
sanctificarent et grām
coferent ac per hoc sana
rent verū etiā eruditur
significatio et suscepioē
humiliarent et diversifi
catione exercitarent ut
sit per exercitationem
exclusa acidia a cupida
bili per eruditionē exclusa
ignorantia a rōnali per
humiliationē exclusa sup
bia infirmitatis tota anima
curabilis fiet a grām spiritu
sancti que reformat nos se
cundū habet tres potentias
ad ymaginem tūtatis et ex
postremo q̄ per huiusmodi
sensibilia signa dimittunt
tuta grām spiritus sancti susci
pitur et in eis ab ampiē
tib⁹ inuenitur Hinc ē q̄ h̄⁹
sacramenta dicantur vasa
et causa non q̄ grām in eis
finalit̄ ḡmitatur nec cui
salutē efficaciatur cū in sola
anima habeat collatum

^{A solo}
et a deo habeat infundi
sed quia in illis et per illas
grām curacionis a summo
medico xp̄o ex diuino de
creto oportet hauriri lic
de non alligavit suam
gratiam sacramentis
Ver pmissis ḡ appzno
solū quis sit sacramentoz
ora vīm etiā quis vīsus
et quis fruct⁹ nā ora
corū ē xp̄nū dominis
nī vīsa autē corū ē artus
exātitus eruditus et
humiliatus fructibus autē
est homī cura et salus
Dat etiā q̄ sit causa ef
ficacis quia dīna iustici
a que materialis quia
signi sensibilis sp̄ntatio
que formalis quia gratia
in sanctificatio que fina
lis quia homī medicina
lib curato Et quia deo
ad sit a forma et a fine
Hinc ē q̄ dīn sacramenta
quasi medicamenta sancti
ficiencia per hoc enim anima
a sedante victoriū redint²

De variatione sacramentorum Capitulum II.

ad sanctissimum pfectum
et id licet sint corporalia
et sensibilia sunt tamē
veneranda tamq; sc̄a q̄a
sacra significant mystica
ad sacra sp̄arant karissi-
mata a sacratissimo deo
data sacra institutione et
benedictione dimita q̄ se
trata ad cultū sanctissimi
dei in sacra ecclesia oſti-
tuta ut ut meito dic de-
beant sacramenta

De variatōe sacrae
torū hoc teneandū
ē q̄ sacramenta ab uno ad
curationē homis instituti
et semper cū morbo homis
curarerunt et usq; infi-
nē seculi dimibūt Sed alia
fuerint in lege nature
alia sub lege scripta alia sub
grā Et in his omnib; illa
que posterioā sunt signifi-
catione sunt evidēntia
et effectu grē digniora In
lege enim nature fuerint
oblationes sacrificia et de-
cimationes In lege ante-

scripta introducta ē tri-
fasis superaddita ē expiatō
et superaddita oblationē
decimationē et sacrificiorū
multiformis distinctio
In lege autem noua sta-
tuta sunt sacramenta nō
paucora vnitate ponan-
ta vñite efficacia et
p̄eminencia et p̄missio
digniora in quib; ē impli-
ciosimil et evacuatio
sacramentorū om̄ p̄dic-
torū **R**atio aut̄ ad in-
telligenā p̄dictoriū her-
ē quia v̄bū incarnationis
mū p̄incipiū et fondet etol
clementissimū et sapien-
tissimū eo q̄ clementissimū
ē non permisit q̄ curreret
morbo pemphitis sine r̄medio
sacramentū eo v̄eo q̄ sapien-
tissimū ē idē iuxta dictumē
sue immutabilis sapientie
tincta ordinatissime gub-
nans diuersa adhibuit
medicamenta et vniuſe

nundū variam diuersorū
 temporū imitatiōē. **Cum**
 ab initio p̄arentē
 porū veitātē et adueni-
 tu saluatoris nūgib ac ma-
 gis appropinquante sēp-
 magis ac magis effēcto
 salutis eruit et cognitō
 veitatis congruū fuit et
 ipa signa salutis persuc-
 cessionē temporū alia p̄
 alia varia ut effēctus
 grē dīne in salutem cres-
 teret simulq; et ipa sancti-
 tūdō in ipib l' cū ipib sig-
 nis visibilib; euidentior
 apūreret et iō p̄mū per
 oblationē postea per tū
 fassōnē ad vltimū per
 baptisimale oblūcionem
 expiacionib; et iustificatio-
 nis sacramentū formā isti-
 butum ē quia eiusdem mū
 datib; forma et similitudo
 in oblatione omilie quidē
 inueniuntur in cōfessōnē
 vō euidentia expiātur
 per baptisimū autē manu-
 festū declarantur. **Hinc**

ē quilla p̄mū temporis
 sacramenta. sicut dicit
 hugo fuerint sicut veita-
 tis umbra. medij tempo-
 ris sicut signa seu umago
 postremo temporis scilicet
 grāne sicut corp⁹ q̄uaū
 se veitātē et grānā am-
 tricem ostēntūt quā ipū
 tant et p̄nūlūt q̄ferunt
 quod promittunt **Kursk**
 qm̄ p̄mā veitatis et grē
 que in lege grē exhibetur
 ratione sic excellētia et
 multiformitatis in ope
 et virtute per vñ signū
 exp̄mū non potūt ut de-
 rebat. **Hinc** ē q̄ in oītēpe
 et lege plūa fuerūt sacra-
 menta data ad illā ver-
 tam et grām exp̄medā
Sed papue in temporele
 gib signē cu⁹ ē figurāle
 multa signa et varia p̄t-
 serunt que sua veitātē xp̄i
 grām multipliāt exp̄mēt
 et excellētiam amenda-
 rent et multipliāt amendā-
 do nutrīrent parvulos

De numero sacrorum et distinctione Lam 3".

exterrit perfectos et
duros onerando frange-
rent et ad iugum greco-
maret et quodammodo emo-
llirent. Postremo qm
veitate superueniente
cessit umbra et figura
pnumcians sortitur fine
intendit quo habito cessa-
re debet ei usus et actus.
Hinc est qm grā superie-
riente vetera sacramē-
ta et signa impleta sunt
pariter et sublata quia
signa erant pro nos hanc
et quasi pnumciantia de
longinquuo et noua mith-
lomatus instituta tanq
p demonstrationia pñibg-
tie et remoratia quodam
modo passionis dominice
que fons est et oligo gre-
aturatne siue in nobis siue
in his qui processerunt ex
aduentum. Sed in his
qui processerunt tanquam
pñiu promissum in his
qui sequuntur tanquam
pñiu persolutū et quoniam

non debetur grā promis-
sionem pñi nisi ratione pñ
licacionis et habundanter
debetur per soluto pñio
qm promisso. Hinc ē qm pas-
sio xpī immedias sancti
fecit sacramenta tempis
legis nōne et plenior grā
in eis idundat ppterqd
illa pparauerunt et per
duxerunt ad hoc sicut vni-
timū sicut signū signatiū
sicut figura ad veritatem
et imperfectū reducat et
pparat ad perfectum.

De distinctione autē
et novo legis hoc tenetū
est qm pñi sunt septē scandū
correspondentia ad grām
septiformē āper septend
riū tib⁹ nob̄ r̄dunt ad pñi
apñi quietū et trulū eter-
nitas sicut ad octauā r̄fir
rectiois vñis horū veosa
cramentorū. Iama ē bap-
tismus dñi affirmatio en
charista penitentia vñc
hoc extrema ordo et matr

monū quod licet ultimo
 collocetur propt' morbū
 occupante ānexū ipm
 hinc fuit an oīā intro
 ductum in parādiso enā
 an penitū **V**ratō autem
 ad intelligentā p̄dictōnē
 het ē p̄ principiū m̄m ipa
 nthū cristib̄ dominis
 verbū incarnatū cū sit
 dei virtus et dei sapien
 tia et misericordia m̄na
 sic potent' sic clementer
 sic sapienter sua debet
 institue sacramentū in
 lege gracie ut nichil pr̄
 sis desit curatō n̄c qm̄
 competit statu p̄ntis vie
 Ad perfectum autē cura
 bōz egritudinis dūrrūt
 hec tria salicet expulsio
 egritudinis introductio sa
 minis et conservatio
 introducte salutis p̄mū
 igitur quonā ad perfec
 tum curatōnē perfū
 et v̄lis r̄quiritur morbi
 expulsio et morbis est
 septiformis triple culpa

bilis sc̄culpa originalis
 mortalis et venialis et
 quadruplex penalis sc̄
 ignorancia malitia infir
 mitas et occupentia
 et nō sanat oculū quod
 sanat calcanū **S**icut
 dicit **Ioh** **H**inc ē q̄ popo
 tut adhibi cont' hoc sep
 tenariū medicamentorū
 adhuc septemplacem mor
 bi pleni⁹ expellendū
 salicet contra originales bap
 tismū tot' mortale peniten
 tiā cont' veniale vnitio
 ne extremā cont' ignorā
 nam ordine cont' maliciā
 euthaustiā cont' infirmi
 tatem q̄fītoē et contra
 concupiscentiam m̄rīmo
 num que tempat et exau
 sat **K**ursib⁹ quia perfecta
 curatio cē non potest sine
 restituione integrē sum
 tatis et sanitatis n̄c integra
 osistit in usū septem virtu
 tum tr̄ni salicet theolo
 giarum et quatuor m̄r
 Dmaliū **H**inc est quād hox

Usum sanū restituendum
institui oportuit sepius for
me sacramentū stambap
tismissammodo disponit
ad fidem confirmatio ad
spē. euakaisha ad mitate.
penitentia ad iusticiam
victio extrema ad perse
uerantā q̄ ē fortitudinis
aplementū et summa or
do ad prudētiā aymo
nū ad temperantā q̄ ser
uandam q̄ maxime pse
quatur infirmitas car
nis. sed honestas reme
diat nupciarū **P**ostre
mo quoniam perfecti nū
ē non p̄t sine conserua
tione salutis introducte
et salutis introducta con
seruati non p̄t in conflictu
certaminis nisi ī tate etiē
que ē terribilis ut cistroz
acieb ordinati **E**t hoc
quidem sit per sepius for
mis grane armaturam
Hinc ē q̄ necesse ē esse sep
tem sacramenta ut hie
acieb sit perfecte et con

tinue communita am
asset ex partibus corrup
tibilibus indiget sacra
mentis ministris re
levantibus et renouan
tibus ministris impug
nantes. reuelantibus
morientes **S**acramentū
aut ministris aut ministris
ingredientes et sic est bis
tissimis aut stantes et sic
ē confirmato aut exēcteb
et sic ē extrema victio.
Sacramentū vero relenū
aut relenata casu vena
li et sic ē ordo nūmberam
missarū sacramenta eu
karista aut a mortali
et sic ē penitentia **S**acramē
vero renouans aut ino
nat in ē spirituali et
sic ē ordo q̄ ē missarū
sacramenta aut messe na
trali et sic ē mīrīmoniū
quod quia renouat mul
tiplicitate ē nature quod
ē om̄ fundamentū deo
fuit an om̄ma introdūc

De institutione sacramentorum. *Lam.* et *cii.*

hunc licet **P** morbum co
cupientie auctor et quia
minime sanctissimum q̄
ius significatio sit sa
cramentū magnum int̄
medicamenta spiritua
lia vltimo collocantur et
locū sacerdotum extremū
Vñ quia baptisimū est
ingredientū. confirmatio
pugnanciū. eukaristia
vires resumentū. penitē
tia resurgentū. extrema
unctione **em** exercitū ordo
novos milites introducen
tū. mūnitionū milites no
vos p̄panū. Pater et h̄is
sufficiencia et ordo media
mentorū sacramentorum
et armorum

De institutione ante
sacramentorum
hoc tenendum est q̄ septem
sacramenta legis gracie
xp̄is instituit tanq̄ no
ru testamenti mediator
et p̄cipiūlator legis in
qua vocavit ad promissa
eterna dedit p̄ceptū dñi

gentia et instituit sacra
menta sanctissima. In
stituit vero ea in verbis
et elementis ad evidētiā
significatiōib⁹ et efficaciam
sanctissimōib⁹ Itaq; semp
habent significatiōm ver
itatis sed non semper habet
efficaciam curacionib⁹ nō
pter defectum ex parte
sui. Sed ex parte susipi
entib⁹ Institut aut p̄dā
sacramenta diuisimode
quedam s̄ ex eis confir
mando approbando et
consummando ut mī
monū et penitentiā. qdā
si consummando. Ut confir
mationē et unctionem
extremā. Quedam vero
incaudo affirmando co
summando et insemento
suscipiendo ut sacramentū
baptismi eukaristie et or
dinib⁹ Hec enī tria plene
statuit et enā p̄missū fuisse
pit. **T**unc autem ad
intelligētiā p̄dictoriū
het est quia p̄incipiū ipsa
et utiando

huius mundi est Christus cruci-
fixus verbum incarnationis.
Et quia verbum est prius de qua
le et consubstantiale est
verbū sime virtutib⁹ sime
veritatis et sime bonita-
tis ac per hoc et sime au-
toritas et Iohannes ipse
nouum testamentum introdi-
ce ipse etiam est legem dicit
integram et sufficientem
secundum exigentiam sime
virtutib⁹ et veitatis ac bo-
nitatis sue. Ratione go-
summe bonitatis promissa
posuit beatitudinem suam
precepto dedit dignam.
ratione summe virtutis
statuit sacramenta animi
salvacionis ut sic per sacra-
menta virtus repetetur ad
implenda precepta digni-
tia et per precepta directa
perveniantur ad promissa
eterna faciente hoc verbo
eterno Christus salvet dominum in
lege evangelica inquantum
est via et veritas et vita.

Kursus quoniam ipsatum
principium non soli est verbū
inquantum verbum est sed etiam
inquantum incarnationis ex
hoc ipso quod incarnationis oib⁹
se offert ad notitiam vir-
tutis et omnibus dignis ac
cedentibus exhibet se ad
ciam curatois. Hinc est quod
in quoque plenaria gracie et ve-
tatis ad milieum evidenter
significandi et efficiendi sanctissi-
mimi sacramenta instituit
in elementis simul et verbis
ut dum elementa oculis et
verbis auribus se offerrent
que sunt duo sensus max-
ime cognoscitum eviden-
tiam darent significatiois
expesse. Deinde etiam verbū
sanctissimū elementū ut
plenior fieri efficiat aura
totius humanae que q̄m illi
datur impugnanti fonte
grē intus in rotunda. Ideo
sic instituta sunt ut signi-
ficarent semper et vniuersaliter
salter non aut sanctifi-
carent nisi antecedentes dix-

69

ne absq; oī fraude fictione
Postremo quoniam et si vñ
incarnationū sit fons grāce
sacramentalis aliqua m
grā sacramentalis fuit
an̄ incarnationē aliqua
vō non nisi post spiritu
sancti missiōne. quedam
vō medio mōse habens
Hinc ē q; oportuit sacra
ta institū diuersimode.
Nam an̄ incarnationem
necessaria fuit et compū
tio penitentialis et gene
rūno mīmorialis Ideo
hec duo sacramenta nō
de nouo institut sed iam
instituta a se et naturali
dictum quodāmo ip̄ossa
consūmavit et confirma
uit ut in lege ewangelij
dū penitentiā p̄dicauit et
impōis infiuit et legem
comulgij approbauit sem̄
dū quod colligitur ex diu
nis ewangelij locis An̄ vō
plena sp̄itū sancti missionē
ad confirmationē et noīs

xpi pupulationē et cō
fessionem nec vñctio mē
tis plenaia ad euolatio
nem Jo hec duo sacra
ta sc̄ confirmatō et extre
ma vñctio xp̄iū iunctauit
et insinuauit confirmatōe;
manū parvulus imponēb
et p̄nōdo discipulis eos bap
tizando sp̄itu sancto vñ
ctionem vō discipulos ad
curandū iunctendo qui
infirmos vngēbant oleo
sicut dicitur in marco
xedio autē tempore et
fuit regeneratō et ecclie or
dinatio et spiritualib; aba
cio Ideo xp̄iū hec tria sa
cramenta baptismi enka
ristie et ordinis et comple
te et clare institut p̄mo
baptismū suscipiendo deū
formam dando et riteis
publicando O dñe vō
dando p̄mo p̄tatem ligū
di et soluendi p̄tāl humā
generis p̄tatem confitā
di sacramentū altis salig
enkaistam compando

De dispensatione sacrorum. Capitulum.

se grano frumenti et dā
do sacramentū corporis
et sanguinis sui imminentē
passione. et id tria hec
sacramenta per xp̄m dis
tincte et integre debue
runt institui et in lege ve
rei multipliciter figurari
tamq; sacramenta sub
stancialia noui testimoniū
et propria legislatoris ubi
sq; incarnati.

De dispensatione
autem sacramen
torum hoc tenendum ē
q; p̄tib; dispensatorib; sac
mentorū regulanter spec
tat ad solū genib; huma
num In omnib; autem sa
cramentib; dispensandis
necessaria ē in dispensati
one intento In aliquibus
autē nō cum intento
figurantur ordo sacerdotia
lib; salutē vel pontificalis
vel sacerdotalis pontifi
calib; inquantū necessariū
est dispensatorie eukaristie
penitentie et vunctionis

Firmacionib; et ordinib;
sacerdotalib; vō dispēsaō

extreme Baptismus aut
et missorum licet ad sa
cerdotes spectent p̄t m̄
pter ordine sacerdotalē
dispensat de facto marie
in articulo necessitanib; h̄b
autē existētib; sacramen
ta dispensat p̄ta bomib;
et malib; a fidelib; et h̄c
tib; m̄t emā et extra
sed int̄ secundū veitatem
et utilitatem extra vero
non ad voluntatem licet dis
pensentur secundū veitatem
Traecō autem ad intelli
geniam predictorū hec est
Quia ipatium p̄cipiū
m̄n̄ verbū sq; incarnationi
inquantū deo et homo
sacramenta instituit et
ad salutem homī ordinā
uit sicut et congruū ordi
naret fuit ut homib;
dispensarentur per mi
sterium homī p̄ seruan
dum conformitate in dis
pensatorib; ad salvatore
xp̄m et ad ip̄m hominem
saluandū quoniam go

xp̄us saluator humānū
 gen⁹ sanauit secundum
 conformitatem q̄ exigebat
 rectitudo iuris dignitas
 ordinis et securitas fili⁹
 tis Operatus ē enī nrām
 salutem mō r̄cordinato
 et certo Hinc ē q̄ secundū
 triū horū exigentia sacra
 menta quā sit homībus
 dispensanda Primo go
 dūa rectitudo iuris exi
 git ut op̄ea homīb̄ seni
 dū q̄ homo non siant pa
 pitant et op̄ea homīb̄
 ut mīstrix xp̄i aliquo mō
 referuntur ad xp̄i et op̄a
 homīb̄ ut mīster salutis
 aliquo mō r̄feruntur ad
 salutem l⁹ in generali ul⁹
 in speciali et dispensatio
 sacramentorum ē op̄us ho
 mīb̄ ut r̄onalis ut minis
 tri xp̄i ut ministrī salutis
 Hinc ē q̄ necesse ē q̄ fiat
 ex intentō et intencionē
 qua quib⁹ intendit fiat qd̄
 fiat etā sunt sacramē
 ta a xp̄o accepit siend

xp̄us instituit ad huma
 nam salutem vel saltem
 facē quod sicut ecclēsia ī
 quo clauditur in gene
 rali intentō predictū q̄
 ip̄a ecclēsia sicut sacramē
 ta a xp̄o accepit sic ad fi
 delium salutem dispen
 sat Tūrſus quia odo
 dignitatis ut sacramen
 tum exigit ut maiora
 minorib⁹ immora mīo
 ribus et media medio
 arb⁹ cōmittantur et que
 dām mī sacramentū p̄
 capue respicuit excellen
 tiā virtutis seu digni
 tatis ut sacramentum
 confirmationis et ordinis
 quedam respicunt id
 gentiam necessitatis ut
 baptism⁹ et matrimonii
 quorū vni generat alioz
 regenerat ad exigentia
 debitam quedam me
 dia ut eukaristia peni
 tentia et vno extrema
 Hinc ē q̄ p̄ma tamq̄ si
 p̄ma non p̄nt dispensai

nisi ab epib et pontifa
b9 quamvis est de iure coi
alia vero tamq infima
possunt a quibusamq
ordib9 et personis in
ferioribus maxime in
artibus necessitatibus qd
dicto ratione baptisimi
media vdo a solis sacer
dotibus que inter episo
pos et inferiores perso
nas sunt quasi in medio
constituti **P**ostremo
quia securitas salutis exi
git ut res sic fiat vt in
dubiu non cadat et nul
lus est qui certus sit de
bonitate et credulitate dis
pensatoris et idem ipse
non est certus de se vtrū
amoe uel odio dignus sit
Ideo si sacramenta dis
pensari solum possent
ab homib nulla esset certus
de susceptione sacramen
ti et sic oporteret semp
iterum et malitia vniq
pudicet aliena salut
Nulla enī esset stabilitas

in gradibus ierarchie
ecclie militantis que
maxime consistit in sacra
mentis dispensandis et iō
ogniu fuit vt sacramē
torum dispensatio cōmit
teretur homi non rancē
sanctitatis q variatur
secundū voluntatem **E**z
ratione autoritatis q sep
manet quantū ē de se ac
per hoc oportuit q se ex
tendent ad bonos et ad
malos et ad eos qui sunt
inf et ad eos qui sunt ex
eccliam verū q extra vni
tatem fidei et caritatis q
fiant nos filios ecclie et
menbra illius nullo p̄t sal
uā iō si sacramenta extin
recapuntur non impunit
ad salutem qnib verū sint
sacramenta sed vtilia p̄t
fici si quis redeat ad scūm
matrem eccliam vniq
xp̄ sponsam tuuis filios
tantum xp̄ sponsis dig
nos reputat heditate et
na **Vnde** aug⁹ cont doma

71

De iteratōe sacrorū L. vi.

donantibus Etiam pām
bis compatiū indūt nobis
posse quidem bap̄tis̄
mū eis homines etā foris
acripe Sed salutem beati
vidinis extra eam nēmē
vel partipe vel tene nā
et flumia de fonte para
disi sicut scriptū testat̄
etiam foris largit manū
uerū nouitum quippe co
memorat̄ per quā ster
nas fluant et q̄ extra pa
radisū constitute sunt
omnib⁹ notum est nec m̄
in mesopotamia v̄l in egyp
to quo illa flumia perne
nerint ē felicitas vite q̄
ē in paradiſo In fructu
paradiſi aqua sit ex pa
radisū beatitudinem
non sit nisi in paradiſā
Sic go baptis̄m̄ p̄t esse
ex ecclesiam axim⁹ autem
beate vite non nisi intra
ecclesiam reputur que sup
petram fundata ē que li
gandi et soluendi claves
accēpit hec ē que tenet

er possidet dñem sponsi
sui et dñi p̄tatem per quā
coningilem p̄tatem etā
de analis pare filios p̄t
qui si non superbiant i
sortem hēditans voca
buntur Si autē superbī
ant extra remanebunt
magis ergo qui pro et
clesie honore atq; vnitā
me pugnamus nō tribua
mus herentis q̄q̄ apud
eos ei agnoscamus Et
eos arguentes doceamus
qđ extra vnitatem nes
valere salutem nisi ad ean
dem veniant vnitatem

De iteratōe autē sac
mentorū hoc tenen
dū est q̄ licet cōs̄it oība
sacramentis non iterari
super eandem persona
et materialē et ex eadem
causa ne fiant cōtraria
sacramento Specialit
tumē tria sunt sacramē
ta que non sunt aliqua
tena iteranda baptis̄m̄
salutē confirmat̄ et oīdo

In his nūc tribus ip
interplex caracter
interior que nō deletar
inter quos caracter
baptismalis retinet
fundamentū nec alij
pnt imp̄mi nisi p̄mito
ille im̄matur unde
si quis ordinatur non
baptisatus nichil p̄ficit
efficitur. Et eaam totum
de novo faciendū q̄ nō
int̄ iteratū quod con
sciat nō fuisse factū. **E**
hac ad intelligentiam
p̄ditorū hēt est quia p̄n
cipiū nīm iparatiū ver
bum salutē in carnatiū
acet ratione sūme virtu
tis et sapientie et boni
tatis sue nichil agat ief
ficaciter uel mepte nichil
infructuose potissime
tamen hoc obseruare
debet in nobilissimis suis
opib⁹ cuiusmoi sīnt
sacramenta perque tpa
tur genus humānu. Qm
ergo sacramenta de ḡie
h̄i operū sīnt dinorū
Hinc est q̄p̄ contumelia.

fit eis quodammodo q̄n
super eadē materiam
et p̄sonā et ex eadē mi
sa iteratur quia eis
estenditur q̄p̄n dispe
sata fuerū messimā
mepti et infructuosa cōr
d̄ quod exigebat ipsius
tp̄mati p̄nāp̄n virtus
et sapientia et bonitas
sūma que semper assistit
ad operandū in illis et
perilla sacramenti. **R**
suis quoniam int̄ hoc sc̄
menta repantia in au
bus generalit̄ ē efficac
dine virtutis ad i p̄aco
nē generis humāni. qđi
sunt que tantū introdū
malorū vel morborū. qđi
eaam non solū ad hoc.
Et ad statuendū discernē
dim et ordinandum in
eclesia hierarchitos gr̄i
dus et remēdia morbi pos
sunt variari expelli et
iterū introdū. **E**t adus
autem emēdiātūr fir
mi et solidi et iconiū
Hinc est q̄p̄ sacramēta q̄

respicunt morbos item
 biles habent effectus tñ
 scientes ac per hoc item
 biles ratione nonne can
 se **Sacramenta** vñ illa
 respiquant gradus
 ierarchicos et status fi
 dei determinatos necesse
 e q̄ p̄ter effectus reme
 diantes tribuant aliquos
 effectus permanentes
 id gradum et statum eccl̄
 distinctionē firmam et sta
 bilem et qm̄ hoc non
 p̄t fidei per data natura
 lū vel dona gratuita ḡ
 sunt per aliqua signa
 substantiae incorporalis
 s̄ aie incorporei apñapio
 incorporali secundū con
 formitatem ad incorpo
 rale indelebilis et gra
 tis imp̄ssa qui carates
 appellantur qm̄ m̄y
 delentur ideo nec iterai
 p̄nt nec illa sacramenta
 in quibus huiusmodi
 carates imp̄muntur
Postremo quoniam

triplex ē status fidei secū
 dū quē dicitur fidei distinc
 tio in populo xp̄iano et
 in eccl̄ia classice ierar
 chie s̄ statutus fidei geni
 te roborate et multipli
 cate secundū p̄mū fit dis
 tinctio ab incredulis per fidelū
 secundū fit distinctio fortū
 ab infirmis et debilib⁹
 secundū tertū fit distinct
 io clericorū a layis hic
 ē q̄ illa sacramenta que
 respiquant triplicem fidei
 statū p̄dictū carteres
 imp̄munt per quos et in
 delebiliter impressos s̄p
 distinguunt ac per hoc
 numeri iterai p̄nt Quo
 nā ḡ baptismus iſpi
 cit statū fidei genite in
 quo popul⁹ dei distingu
 uit ab incredulis ut is
 inhelite ab egipciis et
 confirmatio respiat sta
 tū fidei roborare in quo
 distinguuntur ab m̄ediu
 populus fortis ab infir
 mis sicut pugiles ab

ab his qui ad pugnā
nō sunt ydonei. Odo is-
picit statū fidei multipli-
cate in quo distingue-
tleris a larcis. sicut le-
uite ab alijs tribubus.
Hinc ē q̄ in hīs tantū
trib⁹ sacramentis circu-
teres imp̄mūtur. Quia
vēd distinctio populi dei
a non populo dei ē p̄ma
et radicalis. Hinc ē q̄ in
racter baptismi ē funda-
mentū om̄i malorum ca-
ractorū et ideo illo nō
substrato nichil potest sup-
edificari ne per hoc oī
de nonofici. Si autem
substernatur alii ip̄mi
p̄nt nec vniq̄ vltēmis
iterandi sunt sacramē-
ta nec tria p̄dicta que
hos ip̄mūt ex causa ali-
qua iterantur et grauis
de facto iterantibus de-
bet pena imp̄mpter.
dī contumeliam sac-
menti licet alii quatuor
ex causis diuisib⁹ possint

sine contumelia sua ite-
rai De integratō baptis̄mī. C. 100.
Iam nūc vñ loco res-
tat vidē de integratō
baptis̄mī q̄ sagramē-
tū que cum sint in nūo sepr̄
formū p̄mo dīendū ē
de integratō baptis̄mī.
De integratō baptis̄mī
hoc tene nēdū h̄ ad hoc
q̄ aliquis baptizetur u
et plene requirūt exp̄ssio
forme vortalis a domino
institutae que ē hec. Ego
baptizo in nomine patrib⁹
fili⁹ et spiritus sancti amē
absq̄ omissione vobis bili
et sine interpositione vo-
tabuli absq̄ p̄posteriori
one ordinis supradicti
et sine cōmutatiōe noīs
p̄notati Requirūt enī
mersio ul' ablūtō perele-
mentū aque in toto corp⁹
ul' saltēm indigniori par-
te ita q̄ exp̄ssio et mer-
sio fiat ab uno et codē
et in codē tempore q̄b⁹
concurrentib⁹ si nō sit
fictio ita baptizato dat

V ita tū qm adultis

grana regenerans rā
ficiens et purgans ab
di culpa quod ut effi-
cacia fuit cito asinus et
exorcismus tamq; ppa-
nitioria pmituntur tā
in pñulis q; in adultis
requiruntur fides propa-
ri parvulis aut sufficit
fides aliena **V** Kano ad
intelligenciam pditorū
hec ē q; tū pñcipiū nñm
reparatiū verbum salig-
naturatiū tamq; perfec-
tissimū et sufficientissi-
mu pñcipiū ipare ha-
beat geno humānu per
medicamenta sacramentorū
ut q; nichil sit in eis sup-
flui l' modumatiū. nichil
enā dimittitū ita dispone
debiuit q; sacramentū bap-
tismatis et alia integrē
seandū q; exigebat sim
virtus mñ filius et enā
mñ morbis **Quoniam**
ergo virtus nos reparat
ē virtus tñq; tñntib; qm
santa mñ ecclia credit i-

ñio confitetur in verbo
et profitetur in signo sub
sum personar; distincte
et proprietate ordine et
origine naturali **Est** enā
virtus passionis xp̄i qui
mortuus et sepultus fuit
et die tercia resurrexit hic
est phorū expressionem
in sacramento quod pñmū
omni sacramentorū ē et in quo
pmo et pñapaliter hec
virtus operatur debuit
sici exp̄ssio trinitatis et dis-
tincta proprii et ordinari
noitatem quanti ē de forma
soci licet tempore pmitne
et nō fiet in noīe xp̄i in q;
intellectus clauditur tri-
nitatis Debut etiam fieri
exp̄ssio verbi baptizandi
cū terma mersione ad exp̄s-
sionē mortis xp̄i et sepul-
ture et resurrectionis pñ
tridū facte quantū est
de congruitate et quasi sil-
operatur vñq; virtutib; et
in uno xp̄o salvatore vñq;
horū debet sici ab uno et

codem simul et in codē
tempore propter seruā
dā vnitatē in sacramēto
et significandam vnitatē
in mediatoē mō **M**ūr
sub quoniam salus nrā
requirebat inchoari per
regeneratōm seu reno
vatiōnē mēe gracie con
ferentis spirituile esse
abstergendo inuidian
effugando tenebrā et re
frigerando concipisen
tiam que vniuersaliter
labefacit hoīem descen
dētem sc̄m aliter ab adā

Hunc ē q̄ sacramētū p̄mū
qd̄ ē regeneratiū debuit
fieri in elemento quod ha
bēt conformitatem et na
tūrili ipsūtaciōē ad t̄pli
cēm effectū gracie iecho
antis nrām salutē **E**nīo
uām go aqua sua puri
tate inuidit sua perspi
caciōte lumīns est deli
cta sua frigiditatiē iſu
geat et maxie cōmūs
est om̄b̄ inter oīa līq̄dā

Hunc ē q̄ sacramētum
regenerationis nr̄e p̄fia
debuit in elemēto aque
indifferēt quia oīs aqua
om̄iaque ē eadem specie
et etiam ne aliquis propt̄
defectū elemēta perai
lū salutis incurie posset
Postremo quia morbi
nr̄ cont̄ quē p̄nū paliter
ē baptisimis ē originalis
pām quod aiām p̄uat
vita gracie et om̄i vir
tutū rūtudine abilitate
et prom̄i quodāmodo
redit ad oē gen̄y culpe
et traducatur aliud et
pariūlū facit concipis
tibilem adulū dēo actū
concipiente **K**edigit eā
in drabolici seruitutē
et in potestate p̄cipis
tenebrarū hinc ē q̄ ad h̄
q̄ illud sacramētū perco
trariū sufficiens adhbeat
inmediū medicamentū con
gruit in eodari ḡiam
regeneratiē cont̄ p̄ua
tōne vite gratiū ḡiam

rafificantē in septiforme
 virtute contrapuicationē
 virtutis humiliantis et ḡ
 tam prūificantē ab oī culp̄
 tot̄ pronuntiatē ad oēm de
 ordinatōm viciōsam Et
 quonā originale p̄tūm īn
 tur aliud et periuulū fū
 at concupisibilem adultū
 bēo actu contupisentem
 necessaria ē adulto fidē p̄
 pria et penitentia sed p̄
 uulo sufficiat aliena q̄sē
 in vli etiā Quia vero
 baptisimis debet eric de
 seruitute dyaboli et de po
 testate p̄ncipis tenebrarū
 m̄ paruulos q̄ adultos
 Hinc ē ip̄ vterp̄ eaā cīte
 M̄ri. adulta ut expulsa
 caligine erroris informē
 tur ad fidem Paruuli vo
 vt sciant paterni quid eos
 debeant edocē ne pro hu
 mano defectu impediatur
 baptisimatis sacramentū
 quo mun̄ habeat finem
 sui De integratō f'matōis La. 8.
De sacramento cōfirmā
 deb̄ exorizari ad expulsione
 potestatis conturie vterp̄

tionis hoc tenendū est
 q̄ ad ipsius integratē
 requiritur forma vocalis
 que secundum morema
 gis coēmē Signo te signo
 crucis. confirmo te crismō
 te salutis In nomine p̄ris et
 filii et spiritus sancti Amē
 Requiritur eam crisma
 quod ostiatur ex oleo olive
 et balsamo de quo cū per
 manē ep̄i signū crucis fō
 ti imprimetur sub p̄diciā
 forma v̄borni confirmat
 ois suscipitur sacramētū
 per quod confirmatur
 homo ut pugil ad nomē
 xp̄i audacter et p̄plicite
 cōfītēndū **R**atō autē
 ad intelligentiā p̄diciōnē
 hec ē quia ip̄ patrū p̄n
 cipū nūn verbū salicet
 incarnatū sicut eternali
 conceptū in corde patris
 temporalit̄ in carne sen
 sibili apparuit homini
 Sic neminē ip̄ patrat nisi
 cristū et corde credendo
 concipiat et creditū exte

ris confitendo deponit
confessione debita cuius
modi est confessio veri
dicit veritate plena que
non tantum est veritas spe
culativa veri etiam prae
tutia **H**ec autem est in qua
nō tantum est speculatio
ad equatio intellectus ser
monis rei veri etiam inq
uisitionis hō conformatur ve
ritati secundū intelligē
tiā rationib[us] secundū
complacentiam voluntat
is et secundū adherentiam
virtutib[us] ut sit ex toto cor
de tota anima tota mente sit
ex corde puro conscientia
et fide nō ficta et talis ē
confessio integra placida
et intrepida. **V**t sit integrus
Vt sit integrus in deo e[st] de
quo ē placida ratione
eius coram quo est. Intre
pida ratione eius a quo
habet fieri illa confessio
Quoniam ergo ad hec hō
pusillanimus nō est credo
neus nisi per manū sup-

ne g[ra]ue confirmatur. **I**o[nah]
hoc sacramentū secundū
confirmationis sicut duci
nitus institutū tamq[ue] im
date sequens baptisimū
Quia g[ra]uibus iponit ne
cessitatem h[ab]ens qui sunt
ad finem ideo integrari
debet hoc sacramentum
secundū exigentiam confes
sionis predite et suarū
conditōnū trū salutē p[ro]p[ter]o
dictarū. **P**rimo q[uod] q[ui]ntū
fessio hec debet esse intre
gra et integratas confes
sionis nō est nisi quib[us]
confiteatur xp[istu]m verū
homini pro hominib[us] aru
ci fixū cūndemq[ue] verum
dei filii incarnationū in di
nitate p[ri]i et spiritu sc̄o
per omnia equalēm. **I**m
est q[uod] in forma vocali nō
tantum fit exp[ressio] actus
confirmandi verū etiam
ipsius signū atrahit et non
rationis beatissime riutans
Tamplius quoniam con
fessio debet esse placita

mitione eis coram quo
 fit et si ei habet coram
 deo et honibz et deo no
 p̄ placere nisi assit lumē
 intelligentie et nitor cō
 sciencie Nec proximoni
 assit odor bone fame et
 vite honeste iō ad horū
 designatdem in elemento
 exteriori cōmiseretur oleū
 olivarii quod ē nitidum
 balsamo quod ē odoreſ
 num ut per hoc signifi
 catur q̄ confessio adquā
 hoc sacramentū ordinat
 et disponit comunctum
 deb; habere nitorē con
 sciencie et intelligentie
 nī suāq̄ odore tam vite
 quam fame ne confre
 ntiis aliqua sit m̄ ligua
 et conscientia v̄l inter
 ligiam et famā per quā
 talis confessio nec accep
 tur ab hoīe nec appro
 betur a xp̄o postremo
 quoniam talis confessio d^r
 ē m̄tēq̄ itrepida ut nec
 p̄dore nec timore dñmit

tat quis dicē veitatem
 nec etiam tempore p̄se
 tutionis xp̄i ignōiosam
 mortē xp̄i in cruce con
 fiteri puplice formidet
 quis et erubescat p̄pne
 horrens in consimilem
 māde penā et ignomi
 am passionis et huiusmōi
 timor et p̄dor potissē
 appetet in facie maxie
 in fronte iō ad oem veit
 diam et formidinem pro
 pulsandā et manus potes
 tatuia ipontur que con
 firmet et crux fronti p̄
 mitur ut non erubescat
 cum puplice confiterinet
 formidē per confessionē
 noīs xp̄i si opus fuit q̄
 tamq̄ penā v̄l ignomi
 niā sustine tamq̄ ver⁹
 pugil vinct⁹ ad bellum
 et strenuus miles ferēs
 in fronte r̄gis sui signū
 et armis eius timpha
 le vexillū cū quo patib
 sit hostiū am eos pene
 trare secur⁹ non enī p̄

De integritate eucaristie Cor. ix

crucis gloria libere p̄diari si eritis penit et ignomina formidetur Iuxta quod dicebat beatus amadreas Ego si patibulum crucis expauescere crucis gloriā inī p̄dicare

De sacramento eucaristie hoc tenendū ē q̄ in sacramento verū xp̄i corporis et veris sanguis nō tantū significatur Verū etiā veraciter contmetur sub duplia spē panis scilicet et vini tuncq; sub uno duplex sacramento Hoc at ē p̄o consecrationē sacerdotalem que in prolatione fit votilib; forme a domino institute super panē scilicet hoc ē corp̄o meū Super vnu v̄eo hic ē calix sanguinis mei quib; v̄bis cū intentione conficiendi a sacerdote prolati tūc substanctiatur utrūq; elementū scilicet secundū substanciam in corporib; et sanguinē ihu cristi remanentibus

speciebus sensibilibus sub quarū utrūq; contmetur totiliter non cūm scriptib; liter Sed sacramentaliter verū totū xp̄us In quib; etiā proponitur nobis ut tib; quē qui digne accipit nō solū sacramentaliter verū etiā per fidem et m̄nitū spiritualiter manducādo corpori mystico xp̄i sanguis incorporatur et ī se ip̄o īsciat et purgat Qui v̄eo indigne accedit iudicium sibi manducat et bibit non diuidians satis simū corp̄o x̄ Rato autē ad intelligentiā p̄dictoriū hec ē q̄ principiū nūm ip̄o tūm v̄bū scilicet carnatiū sufficiētissimū ē in v̄tute et sapientissimū ē in sensu Ideo sic nobis contulit sagit sapientia et sufficiētia sua Et quia sufficiētissimū ē ideo inlargiendo medicamenta morborum et karismata inlargiendo

*medicamenta graciari nō
 trintū institutū sacramentū
 qd nos in esse generaret
 ut baptismū et genitos au-
 gmentaret et roboraret
 ut confirmatio verū q
 genitos augmentatos emi-
 tret ut sacramentū euka-
 risticie propt' quod hec tria
 sacramentū omib[us] dār[unt]
 illi accedit ad fidem **E**
Dñm g[ra]u[n]tientū nrūn
 quantū ad esse gratuitū
 attenditur in quoāq[ue] fide-
 lū per comisionē denocio
 mis ad deū. Dilcois ad pri-
 mū et delectacionis int̄ se
 ipm et deuotio ad deū ex-
 certetur per sacrificiū ob-
 latōnem. Dilectio ad prox-
 imū per vnu sacramentū co-
 munionē et delectatio int̄
 seipm per viatū refectio-
 nem. **I**nde ē sp p[ri]ncipiū nrūn
 repātiū illud sacramentū
 eukaristicie dedit in sacrificiū
 oblatōis et sacramentū com-
 munionis in viatū refec-
 tionis. **D**ūna v[er]o p[ri]ncipiū*

ipatiū nō tantū est suf-
 ficienſiſſimū verū etiam
 ſapienſiſſimū cuſ[que] omnia
 agere ordinate. iō ſic dedit
 et disposuit nobis ſacri-
 ficiū ſacramentū et viatiū
 cuſ[que] exhibere ſcandū q[ui] ope-
 rit q[ui] grē reuelate ſtatū
 vie et impaciam mē. **P**romo
 igitur quia temp⁹ grē re-
 uelate r[e]quirit q[ui] iam nō
 offerunt oblatō qualis
 cumq[ue] ſed p[ri]mū placida
 et plenaria et nulla alia
 ē talis inſilla que fuit
 in cruce oblatā ſalacet cor
 p[us] xpī et ſanguis iō ē
 q[ui] neceſſario oportet in h[ab]itū
 ſacramento non tantum
 figurative verū etiam ve-
 ritate corpus cristi tamq[ue]
 oblatōnem h[ab]ne ipſi debi-
 tum contine. **S**imiliter
 q[ui] tempore grē conſonat
 q[ui] ſacramentū comunio-
 nis et dilectionis non
 tantū ſit communionem
 et dilectionē significans re-
 nū etiam ad illam infla-

mans ut efficiat quodfigurat et quod maxime nos inflamat ad dilectionem unitam et maxime unit membra e unitas capitis a quo per vim amoris diffusua unitum et transformatum manat in nos dilectionem tua. Hunc est ipi in hoc sacramento continetur verum Christi corpus et auro imitata ut se nobis diffundens et nos unitem vniens et inse transformans per ardentissimam unitatem per quam se nobis dedit se pro nobis opuluit et se nobis reddidit et nobiscum existit usque ad finem mundi per hunc etiam modum iustitie competens statu grei est iustitie spiritualis cois et salutaris. Iustitie autem spiritus est verbu vite ac per hoc iustitie spiritualis spiritu in carne est ubi incarnationis siue caro ubi que

abus est cois et salutaris quod licet sit una omnis cui sumantur per ipsum. Cuius ergo non est deinde aliud abum spirituali coem et salutiferum nisi ipsum verum Christi corpus. Hunc est ipse necessere ipsam in hoc sacramento veraciter contentam esse exigente horum perfectione sacrificium patrum in sacramento unitum et viatici refectio que debent esse in tempore novitatem et gracie ienitatem et veritatis Christi. **V** Rursus quod statu vie non competit Christum aperte videre propter velamen emarginans et propter membrum fidei nec convenientem carnem debilius dentibus attractare et propter horum rororem crudelitatem et inabilitatem ipsius corporis. Ideo nate sunt corporibus sanguine Christi mundi vel latu sacrissimis symbolis et similitudinibus con-

grus et expressis. Et qm
 nichil magis est idoneum
 ad refactionem apicibus pa
 nis et potus vini nichil
 etiam manus idoneum ad sig
 nificantem unitatem cor
 poris xp̄i veri et mystica
 p̄ primis factus de mūdis
 sumis grus et vnu ex p̄
 sum de acinis purissimis
 in vnu collectis. Ideo sub
 hys speciebus magis q̄
 sub aliis debuit sacramē
 tu illud exhibeti. Et quia
 christus sub illis speciebus
 esse debebat non secundū
 mutantem factam ipso
 Sed potius meis. Ideo
 ad prolationem duplicitis
 verbi pdicti in quo iſimi
 tur existentia christi sub
 speciebus illis fit commersio
 substance vniq̄ in corp̄o
 et sanguinem remanen
 tibus solidis acutibus tñq̄
 signis ipsius corporis con
 tentius et etiam ex p̄ssimis
 Quia vero corpus xp̄i bea
 tum et gloriosum non

p̄t diuidi in partes suas
 nec separari ab aia nec
 adimitate summa ideo
 sub vnu sp̄e est vnu
 christus et totus indissi
 militer corpus et anima
 et deus ac per hoc ut
 bis ē vnu et simili p̄
 min sacramentu con
 tinens totū xp̄in. Et qm
 quilibz pars sp̄e signi
 ficit corpus christi. Hinc
 est q̄ totum sic est in se
 tota q̄ in qualibz eius pte
 sine sit integrum dūsa
 ac per hoc non est ibi ut
 cūceptu ut occupans lo
 cum ut habens situm ut
 perceptibile per aliquē
 sensum corporeū et hu
 manū sed om̄n̄ latens
 sensum ut fides habeat
 locum et mecum prop
 ter quod etiam ut non
 deprehendatur acutum
 illa habent om̄n̄ opa
 toem quā et habebant
 publicet sint p̄ter sub
 iectum q̄ diu continet

De integritate pontificae La^m. x.

int' se corpus xp̄i q̄dū
dūmittit in proprietati
b⁹ suis naturalibus et
sunt idonee ad abādū
Postremo quoniam capa
bitas mīa ad xp̄m efficit
suscipiendū non ē a car
ne sed a sp̄itu nō in vē
tre sed in mente et in ul
lus xp̄m. mīc contingit
nisi per cognitionē et
innozē per fidem et cui
tatem ita q̄ fides illūnit
ad cognitionē et mīm
inflāmat ad deuocacē
deo ad hoc q̄ aliquis
digne accedit oportet
ut spiritualiter cōme
dat ut per recordatio
nem fidei māstret per
deuotionē amoib⁹ susci
piat per quē non i se
tūsmittet cristi. *Si ipē*
corpus mīstrām ppter
quod manifeste colligit
q̄ qui tepide indeote
et mīconfidēte accedit
mīdiū sibi manduat

et bibit quia tanto fāc
mento contumelī facit
Et iō consilii ē hīb⁹ qui
se sensunt mīm mīm
dos mentē carne l'equi
deuotos ut differantq̄
parati ad esum verag
ni mīdi deuoti cīmper
ti accedant propter q̄d
etiam sacramentū p̄cip
tū est celebrari nī solō
nitate p̄pua. quām
ad locam quāntū etiā
ad tempus. et quāntū
ad verba et orationes et
quāntū ad vestimenta
in celebrationē missarū
ut tam ip̄i sacerdotes cō
ficiētes quāntū etiam
ip̄i suscipientes partipi
ant gracie domī per quā
purgentur illūmentur
p̄ficantur r̄ficantur
vūficiētūr et in ipsum
crishum per excessū amo
rem ardētissimē tūsse
rentur

*D*e integritate pem
tenēte tenēdū q̄

ip̄a est secunda tabula
 p̄g naufragii ad quam
 naufragans per morta-
 le p̄cū iurare p̄t q̄ dū
 ē in statu p̄tis vite q̄ntiq̄
 et quotiensdamq; dñam
 clementiam voluit p̄lo-
 mire Ipsi subq; partes b̄te
 grales s̄nt contritio
 nō. confessio in verbo. et
 satisfactio in facto Ex q̄b;
 tūc penitentia integrat̄
 si p̄tor oēm mortalem
 culpam perpeccatum et
 facto desit et v̄bo acusat̄
 et nō detestatur p̄sonas
 mīch. tenere p̄cū h̄is
 aut̄ debito mō cōntrēb;
 nū absolucionē fr̄a ab eo
 in quo ē ordo clavis et in
 risditio absolvitur homo
 a p̄co et re imit̄ emē et
 reconciliatur xp̄o medi-
 ante clavis fæcordiali
 per cuius sumq; iudicium
 non tantū h̄t fici absolu-
 no verū etiam excommunicā
 et relata no que p̄ficit
 si ab ep̄o tamq; ab emē

sponsō **T**ratō autem ad
 intelligentiam p̄dictorū
 hec est quia p̄cipiū mīn
 ip̄atiū v̄bi salutē car-
 natū eo ip̄o q̄ v̄bi ē fons
 velut et sapientie eo
 ip̄so q̄ incarnationē fons
 est pietatis et indulgence
 id debet sp̄ae genitū hu-
 manū per meditationē
 sacramentū et p̄cipie
 cōn p̄cipiū morbi q̄s
 ē mōrē p̄tānū q̄dēz
 p̄tificē p̄uū p̄tū medīnū et
 iudice eq̄ ut sic in curia
 nr̄a apeat verbi incarnationē
 summa clemēna summa pri-
 dentia et summa iustitia
Pmiū igitur qm̄ in curia
 nr̄a a mortali culpa
 per penitentiam appare
 debet ipsius xp̄i pontifi-
 cis p̄missimi summa clemē-
 na et summa pontificis de-
 mentia supercedit om̄ia
 humana p̄cū qualitat̄
 et q̄ntitat̄ s̄nt et quoces
 amiq; fuerint perpetuā
Hinc ē q̄ peccantes suscep-

ad venia est ipsius pō
tificis clementissimi nō
semel nec bis sed quoniam
enstupit suppliciter im
plorauerint dementia
dei. Et quia diuina de
mencia tunc vnde et suppli
citer exoratur quā intūcēt
penitentie lamentū et
ad hoc p̄t hō conuerte
se q̄d dñi ē in statu p̄ntis
vne quia vñibilis ē adobo
ni et ad malū. Hinc ē
q̄ quantūq; q̄ntūq;
et quotiensq; p̄t p̄t
cauerit ad penitentia sa
crumentū p̄t habere re
fugū per quod fibifiat
remissio peccatorū. ¶ Kur
sub iusta in auricula m̄na
debet manifestari ipsius
christi media p̄ntissimis su
mis p̄udencia et prude
ntia media ē in adhibedo
i media contra per que
nō timor morbi auferatur
verū etiam p̄ndatur tū
nī petetur indeū delecta
tioē consensu et p̄pet

toē sine corde oē et ope
Hinc ē q̄ sapientissima
medica institut et cont
de ordinatōē p̄tōrū sc̄i
dū triplicem vim solit
affectionā in p̄tituam
et operatiuā que sit per
delectationis complacē
tiam omittam esset ifol
matio penitentis sc̄i
dū sp̄lirem vim p̄dicti
per doloris penitentia
conceptū in corde per co
punctionē per confessio
nem exp̄ssam ī ore per
satisfactionem consummā
rā et ope. Et q̄ om̄ia per
tati mortalia ab uno deo
autint et vñiḡne oppo
nuntur et vñā p̄incipali
rectitudinē hominis p̄i
tunt. Hinc est q̄ ad hoc
q̄ penitentia medicamē
tū nī sit sufficiens ex suis
partibus integrum ītate
est q̄ penitentia habeat
de omnib; p̄tib; et quām
ad p̄teritū per disipli
tiam de perpetratis

et quantum est ad p̄nib per
 resūmonē de perpetriū
 dis et quantum ad futurū
 per propositū mūq̄ rādi
 umdi l̄ m idem l̄ malud
 geniū p̄m ut sit totūl̄
 recedendo a culpa per pe
 nitentiā dīna grā suscipi
 tur per quā optineat²
 venia om̄ p̄cōrū Postre
 mo q̄ i curatōe mā mā
 festi debz ipiūb uidebis
 xp̄i r̄m iustitia et ipiūt
 propria persona nō est
 iudicie q̄m ultimū uidi
 tu et finale iō ad parti
 cularia iudicis isti inter
 deū offensū et hominem
 offendente sūnt at q̄si it
 mediū ut proximi xp̄o
 et p̄pōt̄ populō dōnō at
 illi sūnt p̄cipue proximi
 et familiareb̄ ratione of
 fisi qui sūnt egrūstio p̄a
 p̄uo consecrat̄ salicet sa
 terdotes. iō om̄ib⁹ m̄ sa
 terdotali ordine consti
 tis et solis dat² p̄as du
 pliis clavis salicet sc̄e
 iudicia q̄m fine iudicis debuit
 constitue et quia

ad discernendū et clavis
 que ē p̄tūb ligandi et sol
 uendi concessa ē p̄mo vñ
 et sumo sacerdoti cui col
 lata ē tamq̄ sumo capi
 ti potestas vniuersalib⁹ et
 dem secundū p̄tinilares
 ecclesiab̄ dividitur in par
 tes ita q̄ p̄mo in epōb̄ dēm
 in p̄biteros descendit a
 capite uno Ideolit̄ vñ
 quisq̄ sacerdos habeat
 ordinem et clavē ad eos
 tū vñib⁹ clavis hñse exten
 dit quisibi ordinaic̄ sūt
 subiecti nisi sibi ab eo q̄
 habz iurisdictionē ordina
 riā cōmittatur Cū vñ
 illa iurisdictionē p̄ncipalit̄
 sit in capite simmo dēm
 in epō postremo in sacer
 dote curato p̄t tamē a
 quolibz horum cōmitti
 alteri sufficient̄ quidem
 ab infimo magis a me
 dio et maxime a sumo
 Et quia in summo pon
 tifice et in epib̄ ē eadem
 huūsimi iurisdictionē nō

De integritate exercitio unitois La. xi.

non tam ad iudicandū int̄
deū et hominē in occulto
verū etiam ad iudicandū
m̄t̄ hominē et hominē
i aperto tamq; in illis
quibus cōmissum ē esse
regimen et custodia. Si
aut̄ spōsō cōmittitur spō-
sa hinc est q; gladiū hinc
platu quo p̄t̄ pertinet
ad iurisdictionis defen-
sionem in extoritōe et
ptātem largioris de the-
zauris meritorū eccl̄ie
quos hab̄t̄ repositos et com-
meatatos n̄ a m̄pīte
q; a membris et hoc in
relaxatōe ut sic tamq;
vel dei iudices ligandi
et soluendi integrum
possideant ptātem per
quā ipenitentes feriant
et compescant rebellēs
et nichilomin⁹ absoluāt
et reconciliant deo et
sancte m̄ri eccl̄ie ve-
racter penitentes

De sacramento vñctio-
nib; extreme hoc

in summa tenendū ē q; ipsi
ē sacramētū exētū exēc
vita ppans et dispōnes
ad sanitatem perfectam
Valet etiam ad delenda
venialia et ad recuperan-
dam sanitatem p̄t̄em si
infirmo expediat ad h̄a.
autem sacramenti integ-
ritatem requirunt̄ oleum
simplex consecratū voca-
lib; exp̄ssio orōmū ūmctio
ſfirmi in septem partib;
Determinatis sc̄i in oculib;
aurib; narib; mālb;
labib; pedib; et lūb; Nec
debz illud sacramentū dai-
nisi adulcis et postulan-
tibus ūmmente peritilo
mortis et hoc per manū
et m̄steriū sacerdotis Et
quo colligitur q; int̄ hoc
sacramētū est confirmatio
nem ē diff̄encia septemfor-
mis ſalicit̄ in efficiā
mateia forma ſuſcipiente
Dante loco et tempore
Cratio aut̄ ad intelligē-
tiā p̄ditorū hec ē quia

p̄cipū m̄m i p̄patiū
 verbū salicet incarnatū
 nos ip̄at in quantū me
 diator dei et hom̄ h̄ihs
 aristus et in quantū ih̄s
 ht̄ saluac̄. in quantū autē
 xp̄is v̄ctus h̄t̄ v̄ctiois
 gratiam in alios deriuat̄
Hinc ē q̄ ip̄is in sac̄men
 tis suis v̄ctionē men
 bris tribuie salutarem
Qm̄ autē aia ad hoc q̄
 perfecte sanetur idiget
 sp̄lia genere sanitatis
 ad strenuitatē actionis
 ad suavitatem contem
 placionis et ad felicitati
 tem comprehendens Et
 p̄ma ē intranciū iatice
 ecclesie secunda p̄siden
 tiū in eadem quorū est
 alios eridie. et tertia
 ē exemptū de eadē p̄
 mortem **Hinc** est q̄ non
 solū v̄ctionē sacramē
 talem institut domini
 in affirmatiōe verū etiā
 medium i ordine ponti
 ficali et extremai inuete

articulo mortis **V**dm̄
 ergo finib̄ ip̄ponit neces
 sitatem h̄is q̄ simt ad
 fine **Hinc** est q̄ sciam
 dū exigentiam finib̄ de
 b̄z hoc sacramentū op̄ai
 debet integrā suscip̄i
 et dispensai p̄mū ḡo
 qm̄ h̄is sacramenti op̄a
 deb̄z regulai a fine et finib̄
 ē quia introductū ē ad
 salutem felicitatis per
 petue facili et expedi
 a consequendā et hoc
 fit per deuotionē sursu
 leuantem per exonerati
 onem a culpis veniali
 b̄z et alijs sequelis que
 deorsum deprimit **Hic**
 ē q̄ sacramentū efficiā
 ly et ad deuotionē exen
 tandam ad venialia di
 mittenda et ad peccatorum
 scoriam faciliabolendā
 Et quia pluribus infirmis
 expedit adhuc vivere ad
 suorū tumulū meitorū
Hinc ē q̄ sacramentū illud
 et animam vigorādo

in bono et exonerando a malo frequenter
etiam alleuat a morbo
et hinc est quod dicit beatus
iacobus quod fidei oris salua-
bit infirmum et si in pec-
catis sit dimittentur ei
Rursus est huiusmodi
sacramenti institutio debet
esse secundum exigentiam
fimis et hoc est acquisi-
tio spiritualis salutis per
immissionem culparum
et hec salus respicit sa-
nitatem et mundiciam
conscie interioris secun-
dum quam videtur alleiu-
dex celestis Hinc est quod in
hoc sacramento debet
esse oleum simplex et con-
secratum quia sanctitate
et nolare designat in
habituco consuetae
Traua vero super
illam salutem mortalium
homo non habet partem
Hinc est quod oratio et for-
mularis exprimitur per

verbū de p̄matiū ad
impetrandum gratiōm
Et quācā infirmitates
spirituales consistit in
corpo secundum quanti-
tias salicet sensituum
et interpretatiū generi
tuā et progressiū
Hinc est quod membra hys-
virtutibus deseruēt
sunt invigenda quia
igitur quiescunt membris
deseruentia quip sensi-
tibus salicet oculi visu
aures auditui nares
olfactui manus tactui
alii virtuti salicet iter-
p̄tatue et pedes deser-
vunt progressiū in
bi generationi quia
genitalia indignū et
pudibunū est contrectari
et etiam non manet huc
est quod invictio debet fieri
in septem lobs predicis
ut sic disponatur ho-
per hoc sacramentū ad

81

plenitudinem sanitatis
per deletionem omib;
venialis pcc. Postreō
q; huius suscepio sacra-
menta a fine dependet
et finis ē velonor tūstis
ad celū per depositionē
oneris venialū et couer-
sione mentis ad dñm id
non deb; dai nisi adulas
qui venialit' peccant n̄
aliquibus n̄ petentib; q;
deuotōe sursum eignit
nec aliquib; nisi in pen-
tulo constitutis et quasi
in transitu ad aliū statū
Et q; hoc ē sacramentū
perditantū et tu habe-
nt m^g sacramenti sc; ole-
ū consecratū. Hinc q;
p; periculū vitandum
comūter cōmitti debet
sacerdotibus et propter
consecrationē olei non ē
nisi a consecratis manib;
contrectandū. Ex varia-
tione igitur finis in cōfir-
matione et vocatione ex-
trema oītur diuisitatis in-

efficacia in materia et
in formā loco in tempe-
ti suscipiente et dispēn-
sante. In efficacia qua
illud sacramentū dispo-
nit ad virilius agendū
et agonizandū hoc ad
celeris euolandū. In ma-
teria qua illud in oleo
permixto balsamo hoc
veo in oleo puro. In for-
ma illud ē indicatam
hoc veo i deputatam. In
loco qua illud in fronte
hoc veo in multiplici pte
In tempore q; illud in
sanitate hoc veo i egri-
tudine. In suscipiente q;
illud non solū adulas
verū etiā puulib; hoc
vero tantum adulas
In dante ul' dispensan-
te qua illud tantū ab
episcopis hoc tantū a
sacerdotibus quibusā;
et hec om̄is diuersitas
infimib; a fine proce-
dit quia sicut clariuit
diuersitas in finib;

De integritate ordi*Ca^m*, xi.

proximis diuisinatem
introducit in hys que
ad fines illos habent fi-
naleriter ordinari

Duis hec in summa
tenenda sunt qd̄ ordo est
signaculum quoddā quo
spiritualis p̄tāb tridit^r
ordinatio licet autē ordo
sit vñ de septem sacra-
m̄tib. septiformis tamē ē
ordinū gradus. **P**rimus
in ostiariis. secundus
in lectoribus. tertius in
exortisib. quartus in
acolitis. quintus in subdia-
conis. **S**eptimus in p̄sbito-
rib. **H**ys autem per mo-
dui cui dā p̄paniorū
pponunt clericalis ton-
sura et psalmistatus
Per modū autem cōple-
menti supponuntur Epis-
copatis priarchatus et
etiam papatus a quibus
manant ordines et dispe-
san debent sub debitis
signis tam ex pte visus

R⁹ sexti dīndracomis

q̄ ex parte auditus so-
lemnitate debita nichil
omnis obseruata. **K**a-
tio autem ad intelligen-
tiā p̄dictoriū hec est q̄
principiū m̄m i patrum
verbū scilicet m̄caratiū
ut deo et homo sacramen-
torū medicamenta ad
salutem hōm̄ instituit
ordinate d̄scrite et p̄s-
tue seandū exigendum
sue bonitatis sapientie
et virtutis. **H**inc ē q̄ ipsi
medicamenta sacramen-
torū cōmisit homībus
dispensanda non quali-
ter cum p̄ sed eō mō quo
exigebat ordo discrecio
et potestas. **O**pportuit
igitur aliquas psonas
ad hys officiū execuen-
di distinguere et segregare
quibus ordinariūre po-
testas hys cōmittetur et
qua hys discrecio non
debitū fieri nisi per signa
sacra cuiusmōi sunt sa-
cramenta. **H**inc ē q̄ de-

Debuit esse aliquod sacramentum quod est sacrum signum
 cultus ordinatorum distinctiu[m] et praetatu[m] ad sacra[m]
 menta cetera dispensanda
 modo distinctio praetatio et
 ordinatio. Et id[em] ordo
 diffinitur quia est signa
 cultu[m] quoddam in quo
 spiritu[m] similiis p[ri]mis traditur
 ordinatio. Ita si simul i[n]
 eius notificando clauduntur
 tria p[ro]posita. Ex quibus
 colligi possunt in summa
 que ad integratatem
 ordinis exiguntur. D[omi]n[u]m
 igitur est quoniam ordo est signum
 cultus distinctiu[m] et sequitur
 tuu[m] a co[m]muni populo ut quis
 d[omi]no cultui totaliter sit
 incapatus. Ideo ordi-
 nes praedit distinctio
 quedam in tonsura et co-
 lona per quam intelli-
 gitur responso i[de]c[tio]nem
 temporalium appetituum
 et mentis elevarat ad et-
 ua et totus ostendat
 clerico deputatus esse

ad d[omi]num cultu[m] et ideo
 dicit in suscep[ti]one cor-
 rione dominus pars he-
 ditatis mee. Et quod talis
 debet esse instructus in di-
 uinis laudibus que max-
 ime consistunt in psal-
 mis. Ideo primus est psalmus
 trius tunc p[re]ambulus qui
 ceteros ordinem antecedit
 quod largomodo consideravit inter
 ordines numeravit. Se-
 cundo vero quia ordo est sig-
 natu[m] ordinariu[m] et in
 se ipso ordinari et ordo
 consistit in gradu dis-
 paritate et distinctione
 completi secundu[m] quod exi-
 git septiformis gratia ad
 cuius dispensationem sa-
 cramentum ordinis p[ri]mo
 paliter ordinatur. Hinc
 est quod septem sunt ordines
 gradatum ordinati usque
 ad sacerdotium in quo sta-
 tus est ordinis quod ipsius
 est consecratum sacramentu[m]
 corporis et sanguinis Christi
 in quo est plenitudo omnium

graciarū vñ alij sex sūt
subministratū et qua-
si gradus quidam per
quos ad thronū salomo-
nis ascendit aut qui et sep-
tem sunt propter mis-
perfectionē q̄i senari
est prim⁹ nūs perfectio
et propt̄ hoc q̄ sic exigit
perfectio et sufficiencia
officij ministrandi nū
oportet aliquos mīstran-
re quasi a r̄mō aori illi
quos a propinquorū
et aliquos de proximo
ut nichil desit in mīste-
rio ordinato Et qz quod
libet mīsteriorū gemina-
tur scandū attū pur-
gandi et illuminandi

Hinc ē q̄ sex sūt ordi-
nes mīsterales et sep-
tim⁹ omniū perfectio
in quo altaris confiat
sacramentū qui consū-
matum in ordine uno
tanq̄ in termino per-
fecto ultimo et comple-
to **T** Postremo quia

ordo ē signaculū potes-
tatiū respectu aliorū
sacramentorū dispensā-
dorū verū etiam res
pectu sui et potestas
super potestate est po-
testas excellens nō sibi
non tantū competit
potestas simplex cuius
modi ē in ordine sim-
pli verū etiam et en-
nencia potestatis cuius
moi est in hīs quorū
ē ordines ordinare et
dispensare Et quia ex-
cellētia quanto magis
descendit tanto magis
dilatatur et quanto
magis ascendit tanto
magis minuitur Hic
est q̄ plures sūt ep̄i
pauciores archiep̄iso-
pi paucissimi priarche
et vñ p̄mo et summus
p̄ spiritualib⁹ om̄i pa-
triarcha p̄ ipsius
sponsus vñq̄ caput
indivisiū pontifex

†

vñ p̄ p̄mū papa meo
appellatur tanq̄

De integritate monachorum La"l. xii

sumus christi vitrius fós
 origo et regula amitorū
 principatum secularium
 et ecclesiasticorum a quo tā
 ipsa summo diuinitur ordi-
 nata potestas usq; iſi
 ma ecclie membra secum
 dū q̄ erigit p̄tellens dig-
 nitatis ecclasticā
 levitatem. Et qd̄ digni-
 tis p̄cipue manet mor-
 dine ideo hoc sacramē-
 tum non dispensari nisi cu-
 magna discretione et
 solemnitate ac per h̄
 nec a quolibz; nec cū libz;
 nec in quolibz; loco nec
 quolibz tempore. Et pso-
 nos litteratis honestis
 et a mītis irregularita-
 tibus alienis ieiuno sto-
 matoh loco sacro tempe-
 busse et temporibus ab
 ecclesiastico iure statutis
 debent h̄uī moī ordines
 dispensari et hoc ab epif-
 copis quidem quibz p̄t
 sui ruerentiam l' emine-
 tam reseruantur dispē

facio ordinū confirmare
 per impositionē manū.
 consecratio monialium
 et abbātū et dedicatio
 eccliarū que propter
 suū celebritatem non de-
 bēt dispensari nisi ab
 h̄ib qui habent p̄missi-
 onem potestatis

De sacramento autē
 monachorum het in sū
 mā tenenda sunt qm̄ mī-
 monū ē bīna cōunīcio
 maris et semīe mīdiū
 dūa vite consuetudinē
 retinens. Het autem cō-
 unīcio non solū fuit p̄
 pām sed etiam ante pām
Sed p̄m fuit institutum
 sacramentū cōmūnij
 mōfficiū. H̄at autem nō
 solū mōfficiū verū etiā
 in remedū contralibi-
 dīmōrbiū. Ius enī
 significabat cōmūnīcio
 nem̄ dei et anime. H̄at
 autem p̄ter hoc signifi-
 cat cōmūnīcio xp̄i
 et ecclie et dūa z na-

tum in unitate perso-
ne. Introducitur autem
hec coniunctio secundum perli-
berum consensum aiorum
ex parte virtutisque personae
externus expissum mali
quo signo sensibili. con-
summari autem huius copula
la carnali. Nam per v-
bum de futuro dicitur mihi
monum initium per uba-
de patre ratificari sed
per carnalem copulam
huius consummari. ¶
Huius autem sacra-
menta tria sunt bona salis
fides propterea et sacramen-
tum et duodecim impe-
dimenta que impedirent
confundendum et diruunt
iam contractum. Quae hinc
versibus continentur.
Error conditio votum
cognitio enim cultus
disparitas vis ordoli
gumen honestas si sis
affinis si forte come ne
quibus huc sonanda
vetant coniugia iuncta

resandunt. Ratione autem
ad intelligentiam predicto-
rum hec est quia priapum
nrum iparatum ver-
bum scilicet incarnatum
eo ipso quod ubi dei fons
est sapientie in excelsum
eo ipso quod incarnatum
est dementia fons inter-
ris et corpore quod est ubi
incarnatus est humana
generis formatum ex
suma sapientia. eo ipso
quod incarnatus est ipsius
reformatum ex summa
clementia Ideo enim hu-
manum genitum iparum
pus iparabile fecit ex
sapientia que pro suo
summo ordine exige-
bat quod genus humani
faciat potens statu.
potens habi potens
etiam ipari sicut in pre-
dictis etiam omnium
sicut. Quid ergo ubi dei
in sua sapientia homi-
nem fecit sicut congruum

fuit potentem stare in
 de et surge. **Hinc** ē p̄ge
 mis humanū comodo
 propagandū ordinavit
 q̄ ex ip̄o mō propagan-
 di haberet q̄ manu te-
 neret ip̄m ad standum
 haberet eam q̄ manu
 ducet ad r̄medium. **Sic**
 autem in propagaciōe
 illa ē aliquid per p̄m
 libido que traducit
 morbū. **E**t quia stanis
 hominib⁹ erat ex coni-
 tione ipsi⁹ aīe ad deū
 per amore mutuū et
 vniuersitū mō castissimo
 singulari⁹ et idūno reme-
 dū veniebat ex coni-
 tione dīne nature et
 humane in vnitatem
 hypostasis et persone
 vnitatem mīdūna
 gratia introductam ut
 singularem et idūduam
Hinc est q̄ deus instituit
 hominē ab inicio ut
 propagatio fieret per cō-
 iunctionem maris et

femme idūduam
 et singularem que sig-
 nificaret aīp̄m con-
 iunctionē dei et aīe seu
 dei et sup̄terestib⁹ ie-
 rarchie. **P**ost p̄m vō
 coniunctionem xp̄i et
 humane nature seu
 cristi et eccl̄sie et ideo
 utrob⁹ sacramentū
 salutē aī et post̄lit̄t
 alio et alio mō quātū
 ad significationē et v̄su
 Cum enī esset sacra-
 mentū aīq̄ sup̄ueniret
 morb⁹ libido que sup̄-
 uent per p̄m poti⁹
 habet per m̄rimonū
 excusari q̄ ip̄m valēt
 viaare quia non morb⁹
 medicamenta corrū-
 pit. **E**t medicamentū
 habet curare morbū.
Ex quo manifeste ap-
 paret q̄ sit m̄rimonū
 et qualiter sit dīnito
 introductū messe. **M**ur-
 sub queh̄b⁹ p̄dictari
 spiritualū vniomū

in sacramento minimo
nisi figura rurum est unio
unus sicut agentibus et
influentibus et alterius
sicut patientibus et suscep-
tientibus et hoc facien-
te amoris vinculo quo
ex mera voluntate pro-
cedit. **H**inc est quod in mix-
tū debet esse concordia
duarum personarum dñi
tibz secundū rationem
agentibus et patientibus
salutē virilis sexus et
mulieris et hoc ex me-
ro consensu voluntati-
bus et voluntatis exte-
non apparet nisi per
signa ipsam exprimatur.

Contra vero sensus ut
de futuro non est propter
consensus sed ipsius
promissio consensus
vero ante concordiam
non facit plenariam uni-
onem quia nondum
est caro una. **H**inc est
quod per verbā de futuro
dicatur esse matrimonium

initiatum per verbā de
pīni cōfiniū i carnale
mali copula consumma-
tū q̄ time una morte
vnu corpus fuit ac-
fuit unione illam
que est inter nos et ex i-
tunc enim plene tradita
corps vnu in corpus
alterius sc̄ suū compati-
potestatem habens et
prole procreantur
et ideo ipsius matrimonii
tria sunt bona salutē
sacramentū propter
vinculum indissolubile
fides propter debitū so-
lutionē. proles vero
sunt effectus consequē-
tū utrīusq; Postremo
quia concordia minimo
nisi esse ex libero sen-
su procedens ad copu-
lationem personarū
distantiā in unum uni-
moni legem et hoc p̄t
duodecim modis impē-
dit. **H**inc est quod duodeci-

Hic est quod nō est ut sensus
mutuus exprimatur

sunt impedimenta
minionis q̄ patet sic ad
minionalem namq̄ rō
sensim r̄quiritur liber
tas in sensu libertas in
consentiente r̄doneitas
ad coniunctionē sed lib
tas in consensu tollit
per duo secundū duas
partes in voluntaria
salicit per ignorātiā
et violentiam et sic
sunt duo impedimenta
la salicit error et vio
lentia libertas autē
in consensu tollitur
per duo hoc q̄ quis ē
alligatio alii et hoc
uel deo uel homini Si
deo hoc ē vel per votū
expressum vel per aliqd
quod habet votū anex
um p̄mū est in ligātiā
quo quis ligatus ē ux
ori. secundū est in crimi
ne q̄n mech⁹ uel mech⁹
mathmat⁹ ē in morte
coniugis uel ipso viue
te fidem de comprehendendo

¹ in voto secundū ē in ordine
Si nūt homini hoc ē dupli
citer aut p̄ ligamen exīs ac
p̄ p̄cedens p̄mū

dedit et sic sunt qua
tuor impedimenta sc̄
uotū odo ligamen et
crimen. idoneitas autē
ad vnuonē ē distanciā
personarū quicquid
que tollitur per nim
am proximitatem et
per nimia elongaci
onem **Nimia** autē
proximitas venit p̄
genemationē sive per
aliquid simile genera
tioni ut est cognatio
legalis et spiritualis
aut venit per contrac
tionē sexuum. aut p̄
contractionē sponsalū
et sic sunt tria impedi
menta salicit cognati
affinitas et publice
iusticie honestas **Nimia**
autē distanciā aut
attenditur quantū ad
ea que sunt nature ut
nū non p̄nt cōmiseri
carnaliter aut quātū
ad ea que sunt fortū
que non sunt in m̄n

potestate ut pote cum
vna est seru⁹ et alter li-
ber aut quantū ad ea
que sunt ~~natura~~ religio-
nis xpiane ut amiqs
ē baptizatus alter vō-
num et sic sunt tria
impedimenta salicet
impotencia coendi
error condonibus et dis-
paritas religionis ac
per hoc sinit in vnu
so duodecim impedime-
ta que sp̄it⁹ sancto dic-
tante introducta sūt
in ecclesia Cui et si oia
sacramenta commissa
sunt potissime sacra-
tum commulgij commissū
ē regulandum propter
varietates que circa
hoc sacramentū inde
pnt et propter mor-
bum anexum quicū
maxime sit infectus
et nūm modum tene-
re et sō ipius ecclie ē
grd⁹ cognacionum
limitare. Sicut pro-

tempore expedie videt
et personas legitimas
et illegitimas indicare
ex diuoria fratre Sed mī
qđ debet nec p̄t mar-
monū quod legit̄e ito
dictū ē annullae qđ qđ
de⁹ coniūxit homo non
sepat quātū amiqs sit
magne potente arm
ipsius dei iudicio uid
amandi imaneant vni
usqđ In ap⁹ 17. ps de statu finali
uidetur Deut. 1. cōl. 2. p̄m

Postquam aliqua
dicta sunt bre-
viter de trinitate. de e-
atura mūdi. de corrup-
tela p̄t de incarna-
tione ubi Restat num
septimo et ultimoloco
aliqua breuiter tangere
de statu finalis iudicii
De quo in summatiōne
dū est qđ sine dubio mūdi
cū vniuersorum futu-
rum ē in quo de⁹ p̄z
per dñm nr̄m ihesum
christū iudicabit vnuos
TDe grāspīm sc̄i et de me-
ma sacramentali

et mortuos et bonos
 et malos reddendo vni
 ausq; secundū exigēā
 meritōrū In hoc aut
 iudicō fiet aperto li
 brorū scilicet consciar
 quib; mīta et dēmī
 vniuersorū sibipis et
 reteis inotescer facie
 te hoc vñtute illi alii
 b; vñtate scilicet vñtate
 natū qui in forma dei
 non videbitur nisi a
 bonis In forma vero
 humānitatis in qua et
 sententiam promulgā
 bat vñdebitur tanta
 bonis q; n malis licet
 terribilis in eadem for
 apearat reprobis et bla
 dus iustis **V**ratio at
 ad intelligentiā p̄dito
 nū hec est quia p̄mū p̄n
 p̄mū cum hoc ipso q;
 p̄mū sit a se metiō se
 cundū seipm et prop
 ter seipm hoc ipso p̄m
 est efficiens forma et
 finis vniusa productus

T secundū ratiōne sue verit
 tis et ḡsimmat
 regens et p̄ficiens ita
 q; sicut producit secū
 dum altitudinē sue vir
 tutis sic regit secundū
 plenitudinem sue boni
 tatis **V** Quid igitur al
 titudo sūme virtutis
 requirebat ut non tñ
 esset productio creatiō
 irrationalis verū etiam
 rationalis non solū crea
 ture que monetur se
 cundū naturalem
 spēciū verū etiam secū
 dum libertatem volū
 tatis et creatura que
 ē ad ymaginē dei q;
 dei cūpax est bñfici
 bilis est creatura ro
 rationis est disciplinabilis
 creatum irrationabilis
 ē indisciplinabilis Cū
 atura habens libertatē
 voluntatis ē secundū
 legem iusticie ordinabili
 lis et deordinabilis
V hinc est q; ratiōdo vo
 luntatis legem boni
 iponē debuit homi
N ad vestigium verū etiam ad
 ymaginē non solū creature

in qua ad beatitudinem
mutaret et ad veritatem
eruditet et iustitiam
obligaret. Ita tamen quibuslibet
item voluntatis non
cogetur qui pro suo libi-
tu voluntas iustitiam
velimque posset et sequitur
cum sic res quas condi-
dit amiseret ut eos
age proposito moto finat
et quia plenitudo bo-
nitatis et consummatio
do operatur secundum quod
exigit altitudo virtutis
et rectitudo veri-
tatis. Imponitum qui sus-
cepimus disciplinam
et amauerunt perpetua
felicitatem plagi hanc
transitoriam. Et quoniam
quidam hoc agunt quoniam
autem oppositum proficax
vaient voluntatum
que inter occultantur
et in statu vie secundum
arbitrium suum currunt.
Hinc est quod ad manifesta-
tionem altitudinis vir-

tutis rectitudinis
veritatis et plenitudo
bonitatis videtur esse
in quo sicut iuste tribu-
butiones primorum
aperte declarationes
mentorum et iure noctib-
les latentes sumorum
ut iustis iuris tribunoibus
suspendiorum sume boni
tatis appearat plenitudo
In apertis declarationis
tribus mentorum virtutibus
apparet rectitudo. Et
in iure noctib[us] latore
tribus sententiarum sume
virtutibus et priuatis ap-
pareat altitudo. Primum
igitur quoniam iusta iuris
tribus respicit culpam cui
debetur pena iustitiae
cui sequetur gloria.
Et vniuersi filii ade-
bent illum in hanc
hunc est quod necesse est in
dictio retributionis
omnes videtur ut ius-
ti glorificantur et ipsi

A. Hinc est quod consumatio beati-
tudinis non datur ab obo-
nitate summa nisi sed quod ser-
uum erit iustitiam a rec-
titudine veritatis.

condēpnentur **T**unc
 sub q̄ apertū declarātū
 meritōrū r̄quirit q̄
 simul apparet quid
 agendum ē et q̄ actū
 ē v̄l' omissū a libertate
 voluntatis humāne
 secundū varietatem
 cūstumariū **Hinc**
 ē q̄ liber consensariū
 p̄ietur vt apparet
 meita et liber vite ut
 apparet ip̄a iustitia
 secundū quam appban-
 da l' iprobanda sunt
 meita illa **Et** quia ille
 liber vite ē liber inq̄
 scripta sunt om̄ia sū
 et lucidissime et in co-
 sciencib⁹ scribuntur
 veraciter id ex concur-
 su optionib⁹ horū libro
 v̄l' fiet declaratio om̄i
 meritōrū in sp̄cūlta
 cordis cuiuslibz et sibi
 et ceteris innotescit
Hinc vlt aug⁹ q̄ ille li-
 ber ē vis qua fiet vt
 ad memoriam tuus

libz tētā cūcta intrabi-
 liter r̄nocentur vt luci
 de apparet equitas dñi
 norum iudiciorū in ap-
 tissimo lūne veitatis
Tostremo q̄ rr̄uo-
 cabilis ē lacio senten-
 cū fici debz ab eo q̄ in
 possit audi et videi
 et a quo non possit ap-
 pellari et videi ab vni-
 versis non p̄t summa
 lux quā tenebrosi oculi
 viderē non p̄t pro
 eo q̄ facie ad faciem nō
 p̄t videi sine deiformi-
 tate mētis et rotundita-
 te cordis necesse ē q̄ in
 die apparet in effigie
 creature **Quia** vero
 p̄mū creatura autol-
 tatem nō h̄t summam
 a qua appellari non pos-
 sit **Hinc** ē q̄ necesse ē
 q̄ uider m̄ et deositut
 uidet p̄ autoritatem
 summā et homo sic vt
 videatur et disceptet
 cum p̄torib⁹ i effigie

De antecedentibus ad usum cuiusmodi est postea purgatorium [ca. 1. 2].

humana et quod una vo-
te disceptationis taret
culpabiles et assetuant
inocentes. **I**mme est quod una
ex effigies iustos letifi-
cabit impios et omnia
deterrebunt.

Denique in speciali crite-
rii statim finalibus audi-
ti consideranda sunt
quedam sicut pambula
quedam sicut contumia
quedam sicut conseque-
tia. **P**reambula sunt
duo scilicet pena purga-
torii et suffragia ecclesi-
astica primo igitur de
pena purgatoriorum huius
tenendum est quod ignis pur-
gatorii est ignis corpora-
libus quo cum spiritu iustorum
qui in hac vita non ipse
uerunt penitentiam
et satisfactionem condic-
niam cruciantur secundum
plus et minus secundum
quod propter de crinali secundum
ex hac vita truxerint
affliguntur aut minus.

grauer quod in inferno et
grauius quod in hoc mundo
non tam in grauer quod se
spiritant et strant se in
inferno non esse licet
forte pro penarum mag-
nitudine hoc aliquo
ciens non admittant hec
autem afflictione ab
igne corporali inflata
purgantur spiritu a regis-
tibus et stormis et tribulacio-
nibus quibus sufficiunt
expurgatis immediate
euolant et introducuntur
in gloriarum paradiisi.

Ratio autem ad in-
tellegentiam predicatorum
hec est quia cum per misericordiam
eiusdem Christi per misericordiam
optimam et perfectissi-
mam et eo ipso per optimam
sit summa amaritatem
boni et summe detrac-
tatiu[m] mali. **S**icut si
magis bonitas non patitur
quod bonum maneat in re-
membrum. **S**ic enim
pati non debet quod ma-

hū i[m]maneat ipmītū
 Q[uo]d i[m]gitur viri iusti
 alio[n] excedunt qui pe-
 nitētiā in hac vita
 nō impleuerunt cum
 mitū vite eternae ī eis
 nō possit i[m]mane ure
 numeratū et vitium
 culpe ī eis nō possit
 i[m]mane ipmītū ne p[er]
 betur pulchritudo or-
 dinis vniuersi nō ē
 q[uo]d ipsi finaliter p[ro]met-
 hecessē ē etiam q[uo]d tem-
 poraliter puniantur
 secundū suaz culparū
 exigentiam et reati
 Et quia culpa comissa
 et offensiva fuit ma-
 restatis diuine mē-
 nē impossib[us] marie si
 fuit culpa mortalis
 et venialis causis
 ponit ad hoc. Et de
 offensa risuitur puni-
 tio de dampno vero
 agenda ē satisfactio et
 de deformatione i[n]qui-
 renda ē expurgatio
 et dampnificativa etiā et
 deformationia ymagis dīne

P
Hinc ē q[uo]d necesse ē p[er]
 illa sit iuste p[ri]mitiva
 digne satisfactio et
 sufficienter expurgatio
Igitur q[uo]d pena illa dī
 esse puniua et spiritu
 qui contempto bono etiā
 et sumōse subiecit ifimo
 iuste debet inferiori
 se subici ut ab eis susci-
 piat pena ex quorum
 occasione p[re]petravit
 culpa et ratione quo[rum]
 et deū contempst et
 se ipmī vilem sent. **H**ic
 est q[uo]d ordō diuine iusti-
 ne exigit ut spiritus
 ab igne materiali ha-
 beat puniri ut sicut
 ordō nature anima
 vnitur corpori ut influ-
 at vitam. **S**ic vniatur
 igni materiali secundū
 ordinem iusticie ut pu-
 nibile p[ro]mienti a quo
 suscipiat pena et quia
 viri iusti qui sunt in
 gratia nō sunt digni
 nisi pena transitoria

et tanto maiori digni-
sunt pena quanto ma-
iora commiserint pec-
cata et minore egerint
penitentiam **H**inc est
q ab igne materiali
punitur tempora-
liter quidam ducas
quidam breuius quidam
acerbius quidam lenius
seundum q reatu exi-
git offensarii Necesse
enī est ut dicit gregorius
et egregius doctor au-
gustinus **D**icitur do-
lor tñ quantū inhe-
rat amor tanto ante-
difficilius quis purgat
quanto medullis cordis
enī intime amor the-
serat mundanorum

Timilius quia pena
illa debet esse sa-
tisfactoria et satisfac-
cio illa non respicit
libtatem voluntatis et
statum vie possime-
cum ibi iam non sit
statutus merendi et pe-

ne ille minime tenet
rationem voluntarii
necessitate illud quod de-
scit ex parte libertatis
in voluntate suscipie-
te suppleatur in acer-
bitate ex parte pene-
tiae vero granam hinc
que purgantur quam
quid ultra pte non potest
Hinc est q nec a tristitia
penitentes sorberi nec
in desperationem in-
debet nec in blasphemiam
potest nec volunt aliquem
prosulire ac per
hoc licet grater puni-
antur longe tamen
aliter et nuciusq in
inferno et statum enī
illū indubitate sciat
aliū esse q illū in quo
sunt illi qui in inferno
irremediabiliter tris-
titur Postremo q
pena illa debet esse
expiatoria et pur-
gatio ista est spiritualis
necessitate est velignius

Ex suffragiis ecclesiasticis Cap. 2^m.

ille spiritualem habet
virtutem diuinitatis
datam uel ut magis
credo ipsa virtus grē
internus habitans
adiuina a pena extise
in anima iam profanis
fensis purget purga-
~~tione~~ sufficiens puni-
tam et a iactu oneris al-
leviatur purget pur-
gatione sufficiens ut
iam nulla remaneat
dissimilitudo ad glo-
riam Et quā tales sp̄s
dispositi sunt in summo
ad deformitatem glo-
rie suscipiendam in
se cum ianua sit apta
et purgatio consum-
mata. nō ē illos spiritus
euolae in quibz ē cari-
tatis ignis sursum le-
vans et nichil retar-
dans ex parte impuni-
tatis autē uel ratibus Nec
cordiam seu iustitiam
ut amplius differat

gloriam tu inueniat
receptaculū redoneū
et magna sit pena
dilatatione premiorū
nec amplius puniri
debeat spiritum
purgatus

De suffragiis aut
ecclasiis hoc te-
nerdū est quia suffra-
gia ecclie pro sint mor-
tuis Suffragia dico
que ecclēsia pro mor-
tuis facit Sicut sint
sacrificia ieiunia eleō
sine et alie orationes
et pene voluntarie as-
sumpti p eōm culpis
celeri⁹ et finali⁹ expiā
dis Pro sint autem
mortuis nō quibuscūq;
sed mediocribz bonis
ut pote illis qui sunt
in purgatorio non ual-
de malis scilicet illis
qui sunt in inferno nec
valde bonis scilicet
hys qui sunt in celoū
potius eōm merita et

oraciones suffragetur
etiam militanti cuius
membris multi benefici
ipserant bti. Pro sint
autem secundū magis
et min9 l' prodūersi
tate meritorū i mortu
is l' pro cunctate viuor
qui magis sollicitant
p aliquibz p̄ pro aliis
et hoc v̄ ad penam
mitigationē l' celeno
rem liberationē secū
dū q̄ superne prouidē
cie dispensatio eis me
lius viderit expedire
Tratio autem ad in
telligençā pditorū
hec est. Quia p̄mū
principū cū sit optimū
ac per hoc sume seue
ritatis contra malum
oportet pariter sume
suauitatis ad bonū
esse et iō cū ratione se
ueritatis instanciū iusti
in quibz ē reatculpe
debeat p̄ hanc vi
tam i purgatorio tor

mentari. Debent etiam
ratione suauitatis mi
sericordie iuelari et
habere auxiliū et mi
num maxie quia i
misericordia sunt co
stituti et sub opibus
et meritis nō possunt
ampli9 se iuuare. Dis
pone igitur debuit ip̄
mē diuine prouiden
iae suffragia e9 cōferri
ab eis qui p̄nt salua
tūmē rectitudine ius
titiae a qua nec p̄t nec
debet dulcedo miseri
cordie dissentire nec
aliquatenus separari. C
onuocā igitur rati
do instanciū exigit con
seruationē honoris
diuini regnūs viuissi
et qualitatibz meitī hu
manū ideo sup̄mū et
pm̄ principiū prouidē
cia summa disposita
hec suffragia vale de
finitis secundū dulce
diuem misericordie et

rectitudinē iusticie ser
 uantib⁹ dñi honoris
 dignitatem vniuersi regi
 men et humani meri
 ti qualitatē Primo g⁹
 im i humiūmōi suffra
 gys seruari debz iusti
 tia que dñi p̄cipue ē
 conseruatua honoris
 et honor dñis exigit
 opera satisfactoria pe
 nalia sibi personū pro
 tulpis **Hinc** ē q̄ per ope
 rilla habent suffragia
 sc̄i per que potissime
 fit satisfactio et honor
 recompensatur deo
Quoniam g⁹ his sunt
 tres partes satisfactio
 nis sollicit ieiunii orō
 elemosina et altaris sa
 crificiū in quo maxime
 redditur honor debito
 propt̄ placenta illius
 qui in sacrificio illo offer
 tur **Hinc** ē q̄ suffragia
 eme q̄sistunt in humiūmōi
 operib⁹ satisfactionib⁹
 et maxime in missione

lebrandis secundū q̄
 gregorii in quarto dya
 logorū insinuat alijs
 ppter missarū beneficia
 de penib⁹ magnis cele
 berrime liberatob⁹ ac
 per hoc ponpa exequaz
 et acunntofimis et hui⁹
 modi non debent int̄
 suffragia ecclie cōpu
 tri propt̄ quod et sanct
 tub ang⁹ in libro de cūa
 p̄ mortuob⁹ agendā di
 at annuo fineib⁹ condi
 cōsepulture et ponpa
 exequarū magis simt
 solaria vniorni q̄ subsi
 dia mortuori **Amplo**
 qm̄ debetē seruari
 iustitia q̄seruatua or
 dñis et regimūnus vnu
 versi et hoc exigit ut
 i cōmunicacione iſtu
 entarū seruari ordo
 et simblm int̄ ea in qbz
 et in que maxime illē
 influentie manant ac
 per hoc iſerū non
 debent influe i id quod

est superius v'l supra
net in id quod ē per oīo
dām distātā elonga
tū. **H**unc ē q suffragia
etīe non pñt valere
h̄is qui sunt in infer
no quia sunt a corpore
misericordia penitus separati.
Vnde nulla spiritualis
influentia capitis pdest
membris a corpore apud
tatis. **H**unc ē etiam q
nō prodest beatis qui
sunt oīo superiores se
cum dū statū et ut in
tino exūtes non pñt ad
altiora contendere sed
magis e contrario ipsi
prosint nobis et earū
orationes Nam et hoc
meruerunt in carne
Ideo disposuit ordodii
mis ut etiam ipib fāb
dei orōnes offerantur
ut et ipi suffringentur
nobis ad dñmna bñficia
impetranda Non prosit
igitur eis ecclesiastica
suffragia sed magis nob

F ad eos puenit nec eis pro
dest sicut nec influentia

prosint sua. **R**estat q
prosint solū iustis q
sunt in penit purgato
ris h̄am pī mōtione
pene et ipotente se in
uandi sunt viuis inse
riores. **I**acōne vero
iustiae ceteris membris
ecclēsiae sunt coniuncti ut
ut merito eis etīe sancte
meitā possint propter
similitudinem et coniunctionem
suffragari. **P**ostremo
qua debet in hys seruū
iustitia que pensat ex
geniam meritorū. **H**unc
est q suffragia illa que
coniuncti sunt pro deficit
tiblicet omib; bonib; va
leant pro modulo suo hys
tū amplius valent qui ma
gis meruerunt ut sibi
prodeissent et valerent
dū erant in statu vie
Illa vero que pro aliquib;
spaliter sunt qua intē
no facientib; ē rū et secū
dū deū procedit et ecclē
siastical instituto absit.

Dubio non ē cassa ideo
plus valent illis pro
qibz determinate sūt
licet etiam alib aliquo
mō coītentur nō tamē
pnt ita alib subvenire
Sicut illi pncipalib pscē
pro eo qd licet snt spm
tualia tñ dina iustitia
pro maiori culpa minorē
erigit emendam et pro
pluibz culpis ples emē
das. **Vñ** exemplū de lu
mne quod equaliter illu
minat at vñā mensam
sedentes non placet qd
huiusmōi suffragia po
nū assimulari habent
pibz redemptib phmōi
influencibz. **Dñm** nāt
culibz determinate va
leant ille cūtudinalit
diffiniē h̄t cu⁹ ē in rea
tibz et penibz et suffra
gibz pond⁹ attendere
et numerū et mensu
ram.

De collagto igni La. e^m.

tantibz iudicū que sunt
duo scilicet confragatio
mūdanorū ignū et re
surrecio corporū. **D**e
confragatione hoc tenē
dū ē qd ignis predit facē
iudicis quo tene facies
conburetur ita qd figura
h̄t mūdi mūdanorū ignū
confragatione pibit sicut
factū ē in vndacione aq
rum per diluuiū. **D**icitur
autem tūsue figura h̄t
mūdi non qd tantū ad des
tructiōnē totalem h̄mūs
mūdi sensibilis. **E**t per
actionem illi ignis oīa
elementaria inflammat
consumentur vegetabi
lia et alia purgabunt²
et inouabuntur elemē
ta marie aer et terrā pur
gabuntur iusti et adiūct
reprobi qibz factibz es
sabit etiam motibz reli
nt sic completo numero
electorū fiat quodāmō
et monatō et cōmutatio
corporū mūdanorum

TRatio autem ad intelligentiam predicatorum
hec est quia principium
veritatis universale cum sit
sapientissimum et si in oī
bz sapientiae attendat
ordinem que agit potissimum
aut in his debet
attende que spectant ad
consummationem ut sic
non discedat prius a
medio nec medium a
postremo Sed in cunctis
congruissime ordinatis
apparet illius pri
cipi sapientia ordinans
et bonitas et altitudo
Quoniam ergo secundum
sapientiam suam ordinans
tissimam cunctum mundum
istum sensibile et maiorem
fear propter mundum
nimorem scilicet homines
qui sunt deum et res istas
inferiores in medio col
locatus est Hinc est quod
sibi invenit congruentem
et habitacionem cum habi
tatore haberet amon

am homine bene instituto debuit mundus iste bo
no et quieto statu institutus
homine labente debuit
mundus . . . iste dete
riori homine perturbato debuit
perturbari et inquietari et
homine consummato de
buit quietari **P**rimo
igitur quoniam mundus iste
perturbatus debet hominem
perturbato **S**icut stet
tum cūstante et quodā
modo recidit cū labore
et in futuro mundus per
seueritatem mundus
ostendendam necesse
est omni cuncta terreni et
peccatorū maxime qui
universorum dominum atemp
serint ut sic omnibus cre
atura dei acipiat zelum
et conformetur ea nam ha
bitator necesse est ratione
orbis cardines horri
bilissime componeri et
quod nichil intencione velo
cius et horribilius agere

do cōmonet alia ele
 menta q̄ ignis Hinc e
 vide ex omni parte cō
 aurens Hinc est q̄ nich
 il ē q̄ ignis faciem ipsius
 iudicis p̄cedat non tñ
 ex una parte tñ S; ex
 omni parte mundi ut
 sit ibi contursus ignis
 elementarib; et terrestrib;
 ignis purgatoriū et inf
 ialis vt per infernale
 i probi adurantur per
 purgatoriū iusti purge
 tur per terrestrem hoc
 terre nascientia cōsimu
 mantur. per elemen
 tum elementa subtili
 entur et ad inveniatioēs
 faciem disponantur
 et simul cum hoc ceterā
 conturbentur vt non
 solū homines et demo
 nes verū etiam vīdē
 tes angelitercentur

Tum sus qm̄ mīndī
 iste purgari debet cū
 hominē expurgando et
 homo in statu finalis

temporis indiget pur
 gari a scoria auaricie
 et malicie sicut i pmo
 tempore a feceluxure
 Indiget etiam purgati
 et velocit̄ et intime et
 perfecte Hinc ē q̄ sicut
 mīndī p̄mī deletiōē
 et quodāmō purgati
 per elementum aquē
 quod ē frigidū contrin
 ardorem et fetorem
 luxurie Sit finalis mī
 ndī per ignem propter
 r̄frigeriū caritatis et
 prop̄ frigo malicie et
 auaricie que ignabit
 infine quasi in ipsius
 mīndī senectute que
 quia maxime sunt ad
 herentie necesse ē q̄ pur
 gans sit actionis intime
 violente et acerante
 quod non contingit ip
 se in alio elemento q̄
 igne et iō sicut factum
 est aquaz inundaciōē
 diluui sic per actionē
 ignis huius mīndī sen

sibilis facies exiretur
Amplius quoniam mundus
iste inouari debet hominem
inouato nec inouari
possit aliquid in nouam
formam nisi perdat vetus
nam et quodammodo dis
ponatur dispositione
nouam supradicta **Hinc**
est quia cum ignibus maxime
habeat virtutem expul
sum formam extranea
habeat etiam vim sub
tilitatem et celestem na
ture congitum super ipsum
si debet purgatio simul
et inouatio ita quia cum
genitam habeat effici
tiam quantum ad aliquam
uiditatem aduentum pre
dit quantum autem ad illi
quam debet sequi Et cum
inouacio sit miniorita
que amplius non re
dit ad venustatem ac
per hoc inouitatem incor
ruptibile quod datur non est
a potentia alio crea
ture **Hinc** est quia illa pur

gatorem et inouatorem ig
nobiliter agat per na
turalem virtutem ut
inflammare purgare rite
facere et subtiliare tam
necessum est quia illa virtu
te naturali sit virtus
operans super naturam
cum impio fiet confra
gacionis finis et cum
etiam virtute fiet nichil
ilominus complementum
Possumus quoniam in
dico iste debet consummari
homine consummatio et
timebit erit homo consumma
tus cum in gloria comple
tus erit numerus elemen
torum Ad quem quidem
statim oea tenduntur **Et**
ad finem ultimum et comple
tum Necesse est factum comple
tum illius numeri termini
et quietam motum naturale
celestis **Necesse** est etiam
terminata transmutatione
nes elementares **Necesse**
est etiam per quas termini
genitores que est

in animalibus et plantis
 Cu[m] eni[m] omnia ista ordi-
 nentur ad formam nobis
 lissimam que est in animo ro-
 malis posito statu in anima
 b[us] necesse est statu et co-
 plementum ponim[us] re-
 teris precedentibus Et in
 corpora celestia humi-
 quete et lumines pleni-
 tudine dicuntur immu-
 nerari Elementa vero
 quia amplius non habent
 vim multiplicandam per
 multiplicationem dividitur
 in parte non quantum ad
 substantiam sed quantum
 ad actionem et passionem
 minutum et hoc inarie
 quantum ad qualita-
 tes artuas Vegeta-
 bilia vero et sensibilia
 que non habent partem
 generandi et vitam
 perpetuam et durationem
 sempiternam qualis corpe-
 rit statui illius nobilita-
 tis nec est in propria na-
 turae consummata tam

ipsa salvantur principi-
 is et quodammodo in
 simili videlicet in hoc
 qui similitudinem habet
 in omni genere creature
 et in ipsius inuocatio-
 ne et glorificatione per di-
 cationem in noua et quodam
 modo prima De resurrectione corporis Christi. v.

De resurrectione
 corporis hoc tenet
 dum est quod omnia corpora
 resurgent in resurrectione
 generali nulla in eis exis-
 tentia distinctione quantitatis
 ad ordinationem digni-
 tatis nam nulli surgent
 cum suis deformitatibus
 et penalitatibus et misere-
 rias et defectibus quos
 habuerint in statu vie.
 In bonis autem nominis
 seruabitur et via de-
 trahentur et omnes re-
 surgent utero corpe
 et plena etate et inde-
 bita mensura membrorum
 ut sic omnes sancti occur-
 mit in virtute proximi

Tempis sed in aliis quantum
 ad ordinationem

et mensimū etatis ple
nitidinis xpī. **S**urgit
autem tum in bonibz
in malis corpora eade
mō que pñs et ex eisdē
ptibz constituta salua
tōa ventate nature
non solū quantū ad mē
bra pñcipalia et humi
ditatem radicalem vñ
etā salubrīs impillis et ceteris
membris que sunt ad de
tentā corporis Ita q̄ in quaſ
cūq̄ auris vel simis na
ture plius humani corpo
ris redit ad eam auris
redibit que ipsim pñ
tus ut vñiet et crescat
anāuit **T**ratio autem
ad intelligentā pñdicto
nū hec est quia pñcipiū
eo ip̄o q̄ pñmū et summi
ē vniuersalissimi et opti
mū et sufficiensissimi
ar per hoc pñcipiū est
naturali grataꝝ ac p
moriū. pñcipiū etiam
potentissimum demen
tissimum iustissimum. **E**t lig

Secundū quandā appro
patōem sit potentissimū
iſtitutōe naturarū. cle
mentissimū in collotōe
grāriū iustissimū in iſtri
bucionē spēndorū tunc
singula sunt in singulis
q̄ summa clementia potē
tia et iustitia nullaten⁹
pñt ab initio separari. **E**t
iō in ope iſtribucionib
necessē ē q̄ ip̄a fiat secū
dū q̄ erigit rectitudinis
tire et reformatō grē
et completo nature **C**
Lū ḡo iustitia necessario
requirit ut homo qui me
rit v̄l demeruit nō in
anā solum nec solum
in corpore. **S**ed in anā sūl
et in corpore pñmatur
v̄l pñmetitur in utroq̄
reformatō aut gracie
etiam inquit ut totum
corpus assimiletur xp̄o
impiti tuꝝ corp⁹ mortu⁹
ū est necessariū fuit re
surge cum vñitu esset
iſpabilit̄ deinti. **C**om

pleno vero nature iūnit
 ut homo constet sibi
 ex corpore et anima tamq;
 ex natura materialia et for
 que inutiu habet appre
 hensum et intimationem mu
 tuam necesse est resurrectio
 ne futurā eē exigente hoc
 constitutōe nature iūsūdē
 grē et r̄tributōe iustitiae
 secundū quas tota vniū
 sitas h̄t iūgī Ideo ex h̄ibz
 oīa clamant hominē
 r̄suscitandū ut om̄is tol
 latur excusatio illis qui
 cont̄ hanc veritatem
 fidei obseruant et mi
 to contra tales vniū
 pugnabit orbis terrarū

V Primo igitur qm̄ r̄
 surrectio debet esse secū
 dū exigentia oīom̄b̄ dī
 ne iusticie et dñina ius
 ticia reddit vniū qd̄
 sū ē pro loco et tempe
 et om̄is anima corpori
 semel ad punitū tem
 poris vniū lhabz in
 eo nūl pamp̄ l̄ ḡiam ne

resse ē qd̄ om̄es iūsūgūt
V Et qd̄ distincti debet
 esse statūs retribuōis
 a statū vīc et iūsūrētō
 spectat ad statū iūtri
 buōis ne confundat̄
 ordo vniū et vt fides
 habent meritū qui credit̄
 quod non videt et vt cer
 a et clari apparent equitas
 dñe iustitiae et ut simul
 fiat consūmatio et r̄tri
 buōis finalis mangelis
 et hominibz iūsūrit h̄c
 dñina iustitiae ut om̄es
 iūsūgūt simul quātū
 ē de lege tōi quod dico
 ppter xp̄m et ei⁹ beatissi
 mā m̄rēm gloriōsim
 vīgnē mariam Quia
 vero malis debetur pe
 na et miseria et bonis
 gloria id eo ex simul re
 sūgūnt in tempore
 valde tamendissimī
 les in conditōne nam
 qua malis iūsūretō
 ad vitam nō est sed sup
 plūtū necesse est qd̄ ip̄i

am infirmitatib; defor-
mib; et defectib; sustinet.²
Tunc qd; īsurrectionis
ē secundū exigenciam
consummatiois grē et p̄fī
grā fuit nob̄ conformes
christo impiū mō in quo
nullus fuit defectus mē-
biorū. sed p̄fī etiā et
statura debita et effi-
gies formosa optimum
est qd; boni sustentur
in optimis conditionib;
ac per hoc necesse ē qd;
in eis vici detrahant
et natura seruetur. Op-
timum etiam ē qd; si aliud
membrorū debeat sup-
plentur. Si aliqua erit
infirmitas auferatur
si aliqua membrorum
deordmatio corrigat.
Si p̄nus erat ad qua-
titatem xp̄i quam habet
ī īsurrectione licet nō
mole diuina virtute
deducatur. Si de excep-
tis ad eandem etiam
rediuntur. Si ergo si

gman⁹ ad mensū
congruā limitetur ut sic
omnes integri et p̄fecti
carnis in unū p̄fectum
et mensū etiā ple-
nitidinis xp̄i. **P**ostrō
quoniam resurrecio debi-
tē secundū exigenciam p̄fec-
tionis nature natum sp̄i-
ritus materialis exigit
qd; vniuersit̄ corporis proprii
qd; p̄sona artis in propria
matre habet sicut nō est
qd; idem corpus numero
resinxat alioquin non
ēt resurrecio vici regi-
nit etiam natura anime
materialis et immortalis
qd; sicut habet ē p̄petuum.
Sic corpus habeat tu-
p̄petuo inserviat vitam
ac per hoc corpus quod
aīe vnitur ex ip̄a vniō
ordinationem habet ad
mortificationem p̄petuum
ita tamen qd illud mem-
brum in quo cōsistit sub-
stantia totū corporis.
Contra sunt membra p̄n-

apalia et etiam hūdūm
 indīlīb et mō secundū
 speciem habeat ordīna
 tōnē necessāriam Aliq
 vero salutē mō secundū
 materiā et pārtes que
 sīnt de bñ esse corpib ha
 bent ordīnationē de con
 gruo Tēo pīne pārtes
 sīnt ordīnate ad risūret
 hōnē secundū ordīmen
 necessāritātē Aliq vero oēb
 secundū ordīnē congru
 tāb quē qūdēm ordīnē
 qī domīnī nū possit na
 tūre et natūra non pīt
 pīcē qī non pīt mortuū
 susūtūre et ipsa dīm p
 uidentia nichil debuit
 frūstrā fācē līcē ē qīpīd
 vītā i pānetur corpūs
 idem mīmēo et mōrē
 et ex oīb partib consti
 tutū et salutē tota vir
 tute natūre Cū autē
 hoc natūm non habet
 in pītātē sed solū in ap
 petitu quā idem corpū
 mīmēo defectūm dēf

tructū ipāe non pīt tam
 non possit in totām rei
 substānciam nec corpūs
 immōrāle possit effūtē
 cū om̄ē p natūrām gene
 mibile sit corruptibile n
 disp̄sa colligē mītē est q
 risūrectio nō scīmālibz
 nec natūrālibz mūsib sed
 p mōrālibz attribuit
 vt fīat secundūm auſū
 mirabilē et signati
 valem et dīne imperū
 volumītūs *De igne ifernali L. vi.*

Onsequēt de co
 sequēntib ad ui
 dicā est dicēndū que
 sīnt dno st̄ pena ifernā
 lib et gloria celestis *De*
 pena igitur ifernali
 hoc tenēndū ē qī pena
 ifernī ē in loco deorsū
 corporalī i quo eterna
 liter affligēntur om̄ēs
 ipobi tam hommēs qī
 spiritus mīli affligēntur
 aut eodem igne corpo
 rali qui concāmabit
 et affligēt spiritū et cīā

¹⁰
i) valetate

corpora nec nimen corpora
illa consumet sed semper
affliget alios plus alios
minus secundū exigentiam
meritorū. **H**uiusmodi aut
afflictionē ignis cōmū
erit afflictio secundum oēs
sensu. **C**onīcta eit pena
vmb et tarentia visioō
dei ita q̄ in hys penib⁹ eit
valetas acerbitas et cū
acerbitate inabilitas et
ad reproborū supplicium
ascendit sum⁹ insecula
seculorū. **T**atō autem
ad intelligentiā p̄ditor
her ē. **D**ivina cū p̄mū p̄r
cipiū sit sumū q̄q̄ habet
i sumo iō netesse ē ipm̄
esse rassimū. cū ḡ in iō
buendo agat secundum
rectitudinē sicut contri
se fricē non p̄t nec se negle
net suam iusticiam ipug
nare. **E**st uictusua iustitia
exigente oportet q̄ p̄m̄
pumatur secundū quā
timet culpe in hys mar
ime qui legem misericor

die contempnentes per
ipenitentiam ipegerint
in severitate iusticie. **C**on
ḡ severitate iusticie ē
considerare culpam non
solum quantū ad radicē
verū etiam quantū ad m̄
stangas aggiuentes. **c**on
gruissimū ē ut indec ius
nis penas debitis ab ipm̄
exigit usq; ad ultimū quā
drantem ut sic non emi
neat dedito p̄tū sine de
cere iusticie. **E**t sunt mai
esta est p̄tū in trento
et sapientia in guberni
do et dementia in expando
Ere manifestetur summa
iusticia i p̄mendo. **C**on
ḡ Divina iusticia p̄tū
impū deb; pumre secu
dū exigentiam culpe et
mortalis culpi quā sin
cedit finalis ipeniten
tia maculam habet de
ordinationib⁹ ppetue
deordinationib⁹ libidino
se deordinationib⁹ mul
timode. **u**ite ē q̄ ipsa

punitur penarii et inimite
 acerbitate. et multiformi
 tate. **P**rimo ergo deordi
 nacionis perpetua pena
 debet esse perpetua quia per
 quod aliquis committit
 et de quo misericordia penitentie ppe
 tuu in amissione et a vita
 perpetua salutem deo separat
 si quantum in se esset in ppe
 tuu vellet in peccato delec
 tari. **E**t licet delectatio illa
 amissio sit et momenta
 tia quia in mente deordinatio
 illa tenet ratione perpetui
 tatis penas deordinatio
 respondens debet habere
 invenientiam finis ut sicut
 ho in suo perpetuo fine non
 apposuit a peccato recedendo
 sic deo in suo perpetuo non
 desistat a puniendo. **E**t
 sicut contra infinitum pec
 cavit sic penam habebit infi
 nitum quam quia non potest habe
 infinitum in intentione
 habeat eam saltem domin
 tum. **E**t sicut voluntas est
 post mortem semper malo

adheret sine susceptione
 penitentie. **S**ic deus semper
 affligit sine imitacione
 sententie inquirente hoc
 perpetuitate duratio in
 impensis damnationis Kursum
 quoniam deordinationis libi
 domose pena debet esse afflit
 tiona quia delectatio pun
 metur per tristiam coniunctam
 et spiritu tristis in per
 amando coniunct se ad bonum
 proprium et prohibitum libi
 domose amando. **E**t ex hunc
 contemptu domini impunium
 et dominum. **H**unc est quod ad hunc
 quod illa delectatio improba
 per se punitur in qua si
 est delictio cum contemptu
 Necesse est quod ad punitionem
 illius contemptus et delec
 tationis peccator sine homo
 sit sine spiritibus papiter
 in locum infernum et maxime
 a statu glorie longinquum
 hoc est in profundissimum
 infernum nec est etiam quod
 ibi exponatur affligen
 dum in fine nature ac p

hoc non a substantia spi
rituali pacatur sed corpora
li et infima hoc ē a febris
corporis mundanorum ut
ī febris designantur et igne
et sulphure coquementur
Et quoniam spiritus q̄ secundū
naturā p̄ponitur corpori
et in corpore habet influcere
et per ipsum mouē digni
tatem nature per culpā
punit et subagit quodammodo
vilitati et inabilitati patē
Hinc ē quia secundū or
dinem iusticē debet ordinari
ut tam p̄tō spiritus
q̄ homo igni corpo ali
getur non ut in illū reflit
vitā Et ut diuinō decre
to suscipiat pena cū enim
rei quā horret per timo
rem diuinū intrāsum et
quā sentit p̄ vim naturā
lis sensū sit inseparabiliter
alligatus Necesse ē q̄ acri
ter tormentetur Et q̄
ignis ille non agit per
dispositionē peccati et
reat et male ex ipbi

ante libidinis p̄cedentib
et hec nō sit equaliter in
ōibz Hinc ē q̄ ab eodem
igne alit' vitur palen et
alit' comburitur lignum
Quā gōlia p̄tē delecta
et reat secundū quā actio
ignis moderatū et ī eodē
ē uniformis et nūq̄ crescat
nei mutatū Hinc ē q̄
dino impio ordinarie ig
nis ille sic agit q̄ semper
vit et nō consumit semp
afflit et nō intimit quā
non agit ad sue forme mi
triplicationē sed ad paas
unum in corpore perturba
tionē sue ipsi⁹ spiritu⁹ sepo
Vñ non sit noua ademp
cio Et adempte patē con
tinuāt ut sic ut ī eadem
pena nec acerbitat et in
tatem nec etiatis tollat
acerbitatem Postremo
quoniam deordinationis
multimode pena debet
esse multimoda et ī oī p̄tō
actuali mortali et deordi
nata ē aūsio a summa
abcremantur pl⁹ alii min⁹
scit ab eodem igne

Deglōria patōsi Lam vii.

lute et bonitate et iordi
matr̄ tōuersio ad bonum
cōmūnibile et deordina-
to voluntatis secundū
diciturē rationis recte
hinc ē q̄ omēs actualit̄
peccantes qui erunt dāp-
nati punitur pena tri-
pli propter auersionē
mentis visionib⁹ dei prop-
ter coniunctionē penitē-
tij propt̄ pugnā ratiois
et voluntatis pena vñis
vt sic ex hac multiplicitate
penarū afflīti vane et
accr̄be et cōfūlīt̄ tristē
et tormentorū summa ascen-
dit in s̄ola s̄lōr̄

De glōria aut̄ celesti
hoc tenetdū ē insū-
ma q̄ in ipsa ē p̄mū sub-
stancialē consubstancialē et actu-
mle p̄mū inq̄ substam-
nale cōsistit in visione frui-
tione et ratione vñisū
in bonū s̄o dei quem b̄t̄
videbunt frāne ad fragm̄
hoc ē nūde et sine velamē
quo frumenta rānde et de-

lettabilit̄ quē enā tene-
būt sempitermalē ut sic
visceretur illud b̄nardiq̄
de⁹ futurū ē rationi ple-
nitudo lucis voluntati
multitudi⁹ pacis memoie
cōtinatio etiūtib⁹ p̄mū
vñco consubstantiale
cōsistit in glōria corporib⁹
que secunda s̄ola dicitur
qua r̄sumpta p̄fectus
ānā tendit in summū bo-
mū et het s̄ola cōsistit
in quadruplici dote cor-
porib⁹ salicet in dote da-
ritans subtilitatis agili-
tatis et ipassibilitatis
q̄ erit secundū plo et
min⁹ secundū maioriātē
et minoiaitē p̄ h̄ite da-
ritatis p̄mū autem
accidentiale cōsistit in
quodū decoē sp̄ali supad-
dito qui quidem ameola-
mūcipatur et secundū
doctorū sententiam debe-
tur c̄pli⁹ genēi operum
salicet marino p̄dici-
oni et cōmēne vñginali

Et monibz p̄dictis semina
bitur ḡndz et distinctio
secundū exigenā mer
torū. **T**atio ad intelligē
nā p̄ditorū hec ē q̄ p̄mū
principiū hoc ip̄o q̄ p̄mū
h̄t summā vnitatem vni
tem et bonitatem et hoc
ip̄o ē pone ī ip̄o summā
potentia sapientia et de
mētia et iustitia. **O**m̄ at
het iusibilia dei māfes
tū decet per opa rō de
mūdū istū sensiblē p̄m
pianibz si produxit sic gu
bernat sic r̄pat sic iuu
nerat et consummat q̄ in
productione manifestatur
summa potentia ī ḡbniati
one sapientia et ratione
clementia et in retribu
tione iusticia consumata.
Vt igitur manifestaret
potentia ad sui ipsius blau
dem gloriam et honorem
oīa produxit de nichilo
faciens aliquid prope nū
hil scilicet materiam cor
poralem et aliquid p̄pe

se scilicet aīam spirituū
le et simul hec iūgens
in uno hoīe et vnitate m
ture et p̄sonae s̄rmonale
aīam et corporalē mate
ria. **V**t manifestaretur
sapientia ip̄e quidem p̄u
dentissime ḡbniat et or
dnate hā ip̄e sup̄mū
homibz igit̄ p̄ seip̄mū men
te. **S**i quā illustrat et iī
mū s̄r corp⁹ per liberum
arbitriū voluntatis ut
sic corp⁹ et corporalia
suo ad rigmen subiectū
spiritu spiritu v̄o deo
Vt manifestaretur clemē
tia lapsim hominem iū
uit assumendo hominibz
naturam suscipiendo pe
naltates et tandem p̄f
rendo penā ut sicut cum
summa misericordia mi
sero misericordem fieret
esse conforme ad iūctua
tionē misericordie non solū
i dignitate nature con
dere verū etiam in defec
tibz naturā i misericordia

To om̄ bonorū agnitione p̄fō
constituta

Ut tandem manifestet
iustitia que tribuit vni
uersus secundū exigentiam
huius non solum malis pe
nitentiā etiam iustis glo
riā semperīā Sic enī exigit
tributio equa et ipso
gratitudo et gubernatio
ordinati et productio vno
sicut productio dei fecit in
rationalem spirituā propedeūt
caparem dei capacem sc̄
imagine ipsiō beatissime
humis cui etiam iuncto
in homī spirituā secundū ut
griementi imagine deser
iuit. Hinc ē p̄ millo minis
deo spirituā rationalib̄ p̄ p̄
mariā id p̄ minū datur ei
deiformitis glorie p̄ quā
deo effectū conformis et roē
ut videat ip̄m dare et vo
luntate diligat plene et
memoria retineat ietū
ut sic am̄ totū viuat totū
dotetur ī t̄b̄ aīe vib̄ t̄o
deo conformetur al̄ signi
retur totū illūmet̄ millo
īquiescat in ip̄o Sic ut in
illa om̄ horū q̄sumatio est
in fine p̄ minū igitur quoniam
om̄ minū iustorum p̄minatio fieri
deb̄ secundū p̄ exigit tributio
iustis et eaī tributio vnoſia

oi bono inueniens pacem
lure et sufficientiam sepi
terna per quā in statu et
eterna viuenis vita dicit
beata et glorioſa Rurſq
quoniam tributio illa fieri
deb̄ secundū q̄ exigit nō
solum tributio iusta et
productio vnoſia verū
etiam gubernatio ordinata
et deo in productione cor
pus aīe alligant et na
turali et mutuo appetitu
iunctem copulant ad guber
nationē vero subiecta et in
statu mei fecit spirituā
concederet et intendet
corpori gubernando ppter
exticū in meido nec natu
ralis appetitus patitur q̄
anā sit ad plenū bñ insi
titutum ei corpori ad quod
iſumendū habet inclina
tionē naturalem nec rigi
mīb̄ odo sustinet q̄r̄stū
atū corpori spirituā confor
mari. Quoniam igitur
spirituā visione lucis et me
clariſcitur id debet nam
ib̄o insi p̄ oīa illi conformetur
subiectum q̄tū p̄ corpori spirituā

in eis corpore clavis in
tis p maxima iustitiae
Tuam vero dilectione
illius sumus spirituē sumē
spiritualis effectuō in
corpore habere debet cor
respondentē subtilitatē
et spiritualitatē Et tensi
one etiūtatis factū oīo
ipassibilis in corpore
debiē ipassibilibus omni
datum int̄ p erit. Quia
vero ex hys omnibz sp̄itū
promptissim⁹ ē ad tendē
dū in deum id in corpore
glorioso deb; summa agi
litatē regiri. Quoniam
igitur p̄ has quantorū p̄pe
tabit corp⁹ spiritui con
forme et etiam subiectū
Hinc ē q̄ in hys quantorū
p̄cipue dotti deb; ratioē
quoniam idoneitatem hys
sequi spiritū et locum
rigione celesti que ē nō
rigio beatorum In hys c̄
proprietatibz celestibz corpori
bz similatur per quas qua
si gradatim distat corp⁹

celeste a quatuor elemen
tis et sic dōs corporum q̄dru
plata et corpori se pfecte
reddit conforme habitatio
celesti et spiritu beato p̄ que
a sumo capite deo usq; ad
horam vestimenta salutet
corporis plenitudo dulce
d̄mis et beatitudinis ebrie
tas et quantū est possibi
le diruatur **T** Postremo
quoniam illa p̄missio deb;
fici secundum q̄ exigit itri
buco iusta et productio vir
tuosa et gubernatio oīdina
mer etiam ipso glorioſa
et in diuersis cristi membris
duis a simili karismati ḡn
arum non solū quantū
ad exteriora bona verū
etiam quantū ad exteriora
non solū quo ad
habitū verū etiam quo
ad statū non solū quo ad
perfectionem curitans
in mente vīciam quo
ad perfectionibz decorem
et pulchritudinem in opere
corpali Hinc est q̄ aliqui

b; membris nō sola stola
 aie nī tribz; et dōtibz; et sto
 la corporibz; quatuor
 verū excellētia quedā
 decons̄ et gaudi⁹ debetur
 propt̄ p̄cellētiam p̄fōibz
 et decons̄ habit in ope
 virtuoso. **T**um igitur in
 tribz; ē gen⁹ opibz excellē
 ter p̄sonā et pulchritū et spe
 nali formositate formosū
 secundū t̄plū vīm aīe
 salutē secundū rātōnālē
 p̄dimio veitans p̄dōn
 tōs alios ad salutē. **S**e
 secundū contūp̄siblē p̄
 fū declinatio contūp̄siblē
 taz propt̄ p̄petuam ī te
 tritatem continentie vir
 ginalis. **S**ecundū insabi
 lem p̄pessio mortibz ad ho
 norentē. **H**inc ē q̄phys
 tribz; gñibz; uistoriū salutē
 p̄dimitoribz; virginibz;
 et marribz; debetur illa ex
 cellētia p̄m acūlis quod
 aureoli nomiūatur quod ad
 deorem facit non soli aīe
 verū etiam corpibz q̄; nō

redditur voluntati tantū
 Sed etiam opē extrinseco
 substernens sibi meritum
 et p̄mū caritatibz quod q̄sif
 tit ī septiforme scilicet
 a ipsa anime et quadru
 pli corporis in quibz han
 ditur consummatio integr
 itas et plenitudo omnibz bono
 rum spectaculū ad glorie
 plementum. **T**um autem
 autem et quanti sunt illa
 non uba mea sed anſelmi
 ponantur. Aut enī in fine
 libri qui psologion dicit.
Exinde inīcā cāa mea
 et erige totum intellectu
 m tuū et cogiti quātū
 potes si singula bona de
 letabilia sunt cogiti mē
 te q̄ delectabile sit illud bo
 ni quale et quantum sit
 illud bonū quod continet io
 cunditatem omnibz bonorum
 non qualē in tribz; creatibz
 sum⁹ experti sed tanto
 differentem quanto differt
 creator a creature. **S**i enī
 bona ē vīm creatū q̄ bona

ē vita creatrix. si iocunda
ē salo facta. q̄' iocunda ē
salo que fecit dēm salutē
si amabilis ē sapientia.
que om̄ia condidit ex me
hilo. **D**eniq; si iuste et
magnē delectationes sūt
in rebus delectabilibz qual'
et quanta ē delectatio est
in illo qui fecit illa delecta
bilis qui hoc bono fructur
q̄ illi eit et q̄ illi nō eit. c̄te
q̄ p̄ voleret erit et q̄ p̄ vo
let nō eit ibi quippe erit
bona corporis et anime qua
lia nec oīla vñdit nec i
aurib audiuunt nec cor ho
mīs cogitunt. **C**ur ḡ p
multa vagariſ homin
io querendo bona aīc
tue et corporibz tuū aīma
vnū bonum quod ē in q̄
sunt om̄ia bona et suffici
Desideria simplex bonū
quod ē om̄ie bonū et sans
est q̄ emā amas et rōmē
quid desiderias anima
mea ibi ē q̄ q̄ amatis q̄
q̄ desideratis. **S**i delect
to in cognitione rerū conditaz
q̄ amabilis ē sapientia.

tat pulchritudo fulgebat
iusti velut sol. **S**i velocitas
aut fortitudo vel securitas
et libertas corporis tuū tūnt
nihil obsistē possit erunt
similes angelis dei q̄ seū
tur corpora animale et sur
get corpus spirituale potes
tate utiq; nō natura silē
ga et salubris virtutibz
sūta et tūtibz et etīa sāi
mbz q̄ iusti īpetū vñct
et salo iustorū adnō. **E**sā
nētibz faciabunt tūappa
rueit gloria dei. **S**ie bret
tūtibz iebriabuntur ab ubre
tate domi dei. **S**ic melodia
ibi āgelorū thori cōamūt
sine fine deū laudantes.
Si quelibz non īmunda
sed munda voluptatis tor
rente voluptatis tue pot
bibeos. si sapientia īpsa
sapientia dei ostendar eiſ
scip̄m. **G**racia diligenter
deū pl̄q̄ scip̄os et iūtē
illum et scip̄os īntemper
illū et ille se et illos p̄ scip̄m.
Si contordia om̄ibz illis
tamq̄ scip̄os et deū illos
pl̄q̄ illi scip̄os.

eit una voluntas q: nulla
 eit ibi nisi dei voluntas **V**
Sicut est om̄ipotentes
 sue voluntatis sicut deus
 sue nā sicut poterit deo qd
 volet p seipsum potuerit
 illi quod volunt p illū et
 sicut illi nō aliud volunt qd
 qd volunt p illū ille ut ille
 nolet qd illi noleat et qd
 ille volet nō poterit nō cē
TSi hōr et dñm dēq
 seruos suos bonos et fide
 les sup̄ multa constituit
 ēmo filii et dñi vobimur
 et erunt et ubi erit filius
 dei ibi erunt et illi et hēdes
 quidem dei cohēdes autem
 xpī **S**i vēscaritatis cē in
 tērū erunt qd mūq: et millare
 m̄ istū v̄l̄ p̄c̄ illū bonū
 sibi definiūt sicut certi ita
 erunt se non sūm sponte illud
 nūm̄ sūm nec dīcōrendū
 illud dīlectoriibz suis mūtibz
 ablaturi nec aliquid deo
 potentia p vim posse dēn
 et illos separari. Gaudū
 vō quale aut quantum?

vbi male ac tantū bonū ē.
 cor humāni cor indigens
 cor exptum erūpnab ūmo
 obrutum erūpnab quantū
 gaudereb si hys om̄ibz ha
 bundaēs **I**ntrogn̄ i mma
 tua si tūpe p̄nt gaudium
 sūm de tantibz mēsua
Si certe si quis alio qd ūmo
 sicut te ip̄n̄ diligēs eandē
 bñndmē habet duplū
 retur gaudū tuū qd non
 min⁹ gaudēs pro eo qd pro
 te ip̄o **S**i vō dñol̄ t̄res v̄l̄
 multo plures id ip̄n̄ habet
 m̄m̄dēm̄ p̄ singulis alibz
 quātū p̄te ip̄o gaudereb
 si sigulos ūmo sicut teip̄m̄
 et quantū teip̄m̄ amares
Ergo i illa persim̄ mūtate
 et numeribz ageloz
 et hom̄ brātorū ubi mūlla
 mūnū alibz qd se ip̄n̄ diligēt
 non aliud gaudēbit quisq:
 p̄ singulis alibz qd pro seip̄o
Si gō cor hōis de tanto suo
 bono vir capiet sūm gau
 dū quon̄o c̄pax erit tot
 et tantorū gaudiorū et

vnḡ quia quantū diligit
quisq; aliquē m̄tū debono
et gaudet. Sicut illa p-
fecta felicitate vniusq; sp̄i
pl̄ amabit sine copacōe

sicut sc̄m̄se ita gaudebit pl̄a
absq; estimatiōe de felicitate
dei q̄ de sua et om̄i ali-
orū sc̄m̄ sicut de sua. Et
si deum sic diligit de toto
corde suo tota anima tota me-
te ut totum cor tota anima
mētib⁹ sufficiat plenitudo
dme gaudiū. Non dū go do-
mine dei aut cognoui
quantum gaudebunt
ali b̄ti tui vñq; tantum
gaudebūt quantum ama-

tū amib⁹t
quantū cognoscet
et quantū cognoscent et
quantū amabunt te cetero
nec oculis vidit nec au-
rib⁹ audiuit nec in cor ho-
mīb⁹ ascendit in hac vita
quantū te deo cognoscet
et amabunt in illa vita
Ego dñe deo cognos-
cō te dñe te ut gaudeā

de te et si non possū ad
plenū i hac vita ul̄ profi-
ciā in dies usq; dñm ve-
niat illud ad plenū profi-
ciat hic in me noticia tua
et ibi sit plenū. crescat hic
amor tuus et ibi sit plenū
ut hic gaudiū meū sit mi-
spe magnū et ibi sit in te
plenū. Domine p̄ filium
tuū in bēs vīno consulis pe-
rē promittib⁹ nobis acce-
ptū gaudiū mīn sit plenū
Deo verare peto ut accipia
ut gaudiū meū sit plenū
Petodnē p̄per annib⁹
sem consilariū nūm consulis
ampiam quod promittib⁹
veritatem tuā gaudiū
meū plenū sit. Meditetur
intimū de te mens mea loq-
tur in lingua mea amet
te cor meū. esuriet illū an-
mena sicut ciro mea desig-
det totū fba mea donec in
i gaudiū dei mei qui ē tū
et vñ de ibidū sc̄ula
sc̄lorū dñe. **V**erpletū
loquū bōvētie sac̄ sorphie

Incepit liber b*ei bernhardi*
abbatis de institutione mo-
rum et ordine vite

Orta
tur qui
dem ta
midam
metis
mee i

peritiam q*uod* sepe f*er*na ca-
ritas ut de vite ordine
mo*rz*q*uod* instruere breui-
ter loqui debeam*Sed*
q*uod* temp*or* est ut ipso q*uod*
inspirauit op*er*itulante
op*er*o*rum* aggrediar exordi*um*
sumere necessari*um* duri-
ab illa t*em*p*or*a laudabili vir-
tute que dicitur verec*u*
dia. **P**ue c*u*s*it* om*in*b*ea*
et*at*ib*ea* p*ro*sonis t*em*p*or*ib*ea*
i*u* loc*is* apt*is* t*em*p*or*is adole*sc*e*re*
tes et i*u*ueniles animos
maxime dect*er*

Dicit*ur* virtutibus que in
nouibus congruunt.

Tres s*unt* virtutes
que pueris ado-
lescentib*ea* magis

c*on*gruunt **V**erec*u*ndia.
s*f*. m*er*itum*is* et obedi*en*
tia. **N**on est a*ise* dubius si
has st*ude*at habere qui
possunt ex*po*d*uc*e*re* ad cul*m*
me p*er*fectionem*q*uod** virtut*um*
ascendere. **M**oz*z* i*hs*u*m*
ma*u* ornamenti*u*irtut*um*
in illis p*er* dulcio*rum*
sc*rib*o*rum* qui ab ip*o* triv*ia*
o*rum* pr*inc*ipe*rum* et*at*is b*ea*
ad p*er*fect*um* vir*u* dis*cipli*nis
tel*est*ib*ea* exercitati*u* per
via*rum* d*omi*n*is* fort*is* cur*re*ret
Enu*z* s*f*. sap*ie*t*ia* t*em*p*or*i*u*
get*u* et luc*et* quant*um* se
nect*u* ip*sa* et*at*e fit*u* doc*er*
o*rum* v*isu* tut*io* p*re*cess*u* te*mp*
por*is* pr*ide*t*io* **H**ec at*que*
ver*or* st*adi*o*rum* dulciss*is*
fruct*u* ed*ic* a*li*os ref*er*
it. **M**ulti n*at*ur*is* senes
d*omi*n*is* i*u*ni*te*res et nichil p*re*
fici*en*tes q*uod* nullas s*ibi*
in t*yp*e o*port*uno di*u*nic*is*
aggregauerunt in op*er*is o*rum*
i*u*ni*te* virtut*um* a*li*os i*u*ne*re*
n*u* reprobe vite morbo
infici*en*ti*u* **D**icit*ur* ei p*se*ne*c*

vicioſū iſatui ita per
adolescentē inuicendū
et temerarij religio ſcā
deſtruit. Post indoctos
nāq̄ malosq; platos in
ſcā etiā nulla pefitio ad
noctonū infirmis valē
tior inuenit. Deniq; tali
um hominē gen⁹ iſta de q̄
b⁹ ap̄l's p̄dixit tpa proch
dolor ſine nūo ferūt q̄n
oia ferme q̄ bona ſe iſ ſcā
peſſundari coſfundiq;
vt dēm⁹. Et qm̄ ſene
i meliſ mutari ab illa i
olita vicioz coſuetudie
diſſicillimū eſt. Debet
adolescentib⁹ manū por
rigere qui ſi dñe voluit
opam oī depulſo teþore
poſſūt utiq; p grām x.
vitam corrigere mores
aponeſe actusq; ſuos i
omib⁹ meliorare
Idcirco ē diu eſt q̄ desi
derauit ppter iuniorū ſalu
tē eoz precipue cu qui
bus viuo ex opusculis
pēm paucā qdā deſtorā

to colligere q̄ tenere etati
eoz videat: ſpecialiter co
ſulere. Eſt eiū nichil fate
or magna triftia et con
tinuus dolor: ſup ecitate
vint in ſcola xp̄i q̄liē de
beati et vicia p̄pulſare i
ſanctis virtutib⁹ iſitor
re. heu rebellionis ſpū
armati tā p̄ capitū impetu
p abrupta vicioz currunt
ad mortē. ut eos auriga
pſidēs nullo freno diſa
plne valeat colibere
Deberet utiq; in domo de
ad cultū diuumi honoris
ſup oēm ornatū tāq; va
ſa aurea refulgere. Cur
at q̄ ab ipſis primis in
ſancie rudimētis conuca
ti ſuē tanta cura tantos
laborē indigēt. niſi ut for
tes in bello facti contra
mundū et ei⁹ q̄cipſen
tias cōtra carnē i eius de
ſcedentia contra dyabolū
i ei⁹ multiplicia tēp̄ta
mēta viriliter pugnent

Sed qđ ammirandū ē
 et dolendū plus eis qđ
 ceteris et austera videtur
 regula discipline et gra
 uis. **M**uare hoc nisi qđ
 seculare magis diligunt
 vita. **C**erte ul' nullus ul'
 raro inter eos invenitur
 qui libenter sequatur pa
 tris institutū et maioriū
 vitā diligat. **A**ut quia
 labor ei deterreret. aut qđ
 in lubrica etate difficult
 or est abstinentia. aut qđ
 alicui adolescentie videtur
 vita obscurior. **E**t coeo
 ad ea coniectūtur studia
 qđ plausiblora arbitra
 tur. **D**iesetia qđpe futuri
 p̄ficiunt. **S**ed memisse
 debet. qđ nō p̄ficiat sed
 futuris militat. **V**n quo
 p̄ficiacior causa eo debet
 cura attention. **I**nfelix qđ
 legē iuste et discipline abi
 cit et maiorū gubernari
 magistri refugit. iste vō
 nō scdm deū s secundū se

viuit. **O**ni si potest ē tū
 quib⁹ vult p̄git quo vult
 māducat qđ vult et qđ
 vult. **F**redet et iocat iuste
 qđ et ubi vult qđ vult.
Postremo qđq narib⁹ su
 aue. qđq tactu blādū
 et quicq d oculis delectabi
 le qđq ceteris sensibus
 carnis sue iocandū est h̄
 exercti et sequit. **I**lle nō
 qui secundū deū viuit.
 nō qđ ei carnalit' delec
 tat. sed qđ spiritualit'
 edificat facit. **E**t quicq
 cupit aut agit nō vult
 ex sua sed ex dei volūta
 te maiorū qđ suorū missio
 ne procedere. **N**ono tñ
 posic⁹ uel i adolescentie
 ul' in tēperācie lubrico
 de sui coniunctione desp̄et.
Oleaster ei olime i sece
 amissa amaritose effi
 citur fructuosa. **S**ig⁹ a
 gricola qđq starpiū qđ
 litatē. nōne studia doc
 ne et discipline assiduas

mitigare possit q̄slibz
egritos̄ s̄es passionum.
Sed ne puerilis int̄ va-
ren⁹ lapsib⁹ viciet⁹ opor-
tet teneros̄ ànos p̄fatis
diligēter mācipari virtu-
tib⁹ quaten⁹ bona cōsue-
tudo cū etate s̄i accrescat.

De verecūdia.

Ligitur clari⁹ pa-
testat q̄nta ⁊ q̄lis
sit virt⁹ verecūdia. p̄m
ambrosh ex māg⁹ parte
ponam⁹ sens⁹ ⁊ verba. Ne
si forte me p̄impēderint
scultū homūcōne. mag-
nū ambrosiū immo i am-
brosh xp̄m nō ausdeant
spēnē. Hic cī ille aut ista
endorz moꝝ magister. Est
at bonoz̄ adolescentium
timē deū deferre patr̄
b⁹ honoř̄ semorib⁹ r̄uerē-
tiā. tueri castitatem. nō a-
spnare hūilitatē. diligē-
clemētiā ac verecūdia
q̄ vēlū ornamēta s̄e mō
n̄ etati. Ut cī in sens⁹ gra-
uitas i inueib⁹ alacritas

ita i pueris ⁊ adolescenti-
b⁹ verecūdia vēlū quicq̄
dote q̄mēdat⁹ nature. Cū
pulch⁹ virt⁹ verecūdia ⁊
suavis grā q̄ nō solū i fāb
sco etiā in ip̄s spectatur
sermoib⁹. nemodū trās-
diaris i loq̄do nequid in
decoꝝ sermo tuus r̄sonet
Speculū cī mētis plenaꝝ
i v̄bis eſulget. ip̄m sonū
vocis librat⁹ modestia ne
cūq̄ offendat aurē vox
fortior. Deuox i ip̄o canē
di ḡne p̄ma disciplina re-
recaudia t̄ymo etiā in oī
usu loquēdi. et ut sensim
quis aut psalle⁹ aut canē
re aut posseono loq̄ in a-
piat ut uēaudia p̄cipia
q̄mēdet⁹ p̄cessu. Est cī in
oālis vēcaudia q̄ prohi-
betur boī adolescentis p̄n-
dia aīa itueri ⁊ alloqui-
fias. nō ut exerec̄t̄ sorū
sed ut fugiat viau. Plur̄
mū at p̄ficiat ad tūcaonē
castitatis custodia oclor̄
M̄li p̄cūt̄ p̄p̄ sp̄on cām̄

Undis dicit. Cur videt
 mulierē ad cōcupiscentiū
 cā iā mechāt⁹ ē cā in corde
 suo. Hoc in doliſ adoleſcē
 tēs i monasterio muenēs
 ita ſe oī cuſtodiā cōfervēt
 ut adoleſcētā ſuā nullo li
 bādiniſ ſorde cōmantent
 ut ad altare epi q̄ de tha
 lamo virgo p̄ocedat. Et
 cātā aī mūdiciā debet ēe
 ut p̄ numia vərētida ne
 ſermonē quidē aīdure ve
 lunt uſ loq impudiciā ne
 dēcentiū ſnaturalib⁹ ſupe
 rētūr nātē ē ut laſauens
 caro eoz trebris frangat⁹
 ieunij⁹. Meli⁹ eſt cōſtoma
 chū dolere q̄ mente. Utūs
 plane adoleſcēs q̄ caſto p̄
 ſenerat corpe aīmētē. Huic
 pauldubio caro aī ſagis
 redēptoris nū effiat⁹ vi
 ta et ſalutē ſuit aī ppter
 huānā cōfūſiōne ſinē re
 ſpāi dūmū timorū ſpēi
 ſordib⁹ aīdacter ſe inge
 ruit tantis mīſterijs. Ho
 mo vdet in facie de⁹ aut̄

tructur cor. ſeo illi pl̄ me
 tuſt hoſes q̄ deū. Deca
 temeritas. o mura de⁹ paci
 éta. Rūgō eī tñ pectane
 rūtūl q̄ ſ ignis cōſump
 ſit ulq̄ nos terra absorbi
 it. Nūquid tale ſcel⁹
 filior aaron alienū ignē
 offerētū quale eſt iſtoz
 q̄ tā terribilia ſac̄mētā
 ſibi ſumūt ad mortē. Et
 enī ſic vničōū eſt ut pa
 ne illū ſoſubſtanciale
 ſp̄ accipere valeam⁹ q̄z
 ve ei qui ſe alienū ab eo
 fecerit. Et multū veſti
 q̄ ūmūt⁹ ſp̄ ſuret acce
 ſcerit. Utrobiqu⁹ grāndē
 periculū. Ideo nūg
 na nētāb incabitne in
 digni ſuēmātē. Qua p̄t
 tenēda eſt i oīb⁹ ſētām
 dia pudicitie conēs. cō
 ſocietate caſtitas ip̄a tu
 tor eſt. Bon⁹ eī regēde
 caſtitatis pudor eſt co
 mes. Qui ſi eſpellat p̄mā
 pericula pudicitā teme
 rati nō ſint. Etenī unū

cūdīs oculis et lascivis s'
mōib⁹ libidinos⁹ aim⁹
deplicet⁹ et per exteri
orem hōi⁹ iterioris hōi⁹
vita mōstrat⁹ Multa et
dura corporis bella sustin⁹
adolescentia et calore fa
guis iſlamata ut euade
possit oī indiget custodia
Quāto plura se q̄mp̄g
nat pudicitia tāto maio
ra sunt p̄mia H̄co et ubi
maior labor ibi amplior
erit merces Amatore lauit
veretudie sumat exen
plū de matre dñi q̄ quis
cēt mutissia tñ p̄ veretud
dia salutante se angelū
nō resalutauit In p̄a vo
orde n̄a multū veretudia
placet et cōſtituit gr̄e apto
dū n̄em Ilōne h̄ p̄tulit
publicanū et cōmētavit
eū q̄ n̄ ocl̄s suos audiebat
ad celū leuare Ideo iusta
fiant magis dñi iudicio q̄
ille pharise⁹ q̄ deformauit
p̄sump̄ suo Orem⁹ Anos
et q̄ntū possim⁹ in corrup⁹

tione quieti et modesti sp̄ni⁹
q̄ estiā dū locuples pau
lus quoq̄ i orde deserit p̄cep
tū veretudia et sobrietate Dū
mā hac etiā quasi p̄mā vīc
esse orōis future vīcō glo
uet p̄tōris oīd. sed quasi
colore p̄tōris obducto q̄
plus desert veretudia de
ret et datō delicti eo ubero
rem mereat gr̄am T̄ Et
etā in ip̄o motu gessu icessū
tenēta veretudia habuit
et mēns in corpō statu ce
nitur H̄ic homo cordib⁹ n̄i
ab sc̄dit aut leuior aut
lactatior aut turbidior a
contra grauior et cōstan
tior et p̄p̄ior et matutin
estimatur Itaq; vox qđi
estī aī corpōs moti Sepe
enī per icessū prodit qual
sit animis Inceps et quippe
in quoniamda incessu mago
leuitatis sp̄es quēdā fār
rare p̄tē fāntū Sūtētā
q̄ sensim ambulādo unitā
tur histrione⁹ gesp̄is et
quasi qđam ferrula pom

104

pax et statuas motu uniuersitati et quociescias gradus transferunt modulos. Nec tamen seruare videntur. Nec cur sum abulari honestum arbitror nisi tu causa erigas. alius periculi vel iustitiae cessitatis. Nam plerumque festinantes anhelos videremus. utique ora quibus si causa de sit festinationis necessaria. neque adest iuste officium. Sed non debitis dico quod bus raro operatio ex causa hascat. sed quod iugis et continua in natura vertitur. Nec nullus ergo tam simulachrum effigies probabo nec in istis tamquam excusor ruinam. Est enim quod est probabiliter in quo est species autoritatis gravitatis pondri et trianglitatis vestigium itatim si studii desint atque affectatio sed motus sic purus et simplex nichil enim futurum placet. Motu natura informis si sane natura vitium est industria emendet. **O**biars

designo desit correctio. **C**mod si etiam ista specie tentur alta quantum agit caueretur est in quo turpe exeat de ore. **H**oc enim gravitas coniunctio hoeris. Non enim turbis coiquat sed iusta obsecratio sed verborum obsecritas. **H**oc etiam vulgo putatur se. In nomine vero religio nis proposito nullum verbum in honestum cedat quod iniuriat verecundiam. **E**t non solum ipsi nichil idcirco loquuntur ne ante quidem debentur. Non enim perebere dictis. quod delectari audiire alterum loqui provocat. **A**udire quod quo turpe sit maximus pudoris est. Ut dñe vero si quod huiusmodi accidat. quod horum est. **E**t quod in aliis displicerit nichil per se ipsum non displiceret. Nec ipsa natura vos docet quod perfecte quidem oes partes vestri corporis explicitantur. ut et necessitatem consideret et granum venustaret. **S**ed

tri cas q̄ decorū ad asp̄c̄m
forēt in quib⁹ forme a
p̄x quasi i arte quodā
locat⁹ i figure suauit⁹
et vult⁹ sp̄s eminere t⁹
ut op̄anto i us⁹ c̄c̄p̄a
tio obuias atq̄ apert⁹
reliquit. **S**as vero i q̄b⁹
est naturale obsequi⁹
necessitat⁹ ne deforme
sui perderet spectaculū
parti docuit atq̄ suosit
tegētis. **N**one igit̄ ip̄a
natura m̄gra ē verecū
die. c) exēplo modestia
hominis qd̄ i hac corporis
nři fabrica abditū rep̄
perit operū tri cōtextit.
Ergo nature op̄isit sic
nře statuit verecundie
sic decorū istud i honestū
i nřo custodiuī corpe ⁊
vt duc⁹ quo sđā atq̄ ex
iūs climatulorū nřorū p̄
terq̄ relegare atq̄ ad
asp̄c̄m nřo auerteret ne

p̄vergatio vēris vissi odoz
offeret. **D**e quo pulchrit̄
aī capl̄s. **C**ue vīdētū iū
mēbra corporis nři infirmi
ora necessaria se c̄que
putam? ignobiliora mē
bra corporis eē. c̄s habum
dātiōrem curūdāns et q̄
inhonestā se mā honestā
tē habūdāntiōr ē habet.
Et enī imitatiō natūrā
doustria aurit grām ut
nō solū abscondām ab o
culis. verētiā q̄ abscon
dēta atcepun⁹ eoz idiaa
vſusq̄ mēbroz suis app̄
latoib⁹ nūcipare ut deoz
putem⁹. **V**enig⁹ si casu
periātur hec partes vere
cūdā cōfundit. **S**i statuo
impudētia estimat. **L**un
g⁹ in quib⁹ hūanisimē
bris tāta s̄. deformatas.
vt noīari verecundia m̄g
na sit. heu q̄ turpē illū ⁊
q̄ ip̄dentes q̄ has sece

tis p̄tis corporis nō solū desi
 derante cernit? sed etiam
 studiose tangunt p̄tis me
 ac piget illoꝝ fāz̄ eſer
 re in quibꝫ r̄gnat sodomit
 calibroꝫ quibꝫ ſicuratē
 dīs. Oꝫ iusto utdico ita
 ſeſti ſe in eph̄bū ſenſu ve
 masculū i masculū turpi
 tudinē operet. Non ē deci
 vres brucis a calibꝫ effecſe
 qbꝫ nō ē intelligi. Si ei chā
 p̄nudatū p̄m̄ntoꝫ eſit
 i filio maledictꝫ. Et q̄ iſama
 lectorē ſeruit q̄ deſteio
 petrūdi ſuā alioꝫ turpi
 tudinē detegit nō erubet.
 Vtia uideret q̄ntū flagitio
 calibꝫ dñi offertus. Sicut
 q̄ pulchros hoīes desper
 tis deſormibꝫ amāt illan
 dōr̄ a ſuſpirantibꝫ honorat
 Illi ei q̄ ſanōi uſti. h̄nt
 oclōs aīc pl̄chutidomē in
 hoīe diligunt et uenerit. Et
 illi eſta pl̄chutido quā

febricula leuis p̄dit. et ru
 gosa ſerecta itatotā diſſol
 uit ut n̄. huſſe putet. Et
 tū ſe q̄ h̄ntes hac extollunt
 etū ſit uanitatiabꝫ p̄ h̄c
 ſola ſe gloriosos arbitrat̄
 Nos certe i pl̄chutidōe u
 tutis locū nō ponam i grā
 tū nō excludim̄. q̄a uar
 a dīa et uult ip̄o ſolet pu
 dore iſuſe grauioresq; eō
 de. Ut ei artifer i materia
 q̄ mediorē meli ſpari ſo;
 ſic uentorū i p̄o quoꝫ cor
 piſ decore pl̄chutidōe ita
 tū ut ip̄e nō ſe affectatis
 decor corporis. h̄ naturalis
 ſiplex neglectū magis q̄
 expertū nō p̄ciosi et albea
 bꝫ ad uic̄ uestimentis ſed
 comūbꝫ ut u. honestati
 u. nūcūtati nichil deſit in
 chil accedit in uon. Vor̄ ip̄a
 nō emissa nō i ſuſcta nū
 ſemineū ſet ſonās quale
 multi grauitatis ſpe ſilare

gsuenerit s̄ formā q̄stā
et regidā ac sonū vīlē re-
huas. **H**oc ē p̄lchritudinē
mūcōi tene quicentia cui
q̄ serui et psone redē. **I**hc
ordo gestor opt̄. **H**ornat
ad oēm actionē accōmodi
Sed ut mollicilius est rāc-
tū à voce sonū à gestū cor-
pis nō p̄bo ita agrestē neq;
rusticā natūrā uniten. **E**n
effigies formula d̄isapli-
ne fōr honestatis ē. **I**mitat
igit̄ prius adoleſcēs vesti-
gia p̄sa ac et ioseph. **S**icut
cito eſt. **I**sm. a sobrius
hūlis obedies patiēs et re-
misor iurie faciat ut da-
niel et tres pueri studeant
sapie et nō det se illecebris
gule. **D**ignus venit nō gig-
niti tenuē sensū fugiat
ebrietate tāq; uenēnū sur-
ligioſ. et sapiē vult esse
flūnq; vīnū redolcat. ne
autodiat illud phi. **I**n nō ē

oscillū dare sed vīnū pīma
re. Amet sc̄ār̄ scriptūr̄ sa
cīmā. ne cīmēs vel rāmū
vī lāfām̄s cogitatōb̄ pa
teat. Utīs q̄ dūmā s̄crip
tūr̄ legēs verba vīt̄ iōp̄
S̄it̄ ab st̄m̄s un̄z̄ fūgīt̄
litū uī boīs polle morib̄
h̄ usdīt̄ ōp̄b̄t̄ S̄ic̄ se
exhibeat ut̄ s̄enīoēs int̄
quos h̄it̄at dū āmūr̄ vī
cā nō s̄ināt̄ despīc̄ et̄t̄
S̄it̄ m̄s fr̄s̄ z̄ coēḡles suos
p̄m̄z̄ iōp̄. et̄ ext̄rem̄i or
vīne. Et̄ ita singul̄l̄ int̄ua
b̄z̄ īs̄it̄at ut̄ nulli eoz̄ iūc̄
tar̄ secund̄ D̄cl̄at̄ mea
huc̄ ī p̄t̄b̄ demorari vēt̄
die. q̄r̄ ad eos loquor q̄ aut̄
boa eīa semetip̄is̄ eōgno
sāt̄. à dānā nesciūt̄
ēr̄do q̄d̄ vīte tēnēt̄
ut̄ a vērēt̄ dia p̄m̄
q̄dām̄ fidamēt̄a dūc̄t̄ q̄
socia ac familiās ēmēt̄
placitati. P̄teriā fūgīt̄

105

ab oī alieno luxu sobrietate
diligit honestate fons
decoꝝ illud iurit. **S**icut
iustis electio ut adiungatur.
abatissis q̄busq; seniorib;
Nā ut eq̄liū usq; dulorū
seniū tutior ē q̄ magisterio
quodā & ducit uite colorat
mores adolescentes & velut
nutrite p̄butatis iunctus. **N**ec
pe si hi q̄ s̄t ignari locorum
solentib; uiaz uter adordi
ri gestunt. q̄nto magis ad
olescentes cū semib; debent
nouū iter aggredi q̄ min⁹
eripere possit & a vero timi
te vultus nō deflectit. **N**ich⁹.
q̄ pulchritudinē & eos & ingens
uite h̄c & testes. **P**ulchritudinē
q̄ seniorib; copula atq; ado
lescenti. ali⁹ testimoni⁹ a
h̄ solatio se ali⁹ delectato⁹
legit q̄ barnabas marci⁹
assupst⁹. paul⁹ sulari⁹ thi
motheū & titū ut seniorib;
q̄ silio p̄uaderet uimores

m̄sterio. **D**aret nāq; q̄
ulla ars disat absp; ma
gistro. **S**i ei aīilia & fecerit
anex rapes duces h̄c & pm
apes suos sequuntur. q̄toma
gis hoīes sine rōre & ducere
ē nō possunt. **V**n cauerdū
ēne adolescentes & parvuli
sine ducē igreditur via q̄
nūq; igrēsi. s̄t chī partem
aliq; dedimatis erroris
patiat. **S**i v̄l' m̄s ul' ph̄ a
bulat q̄ nāc ē. a curre
tes lassent & morā sagēto
obdormiāt. **P**leroz v̄tuti
v̄tua pares dispares
etate sui delectant copu
la sicut delatabatur petr⁹
nohes. **N**ā adolescentem
legim nohes q̄ur' nlli seni
orū i v̄tute fuerit secund⁹
Lati ei in eo senect⁹ vne
tabilimorū & cana pruden
tia om̄ū nūcū. **M**agnū est
h̄ uite solatiū. ut habeat
cū pect⁹ cū operas cū

quo archana participes
tu comittas secreta cordis
tui ut ames et seqreris eum qui
tibi pma pietate et stabilitate
patiar. ipse curiose adhor
tetur et ipsperis cogitulet
Felix talis societas talis erga
miasa quod nichil in rebus huic
nisi pulchri. Luceamus ergo
veracordia usque ad totius
uite ornatum nos accollimus
destra. **M**agis virtus modestia
dum tua veracordie societas q
cum sit etiam sui urbis emissor
quod nichil sibi usurpabis nichil
sibi dedicabis et quod omnes
intra vires suas accedunt di
ues capitulo deum. Veracordia
modestia. et modestia vere
cordia est quod nulli insidias ma
chinat. lesa non urascat et
cunctos sipliace respiciens de
nillo sumistru aliqd suspici
tur. **H**ac teneamur pnum
hac diligamur. Ecce ea sp
hre possumus fugienda est no

bis familiaritas et consabula
tio ex quo turpi et id sapli
nate vinit. talium infinitus
est natus. **H**ec suos scropulos
veracordia et non quod ipsa iudic
scit quod sepe incurrit si ut ex
iustitia incedamus assortia. quod se
spem iocunditatis venientem in
funeribus. His assiduum
se maxime in coniugio luto et
su enervat. **G**rande illa vni
lere et aios periles corrumpit
atque suis malis assuefactum
Luceamus itaque ne dum anim
etlarare volumus soluamus
omni armorum qui contentum
bonorum operum. **I**hsus enim atque
fletit natum. quam multa
stultorum societas deapertus.
Ecce nobis ai fabulis eius et ioco!
Non licet in te honesta ioco
et suauia sunt. tri ab ecclesia
ea erunt regula. **E**t quoniam in
scriptis scriptis non invenimus
quod homo usurpare possit.
Luceanda si sit etiam oia quod ille

ter reposuit quietate nra ipso
 sit necq; p fessis 19eno
 bis q; reditis q; fletibus di
 cti dñs Et nos redidi ma
 teria inquietum utrabitate
 tes illi fleam? Ip̄m nāq;
 dñm fleuisse legim? Non
 solū p flos sed etiā oēs io
 cos declinatōs arbitror. n
 forte plenū suavitatis et
 ḡe sermonē esse id est? ē
Ingens dñ est attingit
 a p̄ posita securitate lugē
 dñ ne a deo deseramur p̄t
 supbia et negligētias etiā
 p̄tate demonū reliquiamur
 heuca q; dñs dereliquit deo
 nes suscipiunt et susceptum
 sive p̄ditionis socū faciunt
 Terribil' in eos ilib sup fili
 ob hoīm deo. Opt' ei figu
 b; ex eadē massa aliud uas
 i honorē aliud i cotidiam
 Sicut vasare. et si vasam
 leto die. Sicut nouissimū primū
 ip̄imi nouissimū. Sicut mil

tuocati pauci vobis. Et id
 unq; q; sp̄ nrm facit ait ap̄l's
 op̄et salutē suā cū timore
 et tremore Declinet a vanitate.
 mudi spernat amorem. Implic
 tat luctū et q̄tē. et sectet
 i q̄ntū sit verecūdā trāgl
 lāq; mansuetudine. q; uchō
 mi' hoīes pacificē uiuāt
 oīa q; honestatē faciat ihō
 nestā erubescat. Autō da
 ut uerundie. q; p̄z oīulos
 possidet aures liquāq; nō
 sunt turp' luctē aut rē
 efficiēt eos granēs et mites
Ecōn grande viciū uimoz im
 pudētia. q; ip̄ probō ausu' dis
 solutione sua frēs et patē
 conturbat. **D**ama facit scptū
 ēn. deū timet n. hoīes re
 uerētūr. sed letatūr cū ma
 leficerit et exultat̄ i rebz
 pessimis. Itā est ei frēs me
 tricas. q; nō p̄t erubescere
Vñ liqua autōr et frēs in
 uēantia q; loq̄tur quid ne

agit nō curat. **L**ū ei bon
amā suetū adoleſcētū ta
centū rūcreat² maiores su
os. **E**t nō soli taciturnita
tis laide hic pūter. q̄ si tē
tū ipm in quo ē reliq̄ vir
tutū oculū maximū actū
adie est. **D**enq̄ si ē a fame
a supbie p̄bro dat². sc̄ uē
adie ducat² laide. **T**acebē
i periculū susana et ḡiu que
ant die q̄ iuitē dānnū pū
tabat. **D**eo soli loq̄bat² au
poterat casta vēcūdialoq̄
fugit et pulcher ioseph re
lata veste i manu fornicātē
tacēt̄ p̄celerit² eḡ. **S**ū ē. q̄
i cognitā verecūdie sue aut
ens nō poterat diu stare.
Moyses q̄z i ihēmas q̄
poterat p̄ grām extusabat
p̄ verecūdā. **L**ua i ē ei di
scere q̄ doce tacere q̄ loq̄
Luid at p̄ verecūdie bo
uiuor etas magis deh̄ dis
cere q̄ doce pitagoras q̄dē

suis deo et discipulū legē sil
ct. ut tacētes p̄ q̄nq̄mūlo
qui disceret et tu nō sis fac
tu vt̄ silēt̄ p̄pia ē. **L**iv o
p̄ ē o adoleſcēs ut p̄pēs
periculū suscipē loq̄do. q̄
tacēdo possis ē securior. **C**u
plures uidi loq̄do p̄m ina
disse vir quēq̄nā tacēto. **T**er
tacere nosse q̄ loq̄ diffīlētē
Sco plerosq̄ loq̄ cū tacēnēsa
ant. **R**az̄ ē tacere q̄q̄ cū sibi
loq̄ nichil proſit. **S**apiēt̄ ḡ
q̄ nouit tacere. **U**liga mono
sermonētū neluxuriet ne
lasiamat et multiloq̄ sibi
p̄tā colligat. **D**icit̄ ſtrictio
rip̄ suis coateat². **L**itolū
tū colligit annis exurtoā
Dicit̄ tibi genitāt̄ i ſenſu. in
ſermonē pōtoā. atq̄ i verbō
modā. **H**. at ſi iuſtodiens
eris mitis māſuet² amotq̄
Luſtodiocor et ē tūne lingua
Honā ei pōſſeſſio mēs bona
Sep̄iḡ hāc pōſſeſſionē et

munī cā vīndiq ne irruat
 i cā raptiuā ducārunt
 habiles corpis passioēb. Su
 stodi cōptū potes interiorem
 hōies tuū. Noli cū q̄ uilem
 negligē ac fastidie. q̄ p̄a
 osa possessio ē. Et merito p̄
 cosa. t̄. I ad ueritatis etē
 talis. sed stabilis atq̄ etē
 salutis ē. Si bñ uis custodi
 re tace p̄us i auto et non
 deliquas i lingua tua. Gra
 ne malū ut aliaq̄b suo ore cō
 demner. Eti si p̄ ocoſo vbo
 redet unq̄s rationē i die
 uocat. q̄t omagis p̄ verbo
 sp̄icatis etur pitidis i
 puritatis. Videam i ne
 rationē ponam p̄ ocoſo
 silēcio. Est cī fructuosū ne
 gotiū silentiū. Lacēdo ap.
 hōies meliſ loqmur deo
 nulte at cōtemplatioēs
 se i quib⁹ aīa deo deuota
 tacēdo mirabilit' pascatur
 Danto xp̄ha docuit nos tā

q̄ in āpla domo deabulare
 i corde nro i cōuerſari cū eo
 tanq̄ cū bono q̄tib⁹ naliut ip̄
 se dūcti sibi illoq̄ret. sc̄um
 Duxi custodiā vias meas
 moyseb i silēcio loq̄batur
 i otio opabatur. R̄ig. iu
 st⁹ solus est. q̄n̄ deo sp̄ est
 Quod solitai⁹ ē. q̄ nūq̄ sepa
 matura xpo. Lñ at feriat
 a negocio. q̄ nūq̄ a merito
 feriat. q̄ negotiū q̄sumat
 Quib⁹ at lōis circuſcribit.
 cui tot⁹ mūd⁹ diuinaꝝ pos
 sessio ē. Quia estimatoe dif
 finit. q̄ n̄ opatoe q̄phēdit
 Nūc q̄dem deo cogitat
 sc̄ib⁹ angliſ ei hātq̄ ūmaris
 sibili gla etē felicitatis
 Nūc vō de vſutis dyaboli
 de p̄tis suis de hora mortis
 de penis iferni de die tremē
 di uocis. nūc at de p̄fum
 ditate diuinaꝝ scripturaꝝ
 de natūra ueritati i bonor
 cōpositoē mor. R̄ gloiosū

tales silentium ubi eloqua domini
dicitur casta se. Et ergo tradidi
modus loquendi. Hoc a me est et
venit ut loqui multa prius
assiderat. quod dicatur cui dicat
quod loco a tpe. Meito sapiens
dicendo est. quoniam tempore loqui
dei. Unde bni ait scriptum ho
sapiens faciebit usque ad tempus
Iudeo sa dei qui faciebat quod nox
hominis plerique peccato iuncta est
et suorum erroris humana ser
mo choris. tace amabant
Denique fecit deus ait. Po
sum ou meo custodia. Non ha
custodiebat. At tu non custo
dies. Potes autem custodire.
si non a te loquaris. Lex dicit
Autem israel dominus dei tuum
Autem dixi. et non loquere
Tunc si etatis est tace et obe
dere. ne tu de maioribus seten
tia auctoritate scriptum est ex te
Autem israel a tace Isaac ait
descrebet prius suo. et obedi
vies voluntati ei non causa

bat monachus. Hus vero filius natus
sculpsit obsequio mortis enveni
tabatur. et obediens existens in
omnibus tantum gratiam apud deum
meruit. ut utilius successor ad
regendam ipsam eligetur. Veli
ze ait velicto aratro mat
tan sacerdos bobi helia scutum. et
vera militis obediens ad ca
ta mortis ascensit celum suum
ut spiritu tanti ingredi dupliciter
ibrido discipulo equum fecerit
Abraham vero ille fecit sene
ad iussionem domini eligit terram
natum tatis sue. Et quibus
locis frequenter iunioribus gra
uesque pessime foret labores.
numquam tamen ex parte se obediens
penituit. Intimam est propter obedi
entiam placuisse deo et sancto. ut
ei per misericordiam eius fieri possit
o ipse deus et dominus noster ihesus christus
in factis iudicis apud suos mul
tum nos obediens docet. Ve
ra enim subiectio propter deum est. propter
voluntatis mortificatio. in

abiecta et indigna de se credit.
 deo acceptibile hoib[us] reg[is] dui
 ten obediētā parci. Deniq[ue]
 voluntas ip[s]a ex liberi arbitrii
 p[ro]sumpsione descedens
 obstinatis et iobedientibus
 ip[s]a bona imp[er]at q[ui]nt. Vir
 boni et bonis suis ob[lig]o
 obediētā h[ab]et suadet. Harp[agon]
 qui p[re]ce est Melior est obvia q[ui]
 victime. et auscultare ma-
 gis q[uod] offerre ad ip[s]e articulū
 est epugnare. et taz scelus
 volatricie nolle agere. Sece
 Lernus estū et q[uod] le sit iobe
 dicte malū. et q[uod] y volat
 magis q[uod] artib[us] copat
 adolescentes q[uod] tali repleni
 sū malo. sed i senioribus
 deignat. sc̄a eoz a dicta
 sumptu et erecta seruice
 nō obseruat sed diuidicat
 nō venerando exaltat sed
 spernendo insultat. sed nō
 impune. In ei euident[ur] deſi-

auti ut de misericordia proficere
 debuerūt. Hoc at multe de
 ut h[ab]o p[ro] hoī en docet et
 minor maiori s[er]bat. Siā
 gel anglo imperat et int[er] iubentem et obediētē summa
 sp[irit] manet et cordia. ut deca
 ille q[uod] gruit peccat q[uod] debi
 ta exhibet suis maioribus
 increātam nō amat. Inter
 rorē itaq[ue] illoz q[uod] obediētē
 nō sit et suos seniores pat[er]noz
 nosq[ue] despiciunt. multa
 via potuſſet. nisi p[ro]mis
 se breuitatis memor illa
 studio p[re]cire. Ut q[uod] plu
 ra. Una ei sentētia obe
 dicib[us] et iobedientib[us] sus
 fice p[er]. q[uod] p[ro] se veritas
 loquit[ur] dicens. Qui uos
 audit me audiat. et quos
 spernit me spernit. Illi
 inde gaudeat gaudio mag
 no. A seniores suos vene
 rationi h[ab]et et honor ip[s]e
 xp̄m. Multa nāq[ue] de virtutē

te obediētie mīta scipſet
me quos p̄bicoit de cātā
terribile locat̄ ē. ut ſeim
cūa bñ obediētū corda pre
numio timore q̄nti valeat
Sed ille ſum melliflui
oris gregorii mirabiliter
exaltat ac magnificat eam
Demonſtre at volēs q̄ti ſit
meriti obediā auta mir elo
quēs **S**ola nāq̄ vīt̄ e que
vītutes ceteras mēti ſerit
in ſectasq̄ custodit **V**bi et
p̄m̄ hō p̄ceptū q̄d obſer
uaret accepit. auſi uelleſ
ſe obediēſ ſbdere ad cēnā
būtudinē ſine labore pue
niret **D**enide tōt̄ doct̄or
vba q̄ locat̄ eſt ſp̄ ſcō p̄
os samuelis exponēs ait
Obīa victimis ure ſpon
tur. q̄ p̄ victimas aliena
taro. p̄ obediētā vō volū
tas p̄na mactat **E**cclāto
ria i deū q̄ſq̄ placat. q̄to
an oculos ei r̄eppreſſa arbi

ten ſui ſupbia gladio p̄apn
ſe ūnolat **Q**uo cori ariolati
p̄amdit̄ mobedīa. ut q̄q̄
ſit uirtus obediē demōſtrat̄
Exadūſo c̄melis ostendit̄
q̄d deciſ laude ſeniat **H**ic
et q̄ p̄m̄ ariolati c̄ epug
nare i q̄q̄ ſecl̄ ſuolatri enol
le amēſtē ſola e uirtus ſa
ſtodi in meriti poſſe dioben
entia ſine q̄ ſq̄ ſuolodio
conuict̄ etia ſi ſuolodis eſſe
uideat **H**ic p̄ ſalomonē
i oſtēſione obediētē dicit̄
Vix obediēſ loq̄t̄ uirtu
tias **V**ix q̄ p̄ obediēſ uic
tonas loquit̄. q̄r dū glie
ne uon hūlit ſbdiū noſ
metipos i corde ſuperam
Hic ueritas i euāgeliō dī
cit **L**ū q̄ uāt̄ ad me nō cia
am foras. q̄r nō ueni face
uolūtate mēa ſed ei q̄ mi
ſit me **Q**uid c̄ ſat̄ ſi eos
q̄ ad ſe veniūt expuſſet
Luis aī uesciat q̄m volū

tis filij a voluntate prisno
 discrepat. **S**ed qm p m hō
 qm suā voluntatē facit uolu-
 it a paradisi gaudio exi-
 mit. **H**ec uero ad cōceptiōnē
 hominum venies dū voluntatē
 pris sui qm suā facit ostendit.
 p manere nos int̄ docuit.
Lū igit̄ nō suā sed volun-
 tate pris facit eos qd se
 uenit foras nō eiūt. qd dū
 exēplo suo nos obediēt.
 sicut via nobis egressiois
 claudit. **H**ic rursū aut̄ nō
 possū ego a meipso facere
 qd. sed sicut audito uidi
 Nobis qm p obediētia
 usq; ad mortē seruāda pā-
 pitur. **I**psē atq; audito uidi
 qm uenḡ obediētia cū in-
 dix uenit seruat. **C**ap. 9.
 mix si pector hō obediētia
 i p sentiuit breuitate se-
 sicut. qm mediator dei et
 hominum hac cū obedientes
 remunerat nō relinqit. **S**a-

dū uero ē nūq; p obediētia
 am malū fieri. **A**liq; aut̄
 p obediētia debet bonum
 qd agit. int̄mitti. **N**ex ei
 mala arbor i p adiso exi-
 tit. qd de hoī ne tagētūt
 dixit. **H**ec ut inclit p obediētia
 enae meritū homo bñ cō-
 dit. crescat. dignū fuerat
 vt hūc etiā a bono phibet
 qm tāto veri. **H**oc qd a
 geret virtutēt. qd tābo
 no cessas auctori suo sessib;
 dū huili exhiberet. **S**ed
 qm nōmūq; nobis huins
 mūdi p spera nōmūq; ui-
 betur adūsa. **H**ac dū suo
 pere est qd obediētia aliqui
 si de suo aliq; habeat nul-
 la ē aliqui si de suo nichil
 habeat minima. **N**ā cum
 hō mūdi successa. **C**apitūr
 cū loc⁹ superior i pat⁹ is
 qd pāpīenda hec obedit
 obediētia sibi virtutēt ouia-
 tūt. si erit etiā ex ipso

descerio anhelat. **N**eque cō-
fesua obediēta dūigit q̄
ad papiēda h̄i m̄ce p̄spā
ub̄dū p̄prie āb̄cionis ser-
uit. **R**uēs h̄i cū m̄tū d̄esp̄ec-
t̄ p̄pīt̄ cū p̄obra ad p̄pi-
sa. et q̄tumelie ub̄etur. n̄si
ex semetip̄o anim⁹ appetat
obediēta mēritū minuit.
Ad dēmentū q̄ p̄pe obediē-
tia dūat̄ cū mente ad susa-
p̄ida p̄brah⁹ sc̄i neq̄p̄ ex
parte aliq̄ etiā suā votato
mutātur. **D**ebet ḡo obediē-
tia aliq̄ ex suo et iā dūesis
h̄i. et r̄uēsū in p̄sp̄is de
suo minime h̄i aliq̄. q̄t̄
n̄i et in dūsis tāto s̄ieglo
uiosior q̄nto diuino ordini
etā ex descerio uīgit̄. et
in p̄sp̄is tanto sit verior
q̄t̄o a p̄senti ip̄a q̄ diuini
tūd̄ p̄pīc gl̄a fīdit̄ mē
te separat̄. **L**anti ḡo docto-
ris euodētissimis assertio-
nib⁹ moyse⁹ et paul⁹ iā fīas

suis p̄al dubio testātur q̄
Nuere ex lege q̄ v̄c̄ corū
fecerit. **D**ecr̄iptamē ut h̄i
sc̄are oportet. q̄ in oculis m̄
tib⁹ v̄rt̄ sp̄ obediēta iūm̄
gat̄ dñō attestat̄ q̄ ait.
Duēs mee vocē mēdā au-
dūit et ego cognosco eas et
sequitur me. **I**le dēpt̄orū iū
tūr̄ suo nō obediēta q̄ inoce-
nō est. etiā inoceſ cē nō p̄t̄
obediēre contēp̄nit. **S**ecōne
cessē ē ut ip̄a obediēta non
secūlū meti. sed caritatis
affaī fīati. nō teriore penit̄
sed amore iusticie. **N**ulla
q̄ p̄pe innoceſia nullā iūdō ob-
diētia est. n̄si iā cū tūt̄ ob-
fīgeat q̄ v̄rt̄tes oēd̄ m̄
sc̄ēd̄. **H**epe enī fāl̄a obe-
diēta s̄b timoris sp̄e pal-
liat̄. **I**git̄ si v̄deris in
oculū desēt̄ ad obediē-
tū et velot̄ ad loquā nō
dubites ei varijs aut̄i
passionib⁹ p̄seri sup̄bie

Pestelabore*In* nobedictia
et sequit^r supbia mēz suā
Scrpēl enī habes. *E*quis
domit^r vadit dux. et fili
us ēmūss vadit pcpo*S*i
aut supbia cō indomita in
papitū prona ē. ita iasa
via adoleſcētis idisplina
ti i pītū rūnā prima ē. *Io*
qm̄ maior natū decet c̄ te
Adoleſcēs loq̄e i causatua
vix cū nāc̄ fuerit. *S*i bis in
terrogat^r fueris habeatca
put tuū r̄ponsū. *I*n mul
tis esto q̄m sc̄as. *R*āndi ta
ces. *S*il' et cloq̄ i medio mag
natū ne p̄sumas. et vbi s̄
sc̄es nō multū loq̄es. *An*
grādīnē p̄bit coruſatio.
*R*ān verecundia p̄bit ḡm
et p̄ tūrēcia acceder bona
ḡm. *E*x his nāq̄ obis sapie
delliſgere potes. q̄tū v̄tu
res supius posite minore
ctatē adorner. *D*ueri c̄ a
puritate dā st. et decet ut

egnet in eis ſiplicitas i in
noctia et puritas hoc ē
vrginitas. *C*ū h̄is crescant
i th̄is pſeueraū. n̄t mēcā
ture ſequi agnū quoq̄ic̄it
Adoleſcētes at iūx nois h̄i
ſerptationē p ſingulos
dies i bois crescētes verecū
diā diligētē taciturnitatē
cuſtodiat. ſil' i exhibēta
obediētia nimis ferueant
*I*ſtas q̄ p̄e virtutes i p̄mo
q̄ ſtatum^r loco velut q̄dā
ſcremēta bonoz operz ut
p eas caſtitatē i hūilita
tem i patētiam q̄ ſecū
partē obtinēt eco tramee
valeat puenire. *L*astim
igrit^r q̄ v̄t̄ ſex libtois
vicio egrotat niſi aliaz
v̄tū ope ſiliaet^r ſacile
labit. et p̄ntre nūmo ſtu
dio obſeruāda ē q̄ ſenē
amissa n̄d r̄patāda eſt
*D*rima nāq̄ tela ſt̄ otulo
iſi. ſeāda vboz. *I*n deſco

etis est omnis ociosa. quod sed
via occidit pigrum. Et si suffi-
fragat ei plurimum rectidom
quod custodit oculos et trahere
mitas quod retinet lingua atque
obedientia quod occupat mente cor
pusque fatigat ieiunus vir-
ginitas et oratio et operem animi
est. Sed necessaria per omnes
huiusmodi huiusmodi consecrat
habita usque in sine. Multi
enim in ipsa senectute per super-
bia in luxuriam cederunt.
Quia propter tunc modum est et
caucodus ne subiatur calor lo-
gum super tempus et ipsi
eos senes etas lasagna co-
deminet. **Tunc** etiamque
per huiusmodi custos praevia
eis. misericordia virtutum. Sine
causa laborat. quod virtutes
sine huiusmodi congregantur.
Vera autem pacientia nisi per
perfunda huiusmodi non ac-
quiritur nec tenetur. Hanc
vero qualiter venientem habet.

ne beneficia celum non perfugio so-
litudinis ut dixerit. Et si ei ad
iustitas aliquam accedit non con-
tristat. sed adhuc dilige-
ti deum opera cooperantur in hoc.
Iste tamen in prosperis gaudi-
i aduersis amat et adiuuat
se peregit. quod enim pacientia
et benignitas coniunctur ut
luit id inuidie comites. Si quis
igitur huiusmodi anima regnalem
et amator est pudicitiae non debet
medio cribro esse contumeliam
to exolescere et exorto can-
mate arescant. sed pfectas
victores sequuntur. ne habeant
lumen in semper immobile. Quicunq;
profice studet spiritu inuenientia
crescat ut ipse singulos dios
seipso melior fiat. Adolescentia
profice maturatur es. Christus ser-
uicio et cepisti magna age
et excelsa unitari coherentes
cor tuum et viriliter age. **Hab**
tibi dabit gloria per victoriam
Iubrati licet sicut per quod in

credis tñ de dñi auxilio con-
 fidens desē una q̄tū vales
 et summa pte nō deficiabne
 q̄ te pescas. ut ad gradum
 pfectoris possis ascēdē ad
 quē nō nisi multis laboreb;
 puenit. Luge fē euge via
 a tristis de ad superiora tē
 de. ut deo i voto exultatio
 habetātū gradus canes
 Libi vō de vīdōce ad cācumē
 festināti liber patet ignes
 sus ad illas q̄tuor virtutes
 p̄cipiales q̄ in adolescēti
 bus īchoantur in inicibus
 augditur in scuba p̄ficiā
 tur Quia matura etabimū-
 tio sicutib; exercitata. iā
 non p̄ experientiā qđ dī
 qđ p̄ faciam. Iū nō imer-
 ito p̄udētiam fortitudinē
 iusticiā et tēperātiā in ter-
 no iustitium q̄ gradu Quia
 p̄ eas maxime iſtruit mo-
 res et bñ vni cō magister
 iunt docet. Seco ex his p̄nse

tua agm̄tioni vīr. delat^z
 Justitia dilectionē dei xp̄i
 seruat. fortitudo metū mor-
 tis tō temp̄nti temperātiā
 affectōe carnis tēperat. Da
 ma cī intelligit. sedā bone
 vīnt teria appetitiū cohīd.
 quarta modū impōit. Cē
 ille superiores qđ honestū
 ē opant. hec at q̄ta deoz
 agit illud qđ ex vīdōce et
 ritatis p̄ficiatur. Hq̄
 dē p̄udētia ē agm̄tio vere
 fdei et sacra scripturaz.
 i q̄ intueri oportet illud tri
 modū gen⁹ allegorice icelli
 gētia Quoz p̄mū est histo-
 ria secundū allegoriam.
 tertū superior: ille incellō
 qđ dicit anagogē. In sa-
 cia vero ē deū timere reli-
 gionē venerari honore se-
 re patētib; patriā diligē-
 citas p̄odesse nulli noce
 fratre caritatis vincitū
 tenere alienū pīculū susa

pere opē ferre misericōdiam bonis
via missatōmē reperire equi
tacē inuidiā obseruare
Fortitudo ab estanum
magnitudo cōceptus bonorum
vñ dūniāz hec aduersis
seu patiētē cedit aut cōsistit
fortiter **N**ullis illecebris
cedat malis adūsis re
sistat fortiter ac nō frāgitur
nō eleuatur seūdis iuncta
ad labores fortis ad pici
la peccatiā negligit auā
ciā fugit. contra vnuisa
pianā alīm pparat mole
stis null' cedit glē cauet
appetitū **S**ed in has
teperātā est nimis pulch
rit **E**stā mōrā vīte in
omī verbo vñ opē **H**ec aut
sobrietis et verecōdie come
ē q̄ alio noīe vocatur mo
destia humilitatis egulam
cūstodit tranquillitatē ai
seruat et cōtinētam et casti
tate diligit. fōuet deus

et honestatē et sagit etōne
appetitū. nā q̄ pmitit. et
pendit q̄ tumelā **H**is tu
plagis celi scitōe homō tu
his tu armis bellator xpi
angē ptegēt et ornatē **S**ic
aurē ignē et forte militū
portabit cōsumato arsū
celi palacū ut assitas et
gi tuo cui certa sub bonū ex
tamē xpi fidē seruasti **D**e
rege hāc quadrigā virtutū
et fede ī ea fieri **E**t ut uis
vehiculō vehi ala et in modū
a valeas ad tricameratā
domū ī sumo mōtis vīce
collocatā hāc at dico fidē
frenā spem iconuātā. et
ritatē pfectā q̄ oēm seru
lē foras mittit timore ubi
via mādatoꝝ de dilata
toꝝ currunt **A**la uisit
des sapie frā plano mōt
ratioꝝ incessu portat de
fessore suis **H**unc aēmū
xps est et morū lucrū vbi dī

secretorum et explorator transire co
 rde visionemque mirabilium
 tenuit. **I**rabat ad eum et a
 deo dete deo currit propter eum
 Si autem monte istu exaltis
 hanc pulchram domum inha
 bitacis. poteris et tu sepius
 sume terram illam promissio te
 ra lacte et melle manantem
 cerne ubi uero Christus moratur
 et pabulo veritatis passar
 in eum. **S**ed dias tuas quia
 retu fidei in proprio loco non po
 sūisti. quod est christiane aie sum
 damentum omnium virtutum. fac
 re utique. nisi fides crescet
 nisi et fides crescet. apli
 fide domini nunc durisset ad au
 gmentum nobis. **C**ontra eum opati
 one virtutum et assidue me
 ditatoe scripturarum scru
 fides eruditur et eruditudo
 illuminat illuminando augitet
 angendo perficitur et perficien
 do stabilitur. ita ut nullo
 turbine heres eos vel perficiat

tionum moueat de loco suo
Igitur per seipsum fidem non cognos
 sat homo creatoris suum ignorans
 ea mea omnia in auctoritate pos
 sit credere. **E**cce ergo ignoratio
 nox est. fides vero dies. **S**icut
 dies crescat per horas. sicut ho
 angere per illuminationem di
 uine gratiae et documenta misericordie
 ecclie. **P**armi utique sincera
 raditur secundum fidem in terra huia
 in cordis platanus. cuius ser
 tur ramis adhuc ille bos sed
 parvus arboris coedit timor
 domini quod dicatur in eum sapientia
Let hoc incipit. et cum isto a
 scendit usque ad plenum diuine
 lumines. **C**unq[ue] fides adulta
 plena fuit. velut quidam
 magis arbor diuisa in se ha
 bens pomum ex quo perficitur
 anima plena deo tunc adharet
 timor. **N**olle castus et sanctus
 tuus senectus caritatis quod perma
 net in sanctis scilicet **H**ec est en
 fides illa quod per dilectionem

opat: ut homo noua crea
tura efficiatur fides pri
mæ et iunctissimæ qmæ
vba altricatois i tpe pse
cutionis ul' in die neces
sitatis supari nō p̄t
Quæp̄ fides firma i cari
tas plena fide comites ei
sepabiles sorores cunctæ i se
genera virtutum qmætes
viri pfectu efficacitatem
possibile ē cū pfecta i hac
vita plena misericordia dolo
rib⁹) Scilicet apli i veri
tate dicē p̄t Quid nos sepa
bit a caritate xp̄i? tribula
tio an angustia an psecu
tio an famæ an nuditas
an pcarli angladi? Lex
tus sū enī qnæq̄ mors ne
q̄ vita neq̄ anglī neq̄ p̄
cipiat neq̄ p̄cates neq̄ vir
tutes neq̄ istacia neq̄ futu
ra neq̄ fortisdo neq̄ altitu
do neq̄ alia creaturæ pote
rignos separare a caritate

dei q̄ esti i xpo ihu dionis
Hec ē ac disciplina bone
uite i r̄ca series virtutum
Ista ē via regal p̄coem
pedibus trita Ambula i ea
o grec adolescenti⁹ i noli te
climare ab ea neq̄ ad dexte
rā neq̄ ad sinistram Ille q̄
dē a scistris declinat q̄ se
aptis vijs ipliit Ille
vero ad dexterā declinat q̄
via a sib⁹ virtutum sp̄e lati
ciā magnopē nō deuntat
Per h̄ cū multi deapūtū
q̄ ignorat se cē deceptos
taq̄ duplicit rea ē aīa si c̄
bonū nō facit vñ sp̄udic
vñmata lateat Sup̄ba
vñt se credi cōstatē p̄d
ḡ liberalē. amarū diligē
tem Temerari⁹ forte. ihu
man⁹ p̄cū. gulos⁹ huius
Impudēcia astācie sermo
nē ascribit. protatas
appellationē libertatis o
stendit Eloq̄cia verbosim⁹

114

finxit. et curiositas ma
li sib[us] stolidy colore spūal
delitescat. Nam in dū sub
stenti insitiae crudelitas
agitare putat. ut ē qđ
nimis ē viaū. Sicut emi
ssa segnies māsuendo
ē credimur. et q̄ agitor
pens negligēta putatur
agē indulgentia pietatis
Hec timor: sib[us] spē obediētie
oculat[ur]. et diat[ur] v[er]g[ine] hui
litatis qđ tū est viaū timo
ris. Porro viaū inq[ui]etudinis
v[er]itate se vult vocari solli
citudinis. et p[re]cipitatio[n]is fa
ultas. feruor[is] boī stolidy
redit[ur]. Et bñ agēd[icit] tradi
tas. q[ui] silū mora ē vident[ur].
dū tū ista sit v[er]it[er] illa
viaū. **H**ec & si huāno po
ssunt discerniū dicio tū
sine dono dei q[ui]tā māchi
v[er]detur nō v[er]tutes pos
sunt haberi ul[ic] appeti net
earq[ue] similitudines q[ui] se viaū

v[er]tutes imitāna. dehu
nari. **S**eo scindū ē q[ui] qđā
sūme v[er]tutes. qđā v[er]o me
die se. **H**ides spes caritas
sūme v[er]tutes sūti. nā a q[ui]b[us]
h[ab]ent[ur] v[er]acit[er] unq[ue] habet[ur]
Docēna ieiunii castitas
scā & cetera his similia me
die v[er]tutes sūti. et q[ui] ad v
tilitatem & ad p[re]miciē hū p[re]m
Nō p[er] ē sūl[er] v[er]itatis cū mē
datio. et p[er] pudor[is] cū penitū
lia & fides cū p[re]ficia casta
cas cū luxuria. **A**dīssim
pet[ur] v[er]ior[um] contrarij v[er]ti
tab[us] ē pugnādū. **L**on[u] lux
uria cordis adhibet[ur] mū
dicia. tūm odū d[omi]ni dilectio.
et contra macidia pacia
Lon[u] timore fiducie v[er]it[er]
contra corporē feruor[is] boī
stolidy. **O**pponat[ur] tristiae
gaietudū. ac di[re]ctio fortitu
do & auaricie laugitas
superbie huālitas. **P**ri
cipaliū septē v[er]ior[um] regi

na et mē supbia ē q̄ om̄
vicio deterior tāto i ymo ia
cet q̄to se i alto erigit
Septē p̄cipalia pturūt
de se multa vicia q̄ ita sibi
meti quādā cognatōe un
gūtūt ut ex altero alter
onat. **S**upbia hanc origo
om̄ cūmūnū ita rūna
cūtaz virtutū. **I**p̄a ē in
p̄co prima. ip̄a in afflictu
postrema. **D**e supbia na
satue arrogāca. q̄tā in
fīs q̄ in dīs cūcēa est.
Ve ci q̄ sibi magis q̄ deo
place sicut. **D**e cōdōx
iā māxie s̄biat dyabolū
sibi möchū. q̄ p̄ ea ab hu
militatis culmine dēicit.

Sūma itaq̄ möchi
vict̄ hūlitas. sūmū vi
cū esti supbia. **S**upbiē
do contēdendo i dūmā
do murmurādo dēhen
do i susurrādo negligē
do i tēpniendo i ppas

volutates facēdo i finit
möchi q̄ nūc s̄t culpis in
currit. **H**ic est q̄ ex maxi
ma multitidōe q̄ sc̄lin dē
rūt vari valde iueniunt
q̄ mortificat⁹ vīgs ascen
dere stendat ad p̄fectionē
virtutū. **H**ec at significat
illa sententia mīla arma
torū q̄ de terra egypti deduc
ti s̄t. duo at solum hōis
id est iōsue i caleph⁹ ex oī
b⁹ ill̄ terrā promissōis
i gressist. regredi ac volē
tes i egyptū p̄strati i deser
to diuisis grēcib⁹ morti
i interierūt. **D**e egyptū
i tēlīge mīndū. p̄ pha
raonē dyabolū qui ē ex
supbie. **E**t p̄ mare rubrū
absolutionē om̄ p̄aor.
p̄ egyptios i eo mortuōs
ip̄a p̄mā q̄ s̄t exercitūs
pharaonis. **T**u quidē iā
deseruisti egyptū pha
raonē fugiāt. et lotus

a sorde tua submersis curri
 bus canicula leticie domino et
 nisti. Tandem ingressus solitu
 dum ad monte summi punc
 tuisti ubi data se tibi pcep
 ta uite et statuta celestis
 discipline quod coram deo et sanctis
 ei et polluit te obserua
 re. Quibus hys omnia feceris no
 lutum est secundum. Multa hys
 pericula ipsa p qd incedit he
^m Ibi certe se igniti serpentes
 qui pertinunt et terminant mur
 murantes. Ibi lepra qui inficit
 et detupac detractores et su
 surreones. Ibi scius gladiis
 qui denorat fabricatores et do
 li et cultores. illos videlicet
 mochos qui sequuntur auarici
 am qui est ydolorum scrutus.
 Hac dicit apostolus radice omnium
 malorum. Scire tu debes quod
 non nisi te prodiissimos mona
 chos hys viau impugnat. Et tu
 caue ne ptre vici et vestitus
 aliud aliquid habeas a hys

velis. Detestare superbia
 fuge contumeliam et contumeliam
 stern diligenter parates et
 tunc ut dominos. Crede esse
 salutare quod iniungit. Seco
 hys custodire non poteris nisi
 praece stultum facias ut sis
 sapientia. nichil scilicet discer
 nes nichil diuidendas et his
 qui tibi fuerit impia. sed in
 omni simplicitate ac fide sp
 ecchibas obediencia illato
 tuncmodo secum illato utile
 illato sapientia iudicabis quod
 tibi lex dei vel seniores ex
 amen intorecent. Terreat te
 illorum ex hoc quod aduersus moy
 sen rebellauerunt. quorum
 aliquos celestis flama com
 bussit. alios at viuetes
 inferni suscepit. Deficiet
 tempus si veli omnia per ordinem
 procedere illi. ut tibi iustitia
 dum video. quod dum priuimus
 in laqueos currimus
 suscepit tutam pax per dolorum

nusq̄ tua eques undiq̄
bella undiq̄ hostes **N**ha
rao si cum suis egipciis re
tinet excentē **L**ades at
plurime i medio itinere
q̄ impedire nūmis cuncte
In extrema vō pte an ipm̄
hostes dirix fortes q̄ resi
stere apnūt ne trā pmissi
onis possis itare. id est
amalech secon og moab
sili amon et latruculumō
tib seie **S**i at his forte
supatis p miltos labore
optimā ingress̄ trā fue
ris vdebis q̄ i ipa etiā
nō valebis eē securi **E**nī
uero emanet allophili
et alie i circuitu tuo rese
uātue gentes i quib⁹ te
de experiat utrū tu dili
gas cū sp q̄ man⁹ eius
espicias ne forte cū come
deris et saturat fuis ob
lūscaris cū **I**git p sep
tē gentes q̄ ex illa terra

expulse sūt intellige septē
capitalia vicia quoꝝ duo
carnalia s̄t cōdestra strin
gia et fornicatio. relia sp̄n
alia q̄ i mēbris suis talic
distinguuntur. **C**ule capi
scēta in quīq̄ modis vni
ditur **D**amo si an q̄ a
bos quis appetat. sc̄udo
si laudatores etas querit
tercio si diligēti abos co
munes q̄s procuret. **Q**uar
to si viles etas nimium
q̄s sumat. quinto si quis
ex desiderio quodcāq̄ su
mat. **F**ornicatio tunc
ē genere. **D**amū dū p
voluptates luxuria com
pletur. alterz dū attē
tione lux carnis p ūmū
diciā pronotat. tercū
dū p intēcōne turpium
cogitationē nocturna
q̄s illusionē polluit. **E**st
et quartū gen⁹ uir⁹ scip
tura sicut ydolatria et a

uaria **S**ed et ois imitata
 pollatio fornicatio dicitur
Philarguria in gemina dispa-
 gna pena, id est acupiscen-
 tia rei augende et in metu
 carede. **E**t in tertium genus
 pestis huius, quoniam monachus
 ex ipsius necessariis sine qua
 non vnde non per pluvias desce-
 rbitur, quod necesse est, aut quoniam
 ea in monasteriis volumus
 possidere quoniam in celo clementia
 nunc habet valorem. **I**n re-
 via sancta genitrix, unum quod ardet
 utrilibet, aliud quod in verbu-
 sine opibus efficiat prorsus pic-
Tertium quod non ut illud fac-
 iunt ad horam digerunt, sed
 per dies et tempora reservant. **E**ccl
 esio quippe clamor et digna-
 tio, et ex isto nascitur odio
 umquam contra equum se a nobis
 horrore damnatorum. **T**ra-
 sticte via in tres diuiditur
 partes. **Q**uatuor prima est te-
 perata irrationaliter de delicie

tor penitentie venies. **A**ltre
 et a turbata irrationalis
 de anxietate mentis seu de
 desperatio per nos exoriens
Lteraria de iracundia vel de il-
 lato danno a desiderio pro-
 dito procedens. **A**ltro die ge-
 nera duo sunt. unum quod a deo o-
 per dei pugnatur modicum
 ac dormitare compellit.
 et aliud quod vagari cum huc
 illuc facit, ac fugere co-
 hortat de fratribus cum quibus
 vivit societate. **H**ec sa-
 cerdicia quodam mente se cogni-
 tione quiete sunt. ita ut pri-
 oris exuberancia secundis
 officiis exordium. **E**x primo
 ei secundum, et ex sedo ter-
 tiu, sic et cetera. **E**t inde
 contra similem atque eadem
 ratio pugnandum est, quod pri-
 mo deinde aliud facilius
 deminutum. **E**t ista via in lig-
 imitate se annexa ea quod diximus
 ratione, spali et tunc in quartu-

copulas dūcēta se Laster
mergit fornicatio Anaria
e ira Christie actio pe-
culiare consortio federatē
Deo his supatis maior
tibi estati pugna et tāto
amplior q̄to ista ampli
fuerit deincta Arripien
dū tibi nāq̄ e totis vīrb̄
uige certamē cōn crudeli
ssimā q̄ triformē bestiā
idest supbiā manē glo-
riā inuidiā. **L**eemis ī uno
corpe tria capita tū ipse
capitib̄ dētes ferreos cō-
mūcetes oīa. **D**q̄ mul-
tos viros h̄ unmanissia
bestia momordit et deicōt
atq̄ s̄ p̄cōib̄ et galea
int. **L**ucida tibi itaq̄ for-
te armaturā ut possis sta-
re cōn tantā nequiciā. **In-**
due te lōca castitatis. Ac-
cīge te gladio sp̄o q̄d est
ubū dei. **Sume scātu ſocia**
pone galeā ſalutis et ſpa-

vī capite tuo. **Sunt p̄cōs tu-**
calciati ī ſparatoē euāgeli
paas uē nulli ī te patet aclo
cis inſcdiis potentis adū
sari. **Caput ſupbie ſicut**
caput vīpre. et furor cuius
ſicut furor diacōis. et fla-
tus et letis ut iſamabil-
flat reguli. **Iſtā dūcēte-**
ris p̄ſtana. **Trees uenientia**
ex vīpero ore ad ſerientiū
couit ligias. **Prima eos**
pauit q̄ p̄ trīgrediſi cul-
pam q̄ temptu h̄nc diuina
pecepta. et ſeunda illos q̄
ex obſeruatiōe mādatorū
attollit in elatione vī-
tū. **Lectia eos q̄ p̄ ſtūma**
nā mentis ſubdi dedit
nātur maior imperio.
Lucta autē p̄ carnaliis
quidā pro ſpūalib̄ ſup-
buit. et ē vīa ſupbia ſub-
diuso colore. **E**nōdoxical
ter caput multi forme p̄
digiū et multiplex malū

117

Diras voces i rugit terribiles et turgidis sonibz
quadriptico mō alac' efflat
Nam st q̄ h̄ sit dona et donā
te ignorat. et sūt q̄ dicit
se pro suis p̄cedentibz me
ritis dona accepisse non
grā laegicētis **H**ec quidā
st qui qd̄ non hñt h̄ se p̄
timore exstūtāt **S**unt et
alii q̄ ḡtemp̄ēdo ceteros
putat se h̄c aliquo signi-
fari **S**ed ista elatio reh
q̄s pecuniosior ē de singu-
laritate incātie veniens
Nec ac̄ dira lues q̄m̄ se
ad alia exigit et ip̄leat da-
moribz aures. nō tñ ci-
uij & habet extollēiam
est ibz i potētia **I**p̄a quoq;
ludia duplices ex se euo-
nit flāmas **H**oc ac̄ caput
terri mō illū uerit q̄ meli-
ori iusdet in dō qd̄ ip̄e non
ē modo illū afficit q̄ q̄li-
bet q̄sumlē dolet sibi esse

equalē **V**e h̄ tria disce-
nere valeas ista do tibi i
dicta **S**upbia cū rūbet.
et cēnōdōria albet. imm
dia palleo furor igne i in
supbis ex indignatō. et
candor i hypocritis ex sumu-
latō. pallor i inuidis ex
numio dolore **H**is ita di-
gestis recti septē crūnia
lia vicia q̄ octo diuine
rātur ut michi videatur
Luia sicut p̄ncip̄s septē
victor dyabolus nos corū
p̄tātibz subdotuit. ita e*l*
dōs nē spū septifomis
ḡcē pleni a dominatu eoz
eruit et sibi s̄bditos facit
Sed sare te oportet q̄rista
vicia diuersos ortus i dis-
similes efficiāias hñt
Gula cū fornicatio qm̄ō
nisi p̄ corp̄ expleri p̄nē
crimalia s̄t **E**t ideo corpo-
rali usūdēt afflictō. si
mulq; remocionibz locis

ut in locis curari queant.
Amaricia rura liceat non sit
vnius nature, nam prior ex
nature est, sequens atori
ginale videtur. quod hō ras
cibile animal est, sili tū or
nitur mō. Si quidē qmō
cionis causas extirpescit
coepit. Cristia facili
a nulla extirpescit accedit
te pugnacōne generari
solent. superbia cenodox
ia atq; iudia sine corpora
li mīsterio qmūmātur. Id
hō curādi q; spūalia dīci
tūr. multū profūt huma
na cōsortia. et maxime
sunt bonos et prudētes
vīros viuas q; illa sp̄ re
dargunt. Sed inē hec sa
cra est q; i quibusdam
vētris īglūmīes. ī quib
dā fornicatio pīapalem
optinet locū. In alijs su
pbia. in alijs cenodoxia
artē tenet. Et in quibusdam

ira. in quibusdam amaricia
seu cristiāta aut aliquid ali
quid horū tuāndē sibi vē
ditat. Et ideo oportet vni
q; pīmē secundū qualit
atē belli ī quo pīcapali
ter infestatue pugnā arr
pere. Et ita ut alii nācē sit
adūs vīciū qd̄ tēcū po
nit primū exercitū fluctū.
alii cōn quartū seu qntū
Et ita pīt vīcia ipā ī no
bis optinet pīcapatum
et pugnacōis exigitimo
dī. nos quoq; oportet ovi
nē mīsteriū prelioꝝ. et
sic cōn illis vnu fortit
pugnem̄. ut alia a quib
pugnamur nō negliga
mus. atq; ita totis vīce
rib; laborem; ut nō de no
stris laborib; sed de dei
auxilio qfīdam̄. Hoc cū
mō ad puritatē cordis et
vītū plenitudinē vale
bim̄ xpo adiuuātē pīcē

re Illud enim non mundus resa
 ve uolo quod varie i hominibus
 stimoz aspersiones. Unde
 alia via tristitia et leni
 bus mortibus alia duris et
 aspis via se. Depeant
 quod istis placet illis displi
 ces Dyabolus qui decipere
 quam vult prius natum
 unius cuius intendit a inde
 se apluram unde hoc homi
 ne aptum ad peccandum in
 spiceret. Ex ea quippe pte
 hoic dyabolus temptatice
 qua eum per extremitatem hu
 mores facili inclinari ad
 via cospiciat ut secundum
 humores cospersionem ad
 hibeat temptationem. Sul
 lis ergo culpam non existat
 quam ex cospersione propria
 sustinet. sed quanto valet
 conatus quod tolerat pugnet
 Nam si aspersio accidit tem
 ptationi ut viatio nequam
 resistat. ergo cōstat est et

duri mores sibi coni superbia
 uia et crudelitate pariter
 et pugnet. Iocundat et
 leues coni manere gloriā
 hypocriti et falsa pietate
 pugnare certare non cesset.
 Istud namque genū hominū
 laude facili capitare. Ne
 mini vult displice omnes
 eāmūlē portare uideret.
 Decipiunt oīs. et decipiunt
 Et quanto hoībus placent.
 tanto fuit deo cōdibles
 Scriptū est. Simulatores
 et astuta puocast irā dei.
 boni enim viri mercantes
 deū cōspicim quod ē mercu
 rium uideri refugunt.
 Sane laus humana bo
 nos terret malos letifi
 cat. Duplicit at dāpnā
 cur hypocrite. siue pugne
 ta iniūcitate. siue pugne
 ta simulatores. nā sp latet
 hypocrite. omne sincerum
 permanet. Nā q̄ simulata

sunt diuitia et non punit
ypocrite me st' sordidi.
fons candidi Amator va
ne gl' vñ possiclandari
ager nō quiescit Nonni
li falsa opinione arrogan
tie se pfectos eē existimat
dū non sint q' abortis tēp
tationib' īnoccētātā Lan
to sit q' sp' veritati vici
or. q' to se longi eē ab ea
fuerit arbitrat' Est hui
litas formidis et ignoran
cie q' non claudē dig' Ipo
crita uba sc̄rbz. vīta nō
habet. cui sp' iactātā oai
los q' b' iudici de' p' clau
dit Supbis v'lubidino
sis plus drabol' dñatur
Transacta libido sp' sui
reliquit penitidinē. n.
nūq' faciat'. et extincta
r'acterditur De illi qui
tunc habuerit terminū
luxurie q' nō vīte vīnu coi
potantē faciat. ap' q' sit

recepit neq' pes neq' manū
sui officiū tenet. et omis
ci' celeritatis vītū i' tru
na Vie supb' nō decorabi
tur nō uoluntatē suā p'eu
cet ad finē Semp' ē con
scia seru dei humili' debet
esse et tristis. s. ut p' huili
tate non supbiac. et p' huili
lem merorem cor ad lasam
am nō dissoluat. dei seru
sinc intēmissione legē ora
re ul' operari debet. nō for
te mente otio dedita. vīca
sibi p'occupent. Nōs deo
dicata sic caueat mūnoz
vīcia ut maiora. q' a min
imis incipiūt q' in maxima
pruant. Satis delicate se
palpat. q' vult sinc mag
no labore studioz cōtinuo
vel vīcia superare ul' vītu
tes acquirere. Nō a' mole
caenit p'sta sicut diffiale
ad virtutes surgit. uta fa
cile in vīcia cadit. q' ista

119

Immo se' ille vero in summa
arte consistit. Denique non
nulli qui non per dei amore se
culo renunciantur, laborare
non curantur. Utinam quod mundum
velimque voluntatis sit non
necessitatis. Qui enim non regi-
da intencionem monachorum professi-
one sectantur, quanto superius
amoris propositi dissolute
appetuntur, tanto proclivius
ad mundi amore demouere
ducuntur. ex quibus alii equi-
corporis alii honoris requiri-
runtur. sed qui ad hunc usus
ius sanctatem pertendunt uta-
libus quoniam possit. iste
non disipulorum Christi. sed pri-
uatus sectator existet. Fer-
re enim crucem Christi et non mori
hypocritarum est. Ille atque
se pro deo duriorie tradidit
monachorum. assiduus debet
esse in orationibus lacrimas su-
as deo non hominibus offerre.
Ieiunia in aurore modum

plasat in die et viribus corporo-
nis temperare. Quaque non
pigeat te bone fide quantum
potes bonis actibus sustinere.
ut labours tui fructus quicquid
possis recipere. Hoc solu-
attende quod monachorum factus es
et ideo ea age quod monachus es.
Int' eos cuiuslibet virum sec-
tare melioris. In omnibus gradu-
et ordine optimis pmixti
se pessimis. Vidos senes
et pueras quibus uires et his
habundare periculosis te-
poribus noli imitari. Mo-
res vitaq; eorum fugere. ne
tibi sunt in laqueu remu-
na. Namque multos senes et
iudices isel turpiter vita
sua negligentes. eorum ba-
bilois in terra captiuata-
ris et confusionis possidet.
Et multi inuenies spiritu
feruientes. dico seruientes
vum faciunt celo totisq; vi-
ribus diripiunt illud. Hoc

nā talū nūmenū p̄conu
a. nē iūtārē sc̄nes. ut
ārosa recōdet seneata qđ
tenera fēet sp̄te adole
sc̄tia. **S**i tu uis p̄ficerē
nō respicias qđ mali fa
cāti alij. sed qđ boī face
ip̄e debeas. **N**ōne cernis
negociatores i multes
multa sustinē p̄icula. ut
ad certos honores et ad
p̄itum̄ diuinaas p̄uei
ant. **I**sta qđ p̄ficiunt
cū aīe discriminē. qđ cū
plūib⁹ tribulatōib⁹ in
uenerū. **D**ī tibi dico eo
go agendū est. qđ vēdi
tis paōsa margarita.
exemptū habeb̄ agrū
vbi thesauri latet qđ
fur auferre nō p̄t. **N**e
cessē ē tibi oēs iſidias
p̄cauere sollicite. ne si
ruina pass⁹ fuiſq; p̄ glo
ria habeas ignominia.
Quis sis i cuto. nolice

securiſſecpt̄ in m̄cordia m̄
qđilitate vītoꝝ ſicutib⁹
īcautiꝝ i descedes obnūit.
Duāta p̄dolor aīanta
h̄ sc̄lū nūtūt̄ deſerūt que
negligētes mōchōp̄ duid
mōſib⁹ depaſant. **E**rgo
recto te poſſe p̄t̄ orē p̄
ficerē. qđ iſta nra c̄horū
aīone. **A**ſſit ibi diligētia
oranti ut i legētō i orā
to eſuerēt̄ aīe dupliſem
tribuas reſectionē. i qđ
desiderā apud deū baleſ
optinere. **L**imuo cū coact
deſiderio. qđ de ſalutē
tua habeo iſtā ſup̄ vi
res meas ſup̄ ſi negoſai.
ut vinculis verbor̄ mag
ad iſtructionē tuā p̄m̄
ſentiaſ colligare. **H**ec
tu meditare. hec i m̄bu
lis cordis tui ſcribe.

Vacat ex toto q̄ p̄scriptū est

celo totis ḡyvibus
 diripuit illō **Dana**^{re}
 talium uenim p̄to
 nia. n̄t mitarentur
 seneb. ut ānōsa redde
 ret senecta qđ tenera
 fecit sp̄o te adolescentia
 tu vīg. p̄fīcē
 nō resp̄as. q̄ mali
 faciant alijs q̄ boni
 face ip̄. c̄beas Nōne
 temis. crotatores et
 milites. illa sustine
 periculū. ut ad certos
 honores. t̄ ad periculū.
 vādū. as puerū
 ista quā seruant cū
 aie discriminē. q̄ cum
 plurib⁹ tribulatiōnib⁹
 inī. erunt
 Et ab hī dī ogo agen
 dum ē. queriditis p̄q̄
 sam mar. uita. et ep̄
 tu habes. v̄bithe
 lauoglate. v̄ fur au
 ferre non. ecce. Nece
 tibi oēs int̄ias p̄ca
 uie solitare restriūna
 passū fuerit p̄ gloria
 habeas ignominiam
 Quis sib⁹ in tuto. noli

es securus. Frequent in
 media tranquillitate mi
 croz sicut. intauit. et
 desides om̄i sunt. Quid
 t̄ p̄dōc̄. aiāntah⁹
 sc̄uli n̄. ut desertum
 q̄ negligētes mothos
 duris m̄. b̄ depasauit.
 Et qm̄. do te posse
 plus or̄. p̄fīcē. q̄ ista
 n̄ea ex. n̄ide. Assit
 ubi diluentia orandi
 ut et le. do et roando
 esurient. ne duplē
 tribuā. et fettioz. et
 qđ desir. as ap̄d deū
 maleat. p̄tine. sumo
 enī. conī. desiderio.
 qđ de sa. ut tua habeo
 q̄tud si. ures meas
 sup̄si ne. cūm. ut
 vintulit. ibor meoz
 ad inscrut. her tua. pa
 trum se. uitas coll
 garem. v̄. in meditare
 q̄ in tabu. odis tu
 scribe

In apicem tractatus de veno
bedie et filis eius et primo
q̄ sit dea uir filios sic obie
et int̄ seruos p̄ te voluntans
qm̄ serui ad huc laborat ut
ti at obie filii in dñō r̄gescit

Deum noster
Ihs x̄ fūs o
bediens deo p̄
usq̄ ad mortē
dicit i euāge
lio. Quia mīlē venire p̄ me
abneget semetipm̄ et collat tru
cte suā et segetur me. Et i uersus
Quiaq̄ voluēt qām̄ sua sal
uā facere p̄det eā s̄la q̄ poter
et qām̄ sua p̄ me saluam
sa faciet. Et qui odit qām̄ sua
i dñō mīdo in uita et nā custo
dit eā. Hec vnde cuide q̄ homīs
abnegatio et aīe p̄dicio et sc̄m
odiu qd̄ dñs a nobis maxime
elugiosis i uerbis p̄dias exigit
nichil aliud ē q̄ vna uera si
plex et huīlis sc̄a obedient ad
quā q̄libet nām̄ p̄fessio tenetur
q̄ hac papue in p̄fessio nām̄
p̄misim̄. Et ista tōlie et sistet
in h̄ uenō nāta seru dei et supi
or nēoz volūtas nobiscū facit
Quiaq̄ ḡ sua vult fieri w
cōtine

lūitate et p̄tinacia seu sp̄ortu
tate plateis suis in carnis et am
molesti existit ut eos ad aīe
tendū sibi quodam̄ cogit su
p̄ et alii adeptos suos p̄ loco
mūtione seu quoacūq̄ mō alle
no seruat qd̄ i p̄fessione p̄s
musicū est uerō p̄bēdīcō nō
abnegauit semetipm̄ nō uita
cuīe suā n̄ ih̄m sequit. Et tō
timēdū est ei q̄ aīe suā non
vñ p̄dicio n̄ bñ oītū q̄n̄ eī
nō saluā faciat nec i uita cīnā
cūstodit. Talis cī nōnō dī
cī q̄ suāne s̄tiquigū vñ et q̄
leue or̄tūlū q̄ ad huc labo
rat in proprio sensu et onēm̄
p̄pua sua volūtate n̄ vēcītū
ad dñm̄ q̄ dulcē i euāgelio
dīat. Venite ad me oēs q̄ iale
ratis et onērati estis et ego r̄fi
ciā uos. Tollite uigū meū et
i disce a me q̄ mis̄is suā et
mīlis corde et uincitis equum
aiābē vñs. Q̄ uera h̄ emissa
sīt̄ soli filii obie norūnī q̄lē
et q̄nt̄ equē in aiābē suis tū
nūt̄ et q̄lē p̄ seruū jone et
lūtatis i pace xp̄i suauiter
requiescunt. Q̄ pacū nēm̄ cī vñs i p̄p

fessio[n]e s[an]cti monachis.

Sicutur animas nostras nunc
et celi domini salvias habet
cupimus ut vita eterna custodire
nos volumus ut eternam partem
nostrum quod sumus tu domino in die
professio[n]is nostre a cordem dypnos
abnegamus et manu dei et ore
voluntate nos tradidimus neque
in suorum oblationem nostram quam
tunc obvolumus propria voluntatem
vnges et sumendo et omni illud g[ra]m
iustitium ac piaulosissim[us] quod de
possumus ruisu huius mundi et
ponemus sed potius gaudemus quod
tanquam nobis deus gaudiu[m] cum
ut et animas nostras per satubri
ter potius et tantum ore ut
nos deo et eis vicario tradere
malum ut in vita eterna nobis
custodiatur et per apertu[m] nos
forte prece et periclitare ceperit
Ex quo hoc animam suam alteri loco
dei regens amittit debet.

Et certe etiam sapientissimus ut quibus etiam
estimantur prudens et doctus homo
fuerit etiam ex religione exercitus
alium probbo et secundum hoc animam suam
locum dei regens amittat qui
in instruunt et regat et discipulis

sunt in via obedientie tunc custodi
at quod sicut aquilla valde diffi
cile teneri potest non aliquis in
potestate labat si non viciulus sed obe
dientie fuit alligata. Nam et deinde
vix sassenus quod dicitur. Vix mea
matibus meis super non potuit ea a
casu Istruere sed lapsus fuit e
manibus eius per cupiditatem in mag
na parte hominum sed et deinde
Ab hac valde periculosa aura die
nos deo gratias liberati sumus oculi
quod tamquam non videntur ad regentem
ea alteri eam custodiendam et regen
tam tradidimus tamen si tamen uere obe
dientes fuerimus non quod negat in futu
ro periculare potest quod in persona
ab eo dirigit et ultraheret et in fu
turo apud uicem transibitur
et ratio pro ea a plato cui subiec
ta fuerat reverent. Dia ei quoniam
agimus utilia et fructuosa nobis
in perpetuum erit si in sancta obvia fra
uerit sicut et de illud perit
ut etiam dampnabile sit quod est
obedientiam et ratione voluntate dei
et plato voluntarie et scientie amittit
pro ut in statutis etiam ordinis
nostrae clari exprimit. Quia
sancta alia uitium extingua auctoritate
autem iudiciorum.

Obediēta nāq melior ē
q̄ virtū q̄ virtū p̄c̄
hic uero hō īmolat̄ t̄ q̄ a
scip̄ sugat̄ 2 volūtas sp̄ama
etatur Melior etiā 2 fructu
sior ē obiā q̄ abstinenia q̄ in
abstinenia abstinet̄ a abis i
obediē a virtus ieuunam eti
pl̄ meret̄ Incedes i obiā q̄ie
uiuās in sp̄a volūtate Obedi
ēta q̄pe mībo^m in manus
bonū mutat̄ Et q̄t̄ p̄f̄
ver̄ Obedies agit s̄p̄ incet̄
ieuunato 2 comedēdo vigila
do 2 dormiendo sp̄ualibz vacā
do 2 maualitz opando Ipse
l̄ sp̄ orat̄ 2 sine int̄missione
om̄i orōnū i clusionē nō ver
bo sed ope 2 ueritate ducit s̄z
fiā volūtas tua Quidquid
c̄i uere q̄as petet adeo har
particula dñica orōnis fomp̄
i dudit dicas fiat dē volū
tas tua Et h̄ oīs n̄t̄ obedies
iugit ducit s̄z dei volūtas 2
sugiez morz sp̄ merū patū
cor meū dē patū cor mām
ad oē uoceluz qd̄ tibi placit̄
erit p̄sto sum et qd̄ i p̄ tuū
uictariū inuiceris libenter
aga Obedire magis est q̄

clemosinā dare uī alia opa
mūc̄ t̄ sc̄lo exercē q̄ q̄ clemo
sinā dat partē tribuit̄ ad
alios adhuc dñdū 2 sibi ḡ
eseruat̄ Ingredies uero trili
gione nō partē s̄ oīa c̄liquo
i dñm sequit̄ In professio
etiā sc̄p̄m tristes usp̄ comi
te illi se seruio manapato
Excede est q̄ s̄b̄d̄ nō tene
ad opa mūc̄ foris exercē uel
clemosinā dant̄ n̄ in dñe in
dici ex his uocabili quod
at bñs bernhardo Dñd n̄
h̄z a nobis exigit q̄ st̄ne
p̄t̄ se totaliū c̄liq̄ se Qua
etiā obedient̄ se i religione
p̄fēt̄ 2 mutat̄ pl̄ facit̄ si
publicā penitentia seu solē
nē agerit eo q̄ nō ad horam
v̄l ad certū aliq̄ temp̄o se
ad pacendū pro p̄cas suis
offert̄ s̄ q̄ diu dñō plauit̄
om̄ibz vrocluet̄ v̄lebz v̄t̄
sue Ideo n̄t̄ infernū timet̄
q̄ volūtas hora q̄ ibi sola
ardet̄ ablata est n̄t̄ pugna
torū si p̄fē obedies fuerit̄
2 pacent̄ sustinebit̄ q̄ dñs
illū ad pacendū admiserit̄
q̄ nō uocabili bis i dñp̄

sed de celo ad celum se talis e
uolare scire quasi mo' geni
t' infans p' dei nūam sicut
legit' et q' p' om̄ps deu' ad ha
thecum de sensu dixerit qm
a q' ducat ad vitā et nā adū
peccāt' fracta fuit' et ipse
de viuēnto suo q' ei obedi
ens uoz ad morte facq' ē no
bis pontē fecerit p' q' om̄es
q' templo filii sui obediē
se pfecte et misericordia sum
ad vitā cēna cōsūre potue
rit' et i' padiso no' ē restarū
sed celestem sine ullo ob
staculo peruenire.

Existe i' quasi nō moriēs
moriēt' uerū obediens.

O q' leta' et q' locūta
sit aīa illa q' hic ue
luit in orgastulo vitulus
p'cē obediē ligata diu fu
erat qn' ad latitudine vite
et ne et libetate glē filior
dei extemplo puerent' mor
bi obiecit' et solū acarne
fuit' Sed aut' dico cu' obediē
qn' nō obire pfecte obediēs
poterit' Tante cu' virtutis
obediā sā esti ut filios

suos efficiat' ī mōrēles Nam
legit' in climacho Et qdā
e scribr̄ q' rebat' alie seni
q' discipul̄ sius q' tā vnuos
et obediē sibi fuerat mor
tuus ēt Ille cōdit' h' ego
nō credo q' mortu' siu' Cūq'
duxisset cu' ale' ad sepulchr̄
discipuli clamauit' senex
q' erat adduct' ad sepulchr̄
Innotēt' es tu mortu' R' n
dit' q' erat sepult' nō Im
possibile ē ingens q' filius
obie moriat' Ed tñ h' intel
ligebū est de morte aie' Ra
corpe utiq' oēs moriū De
hat enā morte dicit' q' non
bñ mori' sc̄ morte corporis
an' nō mortuus ē seipm' vitq'
p' obediētā pfectā mortifi
cando Cūq' g' sic mortu' nō
fuit nō levet' a morte sed
sc̄ aie' p'cē terret' in apo
ca. homo p'cē voluntatis
Exulta obia oēs penitentias
virtutes in se contineat.

Dec mir' q' filius obie
bifaria p'sata asse
quat' cu' sib' ipā se obia pe
ne oēs alie virtutis latrati

Dicitur ei p̄fē obediens cū voluerit
necessariū cere ē ut uere huius
ut se om̄ibz s̄biciat qbz obedire
debet ut caritate habeat sine q̄
obīa nullū meū cū poterit ut
sit patiens q̄ multa adūsa uere
obedientibz occurrat. Ut p̄fē hō
nō solū platus ul' senioribz sed
q̄ fridz patibz & inferioribz ac in
moriibz obseqia pietatis & carita
tis deuotū impetrat. Et sic or
ni posset de virtutibz alijs sun
gulis qbz uē q̄ p̄fē obediens
om̄ac existit finaliū tū si qd
ille deest acq̄rere p̄fē p̄positū
ē uelle p̄fē obedire q̄ alter
eo q̄ principaliū rogat & descre
rat ergi & corrigi a platus & ab
om̄ibz idcirco ad dēs uirtutes nra
pt eradicari. Et cte si eo rogati
& postular si negletur hic fuit
tū promptus s̄cū uicia sua e
mendare ipē si metu diligētā
adhibuit erit excusatris
tu. missiū eāt districto uidi
a ratione est recoritur p̄ co
Et ḡ maḡ scūtūs ē humilis
s̄bessē & obedire & maḡ p̄ci
lū p̄esse & negligere s̄bicos
ut scriptura i malis locis

attestat. Ob hō tū nullū ad
ex obīa i officio ē ul' cui i of
ficio obēdīa r̄quīe alioz in
iūgit' a uia eccl̄ obēdīe uicē
q̄ si diligētā pro pose suo
adhibuerit dñs deſtū illi
supplere poterit ut puniā si
bi i mūtēa euadat.
O humilis et obseq̄osa vir
tus siq̄ obēdītia.

Ex p̄fatis oīibz p̄t q̄
obēdīa at̄ est sc̄tō
bz aīis virtutibz s̄bū adōta
Esti cū humiliatis forma rāta
tis ac p̄tēas mūs̄ uelitāgo
stapula patē gerula lōm̄ b
tūlū obseq̄osa fātūlā. Ip̄a cū
q̄ fātū ex seruis p̄pue volūm
tis filios obēdīe adēptōs & s̄tē
libertatis ifernū ip̄s̄ clausū
& veles padisum uero h̄mo
celū illus aperies at̄as c̄r̄t̄
morte op̄tūme & solas & c̄r̄t̄
q̄ obēdīo securē s̄cū tū grā
dio & p̄ate securē i p̄fēntōs
Hūs iūgit' dñs hō iste q̄ in
tremis suis iūent̄ fuit' i uia
obīa q̄ i cruce cū ē h̄mō
fidelū iūent̄. Vice scūtū so
aī tribulatōis exat̄ & passi

omis sic et solatibus pueris
 erit et resurrectis Cratiscam
 obediens ministram et saulam
 alias beatum dixerit non gloriari
 derogatio huiusmodi est. Ea
 venit beatam agatham summa no-
 bilitas est Christi seruus et deo
 seruire dignare est. Et obieungit
 Christus est sancta esse. Ab hoc si
 nomine accepit et virtutem ac
 virtuosorum cum pene gloria est ut
 possint alijs placere et huius
 deseruire quod id habundatus
 egreditur gloriosus et dicit. Nam Christus
 dominus omnis et in gratia
 suos suos erit quasi noster. Et
 beatam virgo maria quae castior
 facta huiusmodi est ad ministram
 dum Elizabeth cognata sue et
 montana cum festinante precepsit
 hanc quoniam paulus quod liber ex
 omnibus eam omni seruus fecit
 ut deo luciferas. Enim su
 me ille virtutes et sume ipsi
 virtuosi. ut eterna sapientia et
 eternorum uigilias castissima
 me illius maria ac suis pau
 lis ignita caritate successus
 sic se huiusmodi ut inferio
 ribus etiam seruere merito unius
 ratione et huiusmodi cum filiis

professionis sue oculi seruo nichil
 et dei saulis obsequosa probatur
 Ipse enim erupuit nos a servitu
 te demonum et servitum nos habet
 ut Christus dirupit uicula voluntate
 ipsius ac vicioz et alligat
 nos deo uiculus perfectioz et
 dilectioz. Et hunc de obliuie scire co
 mediatorem a propositus sufficiat
 Ea etiam uicia tradidit nos oportet
 si vere obtemere stupimus

Dunc igitur si bonorum fe
 tuum quod de te parvum per
 fieri cupimus haec praemissa nobis est
 oportet ut etiam quecumque ueritatem
 ueritatem uicem et huiusmodi Iusti uia
 leamur. Ex tuu nequa facere potest
 enim nisi prius ea quod ei et via scire
 cognoscamus et tradicemus. Hunt
 at tria principalia uicia illi in
 imita quod ab eo bernardus lepro
 vocata se quod ea hi et his iste
 sunt de celis excluduntur. Et somo
 elorum sic separantur sicut leprosi
 ab urbibus et a sanctis hoerbz se
 gregantur. Primum ex his est pro
 pria voluntate quod sola in inferno
 ardore diat et eo quod ea per ea quod ibi
 permanunt propria voluntate et vo
 luntarie missa se quod adhuc ea

genda n^o veri n^o aliq^s seruare
dei petrābⁱ dedit u^l dare po-
tuisse Et q^u h^o uicū dñe sic
cōtra obedientiā p^o q^u uē obe-
dīc^t nichil vult agere ex ipso
motu s^p ad min^o sensum
sui superioris exigū si p^oceptū
u^l iussionē h^o nō valeat Id
vero p^orie voluntatis m^ultā si
nō oīa uix suū b^uspiciatum
opat q^udā nichil de s^essu a-
licⁱ curando q^udā uero ipso
nitate & mag^o instācia a fla-
to extor^hdo Et sicut hūlē
obedīc^t se z oīa sua & q^u habet
posset regnū t^usignat ita e-
contrario ut aut b^uis b^ucribo
d^o h^o q^u p^orie voluntatis est
n^o tot^o mūd^o sufficit eo q^u
talis s^p i^ucupitē carnalitatis & vanitatis laborat in
vēit ad huc ad diūn q^u alabo
re h^o moī nos ad sua requie-
bōiut dñe. Vēite ad me d^os
q^ulaborat s^c. Ab hac lepra
p^ore vix voluntatis lauari &
m^undari nos oportet uix pro-
phenitū scilicet i^urdane s^c
in vita & exēplo dñi n^o illi
xpi q^u ait Non uel ut fac-
am voluntatē mēa sed volū-

tate p^ond mei q^u me misere
caū s^p & i^u omib^z dicant non
veni ut facia q^u ego uel q^u vo-
luntas dei & sup^oce meoz fias
s^p mēu Si mēspm r̄gresa
uissen h^o uicūq^s uissen
De scđo uirio obedīc^t atam
sc^c proprio r^unsensu.
Necuod si viciū obediū
sc^c r^unū est p^one sen-
sus hōib^z s^uciū q^u ita i^u sensu
habidat ut suā incītus op-
mōne velet defēcte suū l^usp
tūris suue i^u causis alī^z de i^usp
fit mensio & au^q supari se
pateret pot^o multos librod
plegeret et p^o die & noct^o ar-
id studēt ut sensu & suū
opinione p^obaret. Et cles no-
tānt in religib^z r^usticis r^uns
cordie sciatores quorū & suū
dīne b^uis paul^o se h^o d^onu-
gat & scām etiā dei. Et h^o q^u
diū h^o agnū ad p^ostām obedi-
entia nūq^s p^oueniūt q^u se
cū frib^z ut cū plānis non
nūq^s d^ospūtāt & cōtentūt
cor*u* i^ussioēs & mādata dñi
dīcēt & aliq^s cos p^ouileat
age i^uspicere p^ospere & q^u
pient eg^l uideat se h^o

oia q̄ similia uerobedies ta
 ḡ uenienti adiutus q̄ nō ip̄e pre
 latū sed q̄ plati ip̄m uocatā
 dū q̄ egerionū accepit q̄ ḡ hū
 ap̄ lie q̄ similiac q̄ fuit iussus
 exequit̄ sc̄es q̄ nō p̄oderare
 debet q̄ q̄ sc̄ip̄ sed curue
 nesc̄ i ad q̄ se obtulerit vīz
 vt oīa q̄ nō mai festa s̄ mila
 sine discussione e hilariū s̄na
 at s̄nt p̄ dei grām l̄ oricemō
 ficiā sp̄iam q̄ p̄t̄s iuicē ali
 h̄ illatiū ō s̄bōrās exigeret
 à honestū ab hac etiā t̄p̄ma
 p̄p̄ sens̄ lauari nos auemt
 in iordanē h̄ ē iux̄ Cui sc̄su
 sūi etiā s̄b m̄t̄sue i putati
 in p̄t̄s depositū cū inuēt̄ ab
 eis i templo dixisset q̄ cū in
 his h̄ p̄t̄ssiu cene oportet ēē
 i illa nō intelligissent statū
 sens̄ sūi q̄uis bō q̄ sc̄el
 letti sūi illoz itellētū q̄
 capere poterat i formauit de
 sc̄entes cū eis i s̄bdit̄ illi ex
 ist̄ Ita i nos ab altitudine
 m̄t̄e p̄putatis descedam
 i me dñm̄ in aīo ul̄ i sensu
 nō si cū vīo gregorio cliga
 m̄t̄ potius alieno itellētū
 crede h̄ actionibz deservit

et maxime caueam⁹ ne leuiter
 tradicam⁹ p̄ st̄m nobis sed
 x⁹ in eo uenerim⁹ q̄ similia
 ter obediam⁹ facētes q̄ uile
 sc̄om̄ ō posse n̄m ul̄ h̄nlig
 rogem⁹ sc̄alit̄ nos aḡe op̄ore
 sentiam⁹ p̄t̄ alioq̄ occultū q̄
 illi foſitā lateri q̄ h̄ p̄t̄ h̄
 voluerit ſeauit ſacram̄
De rēno vīo q̄ ſc̄ ſc̄ obīe val
 de contrarium eſt ſc̄ p̄p̄ro
Terū vīa vīa **conclu**
 q̄ vīa obedientia in
 p̄dicit eſt p̄p̄m̄ ſc̄ilū q̄ bñs
 bernhardi uocat leprā p̄m̄o
 ſa valde eo q̄ tanto ſit p̄cūloſi
 or q̄to om̄litor Et q̄to q̄ ea
 ap̄lū h̄ndat tanto ſibi ſamor
 et uocet ⁊ tēco valde difficult
 ter talis curari poterit Cui
 h̄ vīo iſeti fuerit ſolum
 ſuū tamq̄ op̄am̄ cūtis pre
 ferunt uī patē uī quāt̄ n̄c̄ po
 terunt h̄uī negotiū de q̄ eſt ita
 sc̄om̄ eoz voluntatē diſponit̄
 Et nū i publico nū i ſecreto
 ō m̄ ſatagū ut ſiat q̄ ap
 petuit H̄ec i ſtructōm̄ n̄ alt
 eri admittit ſolum Et certe
 ut aut bñs bernhardi p̄ci
 losa reſ eſt q̄ vīo h̄ ſonaḡe

gatorum suum sensum pferat q̄si solus
ipse spm̄ dei habeat. Vnde ego
puto unum de tribus sanctis mysteriis
vile. Qui tamen expeditus iure
est scilicet q̄ clavigerius ius datus p̄ recte
ris velut innocens et scilicet inter
nos habebat. Nec aliq̄ ei obiit
potius q̄ spm̄ sed si q̄ pferat de
sat. Hic fatus magnam difficultate
in obitu suo ostendit p̄ recte
ris quibus nō strauit. Utrum hanc au
sa extat nescio. Sed h̄ unū sao
q̄ ex contrario veri obie filij
nō cupiunt suum preferre. In
lū nō optat ut in negotiis illico
singulariter exequatur q̄ valde
timet ne forte aliq̄ punitur
in sequitur vñ cor et sāa in posteris
posset turbari et tamen pacem in
uenient q̄m se et suis et aliis co
tempni et spicantur et extantur
vel alibi licet in nō p̄mitit q̄dā
fusionē sensū. Et cetero feci
q̄tius negotia deo et aliis dñe
re concuerunt et sacra ad o
rationes et fugient de peccatis do
minus ut oīa secundum bīn placitū
suum disponit dignus. Et cetero
ex multis exp̄ est pluieco. Deg
unū breue et ex proferat qd

nup h̄ vīcā āno 21 age. Diego
illa scā in frīburgā q̄ uiciā
dum⁹ et legim⁹ de ea q̄ triduo
tū corporis et anima rapta fuerat. Et
vidit circa unāq̄ p̄ sodalium
suarū et choro demone p̄tē vñ
apud q̄ demō nō appetuit et
q̄ crucifixū parvulū apud se
in pectore gerebat. Unū p̄fata
scā vīrgo eibz suis sociabilibus
crucis parvulas fecit acce suis
ua nō nō talis p̄m̄ p̄m̄ extende
is. Venerūt ḡ et visitatores in
domū nīam q̄ et vñ rācolū
nē et longā passionē colim
Hic vñā h̄ moi ante grē
et collo p̄ nimio dolore tū cert
vis abiecat et. Quā vñ de no
stris suis i firmatis tū uen
ens petita a fēe infirmo lux
na suspendit et collo suo. Di
uide nō dui i firmatis debili
tatē magnis laborebus alter
amisit officiū suū. Et statim
q̄dā die et choro sū salutem
valde tribulat⁹ q̄dā tempora
one ita ut corde et corpore nimis
angustiat⁹ et. Et triduo p̄
gerebat et pectore et vīrgis illa
scā famā applicauit itam
tristē tūde ad cor suū et desce

rabar ut ḡia passio nō ihuc
 iunges illo merito liberare
 ab angustia q̄ penebat Hcā
 cum ut h̄ fecit p̄tē libertatis
 fuit i monito in illi graua
 mē p̄lī sc̄isit Nū deo grāsa
 gens cupiebat p̄i illi firmo
 suadē uerū crucē ip̄m affiue
 ret & volēt q̄ ea abieccasset for
 sita sili mō cuanti posset et
 accepta iā li c̄ia adieciū i sit
 h̄m i traxit p̄de timet p̄sp̄
 tione q̄ vana glām iuit ad cel
 iā sūc & totū negotiū dñō nō
 iā p̄p̄ & misit q̄ posset si vel
 let eis bñ sanare Et tū fecis
 secūdū diu p̄misit p̄i ille in
 firmo p̄ cruce illa mercū m̄g
 no feruore & deuotō penitent
 q̄ ea abieccasset & auctorē a fē
 illo q̄d ei acceptat iā magna
 fde & deuotō cruce suo collo
 suspendit & sic p̄nata iua
 lesece repit & sanat & fuit q̄
 uis iā inunctus fuit & despa
 che vita corporali Tūt frat̄
 manifeste agnoscet grām dei
 grās illi egit & magis de certō
 de dei puc̄dā & fīsī h̄mōi cui
 sas & filios tās ei p̄p̄ & sc̄e
 co conuicti elegit q̄ suo valio

bl̄ uerbis p̄p̄ oīa velle capac
 tate Pudiḡ ḡbē hūlis robe
 dīes & clū suū tuba fons & so
 nate ostenter sed deo pota in
 orde deuō amicat si aut thobi
 ab adiuc i vete legē suū fili
 um doceat dños Om̄i tpe bñ
 dic deo & pete ab eo ut viastu
 as diegit & oī tpe actia tua
 i ip̄o p̄manat Tunc c̄i cōalis
 uā p̄i disponit & tuta s̄t si
 i actus dei firmā fuerit et li
 mites vniq̄d p̄ statū nō exces
 seclō Si quidē eligrosa q̄dam
 mōchā ali paucos dños gloz
 abat se pacē ferisse suo valio
 int̄ lxx. auitatoz & ne regē
 q̄ pugnabat & illos Deo pax
 illa nō longe p̄ūsa fuit rur
 sum i discordia tanta ita q̄
 si auitatoz ille mōchā illum
 tpe potuisset i sacro s̄bico sub
 meruisse Karo c̄i boī sonit
 exītū q̄q̄ quis i tra vocatioz
 sue singulare p̄positū agere
 attentat eo q̄ frēs le sue pro
 fessioz nō moveat scandalizet
 bl̄ q̄dā suo exemplo aposi
 to quietis ad similia p̄itulo
 sa agnita prouocet ut i p̄dō
 mōchō facū manifeste agnou

Mos ac ne forte huiusmodi ipsi salutem
enam sumquam poterit innotare
magis et ex exemplo et doctrina
domini ihu christi ab hac enam certa per-
iculosa lepra me deridet. Qui
estate iam passiois sue hora in oratione
ad quod si sui calum praedictum videtur
allegans utique potest eius
dices propter tibi omnia possibilias est
si vis transfer calum huc ame-
der. Era sacerdos prius suu bni potu-
isse genitum huic alio quodam
modo salvasse. Hoc tamen ne calo
suo mutu reverter illuc conuic-
it. Herupitame non sicut ego
volo sed sicut tu humile nobis
exemplum dedit ut quis petrus
Qui tamen dicit ad dominum. Non la-
uabis michi pedes ieternum
et auctor nisi lauaret parte
tamen domino non habere statim mihi
mutu calum dices. Non enim dñe
pedes meos sed et manus et caput
Ita nos huius non videremus
tuocare si quod sapientia locuti
fuerimus sed mutemus calum
nra etiam si bona sint ut fiat
meliora ex virtute humanitatis
et obie sicut ihu christus aperte sua
non ut mala relinquit sed bona
et meliora. Imputauerunt deo

quis tamen spem ratione et gratia
consulendo alijsque equis nunc
agat si deo sita aliena ratione
dimittat tamen si queritur propter
lumen alijs desideracibus sive
nequa debet marcie fratribus suis
quod est in necessitatibus et tempore
rationibus insitare causam tamen
calum quicunque poterit sibi posse
emendatibus apparere finalem de
dimittatur super eadem etiam
et hoc obediens a potest ut
vicias circumscriptas patet
ad omnem bonum.

His tamen iurias dicas
et pater calum existens pater hominem
efficiat gratia obediens seceps
Et tamen quod haec paucis annis
vas mortali ad eum bonum gau-
dices et quis emundauerit se
ab istis erit uas mundum frater
et hoc huiusmodi non non potest
quod de se tamen ad optimam perfectionem
patet si quoque per te iusta sine
pedimento operari. Et quod opus sibi
quod vult et quoniam vult dicatur et
eo purgato a lapidibus assi-
nis vias et tribulaciones affi-
cias seminare et placare
posset de semine bonum et fructum

fera 11. Agnū & bonū funda
 mēnum ē vīc spūalū pfecta
 t signatio seu uera simplex o
 bjecta ut qdā nūc ac rōdīc
 tis pfectis. Quād fundamē
 tū in scī hīc palmeſt vīcue
 ra eſt ſcī in. Inſtrumentum
 ad eſ opa bonū i mā ſumū aptū
 pōntiſtis. Ipē ut iunē ſat
 est apido deū. Et a zellū mā ſu
 et au xp̄ liben̄ inſider et
 q̄ in cūtate ſcam i hīlī abſy
 dubio equitat. Ornat uesta
 b̄ aplicaſ & doctiſ vīc euā
 ſelias & ad morose ſō x̄ mīc
 venditū bñ inſtrumento. Ipē enā
 nō ſolū paup̄ effeſt eſt i bñ
 bñ cor q̄ mundi ſe poſſeſes ſ
 paup̄ eſt etiā ſpū ſcip̄ ſoia
 interioſ ſua totuſ ſignatio
 ſuā voluntate ſpū ſenſu
 i ſciū. Et coeo q̄ hī erat qd̄
 habuit totū dēcīp̄ enā to
 emut q̄ ſpū hī ſigni celoz ut do
 nūc ar. Om̄is q̄ ſluq̄ ſe ſia
 vīc ſua & ſcip̄ abnegaueit
 tenuiplū accepit & vīc etiā
 poſſeſbit. I rem bñ paup̄es
 ſpū q̄ ſu ipsoz eſt ſigni celoz
 vīc uq̄ hoc inō pfectis au
 mē oſtentat mīto ſeniorē et

i ſuo obitu de gaudio vīc mor
 p capide q̄ q̄ in vīc y negligē
 tis ad mortē ſeniorē et
 ſpē ſua in abſolutionē poſuit
 papale. Q̄ hō religioſ p̄c
 abrenſuatoſ ſuā a mītis emē
 datus vītubz & meritiſ orna
 ri deſtanc obitum.

Q uon̄ igit̄ filio obitū ſcip̄
 ſu & oia ſua. p̄t deū
 reſignauit & paup̄ to tēſſa
 eſt q̄ ſi in hac vīta ipm dege
 nūr voluntate dei oport̄ nec
 ſte erit ut mox pauperz diu
 tub ſeruat & ſigni ipm trīor
 nō ſolūmodo prioris eſigioſ
 ſed enā oym bonoz lōga exer
 citatō ſibi acq̄uorot. Obh̄
 ſi ſe ſoia ſua tamē vīlia re
 liquit vīla alia meliora et
 vītua ſeo & alii ſidelie ſer
 uiēdo acq̄iat. Q̄d nāq̄ poec
 tfructuosa & utilia eradiſ
 ſe arbusta niſi i loca erode
 fructuera & odouſtra plāta
 rōdebiuſſer. Fundamētu ſu
 de bonū ſocatū eſt ſe edifica
 tio horſonū ſuſtentatiū ē Aſti
 ut iā ſup̄ dām eſt ex eo q̄ pau
 p̄ toſ effeſt ſe ip̄d eſt ſigni
 celoz ſicut q̄ p̄ baptismum

statu euolat sine purgatorio ad
regnū celorum tū senti **I**sta q̄ h̄o
p̄fete auerſa ad deum q̄ p̄fē
in religiōis ingressu q̄ profes
ſione eſignat⁹ mīd⁹ q̄dē ex
iecat⁹ hic ſi statu obicit⁹ pug
ſā affirmat et vñ⁹ eoz cūdē
inocētē habitu uideſt ſuę pro
ſitentę q̄ uoce ſolebat ſuper
baptizatos ſed tū talis mox
diſcedēs uatoe mīdus meriti
etē q̄ is q̄ p̄ professionē diu
ſcedit⁹ laborauit ita ſp̄p̄is
quā in adūſis h̄o q̄d⁹ p̄mūſcāt⁹
pſeueraſia dūltina q̄p̄bauit
ſicutq̄ iſans ſub baptiſmo e
uolans mīlo mīorū eſſet me
ritū q̄ adult⁹ h̄o q̄ longis et
magnis uite ſue laboribus
li fatigat⁹ in expō diſcreti
nam ſi purgatorii aliquod
p̄ negligēt⁹ habuit fuſti
nere Ut ḡ a nob⁹ p̄ ſed in he
baptiſmuſ ſz religiōis in
gressu nō tā nudū q̄ abſep me
rius ad diuinū uiciam⁹
ſteri q̄ temp⁹ p̄mereti nob⁹
dat⁹ virtuosis nos exercit⁹
exerec⁹ ut boſis aliquib⁹ dīta
q̄ meritis adorati egi nō
x̄ uhu honest⁹ pſentari p̄

ſtōs anglos i obitu nō m̄
amur Q̄ obcoīc̄ ūigit p̄o
meri potest ul̄ cogitanto uel
loquendo uel operando
Sunt at tria i quib⁹ vñ
vuum ūigit meriti
ualem⁹ ſz i nēd⁹ cogitatoſ
i vñbis nūtis ū opib⁹ q̄ ſcē
regula pefat obediente orbi
nauerim⁹ p̄cīl dubio vanu
i ſp̄u vñ p̄ morte nō appa
rebiuſ ſed eplēt⁹ poti⁹ fruſ
uſtice q̄ ſatiſactō ut bōp̄u
lū ſiat Prio iuḡ in cogita
tib⁹ nēd⁹ mulci pincere po
ſum⁹ ū apl⁹ quodamq̄ q̄ uerbi
vñ ſas eo q̄ frege ſoli ſum⁹
taro loq̄m⁹ ū pauca nob⁹ co op̄
rādū ūmpant⁹ Mēita itapni
ta i ſolitice ū ſidēto ū ſancti
cogitationes aggrēte ualēmus
ſi exclusus vanis ſcīl uel ſu
lis fantasys i mādatuſ ſtret
ordis nū ſi obſeruātis dicā no
te ineditā ſueim⁹ Et p̄p̄u
tū iā aūm q̄ adeo ad obſeruā
illi ū ſuſ ſecipim⁹ ad ſcīl ſu
dīa q̄ nobis ūniḡ poſſet iſſi
exauicātum⁹ p̄uſcēntes ū p̄c
examinateſ nos ſmetipōs ſoſte
an adhuc prima illa p̄fī ſuſ

267 nobis sit ut fact parata
 sumoia q[uod] u[er]o de u[er]o ex vita
 et exigere vellet a nob[is]. Et in
 his magis offert nobis occasio
 p[ro]merendi eo q[uod] voluntas bona
 ad obedienciu[m] in omnibus prop
 er sp[iritu] extirpatur ad operari ha
 beat suu[m] no[n] ut dicat b[ea]tus grec
 grec. Ex iunctu datus uero of
 ferri ut q[uod] bona voluntas lan
 te n[on]q[ue] datus est voluntas prop
 ta ad obedienciu[m] in omnibus
 soli mercede his opib[us] q[uod] sibi
 actualis iunguntur. Et in mer
 citu de omnibus q[uod] sibi iungit posset
 ad q[uod] prompta est etiam si occasio fa
 no occurrit, p[ro]ut origenes di
 ce de coram vno uitatis quia
 p[ro]mereri p[er] adhuc iungata
 sola h[ab]et mo[n]ti uoluntate ena
 omniq[ue] uer illi moriat. Beatus
 p[er] aplu[m] e[st]re sensum
 malu[m] p[ro]mereri pacem insinuat
 loq[ue]s in ep[ist]ola de incito saluan
 dor dicit. Quod iqt[em] saluos fa
 ct[em] no[n] carnis deposito sordiu[m]
 se inrogatio istae bone in
 decim. Q[uod] i[n] nos thac uirtute
 sic obiecit facere poteris.
 Ex scipio ex munib[us] suscipie
 dis designis poteris p[ro]meri.

Quando soli et oaos si n[on]c
 cellis se v[er]e euocare
 ad memoriam debemus p[ro]positum
 nem uita q[ui]le ad omnem de uno
 luctate pro posse impleretur nos
 obtulerimus. Et an u[er]e an fieri
 et f[ac]tum sit secreto huiusmodi ex
 amini iugisgare possumus ne
 feruor n[on] repescat a cuanescat
 Interogat se u[er]o quis si ad oia
 ad h[ab]itu patrum sit q[uod] de habet eo
 exige possit. Si o[mn]i[m] certi
 tatem suscipere parat esse. Et
 singulat de singulis se interogat
 An acutissimas febres etiam
 a q[ui]tanis q[uod] diu duat pacem
 ferre vellet. Si palpitare sicut
 vitis seruus h[ab]et h[ab]ita comula
 sibi diebus parat facere forcer
 Si vdropeum q[uod] certa mortem
 affert. Si leprosa q[uod] p[er] teteris i
 flematis horribilis est de
 manu domini suscipere uellet ac
 pacem q[ui]libenter ferre si ei
 admittet cuire. Et si cito
 totore suo promptu ad h[ab]itum
 se repertus de singulis cer
 tissime mercede habebit etiam
 si n[on]q[ue] actualiter experientur
 Et magis hac promptuatu
 pacendi apice dum maret

bona voluntate q̄d alio q̄ huius moi
ſermitatibz grauataz eſſet Iſus
ferret impaſt̄ ſeu iuit̄ Quia
dñs p̄ exēpent a nob̄ ut illi ſi
m̄ ſbiem̄ a ip̄h voluntati ſor
mes ad agendū v̄l patientium
q̄ uelut q̄ labore aut dolore foris
ſuſtineo. Et q̄ ſicut ſup̄ dñm ē
bñ dicit bñs gregori⁹. Ex deo
nichil diuina voluntate bona poſ
ſit oſſerri. Deo quāda uerū ſi
fui q̄ quidā deuot̄ pſb̄ uero
grauit a q̄ pluia turuſtantibz
eligiosis q̄ quidē n̄ etiā bñ
tudine poſtularē a deo uellet q̄
ſibi dare op̄io. Un̄ rēpōdit
q̄ ueller p̄cē poſtūm caritatē
ut deū ſicut oīa ſi p̄ ſibz amore
poſſet. At q̄ uerā uoluntate er
ſuip̄ ſignationē heret. Utter
ut q̄ ſe hōies ſeū ſaluuai poſſet
In e q̄d un̄ ita deū interrogatus
rēpōdit q̄ p̄ ſuſpoſta ut dñm
eſt etiā bñtardine ſi p̄cē uel
let nichil ut deſcedem̄ ſicut
ſcare a fac̄ poſſe uoluntate u
i om̄ibz ſuſ ſuis. Et eſt iſte te
tigis q̄ poſtularō ſumope
nob̄ uatile eſt a plantū deo ſe
mo hoīum q̄d petere uſt deſide
rare debet q̄ illud q̄d deo plac

tū eſt q̄d n̄ ſuſ q̄d dei uolun
tate boī aliq̄ optine poterū
Ita deū ſiḡ ſup̄ oīa deū ve
lūtate agnoſare ſatc̄ q̄d uol
uoluntati illi ſi p̄ ſc̄ptis uerū
it ſamuel et ſaul. Nūq̄ uol
dñs holocausta ſi uictas in
potiūt obediāt uon ore dñ
us. H̄a quoq̄ ugo maria a
uincitatem ſua ſi templo penit̄a
deo uigil ſi ſac̄re poſſer
e ſuſ voluntatem ſi uita ſuſ
ſa q̄ illi diſplicet̄. Et dñs ip̄
ihs xps ad diſcipulos ac illi
uſt auz eſt ut facia ſuſ uoluntate
et q̄d miſit me. Ecce. Ego te
ſtendi nō ut facia ſuſ uoluntate
meā ſi eſt q̄d miſit me patris
H̄a oīa ueris obieſtilis eſt
uimutatō ſuſpoſta ſi uoī ſuſ
fanat̄ ſimilia. Ex diſcipulis
pbat anis q̄d eſt ad oīa obuili
uelic q̄d ſuſtance.

Quoniam at q̄d nein ſe ad dñm
uic deū ſi ſermitate
diſce ſuſ uoluntati obuileſtue
ſieri p̄t qui deū co aliq̄ ſuſ
re uelit uoī obediētes ſuſ ſuſ
meriti eo ſorū ſi prober̄ quoq̄
i exāmīne aliquo exāmīni non

defecere prout i thobia legit q
 dñs erde causa plaga centras
 eu passaret ut dixit angelus
 raphael qd plamisti ovo nate e
 rat ut reperatio probaret te In
 aug meona pñm in spacio eius
 fñm h reseta qd vni de fribz neu
 rugit forte ari anos cu ul arta
 Cu in laboribz mñubz tpe au
 tñpni cu fribz tribulos q agres
 tes herbas i amurio envirans
 autu qd tribulus exiles iua
 sitionibz cu Et rato dolore cu
 truadat opfater ecclm sciam
 quomodo posset aperire ul mo
 uere h fierissime ue sly odibz dñu
 sio nichil uocet lacme icessabi
 lie effuetor Perdutus h ad for
 tem p qd ambulare oportebt
 i truilio sly se marie i noua pla
 tanis tpe brevibz i medio chou co
 ra sacra per modum crucis se pro
 fñm i se i oem uoluntate dei ob
 tulit i tñm uigilantibz qd tam
 senserit corde suo qd in ope sly
 obie munu scilicet usq accepit
 Et uelut pñciorat vir suis tho
 bias ad dñm nutu pati posset
 vñz plaga huic moi tenetis
 deo mori ut orde zpleta surge
 bari oclis ambo sine illa legio

ne sanguaperuit ac si nichil do
 ionis aut punctis pñsensisset Et
 statu deo de bñficio ipso grata u
 bec agens ad opñ suu recebatur
 magistris cuiusq dñm lbi
 to libeat qd esset Ecce i eadē
 noua plantatio ac diuinitatis
 nñ dolore detinu pateretur ita ut
 facies illis iustitias et os curua
 ret Cui dñ pluia emedia ad hi
 beret n qd pñficit cu amplius
 quodam manu torquet et voleret
 qd frēs suos uiuare nō posset
 carantes in die festo dia q sibi
 alla fuerat remedia abiecta et
 se av tructu dñi apluas suu do
 lore i dolore xpi obtulit pleo
 huius moi sensu vñz q si sic uo
 placet ipse uellec qd si leprosus
 totu in facie difformis fieri et
 pati qd plaret ad honorem et ob
 amore sue stassime passionis q
 multo utiq maior fuisse Et
 dñ feasset ecclou in cu breuis
 sopor qd an dormire p dolore nō
 poterat et vix ad spaciū puto
 ut qd dñicam orationē dicere
 potuisset dormitas cu euigila
 ret se totu a doloribz sensit p
 gratiam dei liberatum Ide etiam
 altera quadam uice a febribus

Si a terra fide et gratia dei ex-
titat et filii sanari. Hoc credo
dicere ut deo omnium nostrorum
et a deo omnes cordibus gratia con-
onem pie reddant et quibuslibet
nominis adiutori per exemplum
etiam modicenu[m] qui vota obe-
dientiam sibi deo acceptant et
quod eos via monitione probat peccatum
et sanat ut credo i[n] agnoscant
naturam et bonitatem ipsius.

Cui honor et gloria in orbis soli se-
ame. Ex deo obediens etiam ad
mortem se promptu[m] exhibebit et
per propria[m] est de iheronimo

Si ibi etiam obtemperantibus
et prompte iam obediens non
o[mn]im scit ut super dominum est
de paucis iheronimite morau-
fert deo sed q[ua]slibet inhe-
nitatis ad mortem usq[ue] resili-
at affligi potest eis sed dolor
et tribulacionib[us] per dilatatione
paciam exercet eos duntius
et purgab[us] in punita vita a patitur
peccatis et a defectionibus contrariantur.
Et cum in doloribus o[mn]i[us] peccatoris
et odiorum et capitis se voleant
dant ad hunc novas aliquas
iheronimites eis quosque fert
et quoniam sibi placet non ad aliquas

maritulose ab eis auferuntur
h[ab]ent ad littere de ante op[er]e suis illis
iheronimites quos uigilie susti-
nent non enim ipsi uulnus in
m[anu] et ipsas deo auferunt ab eo
facit etiam h[ab]et d[omi]n[u]s ut ad mis-
tis pulsionem atque iheronimam
nos exercet quoniam uulnus dolor et
dolor uulnus peste aliqua habent
nobis multum nos pulsantes
sciat super dominum est de iste
in uitatis op[er]e his iheronimis
corib[us] tunc facit possimus
voluntate nos in uulnus
atque ad eas offerendo h[ab]et
moras incedia non par[te] pro
ri possimus si nos cogitare ob
incediam in manu domini ob
tulerimus. Et h[ab]et incedia ab iheronimo
iheronimo et ab aliis plurimi
plurimi incedia meditata quoniam uulnus
non solum ad pincere domini sciat
ad exercitandum animam ad muni-
tela geriat deo beatissimum iterum
in. Ex his uita sapientia est
medita est moras et uulnus
ipse iheronimo nos vigilac[em] o[mn]i[us]
et a patibus esse ut cum uene-
rit et pulsauit ianuam et pulsa[re]t
cum illi apianum et pulsa[re]t
scdm gregorii quoniam p[ro]p[ter]e

tates ut sup̄ diximus nos quis
 tagit. Et festi apud eum qui quā
 si voluntate ipsi ab omnī voluntate
 et sensu predemus. Et tunc ḡto
 to corde t̄ agum? tunc mētū
 p̄ dno morūtis acq̄rum? etia
 si ab statu nō fuit subsecutus
 etia oblatio voluntaria ad mo
 rēdū p̄ eo ad uē obie filiū p̄
 net. Qui n̄ dñm usq; ad mortē
 sequoluit frust̄? et qui fuit cui
 te ei suscepisse ueret? Et iugē
 ferre cu dñm uē p̄ dñm vult
 ad mortē par. sp̄ c̄ q̄rōis fa
 ct̄? et obediens usq; ad mortē
 it. Hoc ē maius uerū examen
 iste q̄ et quilibz totie se ipm
 interrogat an libet morū ueller
 si dñm placet. Et iuvestigato
 diligēt statu suo si iuenerit
 se p̄ imp̄tū ad morēdū ul ad
 huc ad diu i hac misericordia uiue
 dū sentiū q̄ deo placet tūc
 bñ stat. Iūt morū ad huc re
 mut uideat diligēt q̄ sit a
 uero cur morū etiūt et q̄t oīdū
 illud amoueat anq; dñs sic
 fur uiciat et ipm ipatū uiciat
 De lucre tū sup̄dicto amōrēdo
 sicut obie filiū q̄b̄ nō sibi s

ynd̄ ad glam q̄rē in alio dñs
 bñt uero sufficiat q̄ ḡtūt uē
 mat apud dñm et q̄nā minū
 de se cogitauel q̄mūt ul q̄n
 cu mētēdīs acceptur? sic
 futuro tāto apli sibi dñs p̄
 uidebit uerū p̄t h̄t̄ to fac̄
 debet. Et filiū obīt dñs par
 esse ad monētōū et ad uien
 tū uix ta noluntatē dñs.

Debet at uē obediens ap̄
 fte et signat? n̄ utroq;
 simplicis dei se uoluntati co
 mutat ut n̄ p̄t̄ tōrē mortis
 monētū uerū n̄ etia p̄t̄ tēt̄
 n̄ p̄t̄tis misericordia suo nūtu
 cupiat. Si utraq; uix bñs pla
 citū dei sibi eq̄le placeat. Etia
 h̄t̄ morū et sensu dñs p̄o querā
 ludo a suis electis extorat pro
 ut qd̄ pluies int̄ nos expiū
 q̄b̄ misericordia sepe i hermitatibus
 et dolibz tangit. Et cu se i uo
 luntatē ipsi offerit illico sō
 t̄ hit̄ et eos sanat. Et etia de
 uota illa dñs duchess de q̄
 mētēa bona deo grās aitētū
 cura sibi familiariter narra
 uicidit̄. Dñs i format me
 q̄ doceat me morū mirabiliter
 q̄ sepe magis i nocte magnū

er grauibus lagoribus me traxat
ita ut me oīno estimo moritum
Et cū sollicitate cepero uitā dis-
cute ad mortē me responderet
si sibi placuit sbito me sanari
Et h̄ crebro agere sollicitā mea
tauta accepit suspectā de morte
mea expectatōe fuit Ita nos
pp̄nos et alienis exēplis erit in
suspa sp̄ et pani sum̄ ad oē; dñi
nisi uoluntate sū ad mortē
sū ad uiuentū Et quis magis
ad pfectiōne uideat tentare
q̄ iam mori desiderat q̄ is qui
capit viue nūc tūc tamē ex
dei uoluntate desiderare debet
verò obediens q̄n̄ in nūc lop-
tione assit sciat bñis aug-
ditat Nos nō q̄m q̄tū uolum
uiuum? Amorū etiā si no
lum? H̄cūs martinus m̄lto
secuor de corona uite q̄ nos
patrios cū iā ad gaudeia tra-
fice deberet h̄c se esigtois
pfectiōne h̄c remōstrauit
cū dicit dñs si ad huc iplo
tuo sū necessarij nō recuso la
borē fiat uoluntas tua Et ve
at abrosius c̄ristatibz dei
as suis in obitu dixit dñs tu
perēti ut dūta? cū ipis inue

ret **N**ō inq̄ uiximus itē uolū
nos p̄dicat uixi n̄ in oratione
in eo cū boī dñm hoc dñm
In q̄ se sat̄ ad utrūq̄ p̄p
tū fore ostendit **S**ile sūs p̄p
hac p̄sonis uia ualde agro
vauit cū dicit ad discipulos **C**or
p̄ op̄lam ad ph̄dūp̄sis **C**or
tor bñi diligere et duobz s̄c
diligē ignorādū **N**ā dissolue
ce cūm t̄p̄ mēlto melio p̄m
ncre at in carne nūc ē mor
ime p̄p̄ nos **H**icūs ignē
x̄ **E**st̄ a mori luxurī **E**sco q̄m
gl̄ificabit̄ nō vñi nō uñ
sp̄ i me sū p̄ vitā sū p̄ morte
Hi oēs et alii sā dñi et dñi p̄p̄
esignati et obediēt̄ uincē
i carnē iā sp̄uālē bñ mē
crat **C**ā ut dicit sp̄tugna
bñ morit̄ in carne **H**icā
pp̄a uolūtate sp̄uālē mori
nō est **H**ic et dñs p̄auit̄ sū
uo atiā nō ego uiuici nō sū
Et at uiuo i carnē i fitem
uo filiorū q̄ dulcē i mea
dicit semetip̄m p̄ me **C**ur
nos uiuam? et sic moriamur
scđm bñp̄gatū p̄n̄ uerū cū
q̄ sic egerit̄ uiue et nō
quoḡ mereamur **O**ur fin

obie se huc i mōra mēy dī
it rogar fuit ali qn

Sed qd r̄siderib⁹ cogi-
tō n̄c̄ s̄us exordi⁹
anobis p̄f̄sens uolūtare
p̄dō mōrēd̄ or̄reit nob̄
materia m̄c̄ an etiā ad illud
p̄dō sustinētū pati sim⁹
tert̄ cūttar̄ q̄st̄ Cū cū m̄c̄
duisa si ḡn̄ t̄wra q̄d̄ ual
de simplicia qd̄ t̄i veritate
ad illa p̄m̄p̄ nos off̄re po-
terim⁹ cū exp̄iētia th̄m̄lata⁹
n̄c̄ v̄d̄c̄im⁹ q̄p̄ uix ubi alio
lurū pati ualeim⁹ Quid ig⁹
excōrari potēim⁹ pati ut
suis bartholomeu⁹ uul⁹ assari
i trācula ut br̄us laurēm⁹
d̄ ut suis v̄c̄ent⁹ usq̄ ad in-
timā uisera h̄c̄ laccari
sole ⁊ sp̄argi ⁊ assari ⁊ Et
s̄i v̄d̄c̄im⁹ nos nolle ul⁹ no
posse t̄ia pati si exigeret⁹ a
nob̄s ut q̄p̄ n̄ totūt̄ estig⁹
q̄ n̄ p̄f̄e obv̄c̄t̄es t̄uic̄m⁹
t̄i t̄i sup̄i⁹ ad oēm̄ dei uolū
tate nos obtulisse glabam⁹
P̄f̄o⁹ brevis possum⁹ q̄n̄
de uita nebis ip̄p̄ uul⁹ horo
ab aliis interrogati fuerim⁹
q̄ uex esti nos in oēm̄ dei uo-

lūtate obtulim⁹ s̄i h̄c̄ neq̄z
fecim⁹ fidētes i virūs n̄t̄is
q̄i nos possim⁹ h̄c̄ moī dei vo-
lūtati p̄ nos i plece Ḡo n̄t̄o
magis de sua p̄f̄ssia p̄uidentia
⁊ grā p̄sumētes q̄i ut dīat a
pl̄o f̄doles esti v̄as q̄n̄ pati
suos cōptaci sup̄ to q̄d̄ possit
s̄i sp̄ f̄at n̄ temptatoe etiā p̄
uenui ut ualēt̄ sustine ⁊ n̄t̄
rogat⁹ ign̄ h̄c̄ mō v̄cat Ego
s̄f̄o de v̄s̄it̄e v̄iuina cu me
ex integrō i mēdāui q̄n̄ p̄mit-
tat talem ⁊ tanta tribulatiōne
sup̄ me uiret̄ i q̄ me p̄uditari
cerēt̄ q̄ n̄ mūmā uerātōne
pac̄t̄ ferre posse s̄i ip̄o si
ab uolūt̄ ḡuac̄i q̄p̄ me pati
qd̄ t̄i p̄sum̄p̄iose n̄ app̄to
treco illi⁹ p̄ussi⁹ bonitati⁹ q̄
etiā grām̄ i ſ̄bere debuerit
ſuffrēdi⁹ Si n̄ q̄s̄ ſ̄orū n̄m̄
ſine dei magno adiutorio q̄p̄
grāue v̄m̄q̄ ſuffriere potuit
M̄xie cu m̄t̄ eos p̄uiles etiā
cōſt̄erē ſenes ⁊ debiles ſe
t̄dōu natūm̄ p̄uile q̄d̄ p̄uile
li i pubes ⁊ tenc̄t̄e ūḡnes
Si ḡo t̄eo aduene p̄ t̄po ⁊ etiā
na uita toruēt̄ ſe t̄rōt̄e
v̄t̄i cu ab ſoſ̄ his ſaluaſ v̄bi

potius sit. Ego q̄ ceſſū ſu eſtā in
mēta peccatoꝝ pmetu nō debet
re breues dñis nō ḡnes alioꝝ
peccatoꝝ ad volūtateꝝ dñi ferre de
cū auxilio ſolo. Iſtoꝝ t̄ m̄a
utia abſentia nō eſt ut ſai
uare poſſet. Cu etiā mā pena
lfern i grauor ſit. Ep̄ oī ſup
plia que vñq̄ ſc̄ib̄ i h̄ m̄do
illata ſt̄. Ip̄o enā me h̄ ſt̄
pudore ſicut i reteris toꝝ ſo
m̄do n̄ a uia ſc̄ obie ob hor
deuaabo. Credoꝝ i firmit̄ teret
q̄ n̄ men̄ alioꝝ de ſe p̄e p̄ ſu
menſe i canā ceptatoꝝ ſou
cat q̄ ſup ip̄n ē n̄ muſecorouꝝ¹
etiā ueliciū dōuinaꝝ i libe
rare put ſac̄ ſeptaua teſtā
i ueritas cepta doct̄. Et ſo con
ſtruit ut deoꝝ i deuotoꝝ ē. Quis
ſp̄auit in cuꝝ i deſect̄ ē ab illo
Ip̄e ſi ut canū inforactus
ſtrenuos dentē retundat ſu
di caſy ſeſtadat. aspos i doct̄
geſeoſi grām bñvuit. deuob
Et i eligide uath̄ illoꝝ ſc̄
tatioꝝ ḡne ſatiſ mem̄ he
m̄ ad ſuſtineoꝝ.

માનુષ માર્ગ

Pius etat & fidet nobis
opotes deo vniuers
ne in h[ab]itaclia ad patetum
tribuit quædia vniuersitatis

suo ad iudicium suudet possit
stanere. Et rorat his quatuor
liores sumus in ea una vobis
bati qd qndam se ferre ad suffi-
cientem magnarum ipso fau-
taria. Ipse sua lessibilibus pano-
dentiq; rurgois obseruantibus
nute et sibi placere voluntatis
prauratur offerre. Inq; si ut
et pfr; viue tutam p; posse
michi coronam etiam sine sagina
effusione poterimus apud eum qd
ut dicitur deus regnum suum
sed in terra vultuus eius. Et dicitur et
eius mentitur erit. Et dicitur et
grauia superflua sit et non longa
ficta ferre non possemus. Non in
ga saltu et moderata plus
adusa aliq; pacie patitur.
Haec sed in bene gregorii duo
se meni gna. Num virgines
ope mori gladio pceptum.
Aliud vero i' oracula cogitare
Est ferre atque odire
dilige nulli malum pro malo
h potius bonum docere carnem
macerare vita uite tristis
ones infirmitates et c'bulan-
dus ferre. Et menteri sui
nisi qd vnde ho' ope anovis

erigit | ad me m̄es ē possim⁹
enā si illō p̄ se vñ ferro cu-
rdom⁹ Et sanguine op̄ sa m̄es
uno ip̄em effuderūt nos dui⁹
na maccatoe paulat⁹ sumi-
m̄⁹ q̄i guttula enā effudim⁹
Mām̄ plures etiā i hac m̄a af-
fluere i tantū cēptatoib⁹ cu-
nōt⁹ ut p̄ nos breue decollari
eligeret ut saluari⁹ q̄i p̄ per
totā uitā suā cēptatoib⁹ sic
verari soluitur dīe totto iana
q̄ timore nūgic⁹ castigari Et h⁹
a quodā uelut innotētē certi-
nomacu suū audim⁹ q̄ tñnt⁹
arbitror paruas cēptationes
i patē quoxxā sustinuit⁹
Et cuiusq; sua cēptā magna
videtur D⁹ p̄hs obē fūs⁹
certa m̄is exāmē accepti su⁹
proposito sufficiat⁹
Ex dīs q̄ sōd⁹ ḡuissid⁹ cēptati
ob⁹ sibi svinc⁹ obētū fūat⁹

Fratrī bīnū obvēdū frāc
eām ḡmētē s̄tē

Habz arros gressias
d'sca reptatores qbus
quos d' duros i' s'cribiles q'
flagellis lauorib' erod' ne
q'nt emollie' e'mollire i' qn'
mallo' domare i' sibi s'bere
nouit. Et q'sd' usq' ad unguem
p'care ac quasi aucta i' forna

et examinare et purgare eos ut
a peccatis magnis graviter fortis
sit se et ei in hac vita integre
miserari et eternitatem prece rogarat
quod oportet ab omni exteriori otio
patitur et silentio ac solitudine
continere uocare ut huiusmodi cep-
tatores atque sibi eo eos habeant uale-
bit et eos uixi ipsi placuisse exortata-
re. Et si uero propter gaudium des-
iderari potest sed sufficiat quod hoc sim-
plius servando remittatur ut super
diam eum rogaretur ab eo dirigiri et
saluare prius placuisse fuerit
Et spes sue diuina beatitatis. Et
vobis prae actionibus dispensat sciam
securitatem quidam illi experientie
cum temptationibus huiusmodi. Huius
actores principales et maxime tem-
ptatores quod quicunq[ue] quis pauci-
t sollicitus expulit. Sed p[ro]stodie
et fratre timore gravis contra
spem et spissam blasphemie et tra-
taritate. Et si uictores ille vir-
tutes sed fides spes et caritas
theologica uocantur et divine sunt illae
tres temptationes quod cis et sine me-
re se et dyabolus. Et ergo non hu-
manus uiribus eis et signis ualit
n[on] vincit sed ea pacat illi
oportet se totaliter diuine esse

annunciat & eas patet & huius
ferre ad uoluntatem omni donat p-
getur a peccatis & a malis mendacis
& lomibz deo pse ficitur. Neq;
q; uero frangit deo q; natus
semper seu plogenet q; magna
corona his triumphans re-
seruat. Et quod oes tres hoie
q; desolati a deo supare tonat
tur timor q; temptationis acris
q; statim hocem i baratriu despia-
tois ducet conat. Et in tantum
ipm obnubilat temptationis se
desperasse id punit q; cu in deo
& ei adiutorium nigrum inuocat.
Qui scerent q; q; diu ho sibi
temptationis oratione depeccari
q; fortissime adhuc stat i hoc
vello. Et neq; diu ratio huic vel-
alteri temptationi et vias non
dserant n; uoluntatis aucta ea
deo tamdiu nulla oino tempta-
noceat s; pluim pvest. Qui
ang; temptationis auerstatur
non est pcam s; marcia exten-
te uirtutis.

Iremo i temptationis pfectio
qua area p;cipiu h;e inapi-
unt q; deo duci s; cu paua.

Qui temptationis itra fidem
pacuisse h;is uidentur

ola falsa q; leguit mors de in-
carnatione redemptoris n; e-
videt ab aliis q; quis uicis na-
tum n; angl; ne uoluntate
Et h; cu pacuisse inuincisse
voluntate & ratione. Intim; n;
molestat us etati s; pluim
petare timerit n; caro, sibi suffi-
cere putat s; uarios q; miliebli
bros pleguimus nemis erore
pfit q; huic morti temptatione ipsius
no noctis s; spse hec nos effec-
tos in timore cu ipsianissimi
sint & perit nudit ipsi vni-
us temptationis noxerit q; duis eti-
mo. Remediu sufficiens est hoc
infestationem q; q; ea pacuisse
tenit symbolu apostoli dilectio-
luz temptationis in corde s; inueni-
tach; no ceteri deitati vni-
stru illam s; de hac temptatione
ne q; tuorum uictis se ponuerit
le pluies pan omoi q; vnu
acticiu h;dei q; stam eti-
tenebulet negare q; sp; ruf-
ficiit & q; h;dei patit p;uans
suscineat n; disponit eti-
tatore s; tincto cu uicariis sic
magni uictorie coronata s; i-
acqui tincto i temptatione s; ipm
pfectio q; nunc timore est

Qui uero spū blasphemē ipugnāt
 hic uelut luto i secoibz
 pene uelut in dñō ihu i spūt
 Cōfundit ex īmūdissimis et corabi
 libe pessimis cogitoibz et iustitia et
 sacramentalia ita ut non omni uix
 nouare ausubē a saecu aliq̄ aut
 recte. **H**ic tunc se a deo cōbatū
 et oīno uerignū et uirabilē effici
 ad exsc̄dū q̄ dīna s̄t. **H**āc pessi
 mā i dyo^{am} teptatoz sc̄p̄ nosē
 hugo ḡuonopolan⁹ cōps xl an
 nus sustinuit ad magnā glore
 sue coronā. **E**n p̄cipio cum erit
 cōps elatus et illā sente impellat ad
 oīa sacra et tanta se cōputabat
 uerignū. **H**ec offici sui debita ex
 erere p̄sup̄it don⁹ ad uno papa
 q̄ eī se huc atq̄ ib⁹ moi teptatoz
 experientā habebat i s̄p̄t et cetero
 oīno et curare nō debet. **H**ōia q̄
 ad se p̄p̄neret diuina sente page
 q̄ teptatoz ista ad mag⁹ meritū
 sui augmentū ipi accessa adest et
 Et isolatōe accep⁹ tempta illa
 sibi aliq̄ uidebat mangata
 sibi usq; ad mortē ex ītego nō
 fuit ablata. **C**a m̄ teptatoz ista
 et iustitatē hoīem spūt et os
 corona infēcū et famulus eius
 vult sciare et vesse nupniale q̄

ipā caritas ē īmūdis cogitoibz
 violac̄ nūne. **P**ct hō talis i debz
 cui i specū senti iubilos et leta
 carmīa et iocanda q̄ oīi hūr spūa
 lia solana et p̄petuālia rūtere
 et freq̄e misere et sp̄t p̄s p̄tē
 tales q̄ oīa laicarē detantē
 c̄ceptis debitis suis q̄ ex ītego
 stinuare debz. **I**s ueste ipsam
 c̄latis p̄clarā q̄ ad ista cōpo
 ne ad tēp̄ q̄ donec p̄mā aliq̄ pat
 ta et teptatoz mitigata ad dñō et
 dñm mereat. **H**ic q̄ pedetā q̄
 ubiq̄ teptatoz nos tangē p̄mit
 tit ut q̄d hūlē p̄mā p̄pa
 ora p̄tā et ad agnōtēn h̄i pue
 nre ualeam⁹ ue sit iusticia q̄
 liq̄lē et nos seruet⁹ et nos mū
 dan⁹ et crudite etiā possimus
Hic deo fili⁹ i s̄p̄t facit q̄s coux
 erat de egypto no statu iduert⁹
 eos ad terrā p̄missionis s̄p̄xl
 ānos eos uarijs teptatoz pro
 bauit et cruduit in deserto et
 p̄mān egerrit p̄ formicatoz
 suis q̄s hadueront⁹ i egypto pro
 ut dicit deo dñs. **N**iemodū
 isolat⁹. et teptatoz magis hor
 q̄ hōbz q̄i cogit vult ad despantū
 hōz tēbīs a hōz nocturno iho
 c̄mptatio terma q̄ tōw

T

est magni magis piauosa est te-
ris eo qd tota spiritualis coram
colupna subiecte nitit sspē
salutis et ne causa at hec
temptatio ex eo qd hō deliciū a-
deo ualde timet qd se sibili
et solato qd ahi in se experie se
sentat eē priuati In sup̄ dya
bolias qd dā festationibus
ta in uigilia qd i somnigerib⁹
ut impetrat̄ in qd sibi qd uide
tue al pualere aliq; tēpito qd
vnuq̄ e hi deat̄ i infernum
Adauger etiā nōcē hūc cōf
accusans hōis illi qd qd p̄p̄
p̄t̄a p̄uora qd sibi dñe ante
oculos qd usq̄ īstant̄ In h̄ p̄u
to h̄ grādissimē temptatio hō
qd sō marxi malleo ita sō po
tentia malū dei coomat̄ qd
ocēn pena mēn cū dīne ibiat̄
voluntat̄ h̄ mōl̄ ībulatio
Itrant̄ ut inqēcia sibi uide
et solato si deberet̄ māturū
qd cū etiā qd usq̄ suscere
ut seniū de etiā mātū mōbe
atitudine recoderet̄ Et quāce
hac temptatio nō libet̄ p̄ vni
dū in purgatorio fuisse tē
solatū sibi etiā qd uittissime
ibi tort̄ omq̄ liberari et

nalit̄ saluari posse. Is h̄c
cū op̄ seuiat̄ et trahat̄ tēpito
et piauosa uide hō cū panē
not̄ s̄ plūmū p̄odſt̄ p̄uon̄
vñis bernhardo ve et diuini
sermonib⁹ sup̄ psalmū qd
h̄citat̄ iuersu no tēbū a tēbū
noct̄no. Obi cande temporo
uera canun⁹ est ignis qd
ib̄cē dīat̄. Ha in ea sc̄ienc̄a
rū informat̄ ad sumū p̄bā
et si i cūssa p̄māsc̄e mītū
tūr eridet̄ qd tēmē hūlū
tūr qd libētā a vñd h̄c enā
coronabit̄. Sc̄imoni h̄tēmē
tōis qd hoies sic tēptatio i
uat̄ et libētāt̄ ē fr̄d̄e cāthol̄
Hūc oportet̄ hūt̄hoiz forū
et alligat̄ et sup̄ reed uicē
tos theoloyas fūtōtū uicē
recedat̄ deo et cē etiā qd p̄p̄
ali qd usq̄ dāmnat̄ qd p̄p̄
sua et ficeret̄ qd emēdationē
mutat̄ et qd diuinā māmā in
uocat̄. Interi qd tria agit̄
dānat̄ nō poterit̄ s̄ qd i hac
temptatio assat̄ ingit̄ se aci
sat̄ emēdare se porurq̄ uicē
postular̄ i grāt̄ nō p̄dicāti
p̄t̄. Causa cū qd nō nō hominē

Damnati sunt uero dicobens gregorius in
moralibus quod dui uicissim petere
voluerunt et in illo statim pusa uolu-
tate capa exhalat et spuma emittit in in-
ferno. **H**inc hodie habemus temptationem neq;
quod se ipse non damnatos uentre per
quod voluntas eum optineat ipsa potius
ad hunc eliget sed tempore ista pi-
re quod aliud potio quod est deum est liberum
et **D**omini enim hodie circumdat scu-
lerum et afflarmat cui scriptura
veritatis et afflarmat cui scriptura
sacra intelligenda ut si temptatione se
aliquis ualeat sustinere non omnino
ridens aut humum similes habet pos-
set ferre oportet quod aliquis eruditus
sit et aptus ad hoc pugnam attinet nisi
dicit custos uictus et uictricem frustam vige-
rat quod custos uictus et nullum sollema-
tum oblitus ad hunc sufficiens uictoria
hunc in manu dnu est. Et si tota ipsa pug-
na dominus tuus ipsius sic tribulatus est de
linte eos custodes ne deficiantur
ipsi putant quia unde timore sibi ab
eis quod ipse datus psalmus. Cu ipso su-
per tribulatum eripia cu se. **V**nus bern-
hardus. Domine si tu mecum es i tribu-
lato uolo te sp. tribulatus ut sis semper
Ecclib; de causis dñi has fidei
temptationes super seruos suis quinq; p
Origo et causa non invenit
et exitus istarum grauius est

tracionū talis cō solerit. **N**ostris sal
dī magnū p̄tēre nū sericordie. **U**n
tū tūc uis euā gelio hētū mag
de eo gaudū fīcī celis ab angelis
dei. **E**cā p̄fīssā cūm p̄ de9 mā mo
t̄mūrūcī filio prodīgo de lōgīq̄
ad se cōdūti. **T**ū māḡ t̄mūrūcī eūm
l̄ primus suscepit. **T**ū dūtūcī stola
p̄la ueste uic̄z caritatis nuptiali
t̄oat anūla fīcī sīmū cō 4 sc̄p̄i
illi corona ip̄sī ac alijs uarnys u
tūtū ornamēns cūdem dōtāt. **S**i
phōma q̄ choro q̄ ep̄ul̄ uutili sag
nati occisi cū letificāt̄ euocillat̄
q̄ reficit matrati. **L**oassati ilion
ga sua pegrinat̄. **I**l̄ cū hospitā
tiqū de cūlaq̄ effugia cernit. **Z**
st̄cīs q̄ ap̄ic̄ vñm neq̄ meruit
tā grōse c̄tāri. **T**c̄ illū sicut. **E**
iob expetit. **P**ugnā spernō eū
posse rūsum. **L**. **D**e ap̄i. **L**ucōs
cō fīcī p̄mutat̄ tam tūsa uis. **E**
vt p̄māam alīcī p̄tē ille pagat̄
q̄ cīa xp̄l̄ meruit ip̄sīz p̄batōz
fīdūtāt̄ cō 4 mīdas alīcī tū
sas uulatāt̄ q̄s mītor tēptāt̄
onū istaz assecurit. **P**ē eī uē sūp̄
tactū c̄fā a p̄tās q̄ uic̄s mīdāt̄
q̄ emētāt̄ c̄tūdūt̄ ad s̄olātōu
q̄ s̄olēndūt̄ p̄ lealibz q̄ his ap̄
tawibz tribulant̄ ad xp̄atōvū

etiam penitentia resiliat et amittit
quod si expunxit et gustauit
quod sit damnatio cuiusque amata et
leffabilius angustia separata
deo et spe beatitudinis etenim punita
ita quod totum in celum perire etera
merito lugere debet et a plage
qui una cum danat Et in huius heu
ta immixta donant ipsa pauca deo
ut oportet lugere Hic enim agno
stat quod causa extulit quod deus hoc feci
est uero ephes et certus tota carmen
digna per aliam sustinuit et haec
sola causa quanto ad nos egitur
nos ab eternis malis querimus
eripere quod non digne pesare ualit
in qui et negotiis uniuscuiusdam tam in
saluadis est et damnacionis me
te integra et aliqui experientia
agnoscunt Prope hunc itaque talia
vtilia dicitur ho. 12. munc et ad hunc
assumptio temptatoribus exposuit
fidelium secundum litteras secretissime ma
nes eius gratia se et seruas inter pri
mula et sustentias ne peccati do
nent sed in uoluntate ipsorum sunt
basi erudit et humiliatur et patitur
Tunc anulo fidei quod quasi sub
cavore et in manu tenebat et quod
temptat ipse gemitus est putabatur
eius sum recordatus et ostendebat se

temptatoribus ipsis lumen et pos
tum et multo priuore hinc effici
est et ea caritatis nuptialis
quod si i scilicet uo sibi inuidiis
cogitationibus ne macilacem
scindatur illis tempore cunctis
eius ornatus et plures quod an
etiam quoque se specie quam et alto su
spenderetur et quod ille perditus
formicabatur recordatur ei hinc os
lapillus adducam Et tunc
amisisse se putabatur et temptator
hunc illi dominus sciatibus job et ron
duplicitia et meliorata cum patre
victorie Tunc nuptiae eius cum illo
magis terrena iacte celebribus
quod in prima eius ratione et quod
nuptias eius quod aqua inuenit
et uim qui illi gravissimum
rem quod aliam affixit ruricin
ardentissimum amore et recordatur
cum uino dulassie carmine sus
scit atque hunc cum aliis in hunc
vita quos alius in exemplum
et adiutorium amarus et partu
tur tunc liberat illus uos quod
magis instantes et posse prece
rare usque in fine desperante
ex toto liberant sed labores et
dolorum aliqui tempi et nunc
donas ipsis pacientia que om

usq[ue] miseria uice p[ro]tiro misericordi
et plena sui etatis palma ab ip[so]
so papiae.

Equid; temptationis sibi arsino mu
lla poterit ferre debet.

Hec fortassis temptationum
seu no[n] indigetibus sup sua uite
hic b[ea]t[us] inserit. **S**eo q[uod] his op[er]is Iesus
est plu[m]u[m] nō dubito grata
for[i]c[i]. **O** si pro media parte tui
de his se[nt]ita r[es]istem cu[m] g[ra]uit
p[er] peccatis meis degredar[em] magnu[m]
michi refrigeriu[m] p[ro]sternit. **I**n
posuit ea ip[s]e ip[s]os obie filios
q[uod] adiutori sedecere offerret o[mn]i
voluntate dei. **V**ia audienter d[omi]nū
i[m]ta magnus temptationib[us] suos fa
mulos nō deseret. **A**fidet[ur] i[m]par
ius sibi q[uod] panūt temptationib[us]
crederet. **N**ec illo uimq[ue] t[em]pore seu
dolor[um] ab oratione sue fassime
voluntatis retrocedat. **S**ed fort
iter i[m]mittat sibi i[m]pat[er] q[uod] ip[s]e e
st p[ro]p[ter]e[rum] sanari deducatur at i
feros q[uod] credat. **E**cce tangat nos
nos ip[s]e iniuriantes n[ost]ras iuberat
dei adiutorio diffidat uimq[ue]
nō q[ui]spicat etiam i[m] suis uiribus sic co
fido[rum] ut h[oc] mo[re] temptationis de

sideraret uelit ul[icet] rogare q[uod] hoc
p[ro]tul[er]o sū est. **H**oc ad obsecrum filium
ex necessitate spectat s[ed] sufficit
q[uod] in g[ra]cie in uoluntate domini ex toto
se offerat. **T**emperante ferre age ul[icet] pa
ri q[uod] v[er]bi plantu[m] fuit altissimo
Hoc duxi q[uod] uidi si plus q[uod] d[omi]nū mo
du[m] in thoro stare q[uod] plorat eo q[uod]
audierat in colloq[ue] quo s[ecundu]m h[ab]et
magias temptationis q[uod] uiles erat
i meritorie a ip[s]e nulla temptationis
donec h[ab]uerit. **E**cce q[uod] nō temptari
illi temptationis erat sed nesciens
et temptationem se nō habet fleuit
et h[ab]et temptationis quasi nescia
fleuit. **N**ullus p[ro]pterea sine temptationis
corde litterale grauore sustinet
al[iquod] lenore et h[ab]et ex diuina p[ro]mu
detia et disp[ec]tare uelit nō est
i m[od]o opato[rum] ut dicit b[ea]tus au
gustinus. **S**i te putas nō habere tem
pationem nō incepisti esse christianus.
Dicit dicitur b[ea]tus bernardus
premo[re]tus uos uolo esse fratre
munc posse ho[me]s i[t] toto mundo
v[er]e absq[ue] temptatione. **E**iusm[od]i
una tollit securus altera exp[er]i
cat q[uod] temptationis est uita ho[me]s su
per terram. **V**nde q[ui] sapienter hoc
solu[m] omnis q[uod] sibi a deo impos
tu fuit libenter accepit[ur] panet[ur]

porerit ut i fine incedere gaudeat
rapiat. **C**a nec coronabitur nisi
legitimitate certauerit ut dicitur
atque regnabit. **E**t si laboris ter-
mis nō est palma uitore.

Ep ad teptatū nō spētā scī
scō pīcītōe 4 bñ 3 fīdē dētē
bōtētē n̄ tēptō utlīs sibī sīt

Seo enim cum tempore patet
vulnus dicitur sollem
Ego hoc uulnus habet uelle pati
si faciat quod a deo fecerit in domum et quod
deo placuerit si subiaceat uile
et in uile faciat. Ideo habet puerum
ex tentatione et ipsa puerum uita habet
et puerum quis faciat puerum credet
et bini uerae honestate astutus est et habet
fides et in certis uirtutibus. Et dicitur
tunc si sancti quod ex bona conscientia
se agerent et calibet accipiter res
est si habent sancti confessio et ipsa
tempore tentatio temptatio esset
et magis puerum. Quia dum habet nesci
utrum ex suanegligencia puerum
quod patitur an ex dei pudentia
et quod temptatione debeat hanc exitum
habet sibi timore tamen et sollicitudine
castigare et affligit puerum formam
die diuine offensio et future
damnatoris paurorem quod puerum dolor.

Dicitur diuinis residen^{ti}s Apo-
stoli nos de dei misericordi^e se^{nt}
de q^{uod} denia infirmitate regi-
dare Et iuste ho^m patie^t ipsi
nec est ut su^a et sc^{ri}pt^{ur} distanciat
et q^{uod} iⁿ causa est suspicabilis
mille ad cauicula^{em} dicitur q^{uod}
medicato in p^{ro}mutat. Et si ex
tatio in ch^{ri}stata n^{on} mor^{it}us
erit p^{ro}p^{ri}a et quicunque postea
vtric^{um} b^{ea}tr^{ic}is aug^{ustin} immu-
lor^{um} causa est p^{re}c^{on}tra. Neq^{ue} autem
ista mala patem^{ur} si n^{on} in
mure iusti est op^{er} deo^r deo^r
paciee sustinuit at^{que} da uolu-
m^{er} n^{on} solu^m a peccato missio
p^{ro}dierunt emendabili^m ut vno
basis gregorii. Quicquid queri
cet uicia sua p^{re}f^{er}e uite di-
cat purgatoris sue flagella
huius et tolerare. De signo vero
p^{ro} eo c^{on}tra agnosti p^{re}ter
ut s^{ed} au^mog ci^m q^{uod} paci^m
Sicut eni^m q^{uod} si p^{ro}pter
stat^u aliqui depeccato^m
posset uiru^m tempore depeccato^m
sibi non uia etranu^m si p^{ro}pter
tpis ul^l adultere ul^l alii^m acti^m
posset. N^{on} uiru^m die iste me
memi et doctores uenae p^{re}dicti.

Et dui uolutas a deo auisa
 ne est a ipsa i qd diu eo atra
 dicit malo qd ho si ggerit
 tñ diu ho ille no paret h plu
 mñ met qd ci nulla noce p
 adūstas si nulla ei donat inq
 tñ Et eni alio sig " uessi "
 qd simplex ho qd fortem pmissa
 clare intelligit scie ualcat v
 teni teptat qd sustinet sibi noz
 an uelis sit Et h sig " ex qd
 moderno exeplo meli exeplo
 care ualeo qd pluas be corde
 alia facilius uno uiuenes apud
 nos qd pibz nesci qd an p p fessi
 one sua mutius se correptibz
 iechoratibz ad deuotionem
 centabat h plu " da gñ p si
 ter reperit. Quoq; un abho
 sic teptatoe callidissima illa qd
 tñ dicit dñ paulati arduos
 annos qd annos dñ dñ a fernore
 tepestere teptat qd miserabi
 lis condit sceleris ordis nñ i
 audiit cu persona mea qd i sa
 tate cui precetibz mutius fa
 moso Et pmo ca deuotissim
 dñ illi pterentes ad colloq
 dñ omisisti dñ o lo neassie in
 sagitate mutius copia i seducti
 fuerunt Ieo amicu dñi tepta

an lapsu me feci soa ipsi
 deficiens uarii et cepital
 locationibz ad monē ut ipse
 debet et utri pfectuante deficit
 qd uidet sibi qd aliis fratribz equal
 de ab licho ac feruore suo detin
 harer et auertit teptatoe decep
 tñ pauli incepit Cui responca
 ego habeo fe teptatoe sra h
 etia hñt teptatoe qd uir sua
 Cui soa Ver e qd lib hñt sua
 temprates h alteri sua tempratio
 poctralti sua nozat ille en
 dit D i scire magis qm bona et u
 cibz et teptatio mea ego ta
 tare et saltare p gauro uelle
 Sed as pte sae: Cui socius
 dñe Heile ne libent sare an
 pdest eti teptatio tua an no
 cer: hº habeto sig " Sis tept
 atio qd sua importunitate spellit
 hoia ad cruce xpi fugi bona
 illi qd ual est i qd diu ho h agit
 plicitu no pte Temptat uero
 que abs hñt hoia a cruce et
 no simi cu i fugere ad crua
 fucum hº paulo sa e qd tu h
 temprat qd qd i fugat h co
 qd tota salu nla et uictoria i cru
 ce xpi nobis e qd lib saluad
 no possum hº mudo tribn

lati. Et tunc iherodat adhuc inuenis
verbi huius temptato signum deoit. Et
hunc frustra quod ad illum. Hoc signum
cuiuslibet tempore sufficiat quod stare
cupit utrum temptationis sibi noua
sit an potest. Quia si ad crucem
christi et ad eius vulnera fugiunt per
non potest iterum quod agitur. Deus enim
Ihesus et brachium suum stat expa-
sis in cruce ut nos ad se in tribu-
latib[us] fugientes uelut me si-
lios suos suscipiantur uelut gal-
lia pullos suos sub aus a tem-
poribus p[re]dictis p[ro]tegantur. Ad illi-
us etiam agita multum se aie-
tamque colubem ad fene[m]tib[us] suas
volare solet ne ab acutitate
mortiferorum capiatur. Hoc oia b.
venhardus opere probat in hunc
senatu dicitur. Ad oem nepe tem-
ptatorum et cibulationem resemata
et nobis uebs fugiunt ex passus
sunt mae apta se foramina pet-
patent iuicera et deceptoris de no-
stro h[ab]ent refugium quod decidat non mu-
rit si effugit non meretur.

De duob[us] modis temptationis
aggreditur ut illi blandis deceptio-

Quam igit[ur] a deo lib[er]tate fragas
seu hostis unius et duo
lib[er]tatis ut super d[omi]n[u]m est temptatione

tarnali. Quo lib[er]tate p[ro]digio dicitur
recesserit alter mo[der]nus ait in libro ual-
dissime aggreditur deo[rum] temptatione
vix sp[iritu]l[is] et in erroris p[ro]digio
duoque modis temptationis. Unus ap-
petit sed in v[er]bo augustinus a bla-
ditur ut uoluptate decipiatur aut
securitatem erroris frigescat. **D**icitur
mo[der]nus cum uniuersitate deo[rum] temptatione
duo alteri adhibentur. Cuiusnam
oppinetur. Sed illi cuiusnam est causa
hostis p[ro]p[ter]e non posse facere co-
tu se in manu[is] oppositam a manu
cordis dei. **E**ntrauit enim in
me deo[rum] doctile quam scio suo deo[rum]
ad crucem domini nostri ihesu christi in
missione fugiebat. **E**cce enim
si super hoc petram domum illo su-
data non fuisset nequam sancte pe-
tuisse. Et tot uenit temptatione
flauentia et tortuosa et vnu-
tatione in illam ut ruerit op[er]u-
rare non potuisset salutem a
die. **H**unc at id est de demoni
pessimum ult[er] xx annos etate
quod corde senserit v[er]o q[ui] est
veret moueri in certis aliis
v[er]o forte a pluri[bus] aliis in certis
et auditis temptationis tactu
todes phos annos tractato suu-
tum est deo[rum] se protegente ut

sollicitus aliudq[ue] tribulatōis su
 ad mēris p[ro]p[ter]e alias possestē na
 turalē in hūana uita, nec q[uod] uia
 iussit. **H**ec rōco i[ste]m uisim⁹
 obic⁹ i[ste] p[ro]pt[er] i[ste] loco exēpliarū ostē
 vere differētā temptatōnū et
 eoz q[uod] temptant⁹. **N**e cū temptat⁹
 accessit fortisla obic⁹
 colupna abstrati paciāt⁹. **C**a
 duit vīs ieronim⁹. **A**ccredēt
 temptat⁹ appropiāt⁹ a sains
 U[er]it[er] ei magnis a negligentis ex
 p[re]fessi ad p[er]secutōnē speramus
 Mā mala que nos hic p[ro]mis̄t⁹ a
 tuis ad dei xp[ist]i p[er]missib[us] ut vino
 b[ea]tū gregori⁹. **S**emper igit⁹ ad to
 munū ih̄m crucifixū nos maga
 met⁹ t[er]re ifrem⁹. fuge nuenit⁹
 d[omi]ni a templare etia[que] p[er] pac[em]
 p[er] ualeim⁹ q[uod] mōrē eccl[esi]i ter
 iub petra uero e[st] fugit⁹ est he
 ruitatis. **M**ius⁹ i[ste] cenu[er]it⁹
 sūa māg[is]t[ri] a templaci sp[iritu] etiā
 sūa totū in xp[ist]i crucifixū le
 guntur posuisse. **V**ni autē b[ea]tūs
 gregori⁹. **M**ultū mātē sp[iritu]⁹
 nullū scis⁹ nullū qualis: ait⁹ q[uod]
 corp[us] n[on] in xp[ist]i felicitātē pas
 sione. **A**d hūc sūg[est] currām⁹ hūc
 ob[lig]at⁹ causas nūc a mittām⁹
 hūc amēm⁹ hūc adorēm⁹

ipi adhēdū q[uod] p[er] ipm[um] nūc p[er]
 capiscam⁹. **E**ccl[esi]a scrūtam⁹
 fideli⁹ liberabit⁹ nos de ma
 uis⁹ umitor⁹. **T**uū mātē no
 stroz⁹ sūm⁹. **I**lli grati⁹ de b[ea]tūs
 t[er]ris p[er]sulz⁹ ut et etiā p[er] ipm[um] s[ed]
 mā p[er]p[et]ere mēamur. **M**ā me
 rita n[on] parua⁹. **P**er se pene
 nulla. **D**e o si ca i sua s[an]ctissimā
 passione quasi gutta aque
 i vīnu s[an]cte benignissime carita
 tis in fundo s[an]ctūm⁹ atq[ue] p[er] suffi
 ciētia fūl[us] apud p[re]m[um] ip
 si⁹ d[omi]nōrē. **I**lungam⁹ q[uod] q[uod]
 ea a h[ab]o patim⁹ p[ar]tia⁹. **D**ig
 na magnis sue⁹ a dignissimē pa
 ssione mēritā n[on] merend⁹
 ipm[um]⁹ a nosq[ue]s ipi soli⁹ a sal
 in etiā uite erim⁹.
Cu[m] filiu[m] obic⁹ filiu[m] cū a
 prosp[er]a finit⁹ ad cōusa suscip
 p[er]tuta parat⁹ sic

Perit u[er]o si q[uod] s[an]ctos roif
 ficiōnib[us] p[ro]nomētis
 fate[re]tūt nūc ob[lig]at⁹ obic⁹
 fili⁹ q[uod] sicut ad p[ro]ficiā ul[ic]to⁹ a
 tua aduersa se p[ro]p[ter]e⁹ a fieri
 ter i[ste] dei p[ia] uolūtātē offer
 re debent⁹. **I**n etiā ad prosp[er]a
 suscipiendo si v[er]o sicut ad mu
 scribendo si v[er]o sicut ad offe

re tenet ne forte sibi spes habilitas
ignorantibus viau inaurat ac
per hys inobedientibus iuuenat. Unde
se quicce huius res expostulat
cum uelitate tuu aliq; excusare
est dñe uoluntati seu dispositio
obstante non est iste. Et quibus heu
nos ihesu Christu adhuc carnale
ano mortificati per hoc p; spem
suscipienda pati sumus et idem si
quod ad conuisa cum quod non potest hac
iniciacionem vel delitacionem sed
pudicitia voluntate dñi impetr
vum desenam nobis etiam ad mesta
eode reputabimur. Iudeo vero p;
fatu et in carne mortificati qui
littere aduocatatu et gnostant
carcerem Christi iam non solu ex nata
pacet sed etiam ex caritatib;
ter vel magis grauore portare
Istuc ueritatis illis aliquantum gra
ue est suscipere sciat vnu nra
conuisa. At tuu amore obiecit Christi
non est istud quiu vnu uoluntate
eius intelligitur. Unde margarita
clausa cum vno ei et uelutina
magna gloria q; habitura esset
et granum ad ipsam habere p;
fidelitatem q; ipsa ad eum tradidit
et nos habebat ipsa qua vnu
huius et solari uolebat ita meum

nerata fuit dices dñe quod po
nisti vno in corde regi p; qd
uillissima iustitia creaturam
sic grise alloqui et magnitudi
nis onerari uoluisti. Tu sed
dñe q; nunc tua deuotaui n
rogitam. Ecce ne dñe cor mei
tregre uilneasti. At tuu q; tunc
et michi graue est ego ob amorem
sai nois tu tibi uolo mettere
et tunc me uoluntati sibi vnde
ad dominum dicit. Dñe tu numeris
et solaris in hac uita. Cum vno
mundo et plenus sit tributano
michi. Insup meus et solaris
alias etiam dulcedime desenit
ase auferri penitentia. Et plures
etiam alii huiusmodi dulcedies scri
bonos odores ut insueta a te
ueloties et solaties qd non co
gauerint nisi fuerint umbras
descerare a se amone penitentie
huiusmodi placet ut etenacitatis
sibi etiam in his ob edicte. Et
facultate huiusmodi x^o fratre
quod modum due deuote quem
dñe in uiuano apud nos fecit
una duissa et alia milissa.
Quae amore x^o se paupera

17

hunc liber et simplicius uestimente
ne ut uoluerunt sed cum maiis
et displices et cas ut uix statu
sui honore uesteri debent eto
se repasses ipse hunc uero sp
prietate uicente sicut et sa
ra se honesta ornauerunt no
ce electio ut dilectores pma in
obedientes autem uil in his
prospectis qd sentiunt et ceperunt
scdm ratione qd nichil place
spes suo ihu x ad eum honor
pateat ut difficerit suspicere dul
ta et amata leuia et aspa ps
pca et aduersa honoribus et fac
lias et solatores et tribulatores
Et si cu tpm ha daudo dixerint
i primis amore crux qd por
tare elegerunt licet mutuus et solari
mia mea et aduersitate qd alie
placere hunc mutat sua co
alia et dicit cu corde itez. Datu
runt uerbi patrum cor meum. Po
nunt uirg ad pspna et uerbi patrum
qd plorante notuo ser. Huius
est obesse exempli plures sa
nobis reliquie. Ut scis iohann
nes qd sensit ut ex baptna
tertii ex huncitate fugere uole re
bat cu dicit. Ego a te deverb

baptizai te. Gloriosa qd virgo
maria qd an desideriuat esse
foula hysa sive nigris qd exim
rapere debet et parere solum
ab anglo turbata est qd e i pri
mis et tantu pondoruim hono
ribus susage sup se qd huius
erae expauestebat. Sed in in
struenda diligenter ab ipso anglo
agnoscens ho ee uoluntatis de
ut mea vma filia ei fieret huius
lit se et benuole atqz ipsius
muitu offerendat dices. Et ecce an
cilla domini fiat mibi scdm uer
bi tuus. Est enim uere huius g
ue onus susage honoris mag
num. Ethus nimis mirabile
videtur cu honor a gratia sin
gularis eis offeretur a deo
qd nup i angustiis et tribu
tationibus fieri et a se pccatis
suis magnis timuerunt qd
qd honoribz a dona gracie
specialis a dno exspectosset.
Qd igitur dies et anniversaria
ies statu qd amplitudine uolu
tate ipsius oia mox resignat
ut quicunque uoluntatis eis au
re psto uelit esse ut caret
ant certe sanctos qd non sunt

digni' atq' meritis suis. Quic tac
apud illos grā pseu[m]a[n]t h[ab]it
nō possessor[es] s[ed] disp[ec]tatores q[ui]
custodes se ēc[on]fidentur a se h[ab]ent
grām a oīa sua cotidie dei uolu
tati exponunt. Quic dā etiā ut
nos aliquā modē q[ui] infatua
anq[ue] ad nō munuscula suscipi
ut dulcedine oris i[st]i sacris aut
dūmūs alij[us] v[er]o sensib[ile]m
alij[us] grām q[ui] att[ra]ctum aliquā
deuotē ad deūl ul[tra] clia aliqua
nō debem⁹ ex his extollit sed
alij[us] hūiliari nō alij[us] carent
h[ab]it p[re]fere s[ed] ip[se]fectores nos
putare eo q[ui] nos ad huc q[ui] pac
iuli lacte quodā nutritur
nō apta sum⁹ ad huc sumē soli
dū abū p[ro]fōr[ē]. Nō in dēm sp
nē dona dei nō uilia reputare
q[ui]tu a deo p[er]petrat s[ed] ex parte
nēc ip[se]fectōis q[ui]no digni nō
apta sum⁹ suscipit alia soli
muora nō eoz q[ui]dem q[ui] suscipit
digni sum⁹ Sed oīa dat gratias
fons diuine pietatis. Tales e
tia dulcedines a solatois se
sibiles q[ui] dubie s[ed] q[ui] multos
p[ro]fōr[ē] h[ab]ent suspecte neq[ue]
in his desco[n]trarie debem⁹ nō in
his nō della coib[us] f[ac]tis h[ab]it dū

ceteris i[st]i suā piā dispositionē
q[ui] ipē s[ed] q[ui] dē vnde uenitū
ad q[ui] uacet legi deus p[ro]p[ter]e
i[st]i simulo amors q[ui] h[ab]et uigil
cedūmē more sc̄itū ap[er]tū si
debz ad trūcē i[st]i passionē xp̄i
si erronea fuit ibi euangel[ia]
at Q[uo]d v[er]o credibile est op[er]e
q[ui] ueritas ē sue st̄issime passio
nō suar[ē] faltitate aliā admiss
sel⁹ Igit⁹ q[ui] eccl[esi]odo xp̄i passio
ne & morte dulcedore afficiat
p[ro]p[ter]e assū tū falso inclūdū
dūmēt sed dūmēt q[ui] v[er]bi gregorii
exponere uocet log[os] de resu
dn̄i passione & de ei[us] leta & sue
rectōe & alibi i[st]e sensu dicit⁹
tūcē exp̄it⁹ H[ab]it q[ui] p[ro]p[ter]e suguit
mel de p[er]ta & dieū de sacro
duiſſio. Per uō dn̄is i[st]e xp̄o
& sacru duiſſio in p[er]mī loco i[st]o
acto appellat⁹ est i[st]e cīmel
liſfluā dulcedine & sup[er]olū
mollitā q[ui] solationē nō p[ro]p[ter]
ape p[er]tū duiſſio illo v[er]o
passione laborauit u[er]a & oc
netr[ē]t. Parte ēi s[ed] cetera ex
formitate & amabilitate summa
p[er]ficitudo q[ui]sumā duiſſio ēi
aut h[ab]iles s[ed] resta duiſſio ēi

Domi*n*us p*re* labor*e* p*re*cer*e* neg*o*
lex*c* i*u*da*d* u*l* c*o* i*n* e*u* r*u*
la*s* k*e* t*e* m*n* o*g* i*s* t*a* b*i* r*f* r*ag* e*r*
i*p* e*n* e*r* a*t* e*s* t*o* h*u* i*u* s*g* i*u* s*a*
b*is* i*u* d*e* l*e* c*o* i*u* n*u* c*o* l*u* t*u* s
*E*st se*z* r*u* m*u* a*c* t*u* d*u* b*z* a*n*
et*u* a*z* i*n* o*m* i*z* p*l* a*c* t*u* n*o* l*u* r*u*
o*b* e*d* i*z* s*u* i*z* v*u* i*z* e*z* d*o*

Huciusq[ue] c[on]statuum q[uod] uic
h[ab]o solitarii cogitatio[n]is
suis scip[io]n[um] exanimat[us] p[ro]m[er]et
v[er]o offert[ur] se p[re]m[er]e atq[ue] d[omi]ni
voluntate dei ad suscipiendū
de maiu dñi infirmat[us] mor-
te in armeniū tēp[er]atōes tribuia
tōes & solatōes i[n] q[uod] p[ro]p[ter]ia p[ro]p[ter]
in uoluntate merciū p[ro]p[ter]
tore enī si omnia si defuerint
plu[m]bar[um] à paucis s[ecundu]m cas
de paruas ul[ic]t[us] magnas q[uod]
deh[er]et dat pacient[er] su[us] suauit[er]
Et his oīa p[ro]tincet solu[m] modo
ad h[ab]itū q[uod] d[omi]no tercium f[ac]tū s[ecundu]m
a Iauic ac de illa obia q[uod] etiā
b[ea]trit[us] xpi obedire co[n]se[ci]em
aliqu[is] breui tractem[us] C[on]tra
i[us] uia bovis cogitatorib[us] p[ro]uici
endo & nos ipsos ut sup[er] v[er]am pos
erit exanimat[us] nō p[ar]t[us] pos
sum[us] p[ro]m[er]et[ur] De oīis enī
ad q[uod] paginat[us] p[ar]t[us] fuerim[us]

ptulonibio ex ipa pm̄p uolutate
merita nobis acq̄sumus
In ergo et ḡ se unq̄sq̄ n̄ soli
fuit de singulis Di iussa p̄
sidente suo pat̄r̄ c̄t̄ domum
et cellas om̄n̄ f̄m̄ purgare sta-
bulū equor̄ m̄d̄ne cloacim̄
euacuare vatas mulge per-
ra pasare et alia scilia opa co-
reptibiliā libent̄ fac̄t̄ Insu-
p̄ si iūt̄ loco n̄ dīq̄ sm̄e ui-
beret̄ si iūliore cella locet̄
si qd̄ qk̄a domū etiā ad huc
panplē mutaret̄ Et si oē
ilic̄ q̄sib̄ a planc̄ suis in-
iūgeret̄ Ut̄ qd̄ h̄ oīa p̄p̄
deum et sciam obiam q̄ p̄mis̄
proimpr̄ h̄t̄ Et si talē se-
tuenerit abseq̄ dubio uer se
obsc̄ filii c̄e gaudebit̄ Et si
dā ḡt̄ cū eadie q̄ sic se ex-
ansiuāt̄ egrotare a morte p̄
occupat̄ ip̄s̄ i magno ex h̄
r̄ frigerio effet̄ q̄rt̄is exim̄
ai ad pm̄p̄t̄ obediens i oib̄
nō soli ad augm̄tū ualeri
meritor̄ sed etiā ad isolati-
onē et securitatē et sic q̄ib̄oo
statu ales sue ē q̄ propt̄i se
aūm et perit ad oē bonū ex
h̄dū Sic ut ei eternario h̄o

vacoros⁹ et parat⁹ ad ipsedictū q̄
possit sibi iungi i⁹ trivio et paucis
mortis mēsto est⁹ s̄ hō ad obedi-
endū let⁹ ⁊ hilari⁹ de occasiōe
i⁹ sacramentis ⁊ mortis hilas stat⁹.
Audiu⁹ a quodā p̄ ore dom⁹ halte-
ri⁹ q̄ q̄dā de mōchis suis in
dit⁹ ex deformitate ⁊ t̄ stra⁹ aua-
t⁹ sui q̄ se captat⁹ p̄ dies aliq⁹
Quē cū int̄rogari⁹ q̄ illi ob-
ec̄t⁹ respondit⁹ se ēē multū rep-
tati⁹ ⁊ ipm̄ eo q̄ ipm̄ de domo
sua uelle expellere cū cū p̄ or-
ille suis nūc̄ cogitauat⁹ sed
ille ex suggestiōe captatoris
nō ab aliquo audie⁹ suspic⁹
tus fuat⁹ h⁹ falsū. Vñ c̄t⁹ di-
uisi⁹ q̄ esti⁹ i⁹ filios obie⁹ or-
dine⁹ ⁊ meitor⁹ ipm̄ differē⁹
pr̄facciendi. Dic⁹ ei⁹ iste non
dū sibi i⁹ uicē obie⁹ i⁹ corde suo
se opponet⁹ cris⁹ ⁊ tem⁹
i⁹ facie foris apparuit⁹ quiq⁹
ex falsa h⁹ moi⁹ suspic⁹
etia⁹ peccauit⁹. Dic⁹ uer⁹ obie⁹
filii⁹ de nōdū sibi i⁹ uicē o-
bie⁹ ⁊ promiscu⁹ die sua ad
obedienti⁹ i⁹ secreto cordis
sui apud deū meret⁹ ⁊ ex co-
sa⁹ i⁹ p̄fici⁹ purgata foris
etia⁹ i⁹ fane gaudē⁹ hilas est⁹.

¶ Mag⁹ i⁹ dīa ē me cogitāc⁹
i⁹ silentio ⁊ solitudine sua bō
i⁹ sc̄a ⁊ inē cogitanc⁹ uana cr̄
mala ⁊ dēria obie⁹ sc̄a an̄ de-
i⁹ uigendis tēptac⁹ q̄ sibi i⁹ u-
gat⁹. Videat⁹ q̄ q̄lib⁹ in h̄
q̄ b̄ciuolētia uādō l̄su
t̄cōrē pare⁹ p̄ueysuas horas
e⁹ dies in deserto pate uam
dō r̄c̄s facie in solitudine
sc̄itas dei n̄t̄ ūt̄ aet̄uūt̄
directa la spa in uias plana⁹
¶ I⁹ c̄i oēm rancorē dū 107 mur-
mūratēm ⁊ ea q̄ nobis p̄a-
pi possent⁹ abicerim⁹. I⁹ p̄p-
tū aim ad oia bōa habuēt⁹
n̄ ullū graue⁹ obie⁹ i⁹ nobis
retinuerim⁹ optima⁹ dō in
a⁹ pabim⁹ i⁹ p̄ua oia cr̄tēm⁹
dīrēt⁹ la spa mutabūt⁹ i⁹ uas-
tā planas q̄ dō libet⁹ am-
bulabīt⁹ i⁹ eis usq̄ p̄ueniat⁹
cor nēm ⁊ ap̄leat⁹ om̄ia bona
desvenia nēa. ¶ A b̄ciuolētia
spū sed cui h⁹ attribuit⁹ lo-
ci⁹ parat⁹. Etis supueniens
hōlēm h̄tem⁹ in oēm uess⁹
cum est⁹ dirigere uenientem
ſe⁹. de exāmīn⁹ ad p̄m̄p̄
ſervienti⁹ etia⁹ etia⁹ fr̄ib⁹ etia⁹ cūt⁹

Simili mo iustitio soli
sedes filii obie se exa-
mire velut utructia fratribus
sunt obediens a propterea seruire
parat. Quod utique ois qui do-
nos habent pferre deberunt
aut aplius paulo. Ne alter si
bi pferat in eo quod suu dicitur
hgo alterius. Et vobis percuti-
sicut estote in huic crea-
ture propter deum. Item legimus su-
biti inueni in timore christi. Et nos
ut quis ois huius rogamus singulis
ordines uicem capi nos et pberda-
rios. Et seruos omnes qui gaudiem a
no fiet id rogamus certe omni-
seru suum. Quibus alios seruare
seruare tenemur. Non tu ipso
motu no[n]ingereris in celis
leue egredientes in forte ad ui-
scandum infirmos in uiuendum
desolatos et tribulatos si tu
eis a secundis auxiliari. Alias
et celis nostris maneamus a proprie-
tate tantummo animi ad seruendum
duo sibi habeamus et si uis que
huius licentia nobis regiscitur
et a nobis aliis cregeretur
illius libenter et hilariter seruare
parati sunt et facere quicunq[ue]
iudicuerit et nos perficere po-

terimus. Nulla opib[us] uulnere
a grauitate abhorentes et proprie-
tati ad obedientiam in omnibus animis
et in sanctis. Insuper et examinare
nos ipsos debemus an ab aliis uen-
tut seruum admissimus uelut
pati uilipendi et emmenderi
luris affia arguta et p[ro]fici
accusari in iste in iuuiste diffa-
mari uapulac et alapis et
Non hasilia seruum utique admissi
sunt et ab alienis sustinuntur
ita liber ut in ab eis credunt
si propter incretum tempore et uisitina
que ab eis sperat omnia adiuta et
dum pacantur. Etenim quod teo et
faulius ei seruare decreuimus
per ea ininde probantur et celesta
non enim aliquis immo omnia ad
uersa et adiuua pati incepit deum
Hoc ex quo poterit grām tales
ad uisitantes et inuenient in eis nos
non occurrit sufficiatque ab
modo propriei et uelut ad huius
modi sustinenda si uis que occur-
ret et iste in usig[ue] non pro-
baturis nec pati saltē pacet
deum et adeparua q[ui] aliquis
occurrit in eis nos ut iuriis
ubi seu atua accipit molestia
Tunc et de magna q[ui] panuo

lebam⁹ poterū⁹ meritū⁹ h̄c et cū
sī nō oīuntāt Nā ut sup̄ vām ē
vōā uolūtās ⁊ p̄cepta ad oīā s̄
mēt⁹ s̄u fōns op̄et⁹ s̄u nō c̄nā
sītā infirm⁹ quib⁹ c̄t q̄labora
re cū alib⁹ nō posse⁹ mētētē
tū de p̄mptātōt̄ sua plenam
acq̄p̄ter ad nō H̄ile de iūrēt⁹
⁊ c̄lūsp̄m⁹ c̄nā si nūq̄ c̄t an
gerit De q̄bz alibi legit q̄nuem⁹
mōch⁹ tam male sc̄p̄m̄ rcp̄⁹
re dēber q̄nō posset illi fieri
iūria C̄nā si p̄tōt ut fut̄ et
dñm dēl̄ sūl̄ p̄mōffendit⁹
tāt̄ bū sat̄ se p̄metuusse q̄oēs
creature ⁊ tra ip̄m̄ iūgerent⁹
⁊ vidiāt̄ exāt̄re sūl̄ q̄off̄
dit sīt̄ sc̄pt̄u est⁹ Ouḡb̄c⁹
p̄ eo orb̄is terrar̄ ⁊ iūfēsa
tos Et ḡ nullā sibi iūriam
reputat⁹ posse fieri Tālō mō
r̄hi heu h̄ut̄s⁹ p̄ax fūm⁹
māx̄c⁹ ego ip̄e ⁊ tu fē m̄di
lāt⁹ c̄ uolūtāt̄ patere cap̄t̄
p̄fīta scribo H̄cd noua mūt̄
grā dei exāt̄a emēdat̄ nos
⁊ vītā nīm̄ corrīgē dūcep̄
iūt̄uam⁹ Nouit dñd mūrē
sūl̄ sīnos i m̄cl⁹ nolueci
m⁹ mūt̄re uītā sīat̄ beat⁹
ambros⁹ dīat̄ Et ad nonā

horā tārde uītēt̄b⁹ ⁊ fītēt̄
laborāt̄b⁹ dabit⁹ c̄nā abono
dñd denari⁹ diūrīt⁹ m̄n⁹ Et
sīt̄ ex om̄ib⁹ p̄t̄ nō agnōfāt̄
p̄t̄ alib⁹ solut̄t̄ q̄l̄k p̄me
rēt̄ possit̄ q̄t̄at̄es sūl̄
exāminando se an p̄mpt̄b⁹
sīt̄ ad oīā q̄dēt̄ p̄mēt̄ m̄
p̄lat⁹ q̄ sb̄dīt⁹ ⁊ t̄t̄ab̄d̄ q̄l̄
bēt̄ ceigere possit̄ Dēbēt⁹
ac̄t̄ oib⁹ p̄mēt̄ans uīt̄ c̄
nāt̄b⁹ ut nō dītem⁹ x̄mag⁹
iūfēt̄u sīt̄ in hoc iūt̄a sīt̄
iūfēt̄u sīt̄ p̄ue ad laudēt̄a
dīa libēt̄e ferre adīsa ⁊ bōt̄
face Nō nēm̄ bōt̄i nēt̄i tūt̄u
q̄rēt̄e sīt̄t̄b̄i sīt̄i ⁊ fōt̄c̄s
serui q̄bz dñd māt̄a q̄dēt̄
nādū iūt̄ ⁊ tūt̄i p̄t̄ uīt̄
t̄uert̄ens ⁊ uīt̄l̄t̄os at̄p̄ sīt̄
deles iūt̄m̄s iāt̄o nōb̄s ha
b̄t̄dānt⁹ c̄t̄b̄c⁹ q̄t̄o nūt̄
p̄uēt̄ c̄t̄o nēm̄ ḡt̄sīt̄m̄
⁊ coḡuēt̄m̄ luāt̄ Nōb̄s p̄
p̄t̄c̄t̄s sūl̄q̄t̄ ⁊ iūt̄u
iūdāt̄ offēndim⁹ oib⁹ dāt̄
mōt̄l̄t̄ p̄t̄auim⁹ c̄t̄hāt̄a
nāt̄e rei exāt̄t̄s H̄aḡm⁹
q̄ ⁊ sāt̄s nōb̄s iūt̄d̄t̄
sīt̄ placare poterū⁹ offēndi
⁊ grām̄ iūt̄t̄ ⁊ t̄t̄iūt̄t̄ c̄l̄b⁹

Anterior superari Un

oncedeq/pmpsd/decornmno

Domini ut legit ille iudice fastidet
 quoniam metu verbora penitentia
 dicam q[uo]d iuxta ueritas ipsius moti
 ta se etiam si oia est p[ro]cepit fecerit
 seru inutiles sumus q[uo]d facere de
 buimus fecim[us] q[uo]d quis n[on] ita p[re]fa
 sumus ut libera fratre s[ed] dicere p[ro]f
 sumamus q[uo]d heu i[m]m[er]s[us] defensio
 si sumus. Suppleamus q[uo]d huius
 cordis confessione t[em]p[or]e q[uo]d munus habe
 m[us] t[em]p[or]e fidelis op[er]is actio[rum] Arguan[us]
 q[uo]d sp[iritu] tuu[er]t uias nos iuxta doct
 rnam b[ea]t[us] Job q[uo]d ipse est salvator
 ne scies i[de] fideliter prouides q[uo]d fa
 ciet nobis uita. q[uo]d ei cogitat co
 gunt uox pacis i[n] no[n] afflictio[rum]
 si nos interi i[n] p[ri]ma huius nos
 affluerimus q[uo]d fecerimus uolunta
 rium de nobis cordis ueritatis ex
 spectantes aduentum ei[us] i[n] timore
 p[er]t[em]p[or]e amorem donet ueracitatem saluus
 nos faciat. **C**ur filius obire p[ar]au
 de i[de] breuitate verbis utroque
 am[us] d[omi]n[u]s q[uo]d filius obire se h[ab]et debet
 ac si sp[iritu] fato[rum] cordis ad foris sibi sibi
 geritor direndum a se[us] est q[uo]d se
 h[ab]et se endebet et ore r[ec]uerit
 suis atq[ue] s[ecundu]m q[uo]d sibi uisus poss[et]
 d[omi]n[u]s uox corde et remittitur ar
 ens a culosis ut inuitus cogor ab
 stine scripsit. **M**erit expediet for
 recte uerbor[um] obire filius sibi uisus
 rete uerbor[um] responda cu[m] similitudin[em]

breuitate ubi cor salutis inutile ap[er]tu
 p[otest] posse. **V**ana appetitua
 ego ipse i[n] oculis q[uo]d sibi plator[um] p[re]cepit
 multam[us] tuo ista huius verba
 p[ro]ferre t[em]p[or]e suo possem[us] uic[em] q[uo]d cu[m]
 uib[en]t age alioq[ue] similitudine respo
 dem[us] libenter est cu[m] compenue p[ro]p[ter]e
 excessibus seu erroribus dicem[us] in huius
 lit singuli ego uolo me libenter
 emendare cu[m] gratia dei. **D**ico abi[er]e
 dilecti q[uo]d his duob[us] uitiosis re
 sponsis assuetus est docet h[ab]eo mo[n]it
 us apparet. **H**oc p[ro]p[ter]e multus
 tis phis q[uo]d loyas esset. **H**ec uno
 uba non nisi mutis q[uo]d huius cordis ho
 p[ro]p[ter]e ex asueto se p[ro]p[ter]e
 similius ei modu[lo] sermo ueritatis
 at b[ea]tus bernardus eccl[esi]a potius
 rusticani q[uo]d urbanus. **C**ui h[ab]et a[n]n[i]m[em]
 confitatur aliis dicitur scribit
 secundum b[ea]tum augustinum ornata loquac[em]
 uic[em] placet patet a[m]one
 at eccl[esi]a. In p[ri]m[is] uero matris similitudine
 obediens uero eloquens q[uo]d sibi uic[em]
 studie deus filius obire si huiusmodi
 iuxta p[re]memorata ubi uoluntati
 se conformata sibi plato nisi ipso
 sibile alioq[ue] sibi iungit. **T**unc
 huius est rogare ut habeat sibi
 portu[m] a uera sue necessitatibus cau
 sa p[ro]p[ter]e expone. **I**udicium uero
 sue difficultatis ex toto illius
 discretio dimittere atq[ue] e[st] eligi[re]
 apparet. **R**egula saltem in se

stantialibz obseruat' sicut sic
volvit ex tono dei i' nō erome
Dic agentes u' discipuli x' clm'
q' dicitur i' orto p' D' si fieri p'
trifuerit talis hūc ame Veruphi
nō sicut e' uolo h' sicne tu fiat
voluntas tua Et q' ore dicit o
pere ipsam Hā u'le uoluntate
p'nd fac' se obedies illi usq' ad
mortē moret at crux p'ce
q' d' a p' exaltavit illi i' d' cor.
illu' nō q' est sup' o'c no' u'li
no'le dnu' n'li ihu' x' o'g' gem
fletet' celestiu' terestriu' i' inf'
noz' l' ois lingua obsecutare
q' d' n'le ihu' x' p' g'la e' co
p'is' x' d' si obie filij x' discipuli
i' faciam' sil' p' posse eius
adu'nt exemplio acq' suff'gio
Amem.

Te Explicit tractatil' de
vere obie filij sicutate i' sp'
i' p' deuotū ilu' p'cm' dnu' i'
no'le q' oratus u'ro'atis i' car
thusia treueresi ex spū magis
tob'z i' experientia q' tra' aut
sa' i' flante Et experientis hic
inscrip'ro q' plu'ies a' ruerendo
patre v'le incōue arnoldo pri
ori in bodecken quoniam s'.

intestinesuperam. In

oncedeq; simpliciorum mol-

lentia, et cetera.

et illa excepit, et cetera.

confessionem superari. In

oncedeq; comp̄d ad eorum nō.

dicūlū p̄eodū in p̄e;

Si p̄eodū, nō p̄e, enīḡrēo;

et quēm sc̄ptorū
dōhille & p̄ancratii

actionē laudam p̄eop̄m.

urbatorum N.D.

crūtorū nērachiller

morati dōp̄ectionib; st̄a

nētatu sc̄aqua sūp̄sim.

et nobis proficiant pla-

taugmentū p̄chm̄.

MI. D. D. C. N. O. P. C. L. A.

MARI MARIYRE

laudat, dominat, ap̄onat, hōlo;

Super has q̄dū. S. U. T. R. O.

hostias benedictio copiosader-

cendat. quae & iſificationem

nōbilementer op̄reatur. eccl̄e

martyrum nos salomonitate

laetificet. p̄d. N.D.

Supplicet erga misericordia

quofaus reficiſſacramentis.

tibi & iam placet in morib; dig-

nuntur de seruitur concedas p̄t.

sum & secundum ipsius eum super operum natus tuatu

magnitudinem habentes super eum dñe.

Dic quiconc spicis qui nos sunctiq·

malamā perturbant. pri
taq̄i ut beati iohannī sapitui
intercessio gloriōsa nos prote
geat. perdm.

Suff o

Muneris businis q̄ schēpibusq;
susceptis. Ecce celestibus nos
mundam ystari & clementer

exaudi. pchm.

Nd

Refectio dñe panacea elefci. adui
tamēs nutritamur aeternā p.

dicat̄ simet tis benig)

lione. Quid perpe
tribuit prouenire subito

Q somp̄s sūt quicacelēfci
alimenta percepimus.
cedentibus sc̄istis usq; gor
atq; epimacho. p̄ ha
tra omnia aduersā mu
mur. p̄ chm mīrū.

III IN ALIAS NAI L S C O R A

Lectio dñi super eum certū speraretur

hanc sat uirup̄as amor et amīma sepi
conspicere necat q̄. alt. Isi

